

**Practicarvm Conclvsionvm Jvris In omni Foro
frequentiorum Dominici TT. S. Onvphrii S. R. E. Presbyt.
Cardin. Tvschi, Tomus ...**

In Qvibvs Præter Spiritvales, Ecclesiasticas, Legales, Ivdiciarias,
cæterasq[ue] materias Canonicas, prophanas, ciuiles, criminales, &
mixtas, in vtroque foro ... aliqua multarum insignium Ecclesiarum;
Ordinum Regularium Militiarum, Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, &
aliorum locorum statuta, ...

Toschi, Domenico

[Coloniae Agrippinae], 1623

B.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94957](#)

intelleximus, de immunitate Ecclesie lib. 6. & per illum tex. Egid. Bellam. confi. 4. n. 6. & 7. plene Socin. confi. 188. Vt si bulla per tot. lib. 2. Vi-
53 de, Fauorem praestare quis dicatur. Conclu. 92. † Auxilium est nomen
latum; & generale aptum comprehendere, quomodo cum
que aliquid siccatur. l. auxilium, in princ. ff. de minor. Alex. confi. 7.
54 Attentis. n. 12. vers. est enim hec nomen. lib. 7. † Et clausula in inquisi-
tione contra plures delinqentes, quae dicit, libi iniucem præstas-
tes auxilium, confitum & fauorem, debet intelligi, vt unus alteri, &
alteri alteri equaliter auxilium præstiterint in maleficio. Bartol.
55 confi. 24. Ex facto proponitur, lib. 2. in princ. † Declara; quia talis clau-
sula licet hoc operetur; tamen quando constat, quod omnes per-
culerunt, ex quo tenentur de delicto principali, videlicet, per-
cussionum, non possunt teneri de delicto in consequentiam, vi-
delicet, de auxilio; quia hoc procederet, si omnes non perculer-
ent. Bartol. d. confi. 24. per tot. col. 2. vers. modo restat, lib. 2. vsque in fin.
56 † Intelligas id; quia auxilium ad malificium tunc intrat, & omnes in solidum tenentur, quando delictum per unum consum-
mari non potuisset sine auxilio; tunc tale auxilium obligat omnes in solidum. Bartol. d. confi. 24. num. 3. vers. præterea quæffio. lib. 2.
57 † Et quod in accusatione, vel in inquisitione, seu libello criminali,

B.

Bagnoli castrum, & eius statuta, consuetudines,
& priuilegia. Concl. 1.

BAGNOLI † Castrum fuit concessum antiquitus Episcopo Mantuano, & est de iurisdictione Episcopi Mantuanus, & Carolus IV. confirmavit concessionem, super qua Franc. Aret. confi. 15. Reuerendissime Pater, per tot. consiluit, quod iurisdictio est sua, sed ad bona particularia, & communia sunt, dicit, quod si fuissent inulta tempore concessionis, essent concessa, quia non fuissent in bonis alicuius; si vero erant culta, seu habebant signum culturae; tunc non veniunt in concessione, & presumuntur fuisse culta, si hodie sunt culta; quia quando status presens potest conuenire statui antiquo, de praesenti presumitur in pra-
2 teritum. † Est in territorio Regii, vt per Cafrrensis. confi. 317. lib. 2. vbi, quod una cum Nouolaria est dominorum de Gonzagis in
3 territorio Regii. † Dicit tamen Aretin. d. confi. 15. quod ex quo Episcopus haber testes antiquos examinatos contra communia Mantue, qui sunt de antiquo, semiplene probant, & iun-
cta probatione fama in antiquis posset obtinere, vel falso si probat se posse disle de antiquo, posset obtinere etiam contra habentes titulum, ex c. reintegrandis. 3. q. 1. ita idem Aretin. d. confi. 15. nu. 3.
¶ sequ. Vide, Regiensis Ciuitatis, & eius statuta, consuetudines, & priu-
legia. Concl. 89. nu. 19. & seq.

Bannimenta, & cridae qualiter intelligenda. Concl. 2.

CRIDA & bannimenta, vt habeant locum, requiruntur
contrauentio, & dolus, & sine dolo non incurritur pena
bannimentorum. Franc. Marc. deci. 395. nu. 2. vbiaios citat lib. 2.
¶ Vide, Panacorpi affectuare requiri dolum, & quando secus. Concl. 222.
2 † Extende; quia stante statuto, quod dans auxilium bannito puniatur, requiritur scientia, quod ille, qui præstet auxilium banni-
to, sciret esse bannitum. Iul. Clar. in §. si. q. 31. nu. 12. ver. scienter, &
dolose. † Idem est in statuto, quod homicida pena mortis puniatur, quia intelligitur, si est in dolo. Alex. confi. 10. 9. Vt si, n. 5. v. tertio
4 principali, lib. 1. vbi plena apostilla in ver. dolum. dat concord. † Et
idem in statuto, vel bannimento receptantis, vel dantis auxilium bannito, quod scilicet requiritur scientia ex parte receptantis, vel auxilium præstantis, quod est bannitus, alias non puniatur. Crauer. confi. 446. n. 6. allegat Signor. confi. 125. in si. qui dicit scientiam debere probari, & ponit alia exempla, plene Gigas de crim.
la. Maies. lib. si. q. 10. n. 8. vbi, quod debet probari scientia, nisi sit notarium. Vide, Scientia quando debet probari, vt delinquens puniatur. Conclu. 65. Vide, Bannimenta non ligant ignorantes. Conclu. 4.
¶ Restringe, quando publicum, & notarium efficit in loco, quod
6 receptatus est bannitus. Bero. confi. 183. n. 11. lib. 3. † Amplia; quia statutum, quod occidens occidatur, intelligitur, quando homicidium est dolosum, videlicet appensate, & deliberato animo, alias si in rixa, vel ex accidenti est commissum homicidium; tunc non habet locum pena ordinaria vel modo cessante dolo. An-
char. Regien. q. 61. lib. 3. in prin. † Extende maxime, quando puni-
turalius, prout pater pro homicidio commisso à filio in bonis patris; quia, vt quis pro delicto alterius puniatur, requiritur delictu-

vt possit sequi condemnatio de auxilio, sit necesse, quod sit
mentio de auxilio, aut saltem, quod ex verbis istud colligi possit.
Clar. d. §. fin. q. 9. o. num. 3. & seq. ver. in hac autem. † Imo, quod quan-
do sunt duo delinquentes tantum, quod conuenient illa clausula,
quod alter alteri inter se præstiterunt auxilium; sed si essent
plures ultra duos, quod illa clausula, alter alteri, quæ de duobus
intelligitur, non sufficeret, & quod ita fuit iudicatum, Clar. d. q.
9. o. n. 4. ver. item adverte. † Plus dicit Clar. d. q. 9. o. n. 5. versa adverte et.
iam, quod ut possit puniri tanquam principalis, & etiam tanquam
præstans auxilium, requiritur, quod expresse dicatur, quod unus
alteri auxilium præstet assistendo, vt alius delictum facilius co-
mitteret. Bart. in l. qui seruo. §. si. n. 2. ff. de furt. Clar. d. q. 9. o. n. 5. Vide,
Delinquentes plures quando teneantur in solidum. Concl. 186. Vide ple-
ne Maſcard. Concl. 159. Auxilium delinquenti, vbi plene, qualiter, &
quibus modis præsumatur, vel probetur auxilium præstitum ad
delictum, & pena auxiliorum. † Limita; quia præstans auxilium
ei, qui committit parcidium, vel frangit pacem, tenetur etiam
ad pœnam qualificatam, sicut principalis, si hoc sciatur, de
quo plene Maſcard. d. Concl. 159. n. 20. & seq.
vbi plene declarat.

cum dolo. Anch. d. q. 61. per totam. vbi ponit plures limitationes.
† Amplia; quia bannum stricte interpretatur, & quequid in ban-
no non est exp. effsum, censetur omissum. Deci. confi. 438. Accu-
rate, & eleganter. B. ld. m. l. t. col. antepen. ver. appareat igitur ex predictis. C.
de hered. infit. & in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. pen. ff. de liber. &
posſhu. sequitur Alex. in l. 2. C. qui testam facere possit. † Extende; quia non
venit confisatio bonorum de iure communis pro aliquo de-
lictico, nisi sit crimen laſa. Maies. tatis; ideo bannitus non partitur
confisicationem, vt in autem bona damnatorum. C. de bon. damnat.
nisi sit de consuetudine, vel statuto. Vide, Confisatio bonorum non
est de iure, sed de consuetudine. Concl. 717. † Bannum dicitur sententia in
interloquitoria. Cafrren. confi. 236. Vt si pando. num. 2. lib. 2. Vide,
Bannum an sit sententia. Conclu. 7. † Restringe; quia bannimenta non
non semper ad executionem, sed ad terrorem fiunt. Bald. in addit.
ad specul. §. sententia, in ver. Bayna, quem ita ciftat Grammat. decis.
36. in princ. Vide, Proclama & crida quando ligare incipient. Conclu. 85.

Bannimenta de quibus possit facere Officialis. Conclu. 3.

OFICIALIS † potest facere bannimentum, per quod ha-
1 ruitur capientibus delinquentem aliquod premium, secundum
* communem, de qua Iul. Clar. in §. si. in praxi crim. q. 29. n. 6.
ver. sed quid si delinquens, vbi declarat esse verum in casu particulari
delicti atrocis, † Item potest facere bannimentum, seu cridas de
iure communis, quando res est vendenda, & constat de diffama-
tione dicentium se creditores, vel habere iura in bonis, vt agant
iuxta. diffamari. C. de ingen. quo termino clapo erit impositum.
perpetuum silentium; lecus si non constat de diffamatione, quia
qui non compellitur agere. Roman. confi. 53. Vt si themate, vbia-
postil. in ver. diffamantibus, que dat concord. Vide, Statutum circa
2 cridas, & bannimenta pro alienatione bonorum. Conclu. 498. † Decla-
ra; quia cessante diffamatione Index non potest facere hoc ban-
nimentum ad instantiam partis, puta emere volentis, sed neq; ex
suo officio. Roman. d. confi. 53. col. 2. ver. quinimo. Vide tamen Maſ-
card. Concl. 339. Dominium an probetur, nu. 31. vbi dat hanc cautelam em-
ptori, vt emat securus, quod faciat fieri à Indice bannimenta, qui
vult emere à talitali rem, si quis pretendat, compareat; quia
nullo comparente, probat dominium possessoris vendentis. † De-
clarata; quia si incerti sunt creditores, sufficit bannimentum gene-
rale; lecus si sunt certi; quia debent nominati citari, & non
lufficit bannum generale. Rom. d. confi. 53. in si. ver. aduentendum. nu.
32. vbi apostill. in ver. cit. ande. Vide, Citatio generalis per editum qui-
do sufficit. Conclu. 257. † Si vero extat statutum, quod bannimenta
3 fiant, & cridas; tunc fernari potest forma statuti, etiam si non
precedat diffamatio; sed tamen bannimentum sufficit solum pro
incertis, non autem affici certos, nisi specialiter citentur. Rom.
d. confi. 53. col. 2. n. 2. ver. sed attenta. Vide, Edicta publica que possint face-
re Officiales. Concl. 31. Vide, Proclama & crida obligant. Concl. 806.

Bannimenta non ligant ignorantes, & quando secus.
Conclu. 4.

NON † ligant ignorantes bannimenta, l. fin. ff. de decret. ab
ordi. facien. & ad excusationem multum prodest allegatio

Aa 4 igno-

ignorantiae, plura cumular Felin. in c. 2. de except. in princ. c. Apostoli-
ca de clericis excom. Vide plenius, Ignorans nihil agit, neque consentit.
¶ Conclus. 17. † Extende; quia editum, seu bannum aut statutum
non ligat ignorantes, & ista est regula communis. Roman. consil.
59. Ad discussiendum. num. 5. ver. tertio videndum, vbi de * communis.
† Ignorantia banni praesumitur; ideo matrimonium contrahens
in casu prohibito post bannimentum praesumitur ignorans; im-
pedimentum inductum per bannimentum nouum, propterea
proles erit legitima, c. cum inhibito. §. 1. de clandesf. depons. † Idem
est in alio bannimento; quia in dubio praesumitur ignorantia.
Rom. consil. 59. num. 5. ver. primo ex regula, & ibi apostol. in ver. verius. al-
legate eundem Rom. consil. 403. Pro decisione, num. 16. Vide plenius,
Ignorantes quando ligentur editio, vel decreto, vel non. Concl. 20. † Ex-
tende; quia absens praesumitur ignorante bannimento; viam generalia Ciuitatis. Bald. in plane. per illum text. ff. de excus. tuto. c. fin.
vbi Abb. in 3. not. qui matr. accus. poss. & in o. in 3. col. de postul. prelat. Bald. & Angel. in l. tres fratres. ff. de pact. Rom. consil. 59. num. 5. ver. se-
cundum ratione absentie. vbi apostol. in ver. ignorare, dat plurimos con-
cord. † Extende; quia immo existens in Ciuitate praesumitur igno-
rare banna facta in Comitatu, & è contra. Bald. Ang. & Moder. in
7. Titius. §. Lucius, per illum text. ff. de liber. & posthum. † Restringe;
quia immo credere, & bannimenta etiam ignorantiae afficiunt, quan-
do sunt publicata. Castrren. consil. 3. o. num. 2. lib. 2. Restringe multis
casibus, de quibus statutum scire, vel ignorare, qui praesumantur. Concl. 448. Statutum quas perf. &c. † Restringe; quia etiam ab-
sens à Ciuitate, in qua bannum, vel statutum est publicatum, vel
est notorum, praesumitur sciuisse. Rom. d. consil. 59. num. 5. ver. con-
trarium. † Restringe, quando fuit denunciatum bannum; quia
praesumitur scientia. Rom. d. consil. 59. num. 5. ver. secundo quia sibi, aut
sue domine. † Restringe; quia publicatio banni inducit praesum-
ptam scientiam. Rom. d. consil. 59. num. 5. ver. tertio quia. Vide, Lex &
constitutio noua quando incipiat ligare. Concl. 256. Vide, Statutum &
constitutio non ligat ante publicationem. Concl. 444. cum tribus ibi seqq.
11. † Restringe, quando absens erat in loco vicino, quia praesumitur
sciuisse. Rom. d. consil. 59. num. 5. in fin. ver. quarto quia. vbi apostol. in ver.
12. dicta Ciuitati. † Amplia; quia bannimenta, & credere non afficiunt
minores, neque absentes, etiam si sunt super solutione onerum,
& collectarum, & quatenus afficerent, minor, & absens debet in-
tra quadriennium restituiri in integrum, quod non incipit corre-
re, nisi à die scientiae, & quo fuit minor factus maior. Alex. consil.
31. Ponderari, in princ. lib. 5. vbi apostol. in ver. proclamata, dat con-
cord. Vide, Scientia quando debet probari, vt delinqüens puniatur.
Concl. 65. Vide plene, Banitorum receptator quando posse puniatur,
vel non. Concl. 17.

Bannimenta in quibus locis fieri debeant, & quid operentur. Concl. 5.

BANNIMENTA † matrimonii contrahendi sunt facienda in Ecclesia ad hoc, vt detegantur impedimenta contrahere voluntum, si que sunt, que impediunt matrimonium, alias proles legitima non erit, si impedimentum appareat. c. cum inhibito, de clandesf. depons. † Limita; quia bannimenta, que sunt necessaria, ut supra, non habent locum in casu necessitatibus, vbi causus festinus eveniat, quod constitutus in articulo mortis velit desponsare. Gemin. consil. 66. n. 6. col. si. ver. vel potest alio modo. † Limita; quia talia bannimenta non relevant scientes impedimentum, vt declarat idem text. in c. cum inhibito. §. 1. de clandesf. depons.

Bannimenta quid operentur, & quamdiu durent. Concl. 6.

OPERANTVR † bannimenta, & credere, quod lapsus termino præfixo in eis, quis non auditur amplius, vt de bannimentis, que sunt syndicatu officialium, dicit Clar. in s. ff. q. 51. n. 6. v. hacten. vbi, quod lapsus termino banni officialis non potest molestari, neque in loco officii, neque in loco domicilio, & hoc, siue post terminum sit lata sententia absolutionis, siue non. Vide, Statutum circ. caritas, & bannimenta pro alienatione bonorum. Concl. 498. † Extende, vt procedat etiam in credere statuti, quod intrat certum terminum, qui voluerit audiri, deducat ius suum; quia veterius non auditetur; quia valet, & comprehendit etiam exemptiones & Ecclesiasticos, ex quo præcisè non citantur, vt veniant, sed quaterus velint venire. Castrren. consil. 301. Prædicta dubia. lib. 2. num. 2. † Contrarium quoad Ecclesiasticos; quia nullò modo eis praedicatur ex bannimento laicorum, vel statuto. cap. Ecclesiæ S.

Mariæ, de confit. cumib[us] not. Vide, Laicus Index nullam in clericos habet iurisdictionem. Concl. 8. † Durant bannimenta officialium pena-
lia, quandiu durat eorum officium. Bald. & alii in l. C. de postulan.
Bart. in l. fin. ff. de pen. vbi Alex. in apost. Specul. in tit. de Advoç. §. 1. cir-
ca fin. ver. in summa nota. Inſt. t. de actio. §. penales. Bart. & alii in l. in ho-
norariis. ff. de actio. & oblig. † Declara; quia statutum, bannimentum, & constitutio, si fiat à Duce, Marchione, Comite, & Com-
munitate recognoscitibus Superiori, dicitur ius prætorium, non autem ius Ciuiile; etiam si durent perpetuo, revoluit Mathe-
fi. singul. 189. actio tamē ad penam est annalis, quando partia ap-
plicatur; fivero sunt temporalia, anno durant, vt videtur velle
Bart. in l. 5. in fin. principij ff. de verb. oblig. quem ibi Ias. num. 10. dicit
communiciter * approbari; & tunc omnino & statutum, & actio *
penalis essent annalis. Vide, & declara, vt plenius in ver. Statu-
tum multiplex. Concl. 429. † Quando autem incipiunt ligare con-
stitutiones, Vide, Lex intra quantum tempus. Concl. 256. Vide, Cri-
da. Concl. 805. Vide, Statutum & Constitutione non ligat ante publica-
tionem. Concl. 444.

Bannum an sit sententia. Concl. 7.

BANNUM † non est maioris efficacia, quam sententia diffi-
nitiva; quia immo interloquitoria equiparatur. Petr. de An-
char. consil. 6. in fin. ver. item non est maiori, vbi, quod ea, quia possunt
opponi cōtra sententiam, possunt opponi contra bannum; quia
equiparantur. † Et quod bannum appellatur sententia interlo-
quitoria; ideo valeat super incerta quantitate, quando per rela-
tionem potest redigiri ad certitudinem. Alex. consil. 90. Fere omni-
num. 6. ver. non obstat, quod not. lib. 1. Castr. consil. 236. Vixi punto. num.
2. lib. 2. vbi, quod est sententia interloquitoria. Et potest retro-
cari, prout reuocari potest sententia interloquitoria. Alex. consil.
164. Vixi. num. 2. lib. 7. & plenius num. 11. ver. ex hoc etiam patet. † Re-
stringe, nisi alteri est dispositum ex statuto, quod bannum est
perpetuum, & non posset tolli, nisi per latissimam, vel quod
transferat in condemnationem. Alex. d. consil. 164. num. 11. & seq. ver.
ex hoc etiam patet. lib. 7. vbi, quod transit in diffinitiuam. † Ban-
num dicitur medicinale, sicut excommunicatio; quia tollitur
purgata contumacia, & seu facta satisfactione; ideo quatenus
excommunicatio remouet excommunicatum à beneficiis Ec-
clesiae, etenim bannum remouet bannitum à beneficiis secula-
ribus; igitur bannum, & bannitus differt à rebelli; quia bannum
medicinale, rebellio mortale; quæ non remittitur sine gratia
Principis. Bart. in extraug. qui sunt rebelli, in ver. rebellis. num. 6. vixi
in fin. vbi allegat concord. sed tamen non arguitur de uno ad al-
li; quia differunt in multis. Bart. in q. 1. Lucane Ciuitatis, in solu-
tione. num. 4. ver. quarto est videndum. Vide, Banniti nostri temporis quibus
apparuerunt. Concl. 11. in princ. † Amplia; quia bannum propter
contumaciam semper est sententia interloquitoria. Signor. consil.
119. num. 12. ver. præterea deportatio. Castrren. d. consil. 236. Vixi punto.
num. 2. lib. 2. Alex. d. consil. 164. Vixi, & ponderatis. num. 2. ver. & quam-
nius hoc. lib. 7. † Et dicitur portius quadam mulcta; quia non potest
continere penam personalem. Bart. d. quest. 1. Lucane Ciuitatis, in
ver. solutio. num. 13. & seq. ver. quid ergo. † Amplia; quia bannum ex 8
interloquitoria non meretur exequitionem; quia ad hoc, vt de-
tur exequio sententia contra bannitum, requiritur, quod per
sententiam diffinitiuam sit condemnatus. Bald. in l. num. 12. C. de
hereditate. Chartar. tit. de exec. sentent. c. 1. num. 438. & seq. & 451. vbi
dicit, quod Bulla Summorum Pontificum non habent locum
in bannitis tantum, videlicet positis in banno, sed in condemna-
tis. † Extende; quia etiam bannum, quod datur contumaci ex
forma statuti Perufæ, & quasi totius Italiæ, per quod bona au-
cantur, est interloquitoria sententia, licet quoad bona sit diffi-
nituum, eo quod bona non refituntur; tamen auditur super
crimen, si comparet contumax. Bart. consil. 107. Vixi omnibus. num.
3. ver. sed contra predicta. † Extende; quia alius bannum, in quo pu-
nxit contumax, vt secundum statutum habeatur pro confessio
de crimen, licet excludat criminofum, ne audiatur contra cri-
men; non tamen excludit, quin Index in diffinitiuam possit pe-
nem in banno possum moderari. Bart. d. consil. 107. col. 1. in fin. ver. ed in
banno qui datur. lib. 1. vbi, quod ita consuetudo interpretatur. † Re-
stringe; quia contumax potest torqueri ex banno dato ob con-
tumaciam. Grammat. deis. 11. num. 15. vbi in fine concludit, quod
cum aliis administris potest etiam ex pluribus praesumptioni-
bus sequi condemnatio ad mortem. Vide Conclusionem
proximam sequentem; quia etiam bannum est
pena, & mulcta.

**

Bannum

Bannum, seu exilium quid sit, & quo iure introductum, Concl. 8.

BANNUM, † seu exilium est pena apud Italos multum frequens, tam contra praetentes delinquentes, quam etiam contra contumaces, & est quandoq; perpetuum, quandoq; ad temporis, & quandoq; arbitarium. Clar. in §. fin. q. 71. in prin. † Imo bannum, quando bannitus non potest offendere, dicitur mulcta, & bannitus dicitur mulctatus, que mulcta non potest continere penam corporalem, etiam si fiat bannum a magistris iudicibus; ideo si dicatur iudex, quod mulctatus post certum tempus possit impune offendere, non valet. Bart. in quest. 1. Lucana Ciuitatis, in solutio. nu. 13. & seq. maxime nu. 15. vbi late, ver. quid ergo. † Et est tam de iure Ciuitatis, quam de iure Canonico saltem de consuetudine, licet de iure Canonico cessante consuetudine non sit traductum bannum. Clar. d. §. fin. q. 67. in fin. & d. q. 71. in princ. vbi relativa loquitur. † Casus, in quibus imponitur pena banni, seu exilii, ponit Calixt. in Margarita f. 85. vbi in. 69. recenset, ut refert Clar. d. §. fin. q. 71. num. 2. † Penna banni imponitur officialibus prouinciarum, qui rusticano, vel eorum seruos, vel iumenta ad aliqua cogunt obsequia, nec non rusticano, qui sponte se supponunt ad dicta obsequia, l. 2. C. nerustica. ad vnum obseq. de uocen. lib. 11. licet hodie Clar. d. §. fin. q. 71. num. 2. dicat non seruari. Vide Conclusionem proximam praecedentem, vbi, quod bannum est sententia interloquitoria, & medicina.

Bannitorum plures sunt species, & qualiter quis probetur bannitus. Concl. 9.

BANNITI † appellantur quandoque forestati, & idem est significatus. Angel. conf. 257. Inter capitula, nu. 4. ver. forestati. Aliqui sunt forestati ex propriis demeritis, qui & diffidati appellantur, proprie autem sunt banniti. Ang. d. conf. 257. nu. 4. † Aliqui sunt, qui sine banno forestantur, prout sunt relegati ex propria culpa. Ang. d. conf. 257. n. 4. † Aliqui forestantur ex iniuria fortunata, & mortib. Ang. d. conf. 257. nu. 4. † Aliqui forestantur suspicione potentatus, aut astute prudentiae. Angel. d. conf. 257. nu. 4. † Aliqui sunt banniti cum publicatione bonorum, & isti perdunt iura ciuitatis, & iura communia; quia equiparantur deportatis, & damnatis in metallum. Alex. d. conf. 23. nu. 9. lib. 1. † Contrarium tenet Anch. conf. 257. Filio suo, vbi dicit communem opinionem, quod retinent iura gentium, & sic competentia de iure communia, prout ius suis hæreditis, licet forte in loco banniefectu careat ista retentio, sed si hiscus taceat, succedit in praiedictum substituti vulgaris. Declara, ut in ver. Banniti possunt impune offendere, & quando. Concl. 19. n. 24. † Extende idem ad bannitos, qui possunt impune offendere. Alex. d. conf. 23. num. 9. & conf. 75. lib. 1. & quod banniti, qui possunt impune offendere, deserentes dicantur, & impune offendere possint. Anch. d. conf. 275. in princ. † Et isti dicuntur transfuge, hostes, & latrones. Vide. Banniti possunt impune offendere. Concl. 19. num. 2. & seq. † Idem est de bannitis perpetuo, quia non possunt unthæredes institui in bonis territoriis, a quo sunt banniti. Alex. d. conf. 23. nu. 9. lib. 1. † Idem est in bannitis priuatis omnia auctu legitimo; quia non succedunt, ex quo successio est auctu legitimus. Alex. conf. 75. † Declara, ut per Anch. d. conf. 275. quia non succedunt in loco, taceat retineant in omnibus casibus predictis iura communia, quae in loco banni carent effectu, licet si hiscus taceat, contra alios admittendi debant. Vide plenius. Banniti quando habeantur pro mortuis. Concl. 12. n. 19. & seq. † Aliqui sunt relegati pro graui maleficio. Anch. d. conf. 275. in princ. † Et quando rumpunt confini post relegationem, efficiuntur hostes, & rebellis. Anch. d. conf. 275. in princ. † Aliqui deserentes dicuntur, & deseritoribus equiparantur inobedientes, & contumaces patr. Anch. d. conf. 275. in princ. † Aliqui rebelles ciuitatis, Anch. conf. 287. 1. de B. Vide. Rebells, & proditor. Concl. 44. Eradicatur rebellis, qui se subfrabit ab obedientia Principis. Gig. de crim. lez. Maiest. lib. 1. q. 25. † Perduelliones dicuntur parati ad duellum, & pugna contra Principem. Gig. de crim. lez. Maiest. rubr. qualiter, & a quibus, lib. 1. q. 27. † Aliqui sunt banniti potius ex contumacia; quia non comparuerunt, quam ex delicto; & quia pena istorum est in omitendo, facilius remittitur, & potest cum istis fieri pax. Bart. q. 1. Lucana Ciuitatis, num. 4. ver. quarto probat sicut. † Declara, nisi adit statutum, quod bannitus ex contumacia habeatur pro confessu; quia tunc dicitur condemnatus ex maleficio confessu, & contumacia, & sic delictum comparatur delicto, & licet etiam stante statuto, quod quoad alios censetur condemnatus propter contumaciam; tamen secus est quoad seipsum; quia illa facta confessio sibi nocet, prout vera. Bart. d. quæst. 1. cap. fin. in solutione, num. 15.

ver. ad quartum respondeo. † Aliqui sunt banniti, qui non possunt impune offendere, & isti dicuntur potius mulctari; quia bannum de iure communia non est, nisi mulcta pecunaria, vel in bonis, quae non potest continere pennam personalem. Bartol. d. quæst. 1. in solutione, num. 13. & seq. ver. quid ergo. † Qualiter autem probeatur quis bannitus. Vide Mafcard. Concl. 162. Bannitus esse quomodo do probetur.

Banniti an possint testari. Concl. 10.

BANNITI † non possunt testari secundum statuta sua Ciuitatis, à qua exulantur; quia perdidérunt beneficium statutis, fecus si secundum ius commune testarentur. Bart. in l. eius qui, §. 1. ff. de testam. cuius opinionem * communem dicit Nellus in 1. part. 2. * temporis, n. 2. † Contrarium, quod immo simpliciter bannitus absit, quod eo, quod pana mortis sit condemnatus, si peruenierit in fortia superioria, non perdat beneficium statutis & possit libere testari, tenet Clar. in §. testamentum, q. 19. in prin. vbi dicit Bart. opinionem debere sic distinguiri. † Declara igitur, quia si bannitus est simpliciter etiam cum confiscatione honorum, absq; pena mortis, potest libere testari, & secundum ius commune, & secundum statuta, nisi statutum priuaret bannitum commodo statuti, ita Clar. d. §. testamentum, q. 19. in prin. † Si vero est condemnatus ad mortem, si peruenierit in fortia, siquidem est bannitus pro dilecto, pro quo indicitur de iure communia pena mortis, & seruatis seruandis de iure communia, ut quia praetens, & in fortia condemnatur; & tunc licet aufugiat post condemnationem; non tamen potest testari, neq; secundum ius commune, neq; secundum statuta. Clar. d. §. testamentum, q. 19. n. 2. ver. aliquando vero, vbi, quod est ferius pena effectus, & non potest testari in territorio, neq; extra. † Si quis est bannitus ad pennam mortis secundum statutum, & fuerit processum in contumaciam secundum formam statutis, quia habitus fuit pro confesso; & tunc si post condemnationem peruenierit in fortia iudicis, quia effectus est reus pena; adhuc non potest testari; si autem non peruenierit in fortia iustitia; quia secundum * communem opinionem non est effectus seruus * pena; potest testari, siue bona sint confiscata, siue non; quia bona extra territorium, vel bona postea quæsta, vel etiam nullabona haberet, non venirent in confiscatione. Clar. d. §. testamentum, q. 19. n. 2. per rot. † Declara plenius, ut infra, Banniti an, & quan. habeantur pro mortuis. Concl. 12. n. 11. & seq. Vide, Dannati ad mortem. Concl. 2. m. 6. & seq. vbi plenissime. Vide, Testari non possunt multi ex propria culpa. Concl. 105. n. 28. & seq. & n. 55. & seq.

Banniti nostri temporis quibus æquiparentur. Concl. II.

BANNITI, † seu proscripti nostri temporis æquiparentur ex communicatis. Fed. de Sen. conf. 271. in fin. Signor. conf. 119. m. 3. Bart. in q. 1. Lucana Ciuitatis, in princ. n. 9. ver. nono probatur sic. † Contrarium tenet Bart. d. q. 1. in solutione. n. 4. ver. quarto est videndum, vbi, quod licet arguere de uno ad alii; quia banniti habentur pro confessis: excommunicati vero præstata cautione de parendo manum; Ecclesia absoluuntur; excommunicati perdit perceptio nem sacramentorum; banniti autem secus, excommunicatio ligat vbiique; bannum vero secus, excommunicatus non potest offendere, bannitus sic; & in uno conuenienter; quia perdunt ambo commercium hominum. Declara, ut supra in ver. Bannum an sit sententia. Concl. 7. n. 5. ver. bannum dicitur, cum seq. † Aliiquidunt, quod banniti æquiparantur nulætatis, quando non possunt impune offendere. Bart. in d. q. 1. Lucana Ciuitatis, in ver. solutione. nu. 13. ver. quid ergo, vbi, quod bannum de iure communia non est, nisi mulcta pecunaria. † Aliqui, quod immo æquiparantur deportatis. Signor. d. conf. 119. in pr. † Contrarium, quod deportatis non æquiparentur; quia pretiores non possunt adimere ciuitatem Romanam, & sic deportare. Signor. d. conf. 119. n. 12. & seq. licet ipse teneat ampliationem, sed quod immo ampliatio communiter reprobetur. Clar. in §. fin. q. 71. n. 12. ver. & in primis. † Declara, qui banniti ad mortem licet non sint deportati; quia pretiores non habent ius deportandi; tamen in illo loco, in quo sunt banniti, æquiparentur deportatis. Bald. conf. 284. Premisis verbis, ultra med. n. 1. in fin. ver. confirmantur predicta lib. 1. Signor. conf. 89. n. 3. vbi, quod deportatio affectit personam; quia auferit ea, quae sunt iuriis; ideo vbiique flagellantur; & idem est, quando per extensionem fit, vt idem bannum de uno loco extendatur ad alium locum, & quod æquiparentur deportatis, maxime, quando possunt impune offendere, non autem relegatis. Alex. plene. conf. 26. Circumprimum, in prin. lib. 1. Ang. Arer. conf. 47. In causa prefato, in princ. vbi in nu. 36. & seq. ver. nec obstante declarat procedere quod ius statuti, non quod ius communne, &

Dñe, & dicit^{*} communem. Vide, Deportationis pena que sit, & à quibus imponi posse. Conclus. 19.7. Vide, Pena cum capitalium maior que dicatur, & quod sint capitales. Cond. 22.3. nu. 4. & seq. † Et ex gravitate criminis bannitus æquiparatur deportato. Bald. conf. 34.1. in prin. 8 incip. Super primo, quod duplicatur conf. 36. lib. 4. † Et condemnatus ad tritemesam dicatur deportatus, vel relegatus, vel damnatus in metallum. Vide, Deportationis pena que sit. Conf. 19.7. in prin. 9. † Ex illo, seu bannum hodie æquiparatur pena deportationis; ideo dicitur pena capitalis, relegatio autem dicitur confiscatio, & est pena non capitalis. Signor. conf. 20.7. In questione presentibus 10 alligata. n. 3. col. 1. in pr. ver. secundo pro ipso stupro. † Contrarium, quod banniti cum publicatione bonorum non æquiparentur deportatis. Alex. conf. 75. nu. 9. qui dicit^{*} communem, lib. 1. & communem^{*} dicit Anch. conf. 2.75. Filio suo. nu. 2. Bart. d. q. 1. Lucana Cini- tatis, in solutione. n. 2. ver. secundo videamus, vbi pro utraq; opinione^{*} allegat, & dicit hanc^{*} communem opinionem modernorum, etiam si possint offendii impune, & vide Concl. prox. seq. nu. 20. rey contrarium. vbi, quod potest testari; igitur non æquiparuntur 11 deportati, & ibi habes concordantia plurimorum. † Declara; vt per Iul. Clar. in praxi crimin. §. fin. q. 71. nu. 12. vbi recitat multas distinctiones, & dicit communem^{*} opinionem, quod non æquiparentur deportatis, etiam si sint banniti cum confiscatione bonorum, etiam si possint impune offendii, sed quod bannum non est deportatio, neque relegatio, sed terria species, & in fine dicit, quod secundum qualitatem banni standum est decisionibus Doctorum in cau particulari loquentium de bannito, non autem loquentium 12 per æquiparationem. † Declara; quia licet banniti, qui possunt impune offendii, æquiparentur deportatis, & deportati non succedant; tamen banniti succedunt de iure communi, & gentium; quia non perdunt iura communia. Alex. conf. 26. Circum primum, lib. 1. in pr. Anch. conf. 2.75. Filio suo, per tot. vbi n. 2. dicit^{*} communem. 13 † Contra declarationem tenet idem Alex. conf. 75. n. 7. & seq. vbi, quod banniti, qui possunt impune offendii, perdunt iura Ciuitatis in loco, a quo sunt banniti, & etiam iura communia, & sic suc- 14 dendii de iure communii illo loco, fucus extra locum. † Imo, quod non siveverū in filio, qui retinet nomen suitatis, & hereditatis, dicit Anch. d. conf. 2.75. vbi hoc docet; quia nomen hereditatis non circumscribitur loco, & pareat; quia extra locum succedit; ergo etiam in loco retinet nomen hereditatis ad hoc, quod vulgaris substitutus non admittitur in loco banniti, si fucus non molestat, nec potest 15 opponere de iure Fisci. † Declara; quia banniti pro crimine, pro quo imponitur pena mortis, æquiparentur deportatis; si vero pro crimine, pro quo non imponitur pena mortis, æquiparentur relegati. Vide, Damnati in metallum. Conclus. 3. Vide, Relegatio quid sit. 16 Cond. 13.6. † Contra declarationem est communis^{*} opinio, vt dicit Curt. Sen. conf. 6. o. plures citat Clar. §. fin. q. 71. nu. 12. ver. sed certe. 17 † Declara alio modo; quia si pena banniti est cum confiscatione bonorum, æquiparatur deportato; si vero est sine confiscatione bonorum, æquiparatur relegato. Clar. vbi supr. sed reprobatur; quia^{*} dicit^{*} communem in contrarium, & quod gl. in §. relegati, in ver. retinet. Inst. quib. modis in patr. pot. solvit. communiter reprobatur, 18 allegat Curt. Sen. conf. 59. n. 18. † Contrarium, quod immo gl. fit vera, vt est similis glo. in c. Domino Guerram, in princ. tit. hic finit lex. quam sequitur Alex. conf. 116. Animaduersis. n. 2. & seq. lib. 2. vbi citat plurimos, & dicit, quod in relegatione non venit confiscatio bonorum, in deportatione fucus, plures alios citat apofst. ibi in ver. deportato. Tiraq. de retr. 2. lignag. §. 1. gl. 9. n. 28. vbi in con- 19 fuso citat plures. † Declara; quia banniti cum publicatione bo- 20 norum participat de relegato, & deportato, communem^{*} dicit Alex. d. conf. 116. n. 7. lib. 2. vbi dicit, quod omnes ita fatentur. † Declara; quia banniti cum confiscatione bonorum, & qui potest impune offendii, quia rebellis, & hostis est, & ei est bellum indi- 21 cumentum, æquiparatur deportato in loco banni, quod ius statutum, non quod ius commune, ita Ang. Aretin. conf. 47. In causa predicto. nu. 5. & seq. ver. nec obstante, vbi de^{*} communis. Alex. conf. 2. Circum pri- 22 mum, col. 2. ver. non autem perdunt lib. 1. † Extende; quia banniti bene æquiparatur deportato, quando potest impune offendii, a- 23 lias fucus, communem^{*} dicit Corn. conf. 55. lib. 2. Vera opinio est, quod siue banniti sit perpetuo, siue ad tempus, siue si cum confiscatione bonorum, siue non, siue possit impune offendii, siue non, non æquiparatur deportato, neq; relegato, sed est terria species de per se, & non valet argumentum de uno ad alium. Clar. d. §. fin. q. 71. n. 12. in §. ver. quid tenendum, vbi, quod haec est tri- 24 tor, & verior, quicquid contrarium teneant Alciat. & Bossius. † Contra tamen, quod immo, quando banniti est perpetuo cum confiscatione bonorum, & potest impune offendii, istis co- currentibus æquiparatur deportato, & relegato. Boff. de bonor. pu-

blicat. nu. 69. & Alciat. conf. 5. 8. nu. 9. Corn. conf. 55. lib. 2. maxime, quando propter delictum, pro quo est condemnatus, imponitur pena mortis. Curt. Iun. conf. 182. n. 8. Plot. conf. 130. n. 14. & conf. 91. criminalium lib. 1. communem^{*} dicit. Vide plenus, Banniti & relegati quorum adhuc sint capaces, vel non. Concl. 13. n. 22. & seq. Vide, Banniti possunt impune offendii, & quando. Conclus. 19. nu. 24. & multis seq. † Aliqui tenent, quod immo banniti æquiparantur relegatis, 24 non autem deportatis, & communem^{*} dicit Soc. Iun. conf. 1.47. * nu. 2. o. lib. 2. plures citat Clar. d. §. fin. q. 71. nu. 12. ver. alijs simpliciter. † Declara; quia quando quis est bannitus sine confiscatione bonorum, æquiparatur relegato; si vero cum confiscatione bonorum, fucus, veram & communem^{*} dicit Marant. quem citat^{*} Clar. d. §. fin. q. 71. n. 12. ver. alijs igitur, & vide Concl. prox. seq. n. 19. & seq. † Declarat Bart. quest. 1. Lucana Ciuitatis, in solutione. n. 3. ver. tertio 26 est videndum, quod licet secundum gloss. & aliquos æquiparetur bannitus relegato, quando non patitur confiscationem bonorum; tamen dicit Bart. contrarium credere esse verum; quia relegatus non potest condemnari, nisi cauta cognita super delicto, & nisi adiit dolus; contrarium in bannito; relegatus est in famis, bannitus non; relegatus non potest gratiari, nisi a Principe, bannitus fucus; relegatus impune non potest offendii, bannitus fucus. Vi- 27 de, & declara multis modis, Banniti & relegati quorum adhuc sint capaces. Concl. 13. n. 24. & seq. † Aliqui tenent, quod immo bannitus 27 trans fugae æquiparatur. Signor. d. conf. 119. nu. 2. imo propriè dici potest bannitus, qui potest impune offendii, trans fugae, & hostis. Bart. d. q. 1. Lucana, in solutione. num. 3. ver. quid ergo dicendum. † Vide, 28 Banniti an, & quando habeantur pro mortuis. Concl. prox. seq. & plenus in ver. Banniti, & relegati quorum adhuc. Concl. 13. Vide etiam in ver. Damnati in metallum, & qui æquiparentur deportato. Conclus. 3. Vide, Pena cum capitalium maior que dicatur, & quod sint capitales. Conclus. 22.3. nu. 4. & seq. † Damnatus ad perpetuos carceres ob delictum 29 dicitur capitaliter damnatus, quando ad poem fuit damnatus. Calder. conf. 10.4. circa sibi. ver. non obstat. glo. alias 2. de procur. † Detru- 30 fus vero perpetuo in monasterium, non dicitur capitaliter damnatus, si detrusio fit ad correctionem dumtaxat. Cald. d. conf. 10.4. circa sibi. ver. & detrusionem. alias 2. de procur. † Declara; nisi detrusio 31 in monasterio fieret perpetuo, & ad poemam; quia capitaliter dicitur punitus, & mortuus reputatur detrusus quo ad hoc; quia est locus lucro dotis & restitutioni bonorum. Cald. d. conf. 10.4. in sibi. ver. & secundum predicta, alias 2. de procur. Vide, Damnati in me- 32 tallum qui dicuntur, & cui æquiparentur. Conclus. 3.

Banniti an & quando habeantur pro mortuis. Conclus. 12.

BANNITVS, † qui nudus exulavit omnibus bonis ex causa 1 capitali ademptis, singitur, seu intelligitur mortuus à die bani- menti; id est habetur pro mortuo ante patrem, quando tale bannum precedit mortem patris; & consequenter fucus non succedit. Bald. conf. 7. Secundum ea, que ponuntur, lib. 2. & conf. 2.57. Qua- ritur virrum, lib. 2. † Extende maxime, vt habeatur pro mortuo in 2 omnibus dispositionibus statuti loci, a quo est bannitus; ideo si statutum dicat, quod mulier non possit testari sine praesentia filii (prout est Alassi) si habet mulier filium bannitum, perinde est, ac si non haberet; quia habetur pro mortuo. Bald. conf. 395. Statuto ciuitatis, lib. 3. † Extende; quia filius banniti, qui habetur pro mor- 3 tuo, intrat in locum patris, prout si est mortuus, l. si qua pana, v- bi Bar. ff. de iis, qui sunt sui, vel alieni, iur. Alex. conf. 23. lib. 1. quod effre- 4 petitum conf. 8. lib. 3. ver. septimo. & conf. 75. col. 4. ver. quo ad secundum, lib. 1. † Extende; quia habetur pro iherero poem, ideo non prodit, 4 confiteri, neq; obligari, quando bona eius sunt confiscata. Cum. conf. 171. Proponitur, quod. † Declara; quia si esset condemnatus, & 5 bannitus in contumaciam, & statutum deferret hereditate succedentibus ab intestato; tunc valeret obligatio eius; vel si statutum (prout est Verona) mandaret, quod non habetur pro condem- 6 nato in contumaciam. Cuma. d. conf. 171. † Extende; quia si banni- 7 to denegatur audiencia, denegatur etiam coniunctio, vel procurator, qui pro eo vult comparare. Alex. conf. 26. Circum primum, in si. lib. 1. † Amplia in damnato ex crimine lese maiestatis; quia nec 7 est capax successionis de iure communii. l. quisquis. C. ad l. iul. maiest. Bald. conf. 2.4. circa fin. lib. 4. † Sed nec filii talis damnati succedunt 8 in locum patris; quia & ipsi sunt insufficiibilis, quando lese est maiestas in primo capite. Angel. & Salycet. in l. ful. aciter, C. de ab- 9 litio. Alex. conf. 103. in fin. lib. 1. Soc. conf. 2.75. lib. 2. & conf. 121. lib. 4. Angel. conf. 227. Pro decisione. Dec. conf. 410. Iaf. conf. 86. In causa Reuerendi. vol. 2. † Contrarium Socin. conf. 21. lib. 1. † Amplia, vt 10 procedat etiam in damnato occasione prodictionis patriæ, vel Communis; quia æquiparatur delicto criminis lese maiestatis.

Bald.

Bald. d. consil. 2.4. vbi est casus, & non bene firmat pro absoluto, lib. 4. Vide, Rebellis & proditor quis dicatur, vel non. Concl. 4.4. + Amplia in bannito, qui potest impune offendere, prout communiter per Statuta Italiae feruntur; quia habetur pro mortuo, sicut deportatus. Alex. consil. 23. n. 9. lib. 1. & seq. 2.6. Circumprimum. in pr. lib. 1. & plenius consil. 7.5. n. 7. & seq. lib. 1. plene Castr. consil. 2.12. n. 2. lib. 2. vbi, quod bannitus rebellis, qui potest impune offendere, equiparatur deportato, & habetur pro mortuo, apot. lib. 1. citat Alex. consil. 12. 115. col. 2. lib. 3. + Contrarium Alex. d. consil. 2.6. in prin. lib. 1. vbi, quod non procedat de iure communis. Vide, & declara, vt supra Conclus. preced. vbi latius, n. 1.5. & seq. Vide etiam, Banniti possunt impune offendere. Concl. 19. n. 24. + Amplia; quia haeres institui non potest bannitus cum publicatione bonorum, vel perpetuo bannitus, vel quod impune potest offendere, sicuti neq; deportatus, neq; damnatus in metallu. Alex. d. consil. 23. n. 10. ver. refer etiam, lib. 1. + Extende; quia visum fructum habere non potest bannitus; quia est inca pax. Alex. d. consil. 2.3. n. 13. ver. non obstat quantum, lib. 1. + Contrarium, quo in ext. testamento validio, vel alias de iure communis, vel genitium succedit, non ex iure municipalis. Alex. d. consil. 2.6. in prin. lib. 1. + Declara, vt procedat etiam circa beneficium iuris communis, quando agitur de bonis sitis in territorio, in quo est bannitus, alias fecus. Alex. d. consil. 2.3. num. 1.0. ver. & hoc verum, lib. 1. & consil. 7.5. lib. 1. Curt. Iun. consil. 1.0. per tot. + Contrarium, quod ino simpliciter succedit de iure communis etiam in loco banni; quia per bannum solum perdit iura municipalia loci, a quo est bannitus. Alex. d. consil. 2.6. in prin. lib. 1. vbi n. 2. dicit * communem. + Declara, vt per Bar. q. 1. Lucane Ciuitatis, in solutione, n. 9. & seq. quia si bannitus potest impune offendere, est transfuga; si non potest impune offendere, non est transfuga, & non perdit iura ciuilis etiam ciuitatis; quia bannus est mulctea, non personalis, & bannitus dicitur mulctatus, nisi aliter disponat statutum. + Amplia igitur; quia bannitus cu confisicatione bonorum non potest testari. Signor. consil. 119. Statuto ciuitatis, vbi pro vtraq; parte allegat, & hanc tenter, & consil. 12.0. per tot. & vide supra. Banniti possint testari. Concl. 1.0. & infra Concl. seq. n. 4.9. & seq. plene in ver. Damni ad mortem. Concl. 2.0. n. 6. & seq. + Contrarium tener allegando idem. Signor. d. consil. 119. n. 12. & seq. ver. in oppositum. vbi multa allegat, licet dicat in fine primam veriorem, & quod possit testari de iure communis. Bart. q. 1. Lucane Ciuitatis, in solutione, ver. ecce queritur, n. 11. & apostill. ibi sub n. 6. in ver. perdit illam, & in tract. bannit. n. 12. ver. querit, namquid bannitus, col. 3. & in Leius, qui. §. in fin. de testam. & in l. t. n. 3. ver. vltimo sa let queri, C. de hered. in fit. & in l. amissione, §. qui deficiunt, n. 3. ver. & expeditio sequitur ss. de capit. dininu. Nellus in 1. part. secundum temporiis, q. 5.2. vbi dicit * communem. Bald. consil. 2.7. Ad dictum condemnatum, vol. 4. & in l. f. n. 11. vers. & ideo testamen. a. C. si non competit. indi. & in l. si quis filio. §. eius qui. n. 3. ver. in textu interloquitur ss. de iniusto, rupto. testa. vbi Imol. §. irruendum, in pr. & in d. §. eius qui. n. 6. adem Bald. in d. Leius, qui. §. f. n. 5. ver. tertio. & vltimo queri. ss. de testam. vbi Imol. ver. si vero pender ex forma iuriis municipalis. & idem Bald. in l. n. 2.9. C. de hered. vbi Salycet. n. 19. vers. queri sexto. Alberic. n. 4. ver. querunt hic. Ang. in prin. Alex. n. 4. Iaf. n. 5. ver. in quantum ergo. Bart. in l. ex facto. & ex facto. n. 5. ver. queri. quid in bannito. ss. ad Trebell. vbi Ang. vers. & ideo Iacobinus. Alber. Castr. & Alex. Bart. in L. certa forma. C. de iure Fisci. lib. 10. Alber. lib. 4. stat. que. 13. Ripa in d. ex facto, vbi dicit * communem. Practic. Papensi. in forma inquisitio. ver. transcat. n. 5. Castr. consil. 5.6. Super primo, in princ. lib. 1. Capra consil. 7.7. Et si vlo. n. 29. ver. nam ad hoc respondetur. Cephal. consil. 32.4. n. 28. Bero. consil. 8. & consil. 5.4. n. 10. lib. 2. Bologna. consil. 7.0. vbi dicit esse uniformem omnium * opinionem. + Declara, vt per Bart. d. q. 1. in solutione, n. 11. ver. ecce queritur, vbi arguit pro, & contra, & distinguat, aut testatur secundum ius commune, & valer; aut secundum statutum, putata; quia minor solemnitas ex statuto requiritur, & quia amissit beneficium statuti, non valer, & loquitur in bannito, qui potest impune offendere. + Idem est, si haeres institutus aucturialis bannitus; & idem, si agitur de successione ab intestato; quia potest, & non potest secundum eandem distinctionem. Bart. ibi, qui dicit, quod plures quaestiones possunt decidi secundum praemissa. + In bannitis vero, qui non possunt impune offendere, isti non sunt transfuge, neq; hostes, & non perdunt, nisi ea, quae disponuntur a statuto, & si statutum nihil disponit, tunc in terminis iuris communis bannum est mulctea, quae debet esse pecunaria. & non corporalis, & bannitus retinet iura ciuilis, & etiam iura Ciuitatis sua; quia dicitur mulctatus. Bart. d. q. 1. in solutione, n. 13. & seq. ver. quid ergo dices de exbannito. + Declara, quia procedit ampliatio quoad bona sita in territorio, a quo est bannitus; quia non potest testari, neq; de iure ciuilis, neque de iure municipalis; quo vero ad alia bona extra illud territorium bene potest testari de iure communis, ita Castr.

d. 1. nu. 4. ver. aduerte notabiliter. C. de hered. in fit. vbi, quod ita consultum, & vidit plura consil. Florentie. Io. de Imol. in d. ex facto. §. ex facto. n. 2.0. ss. ad Trebell. Alex. consil. 2.3. Opportune, in princ. & consil. 7.5. Vliss. n. 8. lib. 1. Socin. consil. 2.8. Vliss. in fin. lib. 3. Decian. l. vt vim. num. 1.4. ss. de inst. & iure. Ruin. consil. 4.9. Si probatum est. n. 4. lib. 4. Ferret. consil. 1.6.9. Bannitus. num. 4. lib. 1. Ludovic. Catus. consil. 1.0.3. In hoc casu. n. 5. inter consil. criminis. vbi dicit * communem. Curt. Iun. consil. 1.0. * n. 2. Marfil. consil. 1.3. Illumina. n. 4.2. Lofred. consil. 4.5. n. 9. Tob. Nonius. consil. 9.3. n. 5. Riminal. Sen. consil. 2.4.3. In causa. n. 7.0. lib. 2. Voi dicit * communem. Decian. consil. 8.6. Quo ad primam. n. 3.6. lib. 3. vbi dicit * communem. Bossius de bonor. publicatio. n. 6.9. ver. an bannitus, * vbi dicitur seruari indistincte in practica. + Iaf. consil. 1.6.6. Videntur. * n. 9. lib. 2. vbi dicit magis * communem, & consil. 1.6.7. n. 6. eod. lib. * Menoch. consil. 1.0. Est noua, n. 9. vbi dicit * communem. Alciat. * consil. 6. lib. 1.4. in fin. tomo 1. lib. 2. & loquitur omnes etiam in territorio inferiorum; quia licet non possint tollere iura communis; tamen possunt offulare illa in suo territorio, vt dicit Castr. s. d. l. C. de hered. in fit. & omnes predicti sequuntur, & idem dicit Bart. d. amissione. §. qui deficiunt, in fin. ss. de capit. diminut. vbi, quod licet possit facere testamentum bannitus, qui potest impune offendere, quia retinet iura ciuilis; tamen in territorio, a quo exultat, non admittitur, & infia nu. 3.3. ver. limita. Vide, Banniti possunt impune offendere, & quando. Concl. 19. n. 2.4. & seq. + Sic etiam licet bannitus Notarius extra territorium conficiat instrumenta; quia retinet ea, quae sunt iuriis Ciuitatis; tamen non datur eis fides in territorio, a quo est bannitus. Bald. in L. n. 1.1. ver. item ex forma. s. auti. C. de hered. in fit. & in l. exercendis. n. 2.1. C. de fide in instrum. + Extende; 2.6 quia in tantum non valet testamentum banniti cum confisicatione bonorum, vt licet restituatur per Principem; tamen non con ualeat testamentum factum, dum esset bannitus; quia sequiritur habilitas testandi tempore testamenti, & tempore mortis. Signor. consil. 1.2.0. Quidam Placentinus. + Extende, vt nec valeant codicilli facti durante banno, licet restitutus fuerit, nisi post restituitionem declarauerit velle perseverare in codicillis. Sign. d. consil. 1.2.0. n. 3. ver. in super iuncta temporis. + Amplia; quia bannitus cu confisicatione bonorum habet pro mortuo omnino, nec potest durante banno cari in causa ciuilis, nec patitur secundum decreu. Bald. consil. 6.3. Solum de subscriptione, in fin. num. 4. veg. præterea si fuerint banniti. h. 5. + Item habetur pro mortuo; quia succedunt illi vocati per illius mortem. Alex. consil. 2.3. Opportune consideratis, n. 9. lib. 1. ver. octauo probatur, & consil. 7.5. n. 9. & seq. lib. 1. + Declara; quia succedit aliis vocari post eum de iure municipalis; locus de iure communis, vel gentium; quia ista iura non amittit propter bannum particularis. Alex. consil. 2.6. Circa primum, in prim. lib. 1. + Contrarium idem Alex. d. consil. 7.5. n. 7. & seq. lib. 1. quando potest offendere impune; quia neq; succedit de iure communis in loco, in quo potest offendere. + Limita; quia in iis, in quibus non offenditur publicavitatis, velut si quis obligat bannito, puta pecuniam ex causa donationis, vel alias in casib. non prohibitis, valeret obligatio, & licet esset inefficax; quia cu sit disfatuus, sibi non redderetur ius; tamen potest esse efficax; quia valeret etiis alteri facta ex causa non lucrativa. Bart. q. 1. Lucane Ciuitatis, in solutio. n. 9. & 1.0. ver. sed si aliquis. + Limita, vt non procedat quoad successionem iuris communis, sed solum quoad successionem ex iure municipalis; quia succedit ex testamento, vel etiam ab intestato secundum ius commune, vbi extat solum ius commune; secus si veller succedere ex iure municipalis; quia habetur pro mortuo. Bald. consil. 2.4. Factum tale est, quidam lib. 4. vbi loquitur, quando non est damnatus ex crimine laesi maiestatis, vel simili. Alex. consil. 2.6. Circa primum, in princip. lib. 1. & idem Alex. consil. 7.5. in princip. qui dicit * communem. lib. 1. Anch. consil. 2.75. per tot. & hanc communem * dicit Ang. * Aret. consil. 4.7. In easu predicto. n. 3.6. & 3.7. ver. nec obstante allegata. vbi dat exemplum, si institutus haeres in testamento, in quo secundum statutum Seminarum sufficiunt tres testes, nullus est testamentum; quia perdit iura Ciuitatis, non ius communis, & supra n. 2.0. & n. 2.4. vbi habes concor. plurimos. Vide etiam co. clusionem proximam sequentem. num. 2.2. & seq. + Extende, vt idem sit, si testamentum esset nullum; quia si reducitur ab intestatum, de iure communis bannitus succedit transmittrit ad filios, & non ad filium haereditatem delatam, sed non aditam. Bald. consil. 3.9.5. Statuto Ciuitatis. lib. 3. in fin. + Refringe, quando bannitus esset priuatus omnia iactu ciuilis, vel posset impune offendere; quia ex quo est hostis, & transfuga; tunc non succedit etiam de iure communis in loco, a quo est bannitus, sed extra sic, ita declarat Alex. consil. 7.5. n. 7. & seq. lib. 1. + Contrarium tenet Anch. consil. 2.75. Fil o suo, vt non procedat in filio suo, quia licet sit transfuga, & possit impune offendere, tamen retinet suaram, & nomen heredis, & statutum non potest.

poteſt tollere ea, quæ ſunt iuriſ gentium, propter nomen hæredis, ius ſuitatis, & ſimilia; & ideo ſubtitutus vulgaris, ſi filius hæres non erit, vel eſſe non poterit ad ſuum commodiū, non admitti-
tur, ſi fiscus non moleſtatur, etiam reſpectu honorum loci, à quo
37 eſt bannitus. Anch. d. confi. 275. per tot. vbi pulchre. † Limita; quia in onerosis banniti non definiunt eſſe ciues, ſecus in lucroſis. Ro-
man. confi. 73. Circumprimum, nu. 3. & seq. vbi, quod ſi patitur banni-
tus ſe eligi ad officium onerofum, compelliſtur; ſi vero ad officium
lucroſum, capite punitur. † Extende; quia licet priuetur omni iure
ciuii Ciuitatis, à qua eſt bannitus, & poſſit impune offendit; tamen priuatio intelligitur in concorrentibus fauore banniti, non in concorrentibus odio. Bart. in queſt. 1. Lucane Ciuitatis, in
ſolutio. num. 6. ver. refat videre.

Banniti & relegati quorum actuum ſint capaces. Concluſ. 13.

BANNITI † & relegati non ademptis bonis valide vendunt
orum bona, & ius acquiritur emptori, & dominium. Bald.
confi. 236. Bonarelegatorum.lib. 4. vbi, quod tranſuent bona cum ſua
cauſa. Vide, Relegatus quid fit, & quis poſſit relegare. Concl. 13. † Se-
cūs, ſi bona conſificata ſint, quia ſunt ſerui poena, & nihil habent,
& parent administratione, ita ut obligatio non valeat in præiudi-
cium filii. Cuman. confi. 61. Proponit, quod. † Amplia; quia valer
alienatio, etiam ſi poena pecuniaria eſſent condenmati banniti,
& relegati, tamen fiscus pro pecuna auocat bona per hypotheca-
riam, donec ſatisfiat. Bald. confi. 236. lib. 4. † Amplia maxime in banni-
tis in contumaciam; quia non ſunt infames, & dicuntur pro
* criminis condenmati ſecundum communem. Clar. §. fi. q. 71. n.
5. ver. quo ro nunc. Bart. in queſt. 1. Lucane in ſolutio. nu. 2. ver. præter-
ea fama eius, & u. 3. in ſin. ver. præterea relegati. † Contrarium, quod
imo etiam in contumaciam ſit bannitus, efficiatur infamis. A-
lex. confi. 112. Omifſa. lib. 2. Vide, Infamis quando quis efficiatur ex ſen-
tentiā, vel non. Concl. 111. † Declara; quia bannitus etiam, qui non
poſteſt offendit, efficietur infamis, ſi delictum, pro quo eſt banni-
tus, infamatur. Bart. d. queſt. 1. Lucane, in ſolutio. colum. penult. nu. 14.
ver. item ſtale eſt crimen, allegat l. ſin. in ſi. C. d. requir. reis. † Declara;
quia ſi bannum cancellatur, quia obtinuit gratiam, & ſoluit com-
poſitionem; tunc reſtituitur ad ſamam; ſi vero ſoluit pecna tamquam
condemnatim, ſecus eft. Alex. d. confi. 112. Omifſa. lib. 2. v-
8 bi apostilla dat concordantes in ver. cancellatio. † Vide tamen Alexan. confi. 114. Repetitus, lib. 2. vbi ſecus eft, ſi a populo, vel alio re-
cognoscente ſuperiorē reſtituatur; quia iſi non poſſunt reſtitu-
tuer ad famam, & loquitur in populo Bononia. † Extende; quia
bannitus de iure communi poſteſt eſſe testis. Clar. d. ſi. q. 71. n. 6.
* vbi de * communi, & plura allegat, & quod quotidie conde-
dant ſalui conductus banniti, vt veniant ad ſe examinandum. De-
clara; † quia ſi pro confeflo habetur de crimen ex forma ſtatuti,
non procederet ampliatio. Clar. vii ſupra q. 71. n. 6. ver. hac ta-
men concluſio. vbi, quod tunc videatur condenmatus pro delicto.
n. † Contrarium tenet Ale. d. confi. 114. Repetitus in fine, ver. fortius. lib.
2. vbi, quod imo condenmati, & banniti in contumaciam, licet
ex forma ſtatuti habeatur pro confeflo; tamen non ſit infamis, &
ante eum Caſtrenſ. confi. 4. 68. Super hoc, in princ. ver. ſecundo premitto.
lib. 1. † Declara; quia ſi ex ſtato habetur pro confeflo, efficitur
infamis quoad ſe, non autem nocet aliis. Corne. confi. 55. nu. 4. &
seq. lib. 4. Couartu. variar. refolut. lib. 2. cap. II. num. 4. † Amplia; quia
valet venditio facta per delinqüentem, quando ex tali delicto
peña non erat in patrimonio, & bonis imponenda. Bald. d. confi.
236. in ſi. lib. 4. † Amplia; quia bannitus cum conſificazione
bonorum non tenetur ad collectas, ſeu præfantias, quæ ratione bonorum
conſificatorum debentur; quia debentur a poſſeffore bonorum, tam pro futuro, quam præterito tempore. Rom. confi. 73.
Circumprimum, col. ſi. a. 4. & seq. ver. eſt & ſecundus caſus. vbi apostilla
in ver. grauari. citat concordan. & dicit procedere, ſi omnia bona
15 conſificantur. † Amplia; quia de iure communi conuersatio cum
banniti & receptatio, dando illis cibum, & potū, non eſt prohi-
bita; quia neq; prohibent deportati conuersari. Signor. Ho-
mod. confi. 125. per tot. † Amplia; quia banniti, & deportati, ac
damnati in metallum ſunt capaces actionum & obligationum,
quæ tendunt ad vitæ ſubſtantiationem, licet à iure communi de-
ſcendant. Bart. q. 1. Lucane Ciuitatis, in princip. n. 3. ver. tertio probatur.
17 † Declara, vt procedat in obidente, ſecus in contumace, & re-
18 belle. Bart. d. q. circa fin. in ſolutio. nu. 15. ver. ad tertium. † Amplia;
quia banniti etiam ad mortem retinentius conſentientiſi matrimonio ſororis in calu ſtatuti Nurſas diſponētiſi ſub poena, quod
nullus contrahat matrimonium cum muliere, quæ non habeat
patrem, niſi de conſenſu fratris; quia ſi frater conſentiat etiam
bannitus, vel talis conſenſus. Bald. confi. 4. Statuto terra. lib. 5. per tot.
† Amplia; quia banniti, quando non poſſunt offendit, remanent
ne offendit; quia tolerantia inducit a citam reſtitutionem ſe cun-
dum * cōmūnem, & veriorem opinionem. Bero. confi. 181. n. 5. lib. *
3. vbi, quod tales banniti, quando non poſſunt offendit, remanent
districtuales, & gaudent beneficio ſtatuti, vide eu laiſſime. Bur-
ſat. confi. 331. nu. 22. & confi. 118. nu. 8. & seq. Declara, vt in verb. Tole-
rantia. Concluſ. 322. † Amplia; quia banniti non perdunt patriam
poſteſtem, ſecundum communem * opinionem. Clar. §. fi. q. 71. *
nu. 7. ver. ſuſceſſuſe quaro. vbi, quod utilitas eſt; quia ſi pater perdit
patriam poſteſtem, peculium profeſtitum tranſit in fīſcum, a-
liaſ ſecus eft. † Contrarium in ſa in ver. limita. nu. 47. & seq. Am. 21
plia; † quia banniti non perdunt beneficia iuriſ communis, & ſic 22
ſuccedenti de iure communi, ſed ſolum perdunt beneficia indu-
cta à legibus, & ſtarutis Ciuitatis, à qua ſunt banniti. Alex. confi.
75. Vifis, & diligenter in prim. lib. 1. vbi dicit magis * communem o-
pinionem. Anch. confi. 287. ifte B. n. 3. Corn. confi. 55. Reperio me alias.
col. 3. ad ſi. lib. 2. qui loquitur in ſtatuio Florentino, & dicit * com-
munem, & quod ſit magis communis * opinio, quod retinet ea, *
quæ ſunt iuriſ communis, Aret. de Malef. in ver. & eius bona. vbi Ar-
riminen. n. 37. Docto. in l. 1. ſi. de hered. in ſit. Alex. in Lex factio. ff. de
valg. & pupill. vbi dicit * communem, & ibi Ripa, & Hercul. An. *
char. confi. 275. Curt. confi. 59. Iaf. confi. 144. lib. 1. Ang. Aret. Inſi. quib.
modis in par. pot. ſol. Bart. in queſt. 1. Lucane Ciuitatis, in ſolutio. n. 6.
& 7. ver. refat videre, & in lex factio. ſ. ex facto. ff. ad Trebell. vbi Alex.
dicit * communem, prout communem * dicit Socin. Iun. confi. *
147. nu. 20. lib. 2. Caſtrenſ. confi. 56. Super primo. infinitos citat Clar. *
in ſ. Teſtamentum. queſt. 20. vbi dicit magis * communem, quod *
poſteſt ſuccedere de iure communi, quando impune non poſteſt
offendit. Vide Conclusionem proximam precedentem, num. 33.
† Contrarium, quod imo bannitus perdat iura comunia, & be-
neſium iuriſ communis in loco, à qua eſt bannitus, non extra.
Caſtr. in l. 1. ſi. de hered. in ſit. Alex. confi. 23. lib. 1. Ruin. confi. 49. nu. 4.
vol. 4. Parif. confi. 51. vol. 1. vbi dicit hanc communem * opinione. *
Iaf. confi. 166. nu. 2. lib. 2. & magis * communem dicit Afimius in l. 1. *
nu. 10. 7. ff. de relig. & ſumpt. funer. & hanc partem communem * di-
citur Iaf. confi. 166. col. 3. ver. quarto facit lib. 2. † Declara, vt per Clar. d. 24
ſ. Teſtamentum. queſt. 20. per tot. quia quoq; bona extra territorium
res eſt clara; quia ſtatutum non poſteſt afficerre bona extra territorium;
quo vero ad bona intra territorium ſunt opinione; quia ſi poſteſt impune offendit, perdit ſuſceſſionem etiam de iure co-
muni; quia licet ſtatutum non poſſit tollere ius commune in to-
tum; tamen poſteſt offuſcare; ſed in contrarium dicit eſſe * magis *
communem; quia banniti retinet beneficia iuriſ communis in
territorio, niſi ſtatutum exprefſe contrarium diſponat, vide infra
nu. 39. & multis ſequentib. vbi declaratur. Vide, Banniti poſſant impu-
ne offendit. Concluſ. 19. num. 24. & seq. Vide etiam, Banniti noſtri tem-
poris quibus equiparantur. Concluſ. 11. nu. 12. & seq. † Declara; quia ſi ban-
nitus eſt pro delicto, pro quo non venit imponenda poena mor-
tis; tunc non equiparatur deportato, & retinet iuriſ communis
beneficia; ſi vero delictum, pro quo eſt bannitus, eſſet tale, pro
quæ poena mortis imponeretur; tunc aequiparatur deportato, &
amittit beneficium iuriſ communis, in Curt. Iun. confi. 182. nu. 8.
& quando aequiparatur deportato, habetur pro mortuo, & ci-
dem non debetur legitima, nec poſco ex perfunſa ſua, nec vifis ſu-
ſetus. Plot. confi. 13. o. num. 14. & confi. 91. lib. 1. criminalium. Vide, Ban-
niti noſtri temporis. Concluſ. 11. † Declara; quia licet bannitus perdat
iura ciuitalia loci, in quo eſt bannitus; illud tamen intelligitur ad
ſui communum, ſed in ſui praediūdium iura etiam ciuitatis con-
tra eum viuent, & exercentur. Bart. d. queſt. 1. Lucane Ciuitatis, in
ſolutio. nu. 6. ver. refat videre, vbi apostilla in ver. commodum. citat Soci.
confi. 68. Vifis privilegio. col. penult. † Extende ampliationem, vt pro-
cedat ſine dubio in bannito propter contumaciam, ſeu in contu-
maciam; quia non efficitur feruſ ſea, donec veniat in fortis
iufitiae. Corn. confi. 55. vol. 2. vbi dicit * communem. Bero. dec. 278. *
n. 12. Clar. in praxi. ſ. fi. queſt. 71. ver. ulterius queſo. & ideo talis banni-
tus etiam cum publicatione bonorum non efficitur reſtabili-
lis. Aretin. in l. eius qui ſ. 1. num. 3. de teſtam. ſequitur Clar. in ſ. teſta-
mentum. queſt. 19. † Extende; quia talis bannitus in contuma-
ciam non perdat patria poſteſtis. Nell. in tractat. de banniti, in
1. parte 2. temporis. queſt. 20. Corn. d. confi. 55. lib. 2. Boff. t. t. de publico.
bonor. num. 70. vbi dicit * communem. † Declara; quia ſi eſt ban-
nitus, & diffidatus ſimplicerit, perdit in loco ſolum iura loci, vi-
delicit ſtatut, & ſuſceſſionem ex ſtatuio; ſi vero eſt hostis diffi-
datuſ, qui poſteſt impune offendit, perdit in loco, nequid iura Ci-
uitatis, ſed etiam ius commune; quia offuſcat. Vide Concluſ. pre-
cedenſ.

30 cedon.ver.limite.nu.33.† Extende, vt procedat, etiam si bannitus sit aliquis pro delicto, pro quo imponitur pena mortis; quia adhuc non perdit iura communia, neq; aequiparatur deportato, vt habeatur pro mortuo, communem.* dicit Iul. Clar. in praxi crim. §.fin.queft.71.num.12.ver.aliqui vero, allegat Curt.Sen. confl.60. & * Ripam in l. ex facto. num. 14. ff. ad Trebelian.attestantes* de com- muni. † Extende, etiam si bannitus sit cum confisicatione bonorum; quia non habetur pro mortuo, neque aequiparatur deportato, sed retinet iura communia, ita Clar.d. §.fin.queft.71.num.12. ver. alij igitur alter.† Restringe, nisi statutum (prout Mutinæ) excludat bannitum ab omni actu legitimis; quia tunc perdit iura communia succendi, ex quo successio etiam ad bona patris dicitur actus legitimus. Alex.conf.75.num.4.vers. sed premissis lib.1. & ita Clar.d. §.testamentum, queft.21.in fine.† Contrarium in statuto Mutinæ tener Angel. Aretin. confl.47. In casu predicto. num.36. * & sequen.ver.nec obstant allegat at. vbi dicit* communem, quod non perdit, nisi iura municipalia, & dat exemplum, puta si vigore statuti valet testamentum coram tribus testibus; quia non haber locum ad fauorem banniti, sed iura communia non perdit. † Restringe, quando bannitus posset impune offendit; quia cum sit nimicus ciuitatis, videtur etiam isto casu priuatus omni actu legitimo, & sic successione de iure communii. Alex.d.conf.75.num.35.7.ver.fortificatur.lib.1.† Contrarium dicit Clar. §.testamentum. q.19.in fin.vbi, quod qualitas illa, quod possit impune offendit, vel non, nihil infert ad actum testandi, vel statum persona. † Declara; quia infert bene quoad ius municipale, & sic succedendi ex statuto, fecus quoad beneficium iuriis communis; quia non censetur sublatum, nisi expresse dicatur in statuto, & hanc magis* communem* dicit Clar.d. §.testamentum.q.20.in fin.vbi recitat opinione contraria, & dicit* communem. † Declara; quia quando est bannitus, & rebellis, qui potest impune offendit; tunc si fuerint etiam confisata bona, aequiparatur deportato; ideo efficitur incapax, & non succedit, sed habetur pro mortuo. Castr. conf.212.nu.2.lib.2.vbi apostol. citat Alexand.conf.15.colum.5. † Restringe, nisi esset bannitus ab Imperio; quia tunc perderet beneficium iuriis communis; quia sicuti consuetudo particularis derogat iuri in locis particulari; ita etiam consuetudo generalis derogat iuri generali; sic & in banno loci particularis, & ab Imperio. Alex.d.conf.75.nu.7.lib.1.† Declara; quia licet inferior non possit tollere ius commune, & beneficium iuriis communis; tamen potest illud in suo territorio taliter offuscare, vt non sit alius* cuius effectus, vt est communis* opinio. Decian.conf.86.num.37. 40 lib.3.† Declara ultimam restrictionem; quia licet perdat bannitus ab Imperio iura communia ciuilis; non tamē perdit iura naturalia. Alexan.d.conf.75.num.8.ver.praterea dato.lib.1.† Declara; quia banniti cum publicatione bonorum, vel sine, participant quandoque de relegatione. Clar. d. §.fin.queft.71.num.12.ver. & ideo multi dicunt. vbi dicit omnes facili hoc verum; sed tamen ipse ibi aliter distinguit, quod non aequiparentur, & sit tercia species. † Declara omnes restrictiones; quia banniti, qui possunt impune offendit, perdunt iura ciuitatis, & ius succedendi etiam de iure communii quoad illam Ciuitatem & eius territorium; quia licet non possit tollere ius commune; potest tamē offuscare taliter, quod non habeat locum in sua Ciuitate, & territorio, sed in bonis extra territoriorum bene succeder de iure communii, ita dicit Alex. ex mente Castr. & aliorū d.conf.75.nu.8.vers.praterea dato.lib.1.vbi, quod alii venientes ab intestato succedunt, & ita est de mente Bart. in d.q.1.Lucane, in solituione, nu.6. & 7.dum dicit, quod non perdit iura communia; quia non est transfuga torius Imperii, sed solum illius Ciuitatis, à qua dicitur peregrinus, & firmat Decian.d.conf.86.n.37.lib.3.vbi, quod licet inferior non possit tollere ius commune; tamen potest illud offuscare in suo territorio, vt non sit alius cuius effectus, & Bar. d.q.1.in solituione.nu.9.in fin.reditrationem; quia sibi tanquam diffidate non redditur ius per officiales, & hanc communem* dicit 45 Ias. confil.66.colum.3.ver.quarto facit.lib.2.† Contrarium, quod i- mo sit magis communis* opinio, quod neque perdat beneficium iuriis communis in illa Ciuitate, licet possit impune offendit, nisi in specie statutum hoc dicat. Clar. d. §.testamentum. qu. 40.20.n.2.ver.sed quicquid dicit.† Declara alio modo; quia banniti nō excludantur a beneficio iuriis communis, & sic a successione debita de iure communii; fecus si statutum contrarium disponat expresse, vel per verba, quae hoc importent. Alex.d.conf.75.num.11. * vers. tertio potest.lib.1. & hanc magis* communem asserit Clar. d. 45 §.testamentum.q.20.nu.2.† Imo videtur velle conf.287.nu.3. & seq. quod nisi sequatur sententia declaratoria, priuatio vigore statuti non reddit inhabilem, etiam si priuatio sit ipso iure facta. Vide

Tom. I.

supra nu.22. & seq. vbi plenius. † Limite, quando esset facta confis- ditio, & relegatio cum confisicatione bonorum; quia tunc sicuti potest bona recuperare rei vèdicatione. Bald. conf.236.lib.4.† Li- mita; quia bannitus amittit ius patriæ potestatis, quæ perditur per capitis diminutionem. Inst. de capit.diminut.† Extende; quia etiam pater amittit ius patriæ potestatis filii banniti. Salyc. in l. si quis posthat. C.de bonis damnat. Alex.in l.ex facto. ff. de vulg. & pupill. secundum terminos Inst. quib.modius patr.potest. sol. Vide, Patris po- testas. Concl.132. & habes contrarium etiam supra. nu.20.† Limi- ta; quia banniti ad mortem de sua Ciuitate habent pro mor- tuis; ideo iura sua Ciuitatis non habent locum in eis. Bald. conf. 50.54. Statuto terre Nursie, in prin.lib.5.† Extende; quia banniti, & da- mnati ad mortem aequiparantur deportatis, & hostibus, & quando possent impune interfici, nullum statutum retinent. Bald. conf. 51.54.in princip. lib.5.† Extende; quia banniti cum publicatione bo- 52. norum habent pro mortuis. Alexand. conf.133. Opportune confi- deratis. nu.9.vers.octavo probatur.lib.1. Vide, Banniti an & quando ha- 53. beantrū pro mortuis. Concl.12.supra.† Limite; quia bannitus cum confisicatione bonorum perdit munera habentia annexum officium, vel dignitatem; quinimum si acceptaret tale officium digni- tatis, capite puniri debeat. l. qui cum uno. §.insulam. ff. de remilit. Ro- man. conf.73.num.3.ver.mibi autem. † Declara; quia omnia one- 54. rosa munera retrinet; ideo si officium dignitatis effet onero- sum, & odiosum, compellitur acceptare. Roman.conf.73.num.3. ver. hec autem regula, & dicit, quod si non potest ingredi Ciuitatem, compellitur facere per substitutū. Vide, Statutum simpliciter loquens comprehendit bannitos in offiis. Concl.1473. Vide, Delinquens non debet esse melioris condicōn, quam non delinquens. Concl.190. 55.† Limite; quia banniti perdunt famam; quia sunt infames, & vi- les personæ. Bald. d.conf.54.ante med. vers. sed contra lib.5.† Item habentur banniti pro forensibus, & peregrinis in odium illorum. Alexan. conf.64.num.10.lib.1.† Limite; quia bannitus perdit ius filiationis, & ius agnationis. Alexand. conf.75.num.8. Ver. pro hoc facit. lib.1.† Contrarium videtur; quia iura sanguinis naturalia non a- 56. mittit, vt Alexan.d. dicit. confl.75.num.7.lib.1.† Limite; quia banni- 57. ti, & excommunicati, qui non possunt agere in loco banni, pos- sunt se tueri, & quando dicantur actores, vel rei. Roman. confilio 217. Res ista, per totum. † Limite; quia banniti ex forma statuti in 61 territorio bannientis nihil accire possent etiam per subiec- etam personam. Vide Socin. in reg.1. Bannitus ex forma statuti; vbi limitat tribus modis. Vide, Banniti an possint testari. Concl.10. Vide, Dammati ad mortem que perdant, vel retineant. Concl.2. & Conclus. ibi proxima sequen.

Bannitus filius an faciat patri succedere fiscum. Con- clusio 14.

Fiscus & non succedit patri decedenti, cuius filius est banni- 1. tus cum confisicatione bonorum; quia intelligitur filius de- cessisse viuo parte, ex quo nudus exulavit. Bald. conf.7. Secundum ea, que ponuntur lib.2. & confi.257. Querit, vtrum lib.3.† Et quod 2. filius bannitus, qui ratione statuti excluderet matrem, non ex- cludat mortuo alio fratre banniti, sed mater succedat de iure co- munii per auth. defuncto. C.ad Terull. pro mediterrate; quia bannitus perdidit beneficium statuti, sed non beneficium iuriis communi- nis. vide Castr. conf.56. Super primo, per tot. † Declara, vt habeatur 3. pro mortuo circa successionem ex iure municipalis; fecus ex iure communi. Bald. conf.24. Factum tale est, quidam.lib.4. Ancha. conf. 275. Filio suo, per totum, vbi, quod statutum, & bannum non potest tollere ius sicuti, quod est de iure gentium, & naturæ, & hanc magis* communem dicit Clar. in §.testamentum. queft.20. in fin. * † Amplia; quia neque succedit fiscus in legitima filii, licet filius 4. proper homicidium sit condemnatus, & eius bona confisata; quia viuente patre legitima non est filii, & nullum ius haberet in ea; si vero pater moritur filio bannito, ex quo filius singitur per bannum prius mortuus, nihil habere debet fiscus. Bald. d. confilio 257.lib.3. Alex. conf.75.num.9.lib.1.† Amplia maxime prædicta 5. procedere, quod filius non succedit patri, neque alii consanguinei, quando est bannitus. & potest offendit impune; quia cu- sit in incapax, aperit viam filii suis, vel proximioribus, ideo fiscus nihil capit ex persona talis banniti. Alexan.d.conf.75. Visis, & dili- 6. genter, per tot. lib.1. & plene hoc declarat num.12. & sequen.ver. quod secun-

Secundum, yisque in fin. † Extende idem, quando banniti essent priuati omni actu legitimo, quia sunt priuati omni successione, ex quo actus legitimus dicitur successio. Alex. d. cons. 75. n. 4. & seq. 7 lib. i. † Extende multo magis, quando potest bannitus impune offendit; quia habetur pro diffidato, & sibi us non redditur. A 8 lex. d. cons. 75. n. 7. & seq. lib. i. † Restringe in filio, qui est suus pater; quia si ei est substitutus vulgaris, quatenus ipse filius non sit, vel esse non possit heres ad commodum suum; si tamen est bannitus, & diffidatus cum bonorum confuscatione, succedit patri exclufo substituto; si fiscus non capiat bona, nec potest substitutus opponere de iure fisci. Ancharen. consil. 275. *Filio suo, per totum, vbi subtuliter loquitur.* † Amplia, vt idem sit in deportato; quia non est capax successonis paternae, vel alterius; sed tamen non succedit fiscus, sed alii ab intestato proximiore, communem * dicit Clar. in § testamentum. quæst. 22. num. 2. ver. si autem queris, allegat 10 Alexander. consil. 26. in princ. lib. i. attestantem de magis * communis. † Amplia; quia fiscus non succedit bannito ex quacunque causa, etiam ob laesam maiestatem in bonis post confuscationem purificato, & acquisito ipsi bannito; quia siue sit talis bannitus, qui possit succedere, & retinet pro le, aut habetur pro mortuo, ita quod non succedit, & filio non acquiritur. Bald. consil. 24. *Falsum tale est, quidam magister, lib. 4.* † Contrarium videtur velle Bald. consil. 395. *Statuto Ciuitatis Assisi. in fin. lib. 3.* vbi videtur distinguere, quod bannitus succedens de iure communis, si non adiut, non acquirit filio, sed transmittit ius adeundi ad filios suos non bannitos, quasi quod secus esset, si adiunget bannitus. † Declara; quia si non excluditur a successione iuris communis, est capax hereditatis in generis, non autem certi loci; & ideo bona quæ sita post bannum non caput fiscus in alio crimine, quam forte laesæ Maiestatis. Ancharen. d. consil. 275. num. 4. & 5. *per totum.* † Limita; quia verum est, quod fiscus non succedit in bonis postea quæ sitis per bannitum, quando non adiut bannitus; quia non compellitur adire, & sic hæreditas, vel per ius accrescendi non adita spectat ad alios coheredes, vel defertur proximioribus. Castræns. consil. 56. *Super primo, num. 2. & seq. lib. i.* fiscus dicit esse, si adiret bannitus; quia fiscus auferret. † Extende idem, si non acquireret hæreditatem sibi delatam; quia illam repudiaret; nam tunc fiscus succederet; quia expressa repudatio inducit fraudem. Castræns. consil. 56. num. 3. lib. 1. Declara, vt in ver. *Acquirere nolle, & alienare sunt diversa.* Concl. 441.

Banniti simpliciter quanto tempore bannum duret.
Concl. 15.

BANNITVS, vel relegatus simpliciter censetur perpetuo 1 bannitus. Bald. consil. 34. *Causa talis est, Guad. in princ. lib. i.* † Amplia multo magis, quando bannum, vel relegatio est perpetua; quia si est expressum, non est locus coniecuris. Bald. d. consil. 34. in 2 princ. † Bannum, seu exilium est in vita tam aduersus precentes, quam aduersus contumaces, & est triplex; quia quandoque est perpetuum, quandoque temporale, & quandoque arbitriatum, & est de iure Canonico, saltem de consuetudine. Clar. §. fin. quæst. 4. *in princ. p. Arbitrio Iudicis datum bannum mortuo iudice,* vel finito officio non reuocatur secundum * communem, dicit Foller. in prax. crimin. canon. sol. 28. in princ. & hanc seruari dicit Clar. in §. fin. quæst. 72. in fin. quia arbitrium personæ publicæ non expirat. Dec. consil. 108. col. penult. in fin. † Contrarium, quod immo censetur extinctum, communem * dicit Gomez. cap. 8. delicto 6 run. quia morte extinguitur arbitrium. † Declara, vt in ver. *Bene-* placitum aliquis quando dūrare dicatur. Concl. 89. num. 6. & seq. † Limita, quando bannum est ad beneplacitum; quia tunc non est perpetuum, de quo distingue, vt per Bart. in l. censes. §. fin. n. 9. ver. *formo hic rni. Cum seq. ff. de verb. oblig. sequitur Bald. d. consil. 24. in princ. lib. i.* † Limita, quando bannum est ad tempus, sed tempus non est praesumptum; quia intelligitur ad decem annos per text. singularem in l. sine praesumpto tempore. ff. de pœn. secundum Bald. d. consil. 34. lib. i. † Limita, quando bannum est ad certum tempus praefinitum, puta ad sex menses; quia lapsus tempore praefixo cōdemnatione censetur absolutus. Bald. d. consil. 34. in princ. lib. i.

Banniti ex uno loco an sint banniti ex alio. Concl. 16.

BANNITVS. † ex una Ciuitate non dicitur bannitus ex alia Ciuitate confederata, nisi contraria disponant capitula confederationis. Clar. §. fin. quæst. 71. num. 11. ver. *quero modo.* Vide plenius, Delinquens in uno loco non potest puniri in alio. Concl. 182. Vide, Delinquens in uno territorio an sit tutus in alio territorio. Concl. 183.

† Amplia; quia multo minus bannitus in uno loco dicitur bannitus in alio non confederato. Vide, Delinquens extra territorium quando, & qualiter puniri posset. Concl. 181. cum aliis duabus Concl. seqq. vbi plenus habes ampliationes, & limitationes plures cum suis declarationibus. † Limita; quia bannitus ab vnus Ciuitate status Mediolani dicitur bannitus a toto statu, & vbiique potest capi. Clar. d. §. fin. q. 71. n. 11. quia sub eodem Principe. † Restringe, nisi Ciuitas, a qua est bannitus a statu dismembratur; quia non est etiam bannitus a residuo statu, etiam si dismembratio fieret post bannum, & ita tunc indicatum affirmat Clar. d. §. fin. q. 71. n. 11. † Restringe, nisi de consuetudine Principis admittatur, prout dominii Veneri, quod bannitus ex una Ciuitate possit morari in alia sui status. Castræns. consil. 309. *De iure communis, lib. 2.* 6 † Limita in bannitis, qui per legem diuinam sunt morti tradendi; quia vbiique sunt per totum orbum banniti, vt de homicida voluntario, plene Plot. consil. 24. num. 15. vbi, quod Domini est terra, & plenius eius orbis terrarum, & omnes, qui habitant in eo; ideo Principes per diuisiōnē mundi non potuerunt tollere legem Dei.

Bannitorum receptator quando possit puniri, vel non
dam magister, lib. 4. Concl. 17.

REGLA † est, quod de iure communis receptatio bannito 1 rum non est prohibita, prout nec etiam deportatorum; id eo cōs. 125. In questione, per tot. Boff. tit. de rapinis. n. 16. & n. 21. vbi, quod non est prohibitus de iure communis. Bald. in l. quicunque in princ. C. de seruis fugit. Vide, Receptator delinqüentum quis ducatur, & quia pena puniatur. Concl. 47. † Amplia, vt procedat, etiam si exten- 2 bannimenta prohibentia; quia non ligant ignorantes, & non præsumunt ignorantia, nisi lapsus bimeti. Signorol. d. consil. 125. per tot. maxime in fine, præfertim quando sunt facta in loco, vt ligantio in loco. Vide, Bannimenta non ligant ignorantia. Concl. 4. Ex- 3 tende; quia talia bannimenta sunt odiosæ; ideo si loquuntur de eo, qui præfert alimenta, non sufficit probare, quod eo absente comedetur bannitus in domo absens. Signorol. d. consil. 125. num. 3. † Extende, si bannimentum loquitur de dolofre receptante, vel 4 scilicet receptante, vel quod nullus receptet bannitus, rebellem, malefactorem; quia ista omnia debent probari. Signorol. d. consil. 125. per tot. † Extende; quia forensis excusat, si receptet bannitum contra formam bannimenti; quia præsumit ignorare, nisi in loco bannimenti diu fuerit veritus, late Menoch. de pre- 5 sumpt. lib. 2. *presumpt. 3. circa fin. vbi idem in muliere.* † Extende; quia excusat, qui conuerlatur cum bannito, non declarato pro talis; qui declaratoria requiritur. Bursat. consil. 77. num. 22. lib. i. Gabriel. consil. 51. num. 4. 4. lib. i. etiam in crimine laesæ Maiestatis. Menoch. consil. 9. num. 159. 168. & seq. lib. i. † Amplia; quia statuta, vel bannimenta punientia receptantes bannitos, debent intelligi, si scientes bannitos esse illos receptacur. Bart. in l. §. fin. ff. de re- 6 cept. Gandi. in tit. de fur. & latr. ver. & intellige, clare Boffius tit. de rapinis. num. 16. ver. sed adiuvare, & num. 21. Simon de Prat. consil. 81. Vide plene Riminald. Iun. consil. 28. per tot. vbi, quia ratione prohibeantur receptari, & quod requiritur scientia. † Extende; quia 7 immo requiritur vera scientia banniti, nec sufficit notoriū, vel fama publica, quando agitur de pœna corporali imponenda receptatori. Bertazz. consil. 125. circa princip. & consil. 126. num. 5. post Boffium, quem allegat tit. de rapinis. num. 21. & seq. Menoch. de ar- 8 bitrari. casil. 34. 8. num. 5. † Ratio est, quia lex volunt scientem obli- 9 gar, non autem ignorantem. Roman. consil. 473. Gig. late tract. de criminis laesæ Maiestatis. lib. 3. quæst. 10. num. 9. ignorans enim non delinquit, nec dolum, nec culpm committit. l. 3. §. si quis ignorans ff. ad Syllan. Crauett. consil. 26. o. num. 11. Afflict. decif. 26. o. num. 3. & 4. † Extende maxime in forensi, vel absente à loco banni; quia 10 probans suam absentiam probat ignorantiam banni. Boffius dicit. titul. de rapinis. num. 25. † Et quod bannitus in uno loco, vel villa, aut Ciuitate, non præsumatur scribi ad habitantibus in alio loco. Iason consil. 53. column. 5. ver. quinto. lib. 3. Bertazol. consil. 125. num. 3. & 4. qui alios cirant. † Extende; quia fiscus, qui di- 11 cit aliquem receptacum bannitos scienter contra bannimenta, debet probare, quod sciret bannitus. gloss. Bartol. & alii. dicit. l. 1. §. vlt. ff. de recept. Plat. in l. 1. Cod. de defensor. lib. 12. Simancha de Catol. insit. titul. 15. num. 18. & 19. † Imo, quando quis conuenitur, vt 12 receptor, necesse est, quod scientia articuletur, & probetur. Bald. in l. omnes. Cod. de agricol. & censit. lib. 11. Angel. in l. 1. Cod. de Nili aggeribus non rumpend. † Amplia; quia etiam stante 13 banno, quod banniti non possint receptari, non potest puniri is, qui

is, qui bannitum toleratum receptauit. Salycet. in l. nullus. C. de Iu-
dais. Felin. c. qua in Ecclesiis. num. 6. de confit. Iaf. in l. vbi pactum. num.
6. C. de transact. quia sola tolerantia facit eum haberi pro non ban-
nito. Marfil. confil. 10. in fin. † Amplia; quia statutum puniens re-
ceptantem bannitos non procedit contra receptantem bannitum,
cui resistere non potest. Roland. à Vall. confil. 45. nu. 7. lib. 1.
† Amplia; quia hospes dans cibum & portum bannito transeunti
non dicitur illum receptare. Bart. in l. omnes. la 2. ver. & hoc est vtile.
C. de agrie. & censit. lib. 11. quia requiritur occultatio, vt inducatur
receptatio. Ludouic. Carrerius de heret. nu. 168. & seq. † Extende;
quia banniti possunt regulariter receptari, & potest ei submi-
nistriari vietus sine pena. Signor. confil. 125. per tot. † Bannitus ne-
mo presumit; ideo admittitur ignorantia in dubio, quod quis
ignorauerit aliquem esse bannitum. Bald. confil. 283. Vis. inquisi-
tione. colum. 1. in fin. lib. 1. & Bologn. confil. 27. num. 1. † Receptatio
banniti proprie importat bannitum abscondere, & occultare. l.
1. §. quod autem. ff. de seruo corrupto. Vide. Receptator. Concl. 47. in prin.
20. † Amplia; quia scientia singularium personarum non sufficit, vt
alius dicatur scire. Bald. d. confil. 283. colum. 1. in fin. lib. 1. † Restringe,
quando esset notorium in loco, & publica vox, & fama, quod
22 receptatus esset bannitus. Bart. in l. 1. §. fin. ff. de recept. † Declara
tamen, si notorium haberet originem a maleolu. ; quia non rele-
varet. Simon de Prat. d. confil. 81. nu. 18. & seq. † Extende; quia non sufficeret,
quod testes audiuerint dici publice, quod erat banni-
tus; quia possent ab uno audiuisse. Simon de Prat. confil. 81. nu. 18.
24 ver. & non sumiter, & nu. 21. ver. & non videtur. † Amplia; quia banni-
tus, qui postea per sententiam fuit ab solutus, vel bannum eius
cancelatum fuit, non dicitur bannitus, & cessat pena bannimen-
torum contra conuerlantes cum bannitis. Nellus de bannit. in 1.
par. 3. tempori. q. 3. nu. 3. Marfil. confil. 9. nu. 3. Grammat. dec. 5. nu. 26.
25 qui dicunt, quod causa quilibet excusat. † Extende idem, si per
gratiam, vel refutacionem fuit bannum cancellatum; quia non
dicitur bannitus. Angel. confil. 288. Vis. themate supradicto. n. 2. Cra-
uet. confil. 18. n. 1. Marfil. in tract. de bannitis. ver. restitutorum. nu. 7. &
26 seq. † Amplia; quia bannum de non receptandis bannitis restrin-
gitur intra territorium bannum facientis, non autem extra, nisi
couersatio esset ad malum in territorio committendum. Bertaz.
27 plene confil. 126. num. 7. ver. quo vero ad secundum, † Et conuentio de
non receptando bannitos intelligitur de bannitis tempore con-
uenctionis, non de bannitis postea, nisi sit reciproca conuentio,
28 & promissio. Angel. confil. 261. Punctus est. colum. penit. † Amplia, &
29 limita multis modis, vt in ver. Receptator delinqüentum. Concl. 47.
30 † Limita; quia banniti, vel delinquentes in Cardinales non pos-
sunt receptari. cap. felicis. de ponit. in 6. Gigas de criminis lese maiestatis.
31 lib. 1. quest. 5. nu. 15. † Limita; quia hostibus non sunt scribenda
litera, nec mittendi nuntii, nec dandum signum, alias si dolose,
pena lese maiestatis puniatur; si vero non, extra ordinem, late-
Gig. de crim. lese maiestatis. lib. 1. q. 20. vbi de pena aperientis literas a-
32 lienas. † Extende; quia mutuans pecuniam hostibus Principis,
dicitur dare auxilium, & tenetur pena lese maiestatis. Gigas d.
33 tract. lib. 1. q. 34. vbi late de vtilitate ex pecunia resultante. † Limi-
ta; quia colloquentes amicabiliter cum hoste Principis tenentur
lege Iulia maiestatis. Decian. tract. criminis lib. 7. c. 33. nu. 14. † Extende
multo magis in receptantes, vel occurrentes, vel associantes, de
quibus Decian. d. tract. criminis lib. 7. c. 34. in prin. quod loquitur de re-
ceptante inimicum, vel rebellem sui Principis.

Banniti & relegati frangentes confinia qua pena puniantur. Concl. 18.

BANNITVS, † seu relegatus frangens exilium, si erat exilii in-
tra 10. annos, pena banni, seu exili duplicitur; si vero exilium
erat temporale, sed ultra decennium, efficitur perpetuum, si era-
* primum exilium perpetuum, succedit pena mortis, * communem
dicit Clar. d. §. fin. q. 71. nu. 13. ver. quer. quia pena vbi, quod et
iam ultra duplum penam solent torqueri. Vide plenius, Confina-
tus si rumpit confinia qua pena puniatur. Concl. 692.

Banniti possunt impune offendere, & quando. Concl. 19.

BANNITI † quando possunt impune offendere, quibus aqui-
parentur. Bart. q. 1. Lucana Ciuitatis. num. 16. ver. sexto, vbi, quod
et equiparantur latronibus, & desertoribus, qui possunt impune
offendere iure communis. † Desertores, Hostes, Latrones, Tran-
sfugae, Rebelles, omnes possunt de iure communis impune interfici,
ergo quoad penam banniti, qui possunt impune interfici,
et equiparantur hostibus, latronibus, & desertoribus, quibus non

Tom. I.

seruator fides; sic etiam neq; banniti, quando possunt impune
offendi. Bart. d. q. 1. n. 16. ver. sexto probatur, & plenius in solutione di-
aa quest. n. 5. ver. quid ergo dicendum, vbi, quod licet non possint di-
ci hostes populi Romani; tamen sunt hostes sua Ciuitatis, &c. n. 6.
¶ 7. quod perdunt iura Ciuitalia in loco, a qua sunt banniti, plenius infra nu. 24. † Secus esse inquit, quando banniti non possunt
impune offendere; quia tunc non sunt desertores, neq; hostes, neq;
transfugae, vt supra, & retinent iura communia, & Ciuitatis; quia
bannum est mera multa, que consistit in bonis, vel pecunia. Bar.
vbi supra in 1. q. 1. in solutio. n. 13. & seq. ver. quid ergo dices. † Rebelloe 4
dicuntur illius Ciuitatis, in qua possunt impune offendere; quia sta-
tutum permittens possit impune offendere, censetur ei indicere
bellum, ergo sunt hostes, & rebelloe. Bart. in extra iug. qui sint rebel-
les, in ver. rebellando. nu. 21. & seq. ver. ex predictis patet. vbi, quod per-
dunt iura Ciuitalia illius Ciuitatis tantum, non iuriis communis, sicuti
neq; rebelloe Imperii perdunt iuriis civile Papale; quia rebellio in-
ferioris non tollit iuriis Ciuitatis superioris. † Lex ciuitis disponens, §
quod banniti possunt impune occidi, valet; quia per legem humam
etiam ciuitalem potest distinguiri ius Diuinum, quando simpliciter
loquitur, & repperit aliquo casu distinctum. Gemin. confil. 51. n. 2.
ver. & pro ista parte facit. Signor. confil. 89. Praesupponitur infra scriptum
statutum, & est communis * opinio, de qua Alex. confil. 2. in fin. lib. 2. *
plene Marfil. in praxi. §. aggressor. in prin. & est magis * communis *
opinio. Alex. confil. 65. Attenta dispositione, in pr. lib. 3, maxime, quando
bannitus est in pena corporalis. Et exceptio huius statuti est per-
emptoria, & impedit litis contestationem secundum * communis *
nem. Clar. §. homicidium. n. 6. ver. siendum. † Extende; quia potest 7
haec exceptio opponi; nedum per procuratorem, sed etiam per
quemque de populo. Clar. in d. §. homicidium. nu. 7. ver. item finis.
† Declara tamen, vt procedat, quando exceptio est clara, & nota-
ria, & non indiget alia probatione, alias secus. Clar. vbi supra, nu.
7. o. in fin. ver. quod tam intellege. † Amplia; quia etiam valet decre-
tum Principis, (prout erat Verona decretum Dominorum de
Scala) quod banniti possent impune interfici. Bald. confil. 401. Ad
evidentiam dicendorum, in princip. lib. 1. Et de simili decreto Domini
Luchini Mediolani, & in aliis Ciuitatibus statutus. Signor. confil. 89.
per tot. † Amplia; quia valet statutum municipale, quod banniti 13
possint impune interfici. Bald. d. confil. 401. lib. 1. vbi loquitur de fini-
tu Verona, & Venetiarum. Signor. confil. 89. & est communis * o-
pinio. Alex. confil. 2. in fin. lib. 2. & de tali statute Mutina idem Alex.
confil. 75. Vis. & diligenter. n. 7. lib. 1. & communem, & magis com-
munem * dicit Clar. in d. §. homicidium. n. 52. ver. sed quia communiter, *
vbi plures allegat de communis, & quod sunt huiusmodi statuta
introducta pro quiete hominum; plenius, quam alius pro vtraq;
parte Crauet. confil. 40. n. 8. & seq. † Extende; quia valere etiam per 11
extensionem, prout si dicatur, quod banniti Mediolani sunt ban-
niti ex aliis Ciuitatibus status; quia poterunt impune offendere
etiam in aliis Ciuitatibus status. Signor. d. confil. 89. † Et idem in statu-
to Vicentiae, quod bannitus à territorio Vicentiae sit bannitus
etiam per 15. millaria ultra confinia, & possit impune interfici,
donec fuerit cancellatus, super quo Alex. confil. 164. Vis. & pondera-
tis. lib. 8. vbi ponit tale statutum esse validum. † Contrarium tenet 12
ipse Alex. in confil. 160. Vis. narrati. lib. 7. vbi in similiter statuto Taru-
lii, quod bannitus à territorio censetur bannitus per 15. millaria
ultra confinia territorii, & possit impune interfici bannitus, dicit,
quod tale statutum dans bannum ultra territorium statutum
non valet, & quod interficiens extra territorium non excusatur
a culpa, sed solum à dolo, ideo non potest puniri pena ordinaria,
si interfici bannitum extra territorium, sed bene pena extraordinaria;
quia ultimum statutum, quod possit bannitus interfici,
impune, intelligitur in territorio statuentium; quia est exorbitans.
† Et de statuto Senensi, quod mandat, quod banniti possint im- 14
pune offendere ab omnibus, etiam à patre, & filio, quod illud etiā
prohibet consequenter pacieris, ne possint compellere ad pa-
cem cum bannito. Castrensi. confil. 427. Quod ista. sc. ciuitates. lib. 4. per
tot. † Extende; quia lex, quando est generalis, etiam habet locum 15
in bannito per contumaciam; fecus si est etiam statutum. Signor. d.
confil. 89. circa fin. n. 7. ver. ne dicat aliquis. † Et super tali statuto Re-
gi, quod valeat, plene Alexan. confil. 65. in prin. lib. 3. vbi dicit * ma-
gis communem. † Et in statuto Taruili idem Alex. confil. 160. Vis. 17
narrati. lib. 7. † Et in statuto Vicentiae similiter Alex. confil. 164. Vis. 18
& ponderatis. lib. 7. & v. supra nu. 12. † Extende; quia immo valet hu-
iusti statutum etiam pollicetur interficienti premium, co-
munem * dicit Deci. confil. 327. n. 3. sequitur Clar. d. §. homicidium. n. *
52. ver. add. quod huicmodi. † Amplia; quia communiter per Italiam 20
sunt talia statuta, quod banniti possint impune offendere, & operar-
tur, quod perdunt iura, & beneficia iuris communis. Alex. confil. 23.

B b 2 Oppor-

Opportuno. n. 9. lib. 1. & Mutina extat tale statutum. idem Alex. confi. 75. lib. 1. n. 10. Clar. d. §. homicidium. n. 52. ver. sed qu. a. vbi. quod com-
21 muniter in Italia extant haec statuta. † Contrarium dicit Alexan. confi. 26. Circa primum. lib. 1. quod licet ad finit statuta communiter per Italianam. quod possint impune offendit; tamen perdunt solum iura illius Civitatis, non autem ius commune. † Declarat Abb. confi. 33. Placet mihi. per tot. maxime in fin. lib. 1. quod si statutum est Civitatis liberae, & non recognoscens superiorem, perdit bannitus iura ciuilia omnia, & vbiique, & patriam potestatem, & bona, licet exequio extra territorium speget ad alium: contrarium procedit in Civitate non libera, quae non habet iura Imperi-
23 ratoris, & tollit contraria. † Declara; quia succedit de iure communi extra territorium loci, quo est bannitus; secus est in illo ter-
ritorio. Alexan. confi. 75. lib. 1. num. 8. Curt. Iun. confi. 10. o. pertot.
24 † Declarat plenius Bart. in extrauag. qui sunt rebelles, verb. rebellando, nu. 20. & 21. cum sequen. ver. sed cum perdat. vbi, quod banniti nostri temporis, quando per statuta possint impune offendit; efficiuntur hostes, & rebelles; quia eis indicitur bellum a statuto; & licet rebellis perdat ea, quae sunt iuriis ciuilis, ipso iure; tamen diffinguitur; quia si est rebellis Imperii, perdit ius ciuile ipso iure quo-
ad Imperium, sed non perdit ius ciuile quod Papam Superiorē, & in terris Papae, clem. pafor. aliis, dere indi. item non perdit ius ciuile quod Reges, & Civitates de factō non recognoscentes superiorem Imperatorem: sic etiam bannitus, & rebellis in Civitate particulari perdit iura ciuilia particularia illius Civitatis; & si nō recognoscit superiorem, perdit iura ciuilia communia in illa Ci-
vitate, & territorio, non quoad locanō subiecta. & Bart. sequitur Ang. Aret. confi. 47. in casu predicto. num. 36. & 37. ver. nec obstant allegata, & plenius Clar. in §. testamentum. q. 20. vbi in prim. & in fin. * dicit opinionem Bart. in hoc esse * communem, & magis communem. Et quod quando possint impune offendit, perdant iura ci-
25 uilia in loco, in quo sunt banniti. Vide supra num. 2. & seq. † Amplia; quia hodie per totam Italiam sunt talia statuta, per quae licet impune interficere bannitos, & operantur impunitatem interficiens. Clar. d. §. homicidium. num. 52. ver. sed quia communiter,
* 26 vbi dicit magis * communem opinionem. † Amplia; quia stante hoc statuto, hic utrum est occidere bannitum etiam proditorie, & quod ita seruari, Deci. in cap. que in Ecclesiasticum. num. 14. de con-
fli. Boff. tit. banniti quid amittant. num. 1. & ita seruari dicte etiam Clar. d. §. homicidium. nu. 61. ver. sed an licet, & hanc partem tenet
27 Clar. in d. §. num. 66. in fin. † Contrarium tenet Mantua. confi. 200. lib. 2. num. 29. vbi, quod opinio Decii communiter reprobatur, quod Clar. d. §. homicidium. num. 61. dicit esse notabile, si est ve-
28 rum, & cios allegat pro hac parte. † Declara; quia si proditorie occideret, quia dedisset fidem de non occidendo, Clar. vbi supra tenet, quod non euaderet penam; quia etiam hostibus fides est seruanda, alias secus; sed tamen quod licet bannito occidere bannitum impune, etiam si proditorie, & data fide occideret, iu-
29 dicauit Senatus Mediolan. Clar. vbi supra num. 66. in fin. † Amplia; quia hoc statutum est tanta efficacia, ut bannitus non possit se tueri ab occidente, & si tuendo se occideret aggressorem, * punitur pena homicidi ordinaria secundum opinionem * com-
30 munem. Claud. in l. v. vim. num. 23. ff. de iust. & iure. † Contrarium Clar. d. §. homicidium. nu. 71. ver. sed in hoc etiam, vbi, quod defensio est de iure naturae, que non potest tolli per legem humanam; ideo
31 extra ordinem debet puniri, non de homicidio. † Extende; quia statutum, quod bannitus non audiatur, vel in non redditu ius, importat idem, quod possit impune offendit, vel occidi; quia ex quo de offensa facta non auditur, potest impune offendit. Clar. d. §. homicidium. n. 72. ver. sed quid si statutum, & plenius in §. fin. q. 5. o. in fin. ver. posset etiam. Florian. confi. 24. nu. 1. ver. vltimo patet. Vide, Statuum circa ciuitatum faciendum, vel denegandum certis casib. valet. Com-
32 clus. 58. † Et procedit etiam de iure communis, quod bannitus non potest audiatur; quia est rebellis. Florian. confi. 25. in princ. † Extende; quia statute huiusmodi statuto non potest interficiens banni-
33 tum accusari, neque inquireti de homicidio etiam ex officio, * cō-
34 munem, & non habere difficultatem, dicit Clar. d. §. homicidium. num. 72. ver. abia quoque. † Ratio huius statuti fuit ad inducendum terroris, ut homines abstineant a delictis. Floria. confi. 24. nu. 10.
35 ver. vltimo patet. † Amplia; quia statutum, quod banniti possint impune offendit, operatur, quod dicitur esse extra protectionem Civitatis, & quod illis ius reddi non potest, sed audientia deneganda. Alex. confi. 75. num. 8. in fin. & seq. ver. & quod de mente. lib. 1.
36 † Extende; quia tale statutum, quod bannitus possit impune offendit, idem operatur, ac si diceret, possit impune occidi, com-
* munem * dicit Clar. d. §. homicidium. num. 55. ver. est tamen diligenter, 37 vbi, quod ita obseruatur de consuetudine. † Et operatur, quod
bannitis censetur indictum bellum a banniente, & sunt effecti hoites secundum opinionem * communem, de qua Corn. confi. 10. 4. col. 1. lib. 1. sequitur Clar. d. §. homicidium. n. 57. ver. stante hoc statuto. † Imo, quod & qui paretur hoc casu bannitus deportato. Cla. 38 d. §. homicidium. nu. 5. 8. † Amplia multis modis, de quibus Marsil. 39. d. praxi. §. aggreditor, in princ. vbi, quod statutum respicit publicam utilitatem, & late interpretatur. † Amplia, etiam si bannitus ob-
tinuerit gratiam; quia si occiditur, antequam sit cancellatus de numero bannitorum, impune potest interfici. Ial. in l. si creditoris. n. 2. cum seq. C. de fideicom. Clar. d. §. homicidium. n. 62. ver. item quer. † Restringe, dummodo interficiens non sit in culpa, ut quia sciret 41 bannitum esse gratiam, communem * dicit Alex. in l. filio que, * & seq. ff. de liber. & poſhu. † Declara, vt per Capol. confi. crim. 39. 42. col. pen. quem sequitur Clar. d. §. homicidium. n. 62. quia si occidens sciuī, punitur pena ordinaria; aut ignorauit, sed perquendendo, de facili scire potuisse, & punitur pena extraordinaria; debet enim facere aliquam diligentiam; aut sciuī per coniecturas, & non punitur pena ordinaria; sed extraordinaria, & dicit * communem, * & magis * communem opinionem. † Contrarium tenet Blanc. 43. in praxi. 102. n. 164. quod licet non fecerit diligentiam, sufficit, quod ignorauerit gratiam, & non punitur, & dicit * communem, * & hanc verioriem credo ex iis, que Clar. sibi contrarium dicit nu. 63. in fin. in occidente bannitum nulliter; quia non tenetur inuestigare, an valide, vel nulliter, cum tuetur se ex fide publica. Declara; † Clar. d. §. homicidium. nu. 62. quod caueant banniti, vt faciant se deleri; quia si interficiantur, non datur reparatio, & interficiens pena extraordinaria puniretur. † Extende; quia neq; sufficit protestatio banniti, quod habeat gratiam, nisi de illa fide faciat; quia posset occidi, non obstante protestatione, quando nō est deletus, nisi gratiam ostendat, vel de ea fide faciat, communem * opinionem dicit Clar. d. §. homicidium. nu. 61. ver. sed quid si bannitus. † Extende, vt idem sit in eo, qui occidit bannitum nulliter; quia si sciuī nullitatem banni, punitur pena ordinaria, secundum opinionem * communem. Alex. confi. 77. num. 5. lib. 3. si vero non habuit notitiam, pena extraordinaria punitur secundum * communem, de qua Clar. d. §. homicidium. nu. 63. ver. maior. qui dicit excusari, si ignorauit; quia fecit sub fide publica; ideo debet excusari in torum. † Amplia, vt procedat etiam in eo, qui interficiet bannitum, quem ignorabat esse bannitum; quia adhuc confequitur impunitatem, communem * dicit Clar. d. §. ho-
micidium. nu. 67. ver. sicut etiam Hieron. de Tortis conf. quod est post conf. Anton. de Butr. n. 20. ver. & ideo. † Restringe quoad præmium, 48 vt si ultra impunitatem aliquid lucratur occidens, non debeatur huic occidenti, qui ignorauit, communem * dicit Clar. d. §. n. 67. in fin. † Amplia Florentia; quia statutum sub rubr. 162. vol. 3. conce-
dit bannitos posse impune offendit, quo casu reputantur hostes, & eis videatur indictum bellum. Bart. & Ang. in l. 1. & 2. C. quando licet se sine iudi. vendic. Caſtr. confi. 427. n. 2. lib. 1. vbi, quod sunt trans-
fugae & sunt hostes Civitatis, & perdunt iura Civitatis. † Extende; quia etiam mulier prægnans potest impune occidi, & adulterari, si est bannita. Bero. confi. 197. nu. 9. & seq. lib. 3. quod ego non admitto; quia contrarium tenet Marsil. in praxi. §. nunc videndum. n. 5. & in Leditum. n. 21. ff. de quest. & contrarium tenet etiā Clar. in d. §. homicidium. n. 5. 6. vbi dicit * communem, & veriore, vt infra in limit. nu. 66. Vide tamen, & declaras; quia statutum in muliere bannita prægnante non haber locum, sed in nō prægnante sunt opiniones, vt dixi in ver. Statutum circa bannitos impune interficiendos. Conclus. 469. nu. 63. & seq. † Extende; quia stante statuto si prædicto, quod bannitus possit impune offendit, offendens banni-
49 tum, cum quo habet pacem, non rumpit pacem cum eo facta. Bart. & cali in l. qui seruum. ff. de verb. oblig. vbi, quod ita sicut determinatum Patauini. Bart. ff. de pign. actio. in l. eleganter. §. fin. Corne. confi. 104. col. 2. lib. 1. & est ratio; quia vulnerans facit lege permittente, & promissio de non offendendo intelligitur, nū sit data facultas offendendi a lege, sive statuto. Bart. d. l. qui seruum. ff. de verb. ob-
ligat. & quia talia statuta sunt inducta fauore publico, & ad pro-
ficiendam vindictam publicam. Caſtr. d. confi. 427. n. 3. lib. 1. Deci. confi. 65. n. 3. † Extende, vt procedat, sive bannitus existat tempore-
re facte pacis, vel truce, sive post ea durante. Bart. in q. 1. incip. Lucane. Ciuitatis statuto, & in l. 2. C. quando licet sine iudi. se v. ad Bar. in l. 1. S. non sicut autem, per illum tex. vbi Ang. ff. de dolo. Docto. d. l. ff. quis seruum. ff. de verb. obligat. & infra nu. 5. 6. & seq. Vide, Pax an posse fieri cum bannito. & facta non sit seruanda. Concl. 179. † Extende; quia pacierii habentes amplum arbitrium non possunt compellere ad pacem cum bannitis prædictis. Caſtr. d. confi. 427. per tot. maxi-
me nu. 4. lib. 1. † Imo etiam si esset descriptus in libro bannitorū, 54 non posset offendit, si esset toleratus à Principe, vt in limitatione infra

33 infra num. 77. † Restringe; quia non potest offendri, quando non est delcriptus in libro bannitorum, ut caetur in statuto illo-rentiae. † Amplia; quia si, qui fecit pacem cum eo, qui postea fuit bannitus, flante hoc statuto, non rumpit pacem, si postea offendat bannitum: communem dicit Alexand. in d. l. qui seruum, quam legit cum t. qui in filam, post num. 2. ver. in text. ibi, inter-est ff. de verbis obligat. vbi Ias. num. 5. & hoc etiam placet Claro d. §. homicidium, num. 60. ver. quarto, aliquis, Castrensi. d. confi. 427. num. 3. lib. 1. † Extende, vt imo, etiam si effet bannitus tempore, quo fecit pacem, non rumpat eam, si offendat. Nell. tract. de bannit. in 3. parte 2. temp. q. 52. vbi, quod ita seruat, & hanc partem tueretur Castrensi. d. confi. 427. in princip. lib. 1. & per tot. quia absurdum eset, quod posset vti hostis offendari omnibus, non autem a sumere debentibus vindictam. Bart. quæst. 1. Lucane Ciuitatis, per tot. 57 supra num. 52. † Contrarium tenet Clar. d. §. homicidium, num. 60. in fin. vbi, quod rumpitur pax, si erat bannitus tempore pacis, & etiam si postea banniretur ex eadem causa, pro qua pax facta fuit; secus si postea banniretur ex alia causa diversa a causa pacis; 59 quia tunc posset impune offendri. † Amplia; quia filius potest impune offendere patrem bannitum, flante hoc statuto, secundum opinionem communem, de qua Marfil. in l. 1. §. præterea, num. 33. ff. de questio. Abb. confi. 303. Placet mihi. colum. 2. ver. tertio, lib. 1. vbi, quod propterea talis bannitus, qui potest occidi, pertinet patriam potestatem. † Contrarium Clar. in d. §. homicidium, num. 59. ver. sed hic queror. vbi, quod faceret decapitari filium; quia fictio, quod pater censeatur hostis, non debet hanc immanitatem inducere. † Declarat Clar. d. §. homicidium, num. 59. quod procedat ampliatio, quando pater effet apertus hostis armis infestans contra principem, vel patriam, alias secus, & dicit communem ex mente Claud. in l. 1. §. ius gentium, num. 13. ff. de iust. & iure, & adducit simile de feudatario, qui non potest dominum bannitum impune occidere. † Amplia, vt procedat, etiam si quis occidat bannitum extra locum statuti; quia adhuc impune facit, nec potest puniri, si captus effet in loco statuti, de quo loco occidit, si erat bannitus. Clar. d. §. homicidium, n. 66. ver. vii. idem. † Extende, etiam si non subditus statuto interficiat in loco statuti, prout si Mediolanensis interficiat bannitum Brixensem in dominio Venetorum. Clar. d. §. homicidium, num. 66. ver. quinimo. † Extende; quia procedit ampliatio, etiam si proditorie interficiant in loco statuti; secus si in loco extra statutum alieni dominii, & ibi efficiuntur capti. Clar. vbi supra. † Limita, si bannitus efficit captus per familiam officialis; quia non potest offendri, communem dicit Clar. d. §. homicidium, num. 65. ver. quarto etiam. † Limita; quia si mulier est bannita, non potest impune adulterari secundum communem, de qua Clar. in d. §. homicidium, n. 5. ver. sed an flante, vbi, quod haec est superior; quia statutum factum est pro quiete publica, quæ ratio non aptatur ad adulterium, vel stuprum, & pro vita traue parte supra num. 50. † Limita in bannito, qui appellavit; quia pendente appellatione non potest offendri; communem dicit Clar. d. §. homicidium, num. 64. ver. successione. † Extende idem, si non appellavit, modo pendaet tempus ad appellandum, communem dicit Clar. vbi supra, vbi restringit in Ducatu Mediolanum, in quo non appellatur in criminalibus. † Extende, etiam si pendente appellatione fuerit bannitus offensus, licet postea appellatio transeat deserta, & retrotrahatur, & singatur non appellatum in præiudicium appellantis; non tamen in præiudicium appellati, vel recti, ideo non potest talis desertio præiudicare sifco appellato. Alexand. confi. 56. Vito themate, num. 16. & seq. ver. non obstat, dum dicebatur, lib. 4. vbi ponit exemplum de condemnato infamia; quia si pendente appellatione examinatur ut testis, valet examen, etiam post examen appellatio transeat deserta. 70 † Limita; quia non valet statutum, quod banniti pro debito ciuii possint impune occidi. Marfil. d. præcis. §. aggredior, in princ. n. 2. & est communis opinio, secundum Deci. in c. que in Ecclesiast. rum. post num. 14. ver. excipiuntur plures, de constit. † Contrarium, quod imo etiam pro debito ciuii valeat statutum, quod licet impune offendere bannitum. Clar. in d. §. homicidium, numero 52. ver. plerunque, in fin. vbi de communis, & dicit, quod non confidant banniti de contraria communi; quia sub fide publica non debent interficientes decipi. † Limita; quia cestante statuto, quod bannitus possit impune offendri, de iure communi interficiens bannitum puniri debet de homicidio. Ias. post alios, in l. v. rim. ff. de iust. & iur. num. 15. vbi apostill. dat concord. & est communis opinio, secundum Clar. in d. §. homicidium, num. 52. ver. plerunque, vbi dicit esse rationem, ne homo securi in hominem, 73 quod maxime equitatis est, & humanitatis. † Et quod transfiga possit de iure communi interfici iure speciali propter reuelationem secretorum, dicit * communem Clar. in d. §. homicidium, * num. 52. ver. plerunque, vbi de communis. † Restringe in bannito 74* transfiga, & rebelle; quia impune potest de iure communi occidi. Ias. vbi supra, imo etiam rebellis nondum condemnatus potest impune occidi, si probetur eum esse rebellem; vide Iul. Clar. in §. de crimin. l. 1. Maieſt. prope fin. ver. hinc infertur. † Restringe 75 in afflanno; quia dicitur diffidatur, & potest impune interfici a priuato. Alexand. confi. 166. Videretur, in princ. lib. 7. † Limita; quia 76 non habet locum in bannitis ex causa ciuii, sed solum in capitalibus, nisi expresse dicatur. Anchæ. Regien. d. quæst. 60. nu. 15. lib. 3. † Limita; quia banniti non possunt impune offendri, etiam 77 stante statuto, quando fuerint tolerati in Ciuitate; quia tolerantia inducit conuenientem Principis. Alexand. confi. 1. in fin. ver. pro hoc dicit, lib. 2. vbi apostill. allegat Marfil. sing. 78. & in præcis. §. aggredior, num. 28. vbi hoc expresse dicit, & declarat. Vide, Tolerantia quid sit, & operatur multa. Conclus. 324. num. 10. & seq. † Declarat Bero. 78 confi. 54. num. 35. & seq. lib. 2. vt procedat, quando per viam iustitiae, vel gratia, aut per solutionem iam factam fuit cancellatus de banno, & latius ibi per eum, & infra num. 88. † Limita; quia si statutum concedat impunitatem occidenti bannitum pro summa centum iudiciorum, non habet locum, si quis sit bannitus bis pro summis 70. vel 80. quia in odiois non fit cumulatio summarum, communem dicit Clar. in d. §. homicidium, num. 68. ver. * sed queritur. † Restringe, nisi iudex has summias coaceriendo, & 80 cumulando simul, bannitus sit semel; quia statutum haberet locum. Clar. vbi supra; in fin. d. §. homicidium. † Limita multis modis, de quibus Marfil. d. præcis. §. aggredior, num. 11. & seq. † Restringe, quando ignorauit nullitatem banni, secundum Dynum in penult. ff. de adult. sed secundum Bart. ibi est verum, quod non puniatur pena ordinaria, sed pena extraordinaria; quia est in culpa, ex quo non fecit diligentiam, ita Alexand. confi. 65. numer. 8. lib. 3. & plenius confi. 77. num. 6. ver. s. i. autem ignorauit, lib. 2. vbi, quod opinio Bart. est communis; quia ob publicam scripturam excusat a dolo, sed non a culpa, & plenius Alexand. confi. 160. Vitis narratis, per totum, maxime num. 6. & seq. ver. iis optime consonat, lib. 7. † Idem est, quando laicus iudex condemnavit Clericum; quia si quis illum interficiat ignorans esse Clericum, panitur solum de culpa, non de dolo; quia debuit perquirere; secus si habetur tur pro laico, & incederet in habitu laicali; quia excusat in totum. Alexand. d. confi. 65. num. 8. ver. bene facit, & plenius confi. 77. num. 7. ver. s. & Bald. lib. 3. & confi. 160. num. 5. ver. fortific. init. lib. 7. † Declarat Salycket. in l. eun. qui duas, C. de adult. quem sequitur Alexand. d. confi. 160. num. 6. ver. iis optime consonat, quod opinio Dini volentis, quod occidens bannitum nulliter excusat proper fidem publicam, procedat, quando vitium non appetet ex scriptura banni; quia præsumitur pro ea; opinio vero Bartoli, quod puniri debet extra ordinem; quia potuit consulere periti, ideo est in culpa, procedat, quando ex scriptura poterat vitium appetere. † Imo credo, quod si ex scriptura appareat posset nullitas, & vitium visibile, quod Salycket male loquatur, quia tunc occidens efficit in dolo; quia scit; & tunc est in culpa; quando ignorabat, sed non cœsuluit peritos. Nam eo ipso, quod laicus exprimit bannitum presbyterum, bannum est nullum, & nullo modo interficiens vigore talis banni excusat; quia est in dolo vero, nec potest pretendere ignorantiam, & ita loquuntur omnes allegati ab Alexand. d. confi. 160. num. 2. & num. 5. & per totum. lib. 7. quia ignorantia iuris clarion excusat, † Limita, quando bannitus fuit rebanitus, & cancellarius de libro bannitorum, quia tunc non potest impune offendri. † Extende; 87 quia secundum aliquos sufficit, quod bannum sit cancellatum verbo tantum, licet non deletum de facto. Alexand. confi. 164. Vitis, & ponderatis num. 3. ver. s. præterea, poterat dici, lib. 7. vbi citat plures pro hac parte. † Contrarium tenet affi, quos citat A. 88 Alexand. d. confi. 164. num. 7. ver. accedit, cum sequent. lib. 7. vbi, quod licet bannitus soluerit penam, donec deleatur de libro bannitorum, remanet tamen adhuc bannitus, & potest interfici stante statuto, vide supra num. 78. † Declarat Alexand. d. confi. 164. num. 89 4. & seq. lib. 7. quia si statutum (prout Vicentie) dicit, quod bannitus etiam in contumaciam sit condemnatus in certa pena, & donec illam soluerit, remaneat bannitus; imo si infortiat iustitia venerit, torqueatur, & iterum si substinet, banniat, tunc cancellatio debet esse facta, & non verbi, & antequam sit cassatum bannum, potest interfici, & apostill. ad Alexand. ibi in ver. contrarium, citat plures concordantes, qui in eodem casu Alexandri consuluerunt. † Idem est, quando cancellatio debet fieri ex dispositione statuti; quia tunc debet esse propria, & facta, non verbi tantum; quia semper dicitur plenior, & magis

gis propria, quatenus referatur ad ius, & sufficit, quod sit verbo facta. Alex. d. confi. 164. n. 8. & seq. ver. pro hoc facit, vñque in si. maxime 91 num. 12. ver. fortius lib. 7. † Restringe, quando cancellatio non erat cognita. Hiero. de Tortis confi. suo post confil. Anton. de Burr. nu. 20. 92 ver. & ideo. † Declara restrictionem, vt non puniatur pœna ordinaria ignorans cancellationem; quia est sine dolo, sed punitur pœna extraordinaria propter culpam. Alex. confi. 160. Vñs narrat 93 tis, per tot. maxime num. 7. lib. 7. † Restringe, quando cancellatio effeta illegitima, vel ex falsa causa; quia potest occidi, & offendit. Bald. in c. 1. in princ. hic finitur lex Corradi, in vñs. feud. Ioan. Andr. in c. veniens. extra de accusat. vbi, quod si bannitus est illegitime cancellatus de banno, potest impune occidi, sicut si non est cancellatus. Capol. confi. 7. Bart. post Rainer. in l. non secundum j. ff. de don. inter vir. & vxor. Nell. in tract. bannit. in 1. parte, tertio tempo. q. 3. Bart. in l. inter omnes, §. replete, ff. de furt. Alex. confi. 114. lib. 1. Marfil. in l. 1. ff. de queficio. & in præl. criminali, §. aggredior. & confi. 55. circa a prim. B. Ius. tis. banniti quid amittant, nu. 3. ver. successe. Marfil. in l. 1. ff. 94. fiscar. † Limita; quia pendente nullitate tentativa capitalis non potest bannitus impune offendit. Clar. in §. fi. q. 94. nu. 10. ver. f. 1. 95 autem, vbi dicit * communem, & citat plurimos. † Extende; quia multo magis pendente appellatione etiam vnius ex correis non potest exequatio fieri contra alios. Clar. d. q. 94. nu. 4. † Limita in foro conscientiae; quia peccat mortaliter; quia occidens adulterum, vel bannitum in casu permisso non evitat pœnam spiritualem; quia peccat, magis * communem asserit Menchic. de testi. 96 * 97 in 1. par. §. nu. 22. ver. vnde data. † Contrariam magis * communem dicit Alex. in l. p. 1. q. 2. ff. de verb. oblig. & hanc partem tenet Clar. in §. homicidium. nu. 54. in fi. ver. ergo vero, vbi, quod non debet sequi ab lurdū, quod permisso lege Christiana inducunt peccatum, & ita etiam dicit Crauer. confi. 49. n. 9. & seq. vbi, quod etiam si sola lex cuiuslibet disponat, quia in foro conscientiae est tutus. 98 † Declarat Gomez. Inflit. de actio. in prin. nu. 54. vt refert Clar. vbi supra, quod si zelo Reipublicæ occidit, non peccat, secus vero si particulari affectu, & ad priuaram vindictam interfecit; quid vero in dubio præsumatur, non aperit. † Tutor iudicio meo est limitatio, vt se excusat, & purget à peccato, c. iuuensis, de fons. & illa ratio data nos videtur relevans; quia permittuntur multa ex lege Christiana, quod non tollunt peccatum in foro conscientiae; quia de duobus malis minus est eligendum, patet in merecibus, in vñs Hebraeorum, & in multis factis de consuetudine admissis; quia sola pœna temporalis censur remisita, non autem pœna conscientiae, quae non potest tolli per legem positivam aliquo casu. Vide. Consuetudo circa a culpa excusanda. Concl. 84.8. Vide. Peccatum omnino vitandum, & multa specialia sunt concessa, vt cuius 100 tetur peccatum. Concl. 193. † Limita; quia non potest vallassi dominum suum impune occidere stante statuto, communem * dicit 101 Clar. d. §. homicidium, nu. 59. ver. sed hic queror. in fi. † Limita, quando bannitus esset non legitimate, sed nulliter bannitus; quia si feciit * offendes; si punitur. Anch. Regien. lib. 3. q. 60. n. 7. & seq. vbi * dicit * communem, & * communem dixit prius Alex. confi. 77. Vñs. nu. 5. ver. præsupposita, lib. 3. & confi. 65. num. 8. eod. lib. 3. Et d. confi. 77. nu. 8. & seq. redditio nemptem; quia in homicidio inest dolum, & quando fecit nullitatem, vel nullitas est patens, non excusat. Alex. confi. 160. Vñs, in princip. lib. 7. Vide reliqua in ver. Statutum circa bannitos impune offendendos. Concl. 468. Erit eratum, statutum circa bannitos interficiendos. Concl. 469. vbi plenissime. Vide Mafcard. Concl. 162. Bannitum esse, quomodo probetur, vbi nu. 24. & seq. limitat multis modis.

Baptismus est sacramentum principale, & non reiteratur, & quando secus. Concl. 20.

BAPTISMVS est principale fundamentum aliorum sacramentorum. Abbas confi. 58. In questione. col. 1. in fin. lib. 1. † Baptismus non potest dari, nisi scelus; quia non potest reiterari, c. quod quidam. 1. q. 1. Gemin. confi. 33. num. 5. ver. sed ex aduerso excusat, vbi, quod si reiteratur, secundus baptismus nihil confort, quatenus 3 primus valuerit. † Limita; quia licet baptismus non reiteretur, tamen si propter necessitatem quis fuerit baptizatus sine catechismo, & solemnitatibus, solemnitates in Ecclesia debent fieri, licet non fiat noua baptizatio. Gemin. d. confi. 33. num. 5. ver. sed ad premissa respondetur.

Baptismus non facit beneficium curatum. Conclusio 21.

ECCLÆSIA † habens ius per suum rectorem baptizandinō dicitur curata, nec parochialis. Fed. de Sen. confi. 80. num. 2.

in fin. ver. item habere baptismum, vbi, quod baptismus, & christina non faciunt beneficium curatum, allegat Hostien. in c. nonnulli, de Cleri. non refid. & idem Feder. confi. 135. in fi. vbi dicit hoc procedere, quando Ecclesia non habet certam parochiam, & certum locum baptizandi. † Declara; quia antiquitus erant plebes, & Ecclesiæ matricis curate, sed crecente religione creatæ sunt Capellæ, seu parochiae pro administratione faciliori sacramentorum, vnde baptifinalis, & matrix remansit plebs, & consequenter curata, quando erat prius talis, ita Abbas confi. 38. In questione, col. 1. ver. quarto negari non potest. lib. 1. † Prohibetur sub eadem terminatione plures adesse fontes baptifinales, de iure communi, ideo Legatus & Episcopus non possunt conferre ius baptizandi alteri Ecclesiæ, quando competit vni Ecclesiæ matrici, & Collegiatæ, nisi adsit consensus primæ Ecclesiæ; quia est species alienationis. Calderon. confi. 457. alias vñco de bapt. vbi loquitur, et iam si reseruasset idem ius etiam priori Ecclesiæ. Vide, Beneficia curata quæ dicantur, & quæ simplicia. Concl. 63. Vide, Curatum beneficium quando dicatur. Concl. 110. 1.

Baptismus quid requirat, & qualiter fiat. Concl. 22.

BAPTISMVS † circumscripta necessitate debet fieri, & dari a sacerdote cum aqua baptifinali, & cum catechismo solito, alias non dicitur baptizatus. Anchar. confi. 195. Secundum ea. † Et debet esse differentia inter generantem & generatum; ideo requiritur actus baptizantis, & baptizati, & si non potest baptizans facere per se officium, ut quia carerent sensu, vel intellectu, aut furiosus, adhibere debet aliun patrimum, qui pro eo interfit; quia solus sacerdos non potest duplex officium facere generantis & generati, & alias non dicitur baptizatus. Anchar. d. confi. 195. in fin. & per tot. † Limita in casu necessitatis; quia quilibet 3 1. sive catechismo, & quilibet persona potest baptizare, & etiam si deficiat patrinus, omnia facit simplex mulier. Anch. d. confi. 195. Vide, Necesitas non habet legem. Concl. 19.

Baptismus quas pœnas remittat, vel non. Concl. 23.

BAPTISMVS † inducit remissionem pœnæ, & culpæ in foro 1. poli quoad Deum plenissimam. † Amplia; quia etiam inducit remissionem pœnæ temporalis pro delictis commissis, ne possit Iudeus, vel infidelis baptizatus puniri de delictis commissis, antequam baptizaretur. gloss. in cap. quod autem, in ver. pat. 100. 23. quæst. 1. & est communis * opinio. Ferrat. cauel. 2. 4. post * nu. 4. qui dicit de communi Theologorum. † Contrarium, quod 3 baptismus tollat pœnam spiritualem, non autem temporalem, 10. de Anan. in c. de iis. post nu. 6. distinct. 2. quem citat Ruin. confi. 13. nu. 3. in fin. lib. 3. & Iul. Clar. in §. fin. quef. 5. in fin. † Declara; quia 4 erit in arbitrio iudicis amplecti opinionem, quam voluerit. Ruin. d. confi. 13. num. 3. lib. 5. & imo primam tanquam a quoirem, & fauente religioni amplecti debet, secundum Clar. d. §. final. quef. 5. 1. in fin. ver. ergo vero. † Limita; quia non liberat à restituitione, debiti, vel male ablati. Ruin. d. confi. 13. num. 2. lib. 5. Clar. dist. §. fin. quef. 5. in fin.

Baptizatus quando quis dicatur, & qualiter probetur quis baptizatus. Concl. 24.

BAPTIZATVS † dicitur, qui aqua baptismatis est aspersus 1. Adhuc viuens, in capite, vel in maiori parte corporis, secundum * omnes in cap. debitum, de bapt. vbi Ioan. Andr. in ver. immerserit. † Amplia, vt etiam dicatur quis baptizatus, si minima 2 gutta per modum baptismi tergit pedem, vel quamlibet aliam corporis partem ipsum, & hanc opinionem aquam, & veram dicit Innoc. in d. cap. debitum, in fin. de bapt. licet prima sit tutor, & hanc sequitur Lap. alleg. 105. per tot. vbi, quod infans, qui emisit pedes, in quibus est aspersus, & postea est mortuus in utero, dicitur baptizatus, & vide concordan. ibi. † Amplia in infante moriente proiecko in puto in casu necessitatis, quod dicitur baptizatus, si tantum vixit, quod baptizans proficiens dixerit verba. Calder. post Ioan. Andr. in cap. non vt apponeres, de bapt. vbi, quod immergo, & eleuatio non est necessaria, quod videtur dubium ex limitatione sequen. † Limita; quia non dicitur baptizatus, 4 qui aspergit ab uno aqua, & altius profert verba; quia debet esse idem, qui aspergit, vt etiam verba proferat, secundum Innocent. in dict. cap. debitum, de bapt. † Qualiter autem probetur quis baptizatus, vide plene Mafcard. conclus. 163. Baptizatum

Rum quem esse, qualiter probetur, vbi, quod per unicum testem Christianum, si non agitur de preiudicio tertii, & aliis modis. Vide eundem Mascard. *Conclus. 28. Christianum aliquem esse, qualiter probetur.*

Baptizari non possunt filii inuitis parentibus, & quando fecus. *Concl. 25.*

IND AE I impuberes subtrahi non debent parentibus inuitis, neque baptizari parentibus inuitis; quia Deus vult milites voluntarios, & non coactos. Calderin. *conf. 490. in princip. alias 3. de Iudeis.* † Amplius quia multo minus sunt compellendi Iudei se baptizare, sive sint adulti, sive parvuli. Calderin. *d. conf. 490. alias 3. de Iudeis. in prima.* † Declara; quia conclusio est vera, quod infantes Iudeorum non possunt baptizari inuitis parentibus Iudeis; sed si patet, vel mater effectu Christianus, tunc illi trahit secum infantes ad baptismum, ita plene Barbat. *conf. 58. num. 7. & seq. lib. 3.* quia licet filius sequatur conditionem patris, tamen respectu fidei sequitur matrem infans.

Barattaria quid sit, ex quibus inducatur, & quomodo probetur. *Concl. 26.*

BARATTARIA est crimen, quod vulgus interpretatur esse illud, quod committit Iudex mediante pecunia. Ancharen. *conf. 271. Detulit. num. 10. & seq.* † Amplia; quia Iudex committit barattariam, & simoniam, etiam iustitiam sententiam ferat per pecuniam, & quando fecus. Vide Socin. *in reg. 2. Barattaria.* vbi limitatur, quando datur publice coram testibus; quia alterius iudei non expedit causam. † Declara, quod licet iudei nihil possit recipere, tamen si recipiat a sponte dante patres argenteas (licet male faciat) tamen non est barattaria, si datur post ieritum factum. Ancharen. *conf. 271. num. 9. & seq. ver. superest videre.* † Ex quibus inducatur, & quomodo, & qualiter probetur. Vide plene Mascard. *Concl. 165. Barattariam iudicis, & Concl. 166. Barattaria quomodo probetur.* Vide, *Officialium extortiones execrabilis tollenda. Conclus. 98.* Vide, *Corruptus quando, & ea quibus probetur index. Conclus. 1033.* Vide, *Dolus iudicis quomodo probetur. Mascard. Concl. 532. Dolus iudicis.*

Baro quis dicatur, & quem gradum dignitatis obtineat. *Concl. 27.*

BARO † dicitur habens feuda plura sub se, & vasallos, & est maior dignitas, quam simplex feudarius; quia aequiparatur Comitibus, & Principibus, imo federat apud Reges. plene Iac. Mandell. *conf. 163. plenus conf. 172. per tot. vbi,* quod habet magnum dignitatem, & autoritatem. † Imo, quod Baro sit ille, qui habet unum castrum, vel partem castri; quia pluralitas castrorum non est necessaria, dicit Curt. *Iun. conf. 212. num. 19. Boss. tit. de Principe. in pr.* quod Baro est idem, quod Capitanus, & omnis, qui habet aliqua regalia, dicitur Baro. † Et dicitur inferioris gradus Baro, quam Comes, c. fundamenta. ver. vt ergo. de elec. in 6. Germanian. *conf. 90. Quia dicitur in princip. num. 1. plene Curt. Iun. dict. conf. 212. n. 7. & seq.* † Vide plenus per Iacobum Mandellum *dicto conf. 163. n. 31. & seq.* & plenus *d. conf. 172. per tot. vbi,* quod est nomen dignitatis, & importat idem, quod habes subiectos, & multa castra, & verificatur etiam Baro in eo, qui habet unicum castrum, ideo sunt maiores, & minores Barones, & quando adest dictio, illustres, debet intelligi de maioribus, qui aequiparantur Dicibus, & Regibus.

Barones & Comites quid possint. *Concl. 28.*

BARONES † & Comites cum mero & mixto imperio hodie in Italia de consuetudine habent iura imperialia, & quicquid potest Imperator, ipsi quoque possunt in suo dominio, sicut in facto. Soc. *Iun. conf. 76. in prim. lib. 3. vbi dicit communem, & loquitur in Domino Saxoli, & seruari. Festal. tract. de estim. & collect. part. 2. c. 2. n. 12. & seq.* Curt. *Iun. conf. 100. Presupponitur in facto. nu. 3.* vbi dicit veram esse conclusionem, quod Duces, Marchiones, & Comites perpetuo inuestiti in suo dominio habent iura Imperatoris. Crauert. *conf. 411. num. 48. plenus conf. 135. num. 2. & seq.* vbi citat plurimos, & infinitos etiam citat idem Socin. *Iun. conf. 33. num. 9. lib. 3.* vbi consuluit pro domino Luzaria, quod potest collectas imponere. † Et quod Comes in suo Comitatu magis assimiletur Principi, quam Präfidi. Bald. *in l. exemplo. in penult. q. C. de probat. sequitur Alexand. conf. 1. Ponderat. num. 29. in fin. lib. 5.*

Socin. *conf. 36. Stantibus. lib. 3. Deci. conf. 403. num. 5. † Contra-3 rium, quod imo feudarius etiam cum mero & mixto imperio recognoscens superiorum non possit condere statuta grauanta subditos, vel priuatis libertate eis concessa de iure communi.* Socin. *conf. 272. per tot. lib. 2.* Ant. Galeat. Maluaria *conf. 62. num. 22. & seq.* & quod non veniant in concessione facta inferiori ea, per quae authoritas superioris de honestaretur. Socin. *conf. 302. num. 6. & in subscript. seq.* vbi loquitur de concessione facta per Florentinos Pistoriensibus super gabellis, ne comprehendantur gabella Florentia, & plene Narta *conf. 402. num. 10. & seq.* vbi, quod non habent plenitudinem potestatis, nisi doceant, & loquitur in Due Mantua, & non refert, quod iura regalia habent; quia non possunt derogare iuri communi, cum id sit referatum Imperatori, & num. 20. quod non potest Imperator face re sibi parem, & multa dicere, & facere, quod ex quo vtuntur plenitudine sciente Imperatore, videtur concedere. † Vide Curt. *4 Sen. conf. 65. num. 5. vbi, quod illi Principes, Dukes, Comites, & Barones, qui transmittunt imperium suum ad haeredem, habent iura imperialia in suo imperio, & idem repetit conf. 49. num. 50. vers. non ostenditur. vbi, quod Dux Mediolani, & alii Duces, Marchiones, & Comites perpetui sunt in suo dominio imperatores, & quod venit hoc in consequentiā dignitatum eis perpetuo concessarū; & idem de Communitatibus liberis, prout Florentiae, & Venetiarum, & de Duce Sabaudiae, Duce Mediolan. Socin. *Iun. conf. 65. num. 6. lib. 3.* vbi de magis * communī, & * de Due Mantua Crauert. *conf. 958. num. 4. & 5.* & Socin. *Iun. conf. 4. num. 18. lib. 4.* & de Duce Ferrarie idem Socin. *Iun. conf. 76. num. 14. lib. 4.* & de Duce Regi Borsio Esteni, quod possit omnia, que Imperator. Alexand. *conf. 1. Ponderat. num. 28. & seq.* lib. 5. & de Duce Vrbini Gabriel. *conf. 163. in fin. lib. 1.* vbi, quod de consuetudine potest. † Imo de Comite Saxoli idem Socin. *Iun. conf. 76. lib. 3. in princip. vbi,* quod ex quo habet perpetuum comitatum, dicitur habere iura imperii in suo comitatu; idem de Marchione Sigismundo Esteni praefatus Socinus *Iun. d. conf. 76. num. 20. lib. 4.* & de Comite Scandiani idem Socin. *Iun. conf. 126. in princip. lib. 3.* vbi citat infinitos, & dicit plures, quod hodie est * communis, & recepta opinio. † Declara; quia varia loquuntur sunt Doctores inferiuentes, & confundentes pro utraque parte, regula tamen est, quod Barones recognoscentes superiorum non possunt contra ius commune statuere, neque ad referuata superiori manu apponere, neque consuetudinem inducere. Ruin. *conf. 208. num. 3. lib. 1.* quem sequitur Roland. à Vall. *conf. 4. num. 7. & seq. ver. refat modo. vbi num. 31.* dicit * communem, fallit in Regibus; quia in regni suis sunt Imperatores, vt dicit Brun. *conf. 45. num. 15.* vbi extendit, etiam si Rex haberet Regnum in feudum, quia licet directum dominium sit penes concedentem; tamen infideiatus de Regno quoad suos subditos dicitur ab solitus dominus, & ibidem n. 18. & istud est sine difficultate; & quod dicitur de Regibus, extenditur per Doctores ad Duces, Marchiones & Comites magnos, & qualificatos; prout de Duce Mediolani plene loquitur Curt. *Sen. conf. 65. num. 5. vbi,* quod isti Reges, & Duces, qui transmittunt Regnum, & Ducatum ad haeredes suos, sunt; prout Imperator in toto orbe, sic ipsi in suis regnis, & ducatis; & quia Ducatus Mediolani erat Comitatus ante erectionem in Ducatum, & appellabatur Comes virtutum, Bald. *conf. 241. Verba capituli. lib. 3.* vbi, quod Comes Virtutum Mediolani, nepos, & Comes Sabaudiae eius auunculus faciunt pacem de guerra inter eos; & tamen etiam isti, tanquam Comites magni, non recognoscabant superiorem, vt per Brun. *d. conf. 45. n. 19.* Sic etiam dicimus de Marchionibus magnis, vt de Marchione Montis-Ferrati loquitur Laf. *conf. 235. in princip. lib. 2.* & plenus Surd. *conf. 210. n. 22. & seq.* secus esse credere de Ducibus, Marchionibus, & Comitibus minoribus, nisi quatenus hanc ex privilegio, vel ex immemorabili possessione prescripta, vt videntur velle Paris. *conf. 25. num. 47. & seq. lib. 1.* vbi mouetur propter priuilegium, & Curt. *Iun. in eodem casu, conf. 61.* mouetur ex consuetudine prescripta, & dum ibi num. 9. ver. succedit, dicit esse * communem, quod Duces, Marchiones, & Comites possunt in suo Ducatu, Marchionatu, & Comitatu, quae potest Imperator in toto orbe, & dat exempla de Duce, & Comite Mediolani, & Duce Mantua; tamen in suo casu Marchionis Castris Gifredi, con fugit ad consuetudinem prescriptam, non autem tuerit conclusionem illo casu ex dispositione iuris; & quod requiratur concessio, vel prescriptio. Crauert. *conf. 958. n. 4.* † Alias si contrarium dicemus, putent multi, quod eo ipso, quod quis creatur Dux, vel Marchio, vel Comes, in eum transeant omnia, quae potest Imperator, vt dixit Boss. *tit. de Regal. n. 4. & 5. sequitur Surd.**

d. cons. 210. num. 24. sequeretur absurdum; quia cum Duces magni possint creare in suo Ducatu Marchiones, & Comites, & ipsi infundare, prout possunt Reges, ut de Duce Sabaudia Rol. à Vall. consil. 4. num. 41. & seq. ver. ex iis igitur lib. 3. & de Duce Mediolani Boff. tit. de Regal. num. 36. igitur idem possent facere alii inferiores, & ita declarat ipse Rol. d. consil. 4. num. 41. & seq. lib. 3. & daretur infinitas, & confusio, seu annihilatio dignitatum, & ita etiam intelligit necessario Boff. vbi supra; quia num. 4. ponit Regalem dignitatem, & num. 5. adiungit Ducalem, Marchionalem, & Comitatus, ergo necesse intelligit de maioribus, non de minoribus, & semper dicuntur minores, quando sunt inuestiti ab eo, qui recognoscit superiorem. Socin. Iun. consil. 98. n. 20. ver. secundo respondet. lib. 3. cum seq. & ad praedicta vide plene Iacob. Mandell. consil. 172. vbi extollit Barones & Baronias magnas; quia æquiparantur Comitibus, Ducibus, & Regibus, licet fateatur, quod etiam sunt Barones minores, & qui vnicum Castrum, vel unicum Plebem habent, consil. 163. num. 46. & sic vult, quod maiores sunt, quando nominantur cum dictione, magni, nobiles, vel 8 illustres. † Barones igitur, qui non habent titulum Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus, cum sint inferioris gradus, quam fit Comes, vt in Conclus. prox. preced. sequitur, quod minus possunt ea, quae potest Imperator, in sua Baronia, & consequenter, quod Doctores, qui simpliciter loquuntur de inuestitis de Castris sine titul. Ducatus, Marchionatus, vel Comitatus, & dum dicunt, quod Barones in sua Baronia habent iura Imperialis, inaduententer sunt loquuti; quia licet & isti habere dicantur dignitatem; tamen est dignitas in genere, non habens speciale nomen dignitatis. Alexand. consil. 3. Quoniam in princip. versic. secundo quia. & num. 18. versic. non pro hoc. lib. 1. Vide, Feudum nobile quale. Conclus. 142. Vide, Feudum indiuimus quale. Conclus. 151. 9 † Declara; quia non possunt feudatarii condere statuta, neque facere bannimenta, per quae aufertur vasallis, & subditis facultas competens de iure naturali, vel communi, nisi sicut in auxilium constitutionis sui superioris; secus est, si sunt statuta, & prohibitoria bannimenta, quae respiciunt ius commune, & ex causa, etiam si tollatur quedam immemorabilis tolerancia, prout defendi arma. Cravett. consil. 314. per tot. vbi latissime, quae possit feuer. dicitur statuendo, & quae non. Vbi secundum eundem Cravett. consil. 135. num. 4. vers. non obstante, vt habentes perpetuum dignitatem possint statuere cōtā ius commune, quando cum magna autoritate sunt inuestiti, in aliis vero non habentibus secus est. † Declara; quia Comites, Duces, Marchiones recognoscētes alios superiores immediatos sunt ab suis dicti tales, ideo æquiparante Præsidibus, & Magistratibus, non autem Principibus abfoliuntur. Ofsch. deci. 139. num. 15. & seq. versic. non etiam nocet. cum seq. vbi num. 17. & seq. loquitur, etiam si essent ab Imperatore confirmati. † Si vero sunt in possessione ab immemorabili tempore non recognoscendi superiorem, & habent regalia; tunc possunt facere statuta, & leges, & possunt, quicquid potest Imperator. Bart. consil. 72. Ex facto in princip. maxime num. 3. & 4. lib. 1. vbi apostilla dant concordant. & loquitur in Baronibus de Romania habitibus Castra, & Terras liberas in dicoce Sabinens. qui neq; Ecclesiast Romanam respectu temporalium recognoscēbant ab immemorabili, sed hodie omnes sunt suppositi. † Imo Alex. consil. 1. Ponderatis. num. 28. & seq. lib. 5. loquens de Duce Regii, Borlio Estensi, quod possit derogare iuri communi, vti clausula, non obstante, & omnia, quae potest Imperator, dicit, quod Reges, & Dukes sunt lex animata, & quod æquiparantur Principi, non Præsidi, & quod habent maiorem facultatem, quam Legatus de Latere; quia Ecclesiastici magis ligantur iure Canonicō, quam seculares legibus ciuilibus. † Amplia; quia possunt multa statuere Barones, & feudatarii cum mero, & mixto imperio, prout late de Comite Saxoli Socinus Iunior dicitur consil. 76. lib. 3. vbi, quod possit dare saluum conductum bannitis Ducus Ferrariae, quod possit emere sal pro subditis, vbi vult, quod non teneatur contribuere fortalitis Mutinae, possit condere statuta, quod non possint bona vendi forensibus, quod forenses non succedant, & quod subditi teneantur habitare, quae omnia sunt non solum præter, sed contra ius commune, sed in eo fundatur principaliter; quia habeat perpetuum dignitatem Comitatus. 15 † Contrarium tenet idem Socius Iun. consil. 98. num. 20. & seq. lib. 3. vbi contra Com. Scandianos, quod non possit onera subditis imponere, & tollit coartaria; quia non sit vera conclusio, quod possit, prout Imperator, & si esset vera, procedit, quando Imperator concessit, nō si aliis inferior concedit; item requirit, quod 16 concederit per verba clara, vbi plenissime. † Declara, vt per Ant. Galeat. Maluasiam consil. 63. per tot. vbi dicit, quod non proce-

dant predicta in præiudicium domini directi, neque quando subditi grauarentur, & habitarent in loco superioris domini dominantis. Vide eum num. 15. & per tot. vbi allegat Boff. de foro competent. num. 37. & alios plures num. 25. & seq. † Vide omnino Be- 17 roum consil. 81. Vito amplissimo. lib. 1. vbi de feudo Baiſi concessio Com. Pagano per Duce Ferrariae ad vsum Regni, & cum ea auctoritate, quam Dux habebat, & dicit, quod non potest grauare subditos, neque noua onera imponere, alias peccat, & potest recurrī ad superiorē, & si monitus non defūta, potest priuari feudo. † Extende; quia possunt Barones facere statuta et. 18 iam pena contra subditos, etiam si auferatur quedam immemorabilis permisso defendenti arma, vt latissime Cravett. consil. 314. per tot. vbi enumerat multa, quae feudatarius potest statuendo, & prohibendo, & penas imponendo subditis suis, vbi etiam que non potest, enumerat. Vide, Feudatarius quid posset circa subditos, & que non. Conclus. 122. per totam. & num. 12. & seq. † Am- 19 plia; quia est magna authoritas Baronum; quia æquiparantur Comitibus, Principibus, & Regibus. Vide plene Iacob. Mandel. consil. 163. & 172. † Amplia; quia Duces, Marchiones, Comites, & Barones perpetui, sicuti possunt legitimare spurious in suo dominio; ita etiam possunt derogare in specie, & in genere iuri communis; quia sicuti possunt communitates statuendo, multo magis Principes in suo territorio. Castrensi. consil. 34. num. 4. ver. sed ad hoc respondet. lib. 2. † Restringe hoc non procedere in Epi. 21 scopo, (licet sit perpetuus, & possit legitimare) quia magis adstringit canonibus, ad textum in 25. question. 2. cap. institutionis, quam Princeps secularis, per l. omnes populi. ff. de inst. & iure. ita Castrensi. dicto consil. 34. num. 4. lib. 2. versicul. sed ad hoc respondet. ur. Restringe in Vicariis, Comitibus, & alii dominis, seu officiis non perpetuis; quia isti non possunt derogare iuri communis. Castrensi. dicto consil. 34. num. 4. versic. sed ad hoc respondet. lib. 2. † Amplia; quia Reges, & Duces, & similes sunt in territoriis suis loco Imperatoris, & ideo plus possunt, quam possit Legatus de Latere, & non valer argumentum de Legato ad istos; quia Legatus non potest infundare bona Romana Ecclesia, isti possunt Castra, & Villas sui territori; Legatus non potest vti clausula, non obstante, neque condere statuta contra ius; isti secus; quia magis ligantur Ecclesiastici iure Canonico, quam seculares iure Ciuii, plene Alex. consil. 1. Ponderatis. num. 27. & seq. in fin. vers. non obstante etiam predictis. lib. 5. vbi apostilla. in ver. locum, dat concordant. † Amplia; quia Ciuitates liberæ, in quibus Imperator nullam exercet iurisdictionem (prout Lucana Ciuitas) & consilium generale, potest omnia in suo territorio, quae potest Imperator in suo Imperio: late Deci. consil. 403. Quoniam in princip. & maxime num. 7. vbi, quodab immemorabili tempore prædicti iura Imperii. Abbas consil. 103. Placat mibi. per tot. lib. 1. qui loquitur in omni ciuitate libera habente merum & mixtum imperium; quia habet iura imperii in suis subditos. † Extende idem in omnibus 25 aliis ciuitatibus, locis, & castris, in quibus Imperator per se ipsum non exercet iurisdictionem, sed per Vicarios, vel Comites, Marchiones, Barones, vel Duces perpetuos; quia isti Duces, Vicarii, Barones, Marchiones, Comites perpetui Imperiales in suo territorio exercent omnia iura Imperialia, quae Imperator in toto Imperio; ideo legitimant spurious naturales, creant Notarios in suo territorio, concedunt veniam etatis, prout Princeps. Castr. dicto consil. 34. Super primo in princip. lib. 2. & lequitur Deci. dict. consil. 403. in princip. Abb. dicto consil. 103. lib. 1. † Declara; quia ex quo 26 ista referatur Principi summa restringita ad solum territorium concedent, non autem vniuersalia, dicitur potius dispensatio, seu habilitatio, quam legitimatio, vt declarat Castrensi. dict. consil. 34. num. 1. vers. non dico tamen. lib. 2. † Extendit Abb. dict. consil. 103. lib. 1. in tantum, quod potest talis Ciuitas libera restituere ad famam, legitimare, creare Notarios, & alia facere, quae Imperator, & valet statutum, quod rebellis impune occidatur, & confisatio bonorum potest fieri vbiique, licet quad bona extra territorium exequitio spectet ad alium, & dicit, quod tenentes contrarium loquuntur in Ciuitate non libera. Vide, Imperi iura qui dicuntur habere in statu suo. Conclus. 34. † Limita; quia non possunt impo- 28 nere grauamina subditis, & velle paleas, ligna, & alia seruita. Socin. Iun. consil. 98. num. 31. versic. demum non obstat. cum seq. lib. 3. vbi contra Com. Scandianos confulit. Vide pro traue opinione in ver. Onerum impositio regulariter prohibita. Concl. 134. † Contrarium, 29 quod imo in Italia omnes Ciuitates, & alii Principes communiter exvfloratione habent regalia; ideo imponunt gabellas, & datuas ad libitum, & datia, exceptis Lombardis, qui habent priuilegium ex pace Confantia. Ang. consil. 290. Thema est tale. num. 8. vers. superest igitur. Vide, Feudatarius quid posset in subditos feudales, vel non.

non. Concl. 122. Vide, *Vafallis & feudatarij non possunt multi a. Concl. 25.*
Limita, ut in ver. *Principes supremus, vel non, quis dicatur. Concl. 665.* Vide,
Maiestatis lese crimen contra quos committatur, vel non. Concl. 8.
Vide, *Angaria, & Angarii. Concl. 330.* vbi plenius.

Baroniae appellations ad quæ deuoluantur. Concl. 29.

EX † Baronia deuoluuntur causæ appellationis ad supremum superiore. Oldrad. *conf. 161. n. 6. ver. ad secundam.* plene Natt.
2 conf. 614. *Duo sunt clausulae n. 5. vers. claram est autem.* † Ex Baronia, quæ sub etatlici Prouincia, vel Ciuitati, deuoluuntur appellations ad dictum locum, & dominum supremum de iure communis, non autem ad consistoriorum Baronis, nisi aliter sit constitutum, seu arbitratum. Oldrad. *d. conf. 161. Themata est, orta. n. 6. ver. ad secundam.* Vide plenius in *vers. Feudi dominus in quibus exercet iurisdictionem in feudo, & vafallis. Concl. 210. per tot. vbi per varias limitaciones reperies calus plurimos.* Vide, *Appellatio locorum inferiorum Baronum deuoluuntur ad supremum superiore. Concl. 372.*

Bastardi qualiter habilitentur ad ordines. Concl. 30.

BA STARDI † habilitantur ad ordines, ut possint promoueri absque dispensatione, si efficiuntur monachi, vel in congregatione Canonica regulariter viuant. Cald. *conf. 472. alias 7. qui filij sint legit.* Vide, *Ingressus religionis multa operatur. Concl. 134.* † Extende, ut procedat etiam in spuriis; quia per ingressum religionis habilitatur ad ordines, si profiteatur, secus quoad dignitatem. *V. 3 de, Ingressus religionis. Concl. 134. n. 8. & seq.* † Restringe; quia oblatus monasterio etiam de licentia Abbatis non potest promoueri, si est bastardus; quia per hoc non est vere religious. Calder. *d. conf. 472. m. prin. alias 7. qui filij sint legit.* † Amplia; quia Papa quoad ordines, & spiritualia potest legitimare, & habilitare illegitimos, & spurious quoquaque per totum orbem; quia totus orbis est de iurisdictione Papæ. Castr. *conf. 467. n. 3. lib. 2.* † Extende; quia licet Papa non possit dispensare super matrimonio inter ascendenter & descendenter, & inter fratrem, & sororem; tamen potest habilitare natum ex talibus personis, & cum ipso dispensare etiam quoad ordines, & spiritualia. Ang. *conf. 350. in fine.* vbi quod non legitimat hoc casu contra legem Dei, sed habilitat. **6** † Amplia; quia immo etiam Episcopus dispensat cum illegitimo ad minores ordines, & ad beneficium simplex. Abb. *in c. fin. de fil. Presbyt. per text. in cap. 1. eod. tit. lib. 6.* Declara, ut in ver. *Episcopus dispensare potest cum illegitimo. Concl. 279.*

Bauari Imperatoris gesta damnantur. Concl. 31.

BA V A R V S † fuit persecutor Ecclesiæ Romanae, & ideo licet esset Imperator, & Rex Romanorum; tamen eius gesta de iure non valent, neque approbanda sunt. Bald. *conf. 204. Longum thema. n. 3. ver. & ideo nisi Imperator. lib. 3.* vbi, quod non valer restringit, quam fecit in Ciuitate Brixiae ad fumum bannitorum etiam ex criminis lese Maiestatis. † Et de eodem Bauaro meminit Oldrad. *conf. 35. Sanctissime Pater. circa med. ver. nam intravit.* vbi, quod fuit fautor Petri de Tornare Antipape. **5** Sed hodie successores in Ducatu Bauariæ maximum splendorem fidei & religionis Christianæ afferunt, & temporibus nostris nullus est, qui post Imperialem familiam Austriacam in partibus Germaniae fidem Catholicam melius tueri, & propagare possit, pede inoffenso, reque ipsa id evidenter praestet.

Beghinæ, & fratres tertii ordinis, an sint personæ Ecclesiasticæ. Concl. 32.

BE G H I N A E † sunt Ecclesiasticæ personæ, ut consuluit Io. de Lignan, quem refert Bal. *conf. 60. Quedam foror. n. 2. lib. 5.* licet Bald. ibiliter teneat. † Et sunt conuenienter coram Iudice Ecclesiastico. Rota in *antig. deci. 8. de iure patron.* quam sequitur Felic. *in c. dilecta. n. 2. de maior. & obed.* † Et sunt ab Ecclesia approbatæ saltem per modum tolerantie. Feder. de Sen. *conf. 273. colum. fin. in prin. ver. & pro hoc dicto facit.* † Contrarium, quod non sint personæ Ecclesiasticæ, tener gl. *in clement. cum ex eo de sentent. excommun.* **5** † Declara; quia licet non sint ordinatae, sed laicæ personæ, tamen

sunt Ecclesiasticæ, quando sunt in habitu, & in diuinis, ideo à verberarentur, quando sunt in diuinis, incideret verberans in can. si quis suadente. 17. q. 4. ita Rota deci. 1. de reg. in antiqu. in fin. Felic. d. c. dilecta. n. 2. de maior. & obed. & idem dicit Rot. deci. 2. de sent. excommun. in nou. † Declara secundum Bald. *d. conf. 60. n. 2. lib. 5.* quia non sunt omnino personæ Ecclesiasticæ, nec omnino seculares, sed quoad quædam sunt Ecclesiasticæ, quoad quædam vero sunt secularis. † Declara; quia ius patronatus Beghinarum est Ecclesiasticum; quia saltē tanquam miserabiles personæ debent eorum Ecclesiastico conueniri. Rota in *antig. deci. 8. de iur. patr.* alias 332. † Declara; quia cum sint personæ mixtae, sequitur, quod magis dignum trahit ad se minus dignum; & quia sunt opiniones, latenter ratione mixtae erit locus præventioni. Vide, *Mixti fori.* **7** *Concl. 23.* Vide, *Ecclesiastica persona qua dicantur, & gaudente priuilegio fori. Concl. 27. & Concl. ibi prox. seq.* Vide, *Fratres tertii ordinis an sint Ecclesiasticæ. Concl. 468. & Concl. ibi prox. seq.* Vide, *Heremita gaudente priuilegio fori, & quando. Concl. 90.* † Amplia; quia priuilegium habent beghinæ, & beghini Lodonensi. ut tempore interdicti admitti debeant ad Sacraenta clausisianis, & non pulitatis campanis. Feder. de Sen. ponit verba priuilegii *conf. 186.* † Extende; quia tale priuilegium extenditur etiam ad ipsos mortuos, ut possint officia celebrari, & Missæ super funere; quia cui communicamus vino, communicamus etiam mortuo. Fed. de Sen. *d. conf. 186. Casus talis est, quidam, in princ. & ver. saluum tale est.* † Contrarium tenet Fed. *d. conf. 186. in fin.* quia priuilegium audiendi diuina non conuenit, nec applicatur mortuo. † Extende; quia possunt etiam sepeliri, licet in priuilegio nihil de sepultura dicatur; quia si eis communicantur Sacraenta, quod plus est; ergo quod minus est etiam communicatur. Feder. *d. conf. 186. ver. sequitur de sepultura. & per tot.* † Contrarium tamen tenet Feder. in ultima responsive *dict. conf. 186. in ver. casus talis est.* & credo male. **10** † Extende; quia priuilegium religionis etiam dicitur concessum **14** nedum Beghinis, sed etiam aliis honestis mulieribus oblati aliqui in monasterio, & viuentibus extra monasterium. Feder. de Sen. *conf. 273. per tot.* qui loquitur in oblatis mulierib. religioni. S. Augustini Heremitarum, dummodo etiam bona obtulerint; quia tunc non subsunt parochia, non seruant interdictum, sepeluntur in monasterio, & ab eo Sacraenta recipiuntur vibi. Vide, *Oblati alicui religioni multiplices, & qui dicantur. Concl. 16.*

Bella, & acquisitiones erant ante ius ciuile sine ordine. Concl. 33.

ANTEQVAM † iura essent ciuilia, nullo ordine iudicario, seruato quilibet consequebatur ius suum, aut Regia manu, postquam Reges esse coepérunt, aut propria autoritate suscepto bello, quod erat licitum iure naturali, & iure gentium. Castr. *conf. 400. priusquam. in prin. lib. 1.* † Et ideo iure gentium bella fuerunt introducta, Lex hoc iure ff. de iust. & iur. quæ bella non nisi pro iustitia prosequenda rerum, aut personarum licita sunt. **2** *c. 1. 23. q. 2.* Castr. *d. conf. 400. in princ. ver. tertio similiter. lib. 1.* † Postquam vero condita fuerunt iura, creative magistratus, vtilia tuerentur, idcirco iudiciorum vigore, iurisque publici disciplina fuit in medium constituta, ne quisque sibi ipsi permittere valeat vltinem. C. de Iudeis. l. nullis. Castr. *dict. conf. 400. in princip. ver. postquam vero. lib. 1.* † Quod si deficit copia magistratus; quia parum est iura fuisse condita, si non est, qui tueatur, ff. de orig. iur. l. 2. §. post originem, licitum est reuerti ad primæ iura naturæ, vel gentium, vt liceat nobis autoritate propria ius nostrum consequi, l. si quis curioli. C. de Episc. & Cler. Castr. *d. conf. 400. num. 2. ver. caterum si deficit. lib. 1.* vbi probat multis rationibus; quia iura sunt introducta, vt pro sint, non vt noceant, & quis non committit se velis in mari, quando non possunt operari; in summa necessitas non habet legem. † Amplia; quia passus in iuriam, & spolium suarum fortunatum tempore belli, si Rex non paret prouidere via iuris, licita est recuperatio via facti, & tunc ultimum spolium non purgarur; quia remedia spoliis non applicantur. Castr. plene examinat *d. conf. 400. per tot. lib. 1.* quod intelligas, vt in ver. spoliare non dicitur capiens possessionem, quam amiserat. Concl. 394. Vide, *Necessitas non habet legem. Concl. 19.*

Bellum ex quibus dicatur, vel probetur iustum, vel iniustum. Concl. 34.

BELLVM † dicitur iustum, vel iniustum ex loco, tempore, causa, persona, negotio stante necessitate, & ex animo. Cald. *conf. 35. in*

95. in princip. num. 2. alias vnicō de treug. & pace. Bald. vero cons. 432. Ad bellum iustum. lib. 5. dicit quinque requiri, personam, rem, causam, animum, & autoritatem. † In iustumigitur est bellum in dictum ex rancore, vel animo vlciscendi, etiam si habens iustum causam, bellum moueat; quia iniuste agit. Calder. d. consil. 95. in 3 princip. num. 2. ver. dicitur ergo, alias 1. de treuga & pace. † Non igitur iustum est bellum, quod fit propter odium, vel insatiabilem cupiditatem; quia debet fieri propter charitatem, iustitiam, & obedientiam, vel fine perturbatione in securitate viuat. Bald. consil. 432. num. 7. ver. quartum, quod requiritur. lib. 5. † Extende, vt huiusmodi bellum nedum sit iustum respectu agentis ex rancore, (licet cum causa iusta) sed etiam ex parte subfinetis bellum propter iustum causam. Cald. d. consil. 95. num. 2. alias 1. de treuga & pace. 5 † Declara, vt procedat in foro poli, scusis in foro fori; quia si subest causa, & sumus in Principe non recognoscente superiori, bellum est licitum, & acquisita possunt licite retineri. Oldrad. consil. 70. per tot. maxime in fin. Vide, Belli causa acquisita quando posse finit. & cetera rei. Conclus. 41. † Amplia ratione loci bellum esse iustum, si fiat in loco sacro, cap. decet de immunit. Eccles. lib. 6. † Extende; quia contra tertias Ecclesias Romanae non potest dici iustum bellum. Ioan. de Anan. consil. 11. in princ. allegat. dominus noster. 23. queſt. 1. † Amplia, bellum esse iustum extempore. cap. 1. 9 de treuga & pace. † Et est ratio; quia spoliatus potest incontinenti, sed non ex interballo bellum mouere, & in recuperatione Castorum, & terrarum dicitur moueri bellum incontinenti arbitrio iudicis, & quandoque sunt centum dies, quandoque sex menses, quandoque decem anni, prout qualitas, & potentia occupantis exposcit. Angel. Aret. consil. 96. In themate supradicto. 10 num. 5. & seq. ver. & benefici. † Amplia; quia bellum dicitur iustum ex causa iniusta. Calder. d. consil. 95. num. 2. ver. est etiam iustum ratione causa, alias 1. de treug. & pac. † Econtra dicitur iustum ex causa iusta, & dicitur iusta causa, quod fit bellum propter necessitatem, vel ut inde pax acquiratur; quia bellum debet esse ultimum opus homini. Bald. consil. 432. num. 6. ver. tertium requisitorum. lib. 5. † Amplia; quia est iustum ratione rei, puta, quia pro re, cuius repetitio non competit; quia non est sua, vel est contra patriam. Calder. in d. consil. 95. num. 2. colum. 2. in princip. alias 1. de 13 txeng. & pac. † E conuerso igitur dicitur iustum, quod fit pro re sua recuperanda, vel pro patrie defensione. Bald. consil. 432. num. 5. 14 ver. secunda pars. lib. 5. † Declara; quia bellum pro defensione patriae non semper est licitum; quia si Princeps populum rebellem veller corrigeret, non est licitum resistere praetextu patriae. c. cum deuter. 12. queſt. 2. Calder. d. consil. 95. num. 2. ver. sic enim Papa. 15 † Amplia; quia ratione persona bellum est iustum, vt si priuatus moueat bellum contra superiori, si etiam is, qui mouet bellum, non est talis, qui possit bellum indicere. Calder. d. consil. 95. num. 5. ver. item est iustum. alias 1. de treug. & pace. tu dicas secundum Bald. melius consil. 432. lib. 5. quod persona consideratur, quae non potest facere bellum, si est Ecclesiastica, nec si priuata; quia istud recipit autoritatem a superiori; ideo Clerici non possunt indicere bellum. Vide, Inferior qualiter licite resistat superiori, vel non. Conclus. 122. † Declara, nisi inferior iniustitiam pareretur a superiori; quia si habuit recursum ad Episcopum, & superiori Episcopo non obedit, potest inferior de facto resistere superiori iniusto. Calder. d. consil. 95. num. 5. ver. quia tamen. de treuga & pace. 17 † Extende etiam; quia bellum dicitur iustum multis modis ratione persona, nedum mouentis bellum, sed etiam contemplatione cuius geritur, vt si pro infidelibus turrandis, vel pro confonendis diffidaris. † Extende ratione transeuntium per territoria, in quibus bellum indicatur; quia quod personas non subditas, & quae non inferunt præiudicium, de iure non est licita captura. Ioan. de Anan. consil. 11. per tot. vbi Bologn. in apostill. in fin. verific. 19 praterea, vt vit. † Declara, quod ratione personarum, & mouentium bellum, & quarum contemplatione mouetur, dicitur iustum, vt si a non recognoscente superiori, vel contra hereticos, & infideles bellum moueat. Calder. d. consil. 95. num. 2. ver. est iustum, vel iustum. & num. 3. & seq. alias 1. de treug. & pac. Vide, 20 Bellum quis posse indicere. Conclus. 36. † Extende declarationem, vt multis modis bellum ab authorizante dicatur iustum, quos modos recitat idem Calder. d. consil. 95. n. 2. ver. de primo considerandum, alias 1. de treug. † Ratione igitur personæ, dic, quod persona Ecclesiastica non potest facere bellum; quia non potest fundere sanguinem. Bald. consil. 432. in princ. vbi allegat B. Thomam lib. 5. quia strepitus belli retrahit à laude Dei, & orationibus; & quia non est permisum Ecclesiasticis fundere sanguinem, nisi essent in necessitate inevitabili constituti, clem. 1. de homicid. † Amplia; quia bellum est iustum, etiam si ex iusta causa moueat, quan-

do modus, & ordo bellandi exceditur, vt si fiat contra illum, qui recognoscit superiori, non requisito prius superiori pro iustitia. Calder. d. consil. 95. num. 6. ver. interdum unus dominus, alias vnicō de treug. & pace. vbi, quod talis inferens tenetur ad damna, & interessc. † Extende hanc ampliationem, vt procedat, etiam si tam 23 inferens, quam is, cui infertur bellum, non recognoscant superiores, quando ille, cui infertur, offert se paratum stare velle iuri; quia bellum non potest etiam ex causa iusta contra tales in dicti. Calder. d. consil. 95. num. 6. colum. fin. verific. sed ille, contra quem. † Amplia; quia bellum dicitur iustum, si monetur a recognoscente superiori, & bona in bello iniusto capta non efficiuntur capientium. Franc. Aret. consil. 14. V. 10. & diligenter. num. 6. ver. sed ad ifud responderetur. † Extende, vt procedat, etiam si moueat 25 illi, & ab eo, qui recognoscunt superiori, quia non est iustum, neque capta in tali bello efficiuntur capientium. Fran. Aret. dicto consil. 14. num. 7. ver. secundo quia. † Extende; quia iustum bellum 26 non potest per paclum, & cōventionem effici iustum sine licentia superiori, vel ex causa iuridica, plene Franc. Aret. d. consil. 14. n. 7. ver. est autem bellum. † Limita; quia bellum est licitum, quantum ex iusto Dei infertur, vt cap. Dominus noster. 23. q. 2. † Limita ex 28 edito Papæ, vel Imperatoris, aut superiori non recognoscens tis ex iusta causa; quia alias eis parendum non est, c. non enim. 11. q. 3. Franc. Aret. d. consil. 14. V. 10. & diligenter. n. 5. in fin. & n. 6. ver. sed dubitatur consequent. † Extende; quia Papa nedum potest indicere 29, sed etiam potest dare licentiam Clericis, & Religiosis, vt vntantur armis pro statu fidei, & Ecclesie, & pro salute patriæ, non tamen ita, vt effundant sanguinem. Bald. consil. 432. in fin. lib. 5. † Relstringe; quia Papa non potest dare licentiam Ecclesiasticis, 30 & Religiosis, vt ipsi manu sua effundant sanguinem, vel aliquid per seipso excequantur, pér quod sanguinem effundant, neq; potest concedere indulgentiam effusionis faciēdē, licet postquam effuderint, possit absoluere. Bald. d. consil. 432. num. 4. lib. 5. † Cau- 31 se instē plures enumerant possunt, vt si contra hostes, & rebelles bellum indicatur, c. dictar. 23. queſt. 8. † Item, si subditi opprimunt, potest bellum indicari in iurantibus, cap. scire. 23. queſt. 8. † Pro 32 fide, & in factis fidei Papa indicit bellum. Calder. dict. consil. 95. num. 3. ver. de Papa, alias 1. de treug. † Defensio patriæ est causa iusta 34 indicandi bellum. Bald. d. consil. 432. num. 5. lib. 5. † Contra infide- 35 les, & hereticos indicatur bellum ex causa iusta. Calder. d. consil. 95. alias 1. de treug. n. 3. in fin. verific. est etiam iustum. † Necessestas inducit 36 cauam iusti belli. Bald. dict. consil. 432. num. 5. ver. secunda pars. lib. 5. † Et addi alios casus in Conclusione proxima sequenti, quasi per 37 totam. Vide Maſcard. conil. 168. Bellum an iustum. vbi, quod eo ipso, quod non probatur iustum, probatur iustum, nisi a Papa, vel ab Imperatore fiat, vel indicatur.

Bellum quando licitum dicatur. Concl. 35.

BELLUM † licitum dicitur ad defensam suam; quia defensio 1 est de iure nature, & non requiritur licentia superioris. Caſtreñs. consil. 296. V. 10. supradicto. num. 5. ver. & dictum capitulum. lib. 1. † Extende; quia dicitur ad defensionem, quando fit ad obuiandum preparatio offendere; ideo licitum est facere ad emulacionem fortalitiae, quando vicinus preparat infidias; quia ignem extinguere licitum est aqua, & reparacione. Baldus plene consil. 188. per totum. & consil. 195. per totum. lib. 2. vbi pluram adducit pro bello digressu faciendo. Vide, Defensio multiplex, & quando datur facta ad defensionem. Conclus. 129. num. 17. & sequent. † Extende, 3 in tantum, quod etiam bellum est licitum, & confederatio licita ad offendam, quando est connexa defensioni, & fit ad defensionem. Baldus consil. 343. Examinanda sunt capitula. in princip. verific. dimittamus ista generalia. lib. 1. † Extende, quando fit, vt pax 4 acquiratur; quia est digressuum à discordiis, & rationibus, ita videatur velle Romanus in sermone, qui est post consilia num. 22. non enim pax queritur, vt bellum exercetur, sed bellum geritur, vt pax acquiratur, cap. noli. 23. queſt. 1. Vide, Preuenire melius 5 est, quam preueniri. Concl. 648. † Amplia; quia bellum licet quo ad caput, & Reges indicentes ex iniusta causa sit illicitum; tamen quoad subditos dicitur licitum; quia necessitas facit de illico licitum. Bald. consil. 358. Licit latrunculus. num. 2. ver. super secundo. lib. 2. † Amplia; quia licitum efficitur bellum, quando acceptatur ab eo, cui indicatur; quia isto casu non distinguitur inter offendentem, vel defendantem; quia vt erque indicere videtur. Ang. consil. 367. In questione vertente. n. 5. ver. secundo quia. † Extende in tantum, 7 quod is, qui indicit bellum etiam iustum, non teneatur ad restituionem aliquam ablatorum, nec econtra, quando fuit

acce*

acceptatum bellum; quia dolus cum dolo compensatur. Angel. ⁸ dicto confil. 367. num. 8. versic. nunc defendeo. [†] Amplia; quia de conseruanda dominorum Lombardie seruatur, quod omne bellum indicium publice dicitur iustum, & habetur pro iusto. Castrilio. confil. 12. In facto proponitur, quod sel. mem. num. 6. versic. amplius inspecta consuetudine. [†] Amplia; quia licet domini recognoscentes superiorum non possint indicere bellum sine licentia Imperatoris; quia nullus in causa sua sibi dicit, alias cadit a iure suo; tamen quando non adeat copia Imperatoris, vel superioris, spoliatus potest recuperare castra, & terras sibi occupatas; quia si facit incontinentem, videlicet arbitrio Iudicis, intracentum dies, vel intra sex menses, vel etiam intra decem annos, prout opportunitas se praesentauerit, bellum est iustum, & quis potest suam possessionem recuperare. Angel. Aretin. confil. 96. In themate supradicto. num. 35. & seq. versic. capio tertiam consultationem. vbi pro vtraque opinione, & hanc tueretur, & tollit contraria, & loquitur in Baronibus, & Principibus Lombardiae. [†] Extende; quia imo bellum dicitur iustum, quod infertur a recognoscente superiorum subditis suis rebus; quia potest dare bona re-bellum in pradam capientium. Franc. Aretin. confil. 14. Viso. ¹¹ genti. num. 7. vers. sed ad iustum respondetur. [†] Amplia; quia bellum dicitur iustum, & licitum multis modis relatis per Bart. in l. hostes. ff. de captiis. vbi Alexand. & ibi, quod capta in iusto bello efficiuntur capientium. Card. Zabar. in elem. 2. quest. 4. dere iust. vide Franc. Aret. confil. 14. Viso. num. 5. in fin. & num. 6. & seq. versic. sed dubitatur. ¹² vbi plene. [†] Amplia multis casibus, de quibus supra Conclus. praed. ceden. num. 27. & seq. [†] Limita; quia bellum ad offensam non est licitum sine licentia superioris. Castrilen. confil. 296. num. 5. lib. 1. ¹³ [†] Extende, etiam si fieret pro recuperatione bonorum suorum; quia sine licentia superioris non est licitum. Castrilen. dicto confil. 296. num. 5. lib. 1. [†] Limita; quia bellum in dubio praefumitur in iustum, nisi probetur iustum; quia vbius armorum inscio Princeps est prohibitus. Franc. Aret. d. confil. 14. n. 7. vers. primo quidem. vbi apostill. in ver. iustum.

Bellum quis possit indicere. Concl. 36.

IMPERATOR, [†] vel populus Romanus bellum indicere possunt. l. hostes. ff. de capt. & postlim. reuer. gloss. in Lex hoc iure. ff. de iust. & iure. Ioan. de Imol. confil. 51. in princip. [†] Amplia in Papa in factis fidei, & respectu temporalis status; quia potest indicere bellum. Innocent. in cap. olim. de refit. spol. quem sequitur Calder. confil. 95. num. 3. ver. de Papa. alias 1. de treuga. vbi, quod tenentes contrarium non distant ab heresi. Ioan. de Imol. confil. 51. in princ. ³ [†] Et contra Reges, & Principes infideles autoritas suscipiendo bellum maxime residet penes Papam. Bald. confil. 389. Consuetudo est. in fine. num. 10. versic. quid bellum suscipendi. lib. 2. [†] Amplia; quia Principes non recognoscunt superiori posse indicere bellum. Oldrad. confil. 70. Vide plenius in ver. Principes qui possint. Conclus. 574. [†] Amplia, vt quilibet Rex, Populus, Princeps, Dux, vel Baro gubernans in aliqua sui parte rem publicam potest indicere iustum bellum, si iustum habet causam, cap. dominio guerram. 10. collat. tit. hic finitur lex Corrad. quia bella fuerunt a iure gentium licite introducta, Lex hoc iure. ff. de iusti. & iur. [†] Contrarium tenent alii; quia vbius armorum fuit interdictus. C. vt vbius armorum inscio Princip. lib. 11. ideo non licet vti, nisi legis scripta authoritate hoc fiat. [†] Declara, quod ea, quae dicunt bellum possit indicari, procedunt solum, si iusta subest causa, alias autem Papa & Imperatori, & aliis mouentibus bellum iniustum non est patendum. Calderin. dict. confil. 95. num. 3. versic. de Imperatore. alias 1. de treuga. Vt 8 de Principes qui possint indicere bellum, vel non. Conclus. 674. [†] Amplia, vt Episcopus, & quilibet equator canonum possit indicare bellum in exequitione iuris contra declaratos hereticos, & alios criminofosos. Calderin. dicto confil. 95. num. 3. in fin. ver. est etiam iustum, quod est vnicum, de treug. [†] Amplia in iudice habente iurisdictionem, ac merum imperium; quia potest subditis suis rebellibus indicere bellum, duobus concurrentibus, vt pro iusto praecerto, & ordine iuris seruato inobedientia subditorum causetur. Calderin. d. confil. 95. alias 1. de treug. & pac. num. 4. vers. indiciteriam bellum. Vide, Repressalia quando, & qualiter, & a quibus iudicibus concedi possint. Conclus. 197. [†] Extende, vt idem sit, si rebellis ex iusto praecerto, & ordine seruato efficit subditus alterius; quia facta requisitione ei, cuius sunt subditi, pro iustitia, si non fiat, potest index ordinarius indicere bellum. Cald. dict. confil. 95. ¹⁰ num. 4. versic. hoc tamen casu. [†] Declara, quod capta in iusto bello non efficiunt capientium, neque captivi efficiuntur serui, nisi iudex, cuius auctoritate hoc bellum indicatur, in pœnata rebel-

lium hoc praeciperet. Calderin. dicto confil. 95. num. 4. colum. 3. vers. in hoc tamen casu, alias il primo, de treug. & pac. [†] Amplia in vallo contra dominum; quia si dominus non vult seruare inuestituram feudi, & nolit parere sententia late per pares Curie, tunc vallo potest facere bellum. Bald. confil. 326. Rex Romanorum. num. 5. vers. & si dominus lib. 1. [†] Amplia; quia habens merum & mixtum imperium, prout Marchio Montis Ferrati, qui habet in territorio suo iura Caesaris, potest indicere bellum ex iusta causa. Angel. confil. 367. in quaestione vertente. num. 4. vers. ad primum autem. [†] Bellum contra Saracenos, & infideles est licitum, etiam si Saraceni velint vivere in pace; quia cum occasio se illis praefliterit, ipsi oppugnabit Christianos. Oldrad. confil. 72. vbi consiluit contra Saracenos Hispania. Vide, Infidelibus bellum est faciendum, & quando. Conclus. 124. [†] Amplia; quia Papa potest indicere bellum ex causa licita, & dare licentiam etiam Ecclesiasticis, vt faciant bellum, interuenient in consilio, auxilio, & adiutorio etiam cum armis, dummodo sanguinem non effundant per seipso. Bald. confil. 432. Ad bellum iustum in princ. & per tot. lib. 5. [†] Amplia; quia Cuius-¹⁴ tas potest indicere bellum ob tutelam vnius Ciuis, & ideo licitae sunt repræfalias, dummodo adiut causa licita. Bart. in tract. repressaliar. quaf. 1. versic. ad secundum. num. 6. [†] Amplia; quia quilibet particularis ob tutelam vita sue, & rerum suarum, vbi deficit copia superioris, potest indicere bellum. Bart. d. tract. repressaliarum. q. 1. ver. ad secundum. num. 6. [†] Limita in Duce Mediolani, & Florenti-¹⁸ na; quia non recognoscunt imperium, & dato, quod de facto non recognoscunt, attenditur, quod de iure fieri debet, non quod de facto fit, vt bellum sit iustum, vel non. Ioan. de Imol. confil. in pr. & idem videtur dicere Io. de Anan. confil. 11. in prim. licet aperte non decidat, quod consiluit in codem casu. [†] Extende, ut nec con-suetudina contraria valeat; quia est irrationabilis. Ioan. de Imol. confil. 51. n. 4. vers. nec obstat, si dicatur.

Bellum quibus possit indicari, & qualiter indicendum. Conclus. 37.

BELLUM [†] potest indicari quibuscumque non recognoscenti-¹ bus superiori, & reculantibus velle facere restitutionem eius, quod pro iustitia debent restituere. Calder. confil. 95. quod est vnicum, de treug. & pac. colum. fin. vers. sive contra quem. [†] Declara, vt procedat, quando superior pro iustitia consequenda adiut non possit; quia alias non possit indicari bellum licite, imo si indicaretur non prius requisito superiore eius, cui indicatur, tunc bellum esset illicitum, & inferens tenetur ad damnam. Calder. d. confil. 95. num. 6. colum. pen. in fin. ver. interdum vnu dominus. ² [†] Amplia, vt 3 quod dicitur belli, procedat etiam in repressaliis, que possumt concedi contra non recognoscentem superiori rebus resistentem administrare iustitiam, facta prius interpellatione; secus si superiore recognoscatur; quia prius debet requiri superior, alias ad damnam tenetur. Calder. d. confil. 95. colum. fi. circa med. vers. sed contra hoc facit.

Bellum mala multa operatur. Conclus. 38.

BELLUM [†] destruit territoria, & feuda; & ideo vasalli facien-¹ do bellum inter se sine licentia domini possunt priuari feuda; quia deteriorationem infestrunt. Bald. confil. 483. Magnificus dominus. num. 3. vers. secundo queritur. lib. 1. [†] Amplia; quia bellum ² inducit homicidia, rapinas, sacrilegia, & omnem calamitatem, & ideo dans causam bello iniusto tenetur ad omnia damna. Anchran. confil. 158. Ex narratis in princ. maxime num. 3. & seq. ³ [†] Amplia; 3 quia inducit necessitatem causantem, quod illicita sunt permis-⁴ fa, & licita prohibentur. Vide, Necessestas non habet legem. Concl. 19. [†] Amplia; quia belli tempore non seruatur immunitas concilia, plene lal. l. sexto toto. num. 7. & seq. ff. de legat. 1. [†] Et dicit Roman. 5 in sermone tuo, qui est post confilia, quod pacem habere debet esse continua voluntatis; Bellum vero nunquam, nisi ex necessitate. num. 23.

Bello capta quando efficiantur capientium. Conclus. 39.

CONSVENTUO [†] est belli, quod captiuti, & capta in bello ¹ efficiuntur capientium, siue bellum sit licitum, siue non; quia ita de facto seruatur. Ioan. de Anan. confil. 11. Omis. ad discussione. in princip. ² [†] Contrarium, quod consuetudo sit nutritiva peccati, & non valeat, tenet Ioan. de Imol. confil. 51. per totum. num. 4. quando

3 quando bellum non est iustum. † Regula sit, quod captiuati in bello licito retinentur licite, & efficiuntur capientium. Bartol. in 4 *In naturaliter. §. item quod ex hostibus. ff. de acquir. rer. domin. † Extende, quod capti in bello licito ita efficiuntur capientium, vt nec teneatur capiens in foro conscientie ad restitutionem. Baldus in cap. 1. num. 8. versic. sed non quid de milit. vs. all. qui centum sequitur A-lexand. in apostill. ad Bart. in l. si quid in bello. ff. de capt. & possim. re-uer. Perfin. in tract. de re milit. part. 2. in princip. num. 5. versic. quod 5 tamen. † Restringe, nisi captura fiat de missis legationis munere. 6 Ioan. de Anan. confil. 11. num. 3. versic. tercio quia. † Restringe in paßgerieris, & transeuntibus pro suis negotiis, qui non infestant aliquem; quia debent esse tuti. Bologn. in apostill. ad d. confil. 11. 7 Ioan. de Anan. circa fin. versic. præterea vt vi. & v. Restringe, si caperentur aliqui in territorio non diffidato; quia debent relaxari, alias tenentur bellum gerentes ad damna, & possunt capientes condemnari tanquam latrones, & furca suspendi. Ioan. de Anan. d. confil. 11. in fin. versic. quinto principaliter. & ibi Bologn. in fin. Ioan. de 8 Imol. confil. 51. num. 4. & seq. † Dicitur captus in territorio non diffidato is, qui recedit a territorio non diffidato, prout a castro Bolognesio, ut eat Bononiā, que non est diffidata, licet caperetur in territorio Imolae diffidato, quando capientes viderunt ipsum captum venire ex territorio non diffidato, & expectarunt, ut esset in territorio diffidato; quia animus corum attendit ab 9 initio. † Restringe, quando captus fuit in territorio diffidato, & fuit conductus captus per territorium non diffidatum; quia debet relaxari, alias offenditur Princeps, & officialis, in cuius territorio fuit duectus captiui. Ioan. de Anan. dict. confil. 11. in fin. vbi 10 Bologn. in fin. Ioan. de Imol. confil. 51. num. 4. & seq. † Restringe, quando captura non fit a militibus aperte, sed clam à latrunculis, qui ducunt per nemora; quia debent puniri. Bologn. in apostill. 11 ad Ioan. de Anan. confil. 11. num. 6. vers. predicta multum adiuvat. † Amplia; quia capti in bello licito efficiuntur capientium, & in Lombardia est consuetudo dominorum, quod sufficiat, quod bellum sit indicatum, vt dicatur licitum. Castillio. confil. 12. num. 6. & 7. 12 † Amplia; quia etiam bona feudalia iusto bello capta efficiuntur capientium salvo iure directo domino. Francisc. Aretin. confil. 14. Viso, & diligenter. num. 5. in fin. & num. 6. versic. sed dubitatur, allegat 13 cap. excommunicamus. §. si vero de heret. vbi Doctor. † Contrarium, quod imo, quando quis prohibetur alienare fauore alterius, neque possit alienare delinquendo. Bart. in l. si quis in t. ant. am. C. unde vi. versic. queror, an dominus tenetur. Et ad cap. excommunicamus. §. si vero de heret. potest dici speciale in causa hæresis, & ita Aretin. vbi 14 supra. † Declara Aretin. dict. confil. 14. num. 7. vers. quia tamen. vbi, quodammodo est communis, licet ipse non velit affirmare ver- 15 rum. † Declara; quia etiam in bello iusto bona feudalia proper delictum patris non possunt auferri à filio, qui non habet feuda iure hæreditario. Franc. Aretin. dict. confil. 14. num. 9. versic. sed quid 16 opus est dubitare, † Limita; quia captus in bello quia portabat ve- stem diuīsam Imperatoris ex priuilegio, debet relaxari. Roman. confil. 382. Quoad primum. num. 6. versic. quoad tertium. v. que ad finem. vbi plura. Vide, *Belli causa acquista quando possint licite retineri.* Concluſ. 41.*

Bello acquista quando communicanda inter socios,
vel non. Concluſ. 40.

1 **A**CQUISITA † in bello licito sunt communicanda inter so-
cios omnium bonorum commilitones. Bald. confil. 51. Tres
2 erant fratres, in princip. vers. porro si effe. lib. 1. † Amplia; quia etiam si
bellum non effet licitum, ex communii errore acquisita communicantur, & valet societas. Bald. confil. 41. per totum. lib. 1. vbi loqui-
tur de communicatione actiua, & passiua, videlicet, si commili-
3 to capiatur, & soluēt taleam, & econtra. † Amplia; quia capti in
bello iusto efficiuntur capientium quoad mobilia, sicut quoad
immobilia. Socin. in l. 1. in princip. ff. de acquir. poss. num. 10. & seq.
4 Bart. in l. si quid in bello. ff. de capt. † Declara, quod licet capti pia-
cipientium; tamen intelligitur prævia distributione per Capitan-
neum facienda. Socin. d. l. 1. num. 11. ff. de acquir. poss. Bart. in d. l. si quid
* in bello. ff. de capt. & ita * communiter teneri dicit Socin. Jun. confil.
5 68. num. 107. & seq. lib. 3. † Extende; quia maxime capti in bello
sunt capientium, quando sunt recuperatae a deprædatiis. Iaf. in d. l.
6 1. ff. de acquir. poss. † Amplia; quia capti in bello sunt capientium,
etiam si constaret de dominio patronorum, à quibus capti sunt.
7 Iaf. in d. l. 1. ff. de acquir. poss. † Limita; quia acquisita in bello etiam
iusto non sunt capientium, quando effe conseruata in Ecclesia.
8 Socin. d. l. 1. in 1. col. ff. de acquir. poss. † Limira in feudatario, siue va-
llo; quia quod acquirit etiam cum equis, & armis communis-

bis, specialiter est ipsius acquirentis, nec tenetur communicare. aliis. Bald. confil. 41. in fin. vers. non obstat. lib. 1. † Limita; quia stabili-
lia capta in bello iusto sunt Principis facientis bellum. Soc. Iun.
confil. 68. num. 10. 8. lib. 3.

Belli causa acquisita quando possint licite retineri.
Concluſ. 41.

ACOVISITA † in bello indicito per Principem non reco-
gnoscitatem superiorem exiusta causa possunt licite retine-
ri in foro fori. Oldrad. confil. 70. in princip. † Contrarium tenet Calder. quod occupata in bello ex iusta causa indicito à non reco-
gnoscitatem superiorem non possunt retineri, si mouetur ex ran-
core, vel animo vlciscendi. Calder. confil. 95. in princ. num. 2. ver. di-
cit ergo, alias 1. de treng. & pace. † Declara, vt hoc ultimum proce-
dat in foro poli tantum, secundum Oldrad. d. confil. 70. in fin. secus
in foro fori; quia in eo attendit, an bellum sit iustum, & indi-
cum ab habente authoritate, vt bona efficiantur capientium
secundum consuetudinem, quæ in hoc attendi debet. Calder. d.
confil. 95. versic. & in iis bello. † Amplia, vt capti in bello iusto effi-
cientur capientium, si extat consuetudo nedium quoad mobilia,
sed etiam quoad personas captas; quia capti ui efficiuntur servi.
Calderin. dict. confil. 95. alias 1. de treng. num. 3. versic. & in iis bello.
† Amplia; quia bona hostium conducta in territorio contra pro-
hibitionem ipso iure confiscata sunt, l. commissa. ff. de publica. Ca-
strenſ. confil. 446. Dico, quod iſlo oīes, per totum. lib. 1. vbi, quod non
efficiunt priuati capientis, vel denuntiantis. † Declara; quia 6
denuntiator bonorum in fiduciam delatorum consequitur tertiam
partem, Leditio. §. extat; & ibi gloss. verb. vulgare. ff. de ure ſi. Ca-
strenſ. d. confil. 446. in fin. lib. 1. † Amplia; quia res hostium fiunt
priuati occupantis, quando ipse priuatus occupat in territorio
hostium; secus vero in territorio nostro occupat. Castrenſ. d.
confil. 446. vers. præterea ad hoc. lib. 1. † Limita; quia is, qui bellum 8
iustum mouet, tenetur restituere omnia perdata in bello, vel
causa bellia quacunque parte. Calder. d. confil. 95. num. 6. vers. sed an
qui mouit, alias vno. de treng. & pace. Angel. confil. 367. In questione
vertente. n. 5. vers. primo quia. † Extende, vt quoquaque modo bel-
lum dicatur iustum, etiam si ex causa iusta, sed iniusto ordine
moueat, vt quia non requisito superiore eius, contra quem
bellum mouetur, talis mouens nedium capta sua non faciat, sed
omnia damna illata reficiat. Cald. d. confil. 95. colum. fin. vers. de captis
autem in iusto bello. iuncto ver. preced. num. 6. colum. pollut. in fin. ver. in-
terdum vnu dominu. † Extende; quia neque consuetudo contra-
ria valeat, quod capiens terras ex iniusto bello non restituit; quia
non valet talis consuetudo. Angel. confil. 367. In questione vertente.
n. 6. vers. nec obstat. † Idem est in captis in bello iniusto, vt in indicito 11
à recognoscitibus superiorem; quia non valet consuetudo,
quod capiant capientium; quia est nutritiua peccati. Ioan. de
Imol. confil. 51. pertot. maxime num. 4. † Extende; quia etiam Ciui-
tates captae in bello iniusto sunt restituenda sequitur pace, nec
possunt retineri ex eo, quod capiens fecerit expensas in bello.
Angel. d. confil. 367. num. 7. ver. ad tertium autem. † Extende; quia et-
iam si bellum effet licitum, captiui occasione bellii, qui non sunt
subdit bellantium, prout forenses transeunt, & alii itineran-
tes, non sunt iuste capti, sed debent relaxari. Ioan. de Imol. confil. 51.
num. 4. & seq. Ioan. de Anan. confil. 11. vbi Bologn. in apostill. circa fin.
vers. præterea, vt vi. quod consilium est in eadem causa. † Extende-
re; quia captura redditur iusta, si captiui ducentur per territo-
rium alienum, puta Ecclesiæ Romanae, sine licentia; quia debent
relaxari, alias bellum facientes tenentur ipsi ad damni emenda-
tionem. Ioan. de Imol. d. confil. 51. num. 5. & seq. vers. circa tertium. &
idem in eodem casu consultum Ioan. de Anan. d. confil. 11. in fin. versic.
quinto principaliter. plene Bologn. ibi in apostill. in fine. † Extende
maxime, quando sunt Nuntii missi; quia etiam si effent hostes,
Ambasciatoribus datur fidantia, Ioan. de An. d. confil. 11. vers. tertio
quia. † Restringe; quia si bellum iniustum oblatum fuit accepta-
rum per eum, cui indecet; tunc neutra partium potest pere-
re restitutio nablitorum. Angel. d. confil. 367. num. 8. versic. num
descendit. † Limita; quia existens pro ea parte, quæ confouet in-
iustum bellum, quecumque acquirit in bello, tenetur etiam in fo-
ro fori restituere, cap. 1. de raptor. Cald. d. confil. 95. num. 2. vers. dicitur
iustum, alias 1. de treng. & pace. † Extende limitationem, vt pro-
cedat, etiam si bellum sit iustum, quando occupans est stipendiatus;
quia tenetur mobilia confignare Principi, vt distribuat se-
cundum meritum, & stabilita nullo modo facit sua, vt per Calderin.
dict. confil. 95. num. 3. versic. & in iis. vbi hanc partem tenet; secus
si non effet stipendiatus; quia quoad mobilia facit ea sua. † Li-
mita in

mita in bello indicte à iudice superiore contra rebels, vel per modū repressaliarum; quia captivi non efficiuntur serui, & occupata non efficiuntur capientium, licet possint retineri sique ad satisfactionem. Calder. d. consil. 95. nū. 4. in fin. verific. in hoc tamen ¹⁰ casu, alias 1. de treng. & pace. † Declara, nisi index aliter ordinasset; quia hoc potest. Calder. d. consil. 95. nū. 4. in fin. alias 1. de treng. & ²¹ pace. † Limita; quia immobilia capta in bello non sunt capientium, sed fisci. Angel. d. consil. 367. nū. 5. ver. primo quia. Vide, Bello capiuta quando efficiuntur capientium, vel non. Concl. 39.

Bello occupata, si recuperantur, sunt restituenda Dominis suis. Concl. 42.

OCCUPATA † per hostes bello, vel aliter, si recuperantur ab hostibus per amicos, & confederatos, sunt Dominis restituenda secundum vnam lecturam Ioan. Andr. in addit. ad Spec. culat. iur. de raptori. † Contrarium de confuetudine seruari, & de iure esse; quia si bona sunt in castris, & praesidiis redacta, & Domini pedunt dominium, & bona efficiuntur capientium, vt per Doctores, & maxime Bar. in l. si quid in bello, in s. ff. de captiis, quod intellige de bello licito, secus si in continent, vide Bologn. in l. 1. num. 4. ff. de acquir. posse, vbi tuerit opinionem Ioan. Andr. num. 47. sed tam dicit num. 46. quod calus euenit, & fuit fernatum contrarium. † Amplia; quia animalia deprædata per hostes & recuperata per amicos debent gratis restituere eorum Dominis. Bald. in l. ab hostibus, la 2. C. de cap. & postlim. reuer. text. in l. Latrones. ff. 4. eodem. † Extende in tantum, quod nihil possunt accipere pro corrum restitutione, alias tenentur actione furti, & puniri possunt crimen abigiecat. Bald. in l. final. in fin. C. de cond. ob turp. caus. Declara † plenissime, vt per Bologn. nouissime in d. l. i. num. 44. & sequent. ff. de acquir. posse, vbi dicit, quod si bona capta ab hostibus recuperantur statim, res non haber villam difficultatem; quia tunc restituuntur dominis; & idem est, si in castris recepta, vel retenta sunt in iis, in quibus habet locum ius postliminii, & dicunt habere locum ius postliminii in omnibus rebus immobiliis, personis, & etiam in rebus mobilibus, exceptis armis, & vestibus; quia cum verecundia, & dedecore à militibus perduntur, vide eum; quia plenius examinat, quam aliud. † Declara altera Ripa d. l. i. quia aut bona sunt capta in bello iusto, & posita intra castra capientium, & Domini priuantur dominio rerum; quia non est spes recuperandi; dicit tamen, quod si recuperantur à militibus stipendiatis, tenentur restituere Dominis; si non stipendiatis, sunt capientium, quia si recuperans perdidisset arma, vel vitam, non refecisset Dominus; & dicit, quod quando efficiuntur capientium, intelligitur de meritis militibus, ideo fit consignatio Duci belli, vt distribuat. † Bene fatentur maxime Iaf. & alii, quod stante decreto, quod efficiantur capientium, valeret, & seruaretur de facto, prout contigit Mediolani.

Beluecensis Ciuitas, eiusque statuta, consuetudines, & priuilegia. Concl. 43.

CIUITAS † Beluecensis licet sit Regni Franciae; tamen Episcopus in ea præscriptus ab immemorabili tempore citra merum & mixtum imperium, & facultatem creandi Notarios etiam priuatiue quoad Notarios Regis. Bald. consil. 201. Casus est talis, lib. 2.

Bellunensis Ciuitas, eiusque statuta, consuetudines, & priuilegia. Concl. 44.

EPISCOVUS † Bellunensis habet etiam Ciuitatem Feltrinensem unitas simul, vt per Cardin. Zabarel. consil. 90. in casu, incep. Episcopus Feltrensis, vbi, quod ille Episcopus auctulegebat Patria. † Decimas, & quartetas exigit Capitulum Ecclesie Bellunensis, etiam ex bonis Patriarchæ Aquileiensis, & sic Ecclesia matricis ex præscriptione & donatione facta vsq; de anno 1015. & 1241. Zabarel. consil. 88. per rot. maxime num. 3. † Constitutio Episcopalis Bellun. & Feltrin. contra usurarios disponens, quod instrumentum mutui usurarii præsumatur solum pro medietate verum, & pro alia medietate præsumatur usurarium, valer; sed tamen non habet locum in mutuo facto per usurarium fratri suo. Ioan. de Imol. consil. 117. per totum, maxime in fin. ver. sed ad uertendum. † Et non habet locum dicta constitutio contra instrumentum incisum ad repetendum cōtra solutionem factam.

Tom. 1.

Ioan. de Imol. consil. 117. num. 3. verific. in contrarium. † Decanus Ecclæ Bellunen. est loco Archidiaconi, & Archipresbyteri, & sola dignitas est in cathedrali, & de confuetudine est maior post Episcopum. Cardin. Zabarel. consil. 62. in princip. vbi, quod cum Canonici habetius eligendi, & Episcopus confirmat ad Canonici, & Decanatum vacantes. † Extende; quia Decanus est in possessione solus inducens in possessionem prouisios in cathedrali, & valet talis confuetudo. Zabarel. d. consil. 62. in secundo dubio. † Statutum Belluni disponit, quod nullus possit succedere, qui non subsinet onera, & factiones cum Comuni, & excipit vxores, quæ morantur cum maritis suis. Fulgo. consil. 92. Ad id, de quo num. 2. verific. nec refugatur, & loquitur statutum de bonis immobiliis. † Et huiusmodi statutum non habet locum contra eos, qui post acquisitionem sunt effecti, & tolerati, vt Ciues. Cafrrens. consil. 234. num. 3. lib. 2. † Appellari non potest nisi secundum; ideo appellans secundo non potest audiri, & iudex carerit iurisdictione, & sententia est nulla, tanquam lata sine iurisdictione. Fulgo. consil. 158. Domina Grauolina, column. 2. circa fin. † Statutum, quod cause occasione datorum summarie expediantur per Receptores Ciuitatis, & in eis non appelletur, procedit in causis inter Datarium, & priuatos; quia tales cause requirunt celerem expeditionem, & in ipsis non habet locum consilium sapientis; secus si causa est de toto datio locatori dimittenda; quia tunc potest dari consilium sapientis, cum sit ordinaria. Castrens. consil. 43. Ego puto, lib. 2.

Benedictio Ecclesiæ quid sit, & quæ requirat. Conclusio 45.

BENEDICTIO † Ecclesiæ fieri debet per Episcopum, & dicunt consecratio, quæ sit tam de Ecclesiæ, quam de altari, vel cemeterio, quæ fieri potest simul, & separatum per Episcopum, cap. 1. de consecrat. Eccles. vel altar. † Fieri potest benedictio Ecclesiæ, vel altaris quolibet die, etiam non solemni, cap. 2. de consecrat. Eccles. vel alta. in 6. Vide, Consecratio Ecclesiæ, vel altaris qualiter, & à quibus fiat. Concl. 74.

Benedictio super populum quoruplex.
Conclusio 46.

BENEDICTIO † super populum est de iure, & precepto diuinio Sacerdotibus, vt inuocent nomen Domini, & benedicant populum, vt in lib. Num. cap. vlt. in fin. ibi; Logutus es: Dominus ad Moysen, Loquere ad Aaron, sic benedic filis Israël, & dicitur eis: Benedic tibi Dominus, & custodiat te, & in lib. Leuit. cap. 9. in fin. vbi ingressi sunt Moyses & Aaron in tabernaculo testimoni, & deinceps benedixerunt populo. Oldrad. plene consil. 246. Quæstio est, per totum, maxime num. 3. verific. secundario. † Duplex est benedictio, alia solemnis, alia vero non solemnis, & solemnis dicitur benedictio, quando incipitur ab Episcopo, vel alio, per verbam, sit nomen Domini benedictum, &c. cap. ministrare 26. quæst. 6. Oldrad. d. consil. 246. num. 4. ver. tertiaratio. † Et si aliqui conceffa est facultas, benedicendi, non venit benedictio solemnis super populum, quæ competit Episcopo. Anton. de Butr. consil. 19. num. 10. † Non 4 solemnis benedictio est, quæ sit à Sacerdote, & etiam ab Episcopo, & alio superiori sine solemnitate, & dicitur indifferens benedictio, & actus promiscuus, qui potest conuenire superiori Praelato, & etiam inferiori. Oldrad. d. consil. 246. num. 4. ver. alij volunt, vbi concludit, quod ista benedictio non solemnis facta ab electo in Episcopum non inducit administrationem, vt incidat in prenam auaritie, de electi in 6. Vide Mascard. Concl. 169. De benedictione facta ab aliquo.

Benedictio Abbatum & Abbatissarum, quæ etiam est quadam consecratio, quid conferat, & à quibus fieri possit, & quando. Concl. 47.

BENEDICTIO † Abbatum & Abbatissarum, quæ etiam consecratio largo modo dicitur, 12. q. 2. c. alienationes, est loco consecrationis. Oldrad. consil. 14. num. 4. & seq. Felin. in cap. inter Monasterium, in princip. de re iudic. † Non conferit ordinem, neq; characterem, neq; in Abbatibus est necessaria, nisi sit de confuetudine, & est quadam solemnis orationum; quæ tamen conferit in Abbe exercitum collationis ordinum, & baculi Pectoralis. Oldrad. d. consil. 14. per tot. vbi etiam, quod ad bene esse, debet fieri

C. die

die Dominico, sequitur Felin. cap.inter Monasterium, nu.2. de re iudic. vbi, quod non conferat aliquid characterem. † Restringit Felin. ex mente Hostien. in Abbatibus Cisterciensibus, quali in eis benedictio sit quedam consecratio, in d.c. inter Monasterium, nu.2. 4 dere iudic. † Et licet habeatur logo consecrationis; tamen non est proprius consecratio; quia consecratio non potest reiterari, Benedictio vero reiteratur. Felin. in c. meminimus, num.3. ver. dubit. 5 hic Innocentius, de accusatio. † Contrarium, quod benedictio non possit reiterari. Felin. in cap.inter Monasterium, num.2. circa fin. dere iudic. † Et valet consuetudo, quod Abbas, vel Abbatissa non 6 benedicuntur, seu consercentur. Felin. d.cap. meminimus, in princip. de accusatio. & in d.cap. inter Monasterium, num.2. circa fin. de iudic. Non 7 tamen † potest Abbas, vel Abbatissa benedici per inferiorem, fine licentia Papae, quando fuit facta confirmatio a Papa. Felin. 8 d.cap. meminimus, num.2. ver. nota vterius. † Idem est in Episcopo confirmato, vel promoto per Papam; quia non potest consecrari 9 sine licentia Papae. Gemin. confil. 42. num.7. ver. restat. † Et talis benevolens non est merus executor; quia debet examinare ea, quae obiiciuntur contra benedicendum. Felin. d.cap. meminimus, num.2. in fin. ver. vterius. de accusat. vbi, quod benedictio requirit semper 10 examinationem propter impositionem manuum. † Abbas etiam non presbyter potest benedici, licet de iure fieri non debet. 11 rect. Felin. d.cap. inter Monasterium, num.2. de re iudic. † Et posset hac benedictio Abbatum fieri per simplicem Sacerdotem de licentia Papae; quia est iurisdictionis, non autem ordinis. Felin. in d.c. cap. inter Monasterium, num.2. dere iudic. vbi probat per exemplum Cardinalium, qui sunt simplices presbyteri, & vtuntur Pontificalibus, conferendo minores ordines, mitra, baculo, & alias insignes 12 videntur. † Contrarium, quod non est dignitas Episcopalis, licet Papa possit dare licentiam simplici Sacerdoti, tenet Zabar. in clem. attendentes, §. s. statutus, in 4. quest. num.2. & latius in 6. quest. num.3. de statu Monachorum. vbi, quod omnis benedictio solemnis debet fieri per Episcopum. † Non tamen potest benedictio Abbatum fieri singulis diebus, sicut benedictio Ecclesiae, qua sit omni die, sed in ista requiritur dies Dominicus, vel festivus. Felin. d.c. inter Monasterium, num.2. de re iudic. & est haec communis opinio, de qua Abb. in c. cum si. circa fin. de concera. Eccles. vel altaris. vbi virutur hoc argumentum; si minores ordines non possunt conferri, nisi in festiis diebus; ergo neque benedictio Abbatum, 13 qui recipit potestatem conferendi ordines. † Contrarium tenet Zabar. in c. clem. Attendentes. §. statutus, num.2. v. tertio quero, de statu 14 Monachorum. & quest. 9. † Benedictio si est alicui concessa, non venit benedictio solemnis, quia sit super populum ab Episcopo. Anto. de Butr. confi. 19. nu. 10. Vide etiam in ver. Abbas ante benedictionem quid possit. Conclus. 8.

Benefacere tenemur benefaciens. Concl. 48.

BEneficiatus † ab aliquo tenetur naturaliter benefacient ad antidera, & sic ad remunerationem, vt reddat bonum pro bono, l. sed fili. leg. §. confil. vbi, ff. de petitio. heredit. ita Romana. confil. 500. Summarius. in fin. ver. respondeo, num.9. vbi apostoli. 2 in ver. obligatio. † Declara; quia talis obligatio non est taxata, neque debita ex iustitia, sed ex amicitia; non ex necessitate, sed ex voluntate, secundum Beatum Thomam, quem refert Roman. d. 3 confil. 500. in fin. colum. 3. † Et video talis obligatio ad antidera non potest deduci in pactum. Roman. d. confil. 500. num.9. vbi apostoli. 4 in verb. deduc. dat concord. † Amplia; quia propterea donari non potest indigno, & ingratu, imo donatum ab eo auferatur de iure 5 Civili, l. fin. C. de revoc. donatio. † Declara, quicquid sit de iure Civili, de iure Diuino magis meritiorum est benefacere iis, qui non sunt nobis benemerentes; quia benefacere benefacientibus est omnibus commune; ideo is, qui habet liberam facultatem dandi ex causa lucrativa, vel donandi, potest donare indigno, & malemerito; qui non subiacet iuri Civili, sed iuri gentium, & naturali. Bart. in extraug. ad reprimendum, ver. videbii. num.7. ver. se- 6 condio casu, circa fin. Vide, Benemerita habent multa specialia. Conclusio 87.

Beneficium Principis late interpretatur. Conclu- 7 sio 49.

IN † beneficiis Principis largissima interpretatio est facienda, l. fin. C. de consti. pr. Abbas confi. 101. In questione, in fin. n. 11. lib. 1. Alex. 2. confi. 160. Viso themate, n. 3. ver. secundo prestatim, lib. 2. † Amplia in tantum, vt temerarium, & absurdum sit liberalitatem Principis in diminutionem velle interpretari, l. hac saluberrima, C. de agenti. in

rebus, lib. 12. † Amplia, vt beneficium Principis, nedum sit in- 3 terpretandum quoad res, sed etiam quoad personas; quia ad vi- 4 xores, liberos, seruos, domesticos, & colonos extenditur Ol- drad. confil. 300. in princ. incip. Factum tale est, magistro. † Amplia, 4 vt priuilegium, & beneficium Principis, nedum extendi debet quoad res, & personas, sed etiam quoad tempus; quia priuilegium concessum alicui ratione officii nedum durat durante officio, vel dignitate, sed etiam eo finito. C. de excusat. mun. l. eam le- 5 gem, lib. 10. Oldrad. d. confil. 300. num. 2. verific. item nedum, & con- cord. Calderin. confil. 26. quod est 3. dere script. † Amplia, vt ex- 6 tendatur nedum quoad res, personas, & tempus, sed etiam ad modum agendi; quia haber locum nedum in defendendo, sed etiam in agendo, vt reus lequatur forum rei. l. 2. C. de Comi. con- 7 fessio, lib. 12. Oldrad. d. confil. 300. num. 2. verific. item nedum est exten- 8 ditibile. † Amplia, vt extendatur etiam quoad omnia genera caufa- 9 rum ciuilium, & criminalium, l. ex eo. C. de agenti. in reb. lib. 12. Ol- drad. d. confil. 300. num. 2. verific. & non solum. † Amplia, vt etiam ex- 10 tendatur non solum quoad extensionem in multis, vt supra, sed etiam quoad privilegium immutabile durationem; quia non tollitur priuilegium, & beneficium Principis ex rescripto, nisi fit ex certa scientia, vel ex mera liberalitate nullo petente, vel cu clausula, non obstante. Oldrad. qui allegat quotas in d. confil. 300. num. 3. verific. ex ifis. † Amplia, vt imo beneficium, seu priuilegium liber- 11 8 etatis concessum a principe tolli non possit, nec rescripto, nec libe- 12 ralitate mera; imo nec priuilegium potest tolli per Imperiale responsum, ex quacunque adiectione. Oldrad. d. confil. 300. num. 3. verific. libertates. † Amplia, vt nedum in beneficio Principis; sed etiam in beneficio alterius concedentis fiat late interpretatio contra concedentem, si verba patiuntur, ideo Episcopus remittens decimas alicui ex priuilegio censetur remittere tam presentes, quam futuras, c. quia circa de priuilegio Calder. confi. 527. in fin. alias 12. alias 12. **D**

† Amplia, vt beneficium Principis multo magis pro Religio- 10 ne, & Religiosis personis concessum sit late interpretandum. Oldrad. d. confil. 300. num. 4. verific. considerandum est, vbi, quod id procedit magis etiam pro Religiosis militantibus contra infideles, & videtur dicere, quod beneficium talibus iusto iudicio, & sic ex debito concedatur. Vide, Religioni fauendum est, & pia causa. **D** Conclus. 134. † Amplia, vt latam recipiat interpretationem bene- 11 ficium Principis, etiam si in priuilegium tertii, quando verba hoc important. Deci. confi. 113. Viso tenore, num. 6. Vide contrarium **D** Conclus. proxima sequent. in princip. † Amplia, vt procedat etiam 12 circa spiritualia; quia Imperator habens ius conferendi Ecclesi- 13 am, & dignitatem in Ciuitate, si concedat Ciuitatem cum omni bus iustitiis intus, & extra, cum omni integritate, censetur etiam concessum ius conferendi Ecclesiam dicta Ciuitatis. Old- 14 drad. confil. 312. per totum, & num. 1. verific. & circa huius. † Amplia, 15 vt procedat etiam circa officia; quia si Rector Provincie conce- 16 dat alicui officium ad beneficium suum, durat officium, etiam finita Rectoria concedentis, donec beneficium reuocetur. Calderin. confil. 26. quod est 3. dere script. † Amplia, vt procedat in 17 facultate concedenti beneficium; quia contra coedentem sit ple- na interpretatio; quia est beneficium Principis. Calder. confi. 225. alias 4. de pr. bend. An per istam formam. † Extende in facultate legi- 18 timandi; quia licet legitimatio sit odio; tam faculta legitimi- 19 mandi respectu concedentis late interpretatur, dummodo non in lesionem tertii. Vide, Legitimandis facultas concessa qualiter probe- **D** tur, & intelligenda. Concl. 224.

† Amplia, vt maxime procedat, quod beneficium Principis sit late interpretandum, quando continet gratiam, & est motu proprio concessum. Bald. confi. 205. Verba Principi, num. 2. ver. pro- 20 treterea in beneficio. libr. 1. qui loquitur in constitutione facta Brixiae reintegrationi bannitorum, vt sit late interpretanda. † Extende 17 in omnigratia facta per Principem, prout dicitur de gratia fa- 21 cta bannito, cuius bannum Princeps mandauit cancellari; quia soluit compositionem; quia censetur restituimus ad famam, & poterit esse testis; quia beneficium Principis latum est. Alexand. confi. 112. Omis. lib. 2. vbi apostoli. in verific. cancellatus, dat con- 22 cordan.

† Amplia; quia verba inuestitur feudi, pro se, & heredibus 18 quibuscumque, includunt omnes haereses; quia lumen in beneficio Principis. Crauett. confi. 256. In casu transmissio. colum. final. † Contrarium videtur velle Bald. confi. 249. Verba inuestitu- 19 ra, post medium, verificul. item propter illa verba, libro secundo, vbi, quod sit interpretatio contra eum, qui recipit verba ad obli- 20 gandum proferentem. † Declara; quia aut. sunus in beneficio Principis mero non contrario iuri communi, & procedit amplia-

ampliatio, aut agitur de dispensando contra ius personam inabilem; & quia dispensatio est stricti iuris, non sit lata interpretatio. Iaf. in l. fin. ff. de constit. Princip. num. 37. & 38. ver. circa dispensationem. † Amplia in concessione feudalium; quia si Papa concedat castrum cum territorio, & omnibus iuribus sibi competentibus, veniunt etiam confiscations, & condemnations facta per concedentem ante concessionem, quae transire sub nomine territorii, quod est vniuersale. Bald. consil. 306. *Punctus questionis*, lib. 4. vbi, quod veniunt omnia emolumenta realia, & personalia, exceptis penitis declaratis propter delictum commissum extra castrum ratione delicti; quia ista non consentur concessa, & latius consil. 307. eod. lib. 4. & Bald. consil. 419. *Dominus noster*, lib. 4. vbi idem dicit, sed tamen dicit, quod consulendus est Papas, qui concessit. † Contrarium, quod confiscationes ex crimen lese maiestatis non veniunt, plene Surd. consil. 352. vbi de *communi. † Amplia, in tantum beneficium Principis recipere latam, & favorabilem interpretationem, vt omnis interpretatio contraria dicatur odiofa, & restringenda. Anch. consil. 295. *Pro clariori, in princ. & num. 3.* † Extende; quia concessio gratiosa motu proprio inducens generali beneficium Principis quod omnia beneficia Ecclesiastica, si talis concessio corrigitur, correttio restringi debet ad sola beneficia simplicia, tanquam odiofa correctio. Anch. *d. consil. 295. num. 3. & 4.* † Amplia; quia priuilegium super doctotorum, sive magisteriorum impariando in Theologia, cum nemini noceat, dicitur beneficium, ideo late tanquam favorabile debe interpretari. Bald. consil. 82. *Quia testimonium*, lib. 3. † Limita, quando per modum confessionis quid conceditur, quia gratiosa confessio stricte interpretatur. Aegid. consil. 10. num. 35. vbi, quod ita seruat palatum Apostolicum, & est * communis obseruantia. † Declara; quia licet beneficium Principis sit late interpretandum; tamen semper in eo lata interpretatio fit taliter, quod sequentia locum habent secundum Roman. consil. 89. *Vitis iis*, num. 4. † Primo, quod verba beneficii renassim obseruentur, cap. cum & plantare, ad fin. & cap. porro, de priuilegiis. Roman. d. consil. 89. num. 4. † Secundo, quod verba beneficii non sint superflua, sed aliquid operentur, cap. cum in iis. de priuilegiis. Roman. d. consil. 89. num. 5. & seq. per tot. † Tertio, quod nullo modo recedatur a verborum significacione, nisi constet concedentem alter sensisse. Roman. d. consil. 89. num. 6. † Quarto, quod acceptans beneficium Principis confeatur acceptare cum omnibus qualitatibus suis, & omnibus oneribus. Roman. d. consil. 89. num. 6. ver. scilicet quod, v. que in fin. 32. † Limita multis casibus, vt infra, Beneficium Principis late non interpretatur multis casibus. Concl. proxima seq. † Extende, vt in ver. Beneficium, & gratia Principis quando strictam recipiat interpretationem. Concl. scilicet. Vide, *Favorabilis dispositio late interpretationis*. Concl. 89. Vide, *Priuilegium latam recipit interpretationem contra concedentem*. Concl. 732.

Beneficium Principis late non interpretatur multis casibus. Concl. 50.

BE N E F I C I U M. † Principis licet late interpretandum sit, quando agitur de praetudicio principis concedentis; securus tamen est, si agitur de praetudicio tertii. Oldrad. consil. 50. in fin. ver. scilicet non obstat, qui loquitur in gratia conferendi beneficia. Anch. consil. 161. *Vito diligenter, in princ.* Ioan. de Imol. consil. 121. num. 2. plene Iaf. qui multa cumulat in l. fin. num. 19. & seq. ff. de constit. prin. Alex. consil. 215. *Non obstat, num. 4. & seq. ver. item licet, lib. 7. & infranum. 8.* Vide contrarium in Conclusione proxima precedente, n. 11. † Amplia vt idem sit in impetratio facta de beneficio vacante reservato etiam speciali reservatione; quia si non est facta mentio de reservatione speciali, gratia non valet in praetudicio tertii, licet res facta quod concedentem valerer. Calder. consil. 30. alias 7. *dere, crip. in princ. ver. scilicet non videtur.* † Restringe maxime, quando gratia principis est motu proprio concessa. Anch. consil. 138. in princ. plenus 4. consil. 295. *Pro clariori, in princ. & consil. 161. in princ.* † Amplia; quia beneficium principis late non interpretatur, quando concurrent duo specialia, vel due fictiones. Decian. consil. 72. num. 22. & seq. lib. 2. † Amplia; quia licet beneficium principis late interpretetur; tamen non receditur a verbis, neque procedit lata interpretatio, si agatur de praetudicio tertii. Alex. consil. 215. *Non obstat, num. 4. ver. item licet, lib. 7.* † Extende, vt procedat, si beneficium principis sit motu proprio concessum, & ex certa scientia, quae clausulae habent vim derogationis, & tollunt omnem subreptionem; quia adhuc non praetudicatur tertio, de quo non est facta mentio. Alex. d. consil. 215. num. 5. ver. non obstat, si dicatur, lib. 7. † Extende; quia immo si beneficium principis habet clausulam, motu pro-

Tom. I.

prio, & clausulam, ex certa scientia, & clausulam derogatoriam, non tollitur ius tertii, de quo non fuit facta mentio; quia in iis, quae Princeps ignorat, & non sit expressio, non operantur dicta clausula. Alexand. d. consil. 215. num. 5. & sequent. lib. 7. † Amplia, quando beneficium Principis redundaret in praetudicium tertii; quia stricte interpretatur, vt non praetudicetur tertio. Anch. d. consil. 161. in princ. supra num. 1. † Amplia; quia concessio 9. maefisticis stricte interpretatur, quando agitur de praetudicio tertii, vel ut praetudicetur Princeps concessio alterius, vel possessioni alterius. Ioan. de Imol. consil. 121. *In causa, qua vertitur, num. 2. & seq.* † Contrarium supra Concl. preced. num. 21. † Amplia; quia 10. beneficium Principis stricte interpretatur etiam contra Princeps, quando agitur de concessione nouorum vestigialium, & eorum, que requirunt expressam mentionem, & mandatum speciale; quia non consentur concessa ex verbis generalibus, nisi sit dictum; quia soli Princeps reservata sunt. Ioan. de Imol. consil. 121. in fin. † Amplia; quia beneficium Principis late non interpretatur, quando Princeps aliquid concedit Ciuitati subdit, & t. gabellas contra omnes posset imponere, & exigere; quia per longa Principis, & eius bona non continentur. Socin. consil. 302. *Videatur primo, num. 5. ver. tertio, & vltimo, lib. 2.* † Extende; quia licet 13. beneficium Principis late interpretetur, tamen litera beneficiale, seu ad beneficia Ecclesiastica obtinenda, tanquam ambitione strictissimam recipiunt interpretationem. Zabarell. consil. 126. num. 6. † Extende; quia nunquam Princeps censetur concedere aliquid, quod sibi, vel suis subditis noceat, vt si concedat Ciuitati, quod exigat collectanea etiam extra territorium a ciubus contrahentibus, nunquam intelligitur de loco Principis, in quo ipse gabella exigeret, ne dupli onere gravarentur, & ne retrahantur a commercio locorum concedentis. Socin. d. consil. 302. num. 5. & 6. vbi late pro Florentinis contra priuilegia & beneficium Pistoriensibus concessum. † Extende; quia in generali concessione, vel beneficio non veniunt iura fiscalia, vel Principis; 15. ideo ex generali facultate concessa, non venit facultas includendi iura Principis, vel fisci. Rober. Strozzius in subscriptione ad consil. Socin. 302. lib. 2. allegat Bald. in l. milites, in fin. C. de testam. milit. † Amplia; quia restringitur beneficium, & donatio Principis generaliter, & vniuersaliter facta ex ratione, & causa exprimatis. Oldrad. consil. 148. *Factum tale est, quidam Comes, per tot.* † Contrarium videatur yelle Oldrad. consil. 300. num. 2. ver. scilicet item nedum, vbi, quod beneficium Principis ratione officii concessum extendetur etiam post officium. Calderin. consil. 26. alias 3. *de script.* † Amplia; quia si beneficium Principis concessum continet in iustitiam, etiam contra concedentem, vt inferior destrahat superiori, quod inducenda duplicita grauamina, semper fit interpretatio pro Princepe. Socin. d. consil. 302. in fin. lib. 2. † Extende; quia 18. si Princeps credit Ciuitati, quod possit imponere gabellam, & ab omnibus exigere; non tamen intelligitur, quod exigat ab iis, qui foluerunt Principi concedenti ante concessionem. Felin. in adit. ad d. consil. Socin. 302. lib. 2. † Extende in generali confirmatione statutorum facta per Principem; quia non veniunt ea, quae sunt contra Principem. Felin. vbi supra, allegat Bald. in c. venientes, colum. pen. de iniur. † Extende; quia non veniunt ea, quae honorem superioris de honestarent. Felin. vbi supra, vbi ponit plurima exempla similia de continentibus iniustitiis, vel quid simile, allegat Anch. consil. 366. & 367. qui hoc dicit. † Extende; quia in restitutione quantumcumque ampla facta inferiori, non veniunt ea, per quae iura superioris diminuantur. Angel. Nicolinus in subscriptione ad d. consil. Socin. 302. lib. 2. colum. penult. ver. scilicet præterea in restitutione. † Amplia; quia beneficium Principis, etiam si agatur de praetudicio Principis, stricte interpretatur, quando concedit, vel donat reseruata sibi in priuilegium coronæ, vel principatus; 23. ideo in concessione regalium in genere non veniunt reservata, vt supra, Osach. decis. 101. n. 11. & seq. vbi, quod etiam si clare concederet, non praetudicatur successoribus. † Extende; quia in reservationis principi, si de plurib. aliqua concedat, certa censetur denegata. c. quoad translationem, de offic. deleg. vbi Abb. in vlt. not. scilicet

Cc 2 quicquid

Liquitur Olsach. d. dec. 10. n. 11. Vide incertum Authorem post regulas Socin. reg. 1. *Beneficium principis in praedium tertii stricte interpretatur*, vbi ampliat lex modis, & limitat decem. Vide, *Nota speciali digna, si non exprimuntur, non conceduntur. Concluſ. 68. Vide, Expressio individua quando, & in quibus requiratur. Concluſ. 65.*

Beneficium, & gratia Principis, quando strictam recipiat interpretationem. *Concl. 51.*

BENEFICIVM † Principis, seu gratia beneficialis strictam semper recipit interpretationem. Oldrad. *confil. 325. Thesma questionis num. 4. ver. preterea his facio.* † Amplia in omni gratia, & beneficio principis, per quod inducitur dispensatio contraria communie; quia iura omnia sauent, vt ius commune conferetur. Oldrad. d. *confil. 325. in princ. ver. sauent enim.* † Extende, quando agitur de derogando iuri tertii, prout si princeps concedit Caſtum cum iurisdictione, licet in praedictum principis intelligatur de omni iurisdictione etiam meri, & mixti imperii; tamen quatenus derogari iuri Ciuitatis, cui Caſtrum subſeft, intellegitur ſolum de iurisdictione in ſpecie, non de maiori, communem * dicit Curt. Iun. in *l. imperium, num. 41. & seq. ff. de iuris omn. iud.* licet dicat opinionem controuerſum. † Amplia; quia procedit, quod lata fit interpretatio, quando gratia eſt facta motu proprio, fecus ſi ad petitionem partis. Iaf. d. *l. imperium, num. 14. ff. de iuris omn. iud. late Grammat. decif. 59. num. 55.* † Amplia, quando derogatur virilitati publice; quia tunc ſtricta interpretatur. Iaf. d. *l. imperium, num. 14. ff. de iuris omn. iud. imo ſtrictissime, Bald. conf. 112. lib. 1. in fin.* † Amplia, quando verbum potest capi in genere, & in ſpecie; quia ſemper capitur in ſpecie & non in genere, etiam ſi agatur de beneficio principis. Curt. Iun. in *dīct. l. imperium, num. 41. ff. de iuris dict. omn. iudic.* Vide, *Gratia principis reſtringitur, & quando. Concluſ. 53.*

Beneficium inuitio non confeſſur, & qualiter procedat. *Concl. 52.*

NVITO † non confeſſur beneficium, l. *in uito. ff. de regul. 1. ir.* † Amplia, vt adoptio non valeat sine confeſſu adoptati, etiam ſit tendat ad eius beneficium, l. *nam ita diu. ff. de adoptio. Bald. in confil. 1. Quodam Eccleſia. ver. in contrarium, lib. 1. vbi loquitur etiam in uione, legitimatione, & emancipatione, vt non valcant inuitio eo, qui confeſſure debet, etiam ſi actus fiat ad ſuū fauorem propter mutationem ſtatus. † Amplia; quia ſicut beneficium inuitio non confeſſur, ita nec etiam procedit, vt quis inuitus augentur dignitate, vel ad maiorem honorem promoueat. Calderon. *confi. 56. An si Episcopus, in princ. quod eſt i. de translat. Episcop. vbi, quod Episcopus non promouetur ad Cardinalatum inuitus.* † Amplia, vt nec confeſſur beneficium inuitio ut publicam virilitatem, quando publica virilitas eſt contraria priuata virilitati eius, cui confeſſur, ita Cald. d. *confil. 56. in princ. verſic. & ſi ducatur, alias i. de translat. prelat.* † Declara, vt non procedat ampliatio, quando ob munus publicum beneficium confeſſur, l. *affumptio. ff. ad mun. 6. cap. 1.* † Amplia, vt procedat etiam respectu spiritualium; quia quid ad fidem inuitus ſufciendam non cogitur, c. *t. de tudeſis, 45. 7. diſtinț.* † Amplia; quia gratia confeſſa alicui per Papam cum clauſula decreti irritant, vel cum clauſula, *anteſerri*, ita demum operatur, & habet effectum, ſi is, pro quo confeſſio eſt facta, voluerit vt gratia praedicta, alias non. Calderon. d. *confi. 56. alias i. de translat. prelat. num. 2. verſic. & ad idem ſicut. Oldrad. confil. 30. 4. 9. num. 10. ver. illud etiam mirabiliter.* † Amplia, vt nec Papa poſſit laicūm inuitum facere Episcopum, vel Cardinalem, ex quo nunquam confeſſit matrimonio spirituali; ſicut ſi iam eſſet Clericus, vel Episcopus; quia poſter transferre inuitum, & promouere, ne dūum ex clauſula, ſed etiam fine cauſa. Calderon. d. *confi. 56. circa 9. fin. verſate origitur, num. 4. quod eſt i. de translat. prelat.* † Limita, niſi Papa tranſerat Episcopos ex cauſa virilitatis Eccleſiarum; leſus ſi pro honore personarum; quia primo cauſu inuiti compelluntur tranſire, ſecundo vero cauſu ſecus. Calderon. *confi. 57. quod 10. eſt 2. de translat. prelat.* † Limita; quia minoribus, & aliis inhabilibus confeſſur multa beneficia pro corum virilitate etiam inuitus. Abb. *confil. 91. Quod primum, num. 1. in fin. & num. 2. verſic. nec 11. eſt curandum, lib. 1.* † Idem eſt in prodigo; quia ipſi inuiti datur curator ad ſuū virilitatem, l. 1. *ff. de curat. furio. Abb. dīct. confil. 91. 12. num. 3. lib. 1.* † Idem eſt; quia mulieri luxurioſe viuenti datur curator. Abb. *dīct. confil. 91. num. 3. lib. 1.* † Idem eſt; quia fatuo, &*

dementi etiam prafumpto datur curator; quia medicus poſteſt eum inuitum curare, & facta curatione eti am inuitio, datur medico actio ad repetendas expenſas factas in medendo. Abb. *dīct. confil. 91. num. 4. lib. 1.* † Limita; quia creditor compellitur faltem causatiue recipere debitum ſibi à debitor offereſte ad effeſtum, vt debitor obtineat abſolutiam, & liberationem. Signorol. Homod. *confil. 42. Amplius non repetito caſu, num. 2.* † Limita in carcerato, cui debet manu amputari, niſi ſoluat intra certum tempus; quia ſi habet, vnde ſoluat, poſteſt alius ſolueret pro eo, vel etiam Index ex officio, & cogitatur ratum habere, nec poſteſt dicere, quod prius voluſſet ſtarre carceratus, vel quod manus ſibi amputaretur. Cafrenſ. in *l. quamvis, ff. ſolut. matrim.* Vide, *Solueſte quando poſit tertius pro tertio, & meliore conditionem facere. Concluſ. 352.* Vide, *Statutum ſuum mutare in melius nemo compellitur. Concluſ. 419.*

Beneficium quid ſit, & beneficia Eccleſiaſtica qualia ab initio. *Concl. 53.*

BENEFICIVM † nihil aliud eſt, quam beneuola actio tri-buens gaudium capientibus. Aegid. Bellam. *confil. 20. num. 17. Abb. confil. 47. Illud de iure, num. 3. ver. hinc etiam conuenit, libro 2.* † Extende; quia etiam ſeſti conceſſio dicitur beneficium tamquam beneuola actio tribuens capienti gaudium, cap. 1. ex *quibus cauſis ſend. amit.* † Beneficia Eccleſiaſtica, qualia fuerint ab initio instituta, & qualia medio tempore, & ultimo fuerint, quales Beneficiati, vt tollatur contrarietas iurium, diſtinguenda ſunt tria tempora, vt dicit Abb. in *quaſt. 3. Sempronius Clericus, colum. 5. in fin. cum ſequen. ver. ad tertium.* Primum tempus Apoftolorum, in primitiva Eccleſia, de qua omnia erant communia, & Clerici nihil proprium habere poterant, ſed conuerſi vendebant pre-dia, & preium deferebant ad pedes Apoftolorum. Secundum tempus fuit poſt tempora eorumdem Apoftolorum; quia co-pe-runt conuerſare bona pro Eccleſia in viuierſali, & ex fructibus bonorum poterant Epiftoli dispensare, quibus volabant, & ex-pediebat, cap. aerte, 12. *quaſt. 1.* & tunc emanarunt iura, quod Clerici habentes proprium non poſſent participe de bonis reſer-vatis in communi Cathedralibus pro indigentibus, vt in illo text. Tertio vero tempore cum Christiſtideles non effent ita feruentes, co-pe-runt Clerici omni ſcandalō ceſſante poſſidere pro-pria & beneficia, & Eccleſia co-pe-runt conſtruiri, & dotari non ſolum pro indigentibus, ſed etiam pro miniſtriſ ſeruientibus, & aliter beneficia non poterant conſtruiri, cap. nemo: de conſer. dīct. 1. & inde obſeruari eft, quod nobiles, & diuites habentes pro-prium poſſunt habere beneficia, & de fructibus viuere, & etiam habere plura, cap. de multa, in fin. de praben. ex diſpenſatione Papæ.

† Et rurus idem Abb. in *quaſt. 4.* incipit. Titius Clericus, colum. 4. 12. vsque in fin. cum ſeq. num. 12. ver. in quarto & ultimo dubio, quarit, an Beneficiatus poſſit bona ſua propria patrimonialia reſeruare conſanguineis, velalias illa conuerſare cum fructibus, & viuere re de redditibus Eccleſiaſticis, & arguit, quod non, & quod peccat mortaliter, poſtea probat contrarium, deinde in colum. ante-penult. ver. ad ſolutionem, repetit iura antiqua, quando omnia com-munia erant Clerici, & laicis Christianis; quia preium defere-batur ad pedes Apoftolorum; poſtea, quod co-pe-runt retinere bona, & concedere, quod etiam Clerici habent proprium, de quo viuere tenebantur & non appetebant manus, ad deputa-ta ad viuē pauperum. Ultimo co-pe-runt dotari beneficia, ita quod vna portio deberetur Beneficiato indiſtincte, & secun-dum iſta tempora Clericus poſteſt viuere de fructibus Eccleſiaſticis, & conuerſare patrimonialia, & de illis libere diſponere; dum tamen non mala intentione faciat cum auraria theſauri-zando, & fuos diuites faciendo. † Differt, an agatur de cauſa beneficiali, & ſic de titulo beneficii, an agatur de proprietate bonorum Capelle, quia adhuc non eſt in beneficium erecta. Alexand. *confil. 215. Non diſpat. num. 2. & 3. ver. item clauſula, lib. 7. vbi,* quod beneficium poſteſt vacare, in bonis vero cauſis eft, & viuio facta etiam mox proprio, tanquam de beneficio, quod non erat beneficium, non valet.

Beneficia Eccleſiaſtica qualia prafumuntur à primæ-ua erectione. *Concl. 54.*

BENEFICIA † talia prafumuntur à primæua institutione, qualia de iure eſſe debent; ideo prafumuntur habere ſuſſi-cientes reditus pro miniſtriſ, & oneriſ, incumbentiibus. Cald. *confil.*

2 consil. 165. circa med. ver. pro parte contraria, alias 10. de probatio. **†** Amplia in tantum, ut etiam Ecclesia, vel beneficium Ecclesiasticum non possit construi sine dote condecorata, c. nemo, de confir. diffl. vbi, quod sine Episcopo, & sine dote, non potest construi noua Ecclesia. **†** Extende idem in Monasterio; quia non debet sine dote aedificari. Calderin. cons. 375. alias 46. de restamen. circa princip. 4. verific. nec obstat, si dicatur. **†** Amplia; quia beneficia omnia praesumunt secularia. Rota decis. 2. de probend. in nov. alias 32. Vide plenius per Mafcard. **Conclus. 172.** Beneficium ex prima uia institutione seculari, vbi limitat, nisi per 40. annos probetur status regularis, & alii modis. **†** Beneficia Ecclesiastica cognoscuntur ex lex qualitatibus, de quibus per Gig. de pensionibus, quest. 99. in fin. Prima est, quando non potest prouideri de eo, nisi per Episcopum, vel Ecclesiasticum superiore. Secunda, quando sibi non potest retinere, sed prouidere debet. Tertia, quando Clerico tantum fit prouidio. Quarta, quando habet annexum quid spirituale, vt officium dicat. Quinta, quando est perpetuum. Sexta est, quando pura fit prouidio, non adiecta pactione aliqua, & hec omnia ante eum posuit Abbas consil. 47. Illud de iure, in princip. lib. 2. vbi clarius distinguit, vide cum. **†** Limita in Ecclesia fratrum Mendicantium; quia imo legans construit altare, & beneficium, legata etiam certa dote, beneficium utique erigitur, & legatum dotis in alios pios viss dicta Ecclesia convertitur, ex quo nihil proprium habere possunt mendicantes. Calderin. consil. 343. alias 14. de testam. vbi in fin. dicit etiam authoritatem Episcopi non requiri, quia sunt exempti.

Beneficia Ecclesiastica de sui natura omnia sunt perpetua. **Concl. 55.**

BEneFICIA **†** Ecclesiastica de sui natura omnia sunt perpetua de iure communis. Lap. alleg. 9. disput. nu. 3. plenius Franc. Marc. decis. Delphin. 10. 71. Queritur, an beneficia, lib. 1. quia sicut matrimonium carnale est perpetuum, ita etiam istud spirituale, sed loquitur in Prelato, idem Franc. Marc. decis. 1120. nu. 22. & quod beneficia de iura communis praesumantur perpetua, facit elem. per literas, de probat, plene Bologn. in addit. ad consil. Ioan. de Anan. 14. in fin. allegat. c. 1. de Capel. Monach. in 6. Roman. consil. 345. Circa primum, 2. num. 13. **†** Et procedit in omnibus beneficiis, etiam Episcopati bus, qui debent esse perpetua. Roman. d. consil. 345. num. 13. **†** Ratio est; quia beneficium debet esse perpetuo manutinendum. **†** Item; quia respectu maiorum, in quibus contrahitur matrimonium spirituale, non potest esse matrimonium ad tempus spirituale, sicuti neque carnale in aliis, in quibus non contrahitur matrimonium, sed quodammodo filiatio adoptiva, sicuti adoptione non potest esse temporalis, ita neque adoptione spirituale, hec omnia plene Roman. d. consil. 345. Circa primum, nu. 12. & 13. **†** Extende; quia propter collatio beneficiorum debet esse perpetua, non temporalis. Vide, Collatio beneficiorum debet esse perpetua. **Conclus. 422.** Et propterea **†** sine causa institutus in beneficio non potest amoueri, idem Franc. Marc. decis. 480. nu. 2. lib. 1. **†** Extende; quia si dubium est, an beneficium sit perpetuum, vel temporale, semper in dubio iudicandum est perpetuum. Bologn. in addit. ad consil. 14. 8. Ioan. de Anan. **†** Amplia, vt procedat, etiam ex fundatione possit beneficium ad libitum amoueri; quia adhuc sunt perpetua beneficia; quia intelliguntur cum causa cognitione. Bologn. in a. postill. ad d. consil. Ioan. de Anan. 14. in fin. ver. preterea. **†** Amplia; quia beneficiari, & intitulati in Ecclesia dicuntur necessario perpetui; quia dicuntur Ecclesia filii, qui non possunt esse temporales. 10. Anton. de Butr. consil. 3. num. 2. ver. pro decisione, & consil. 51. nu. 2. **†** Amplia in beneficiis curatis; quia licet sint regulari, & sub Abbatibus; tamen quia institutio spectat ad Abbatem, & commissio cure ad Ordinarium, non sunt amouibiles curati. Franc. Aretin. consil. 63. 11. In presenti consultatione, in princ. **†** Declara ampliationem, vt procedat in beneficiis pleno iure spectantibus ad collationem Abbatis, quia non sunt de mensa, neque manualia, neque dependentia; secus si sunt talia; quia potest cura committi, si Abbas sit exemptus; quia respectu iurisdictionem, non autem ordinem Episcopalem. Aretin. d. consil. 63. nu. 3. ver. pro ius facit. Vide, Collatio beneficiorum debet esse perpetua. **Conclus. 422.** **†** Limita; quia adiunt etiam beneficia manualia, quae conferuntur per Abbates. Lap. d. alleg. 9. nu. 4. & sunt prioratus, qui dicuntur obedientie, ex quo subiungit Monasterio, & sunt amouibiles. Federic. de Sen. consil. 134. in fin. ver. ad secundum, & per totum illud consilium, vbi de beneficio etiam simplici, in quo Episcopus institutus ad presentationem Abbatis, quod sit manuale, & idem Feder. consil. 200. in princ. & per tot. Vide, 13. Priorates regulares an possint permittuntur Prioratus. 711. **†** Extende in tan-

Tom. I.

tum beneficia esse manualia, quando sunt dependentia a Monasterio, vt licet Abbas conferat perpetuo Monacho; poterit tamē amoueri ad placitum. Franc. Aretin. consil. 62. In presenti consultatione, nu. 4. ver. pro ius facit. Abb. in c. cum inter R. in secundo not. nu. 2. de electione. Fed. de Sen. consil. 259. Causa talis, in princ. **†** Extende limitationem, vt etiam procedat in beneficio manuali curato; quia cura erit manualis. Franc. Aretin. d. consil. 63. nu. 4. ver. pro ius facit. **†** Ex- 15 tende in tantum manuale non vacare, vt euidenter vacazione possit Abbas locare bona beneficia manualis. Aretin. d. consil. 63. n. 4. & 5. ver. ius breuitate. **†** Extende; quia licet manualia deuoluntur ad Papam, si intra sex menses non fiat prouisio; tamen donec Papa prouideat, Abbas, & Ordinarius, ad quem spectat in institutio, polluntur, & ponere custodiam, vel economum, & fructus locare, dummodo non conuentant in usus suos. Aretin. d. consil. 63. n. 5. & seq. **†** Extende, etiam si Abbas, & Conuentus simul facerent statutum, quod manualia essent perpetua; quia non valer, si non est confirmatum a superiore, & adhuc poterunt reuocari instituti perpetuo. Feder. de Sen. d. consil. 259. Causa talis in princ. **†** Re- 18 stringe, nisi Papa conferat beneficia manuale ad vitam; quia efficitur obedientiaris Papa, non Abbatis, quando facit Papa ex certa scientia, alias fecus, cap. cum inter R. de electio. vbi Abbas col. 4. nu. 10. ver. in gl. 2. vbi, quod remanet tuberculatus Abbari, quod reliqua, & in 3. notab. n. 2. **†** Limita; quia ex particulari constitutione possunt esse beneficia annualia. Lap. alleg. 9. per tot. vbi de beneficio manuali, si conferatur per Papam, an collatio sit perpetua, vel non. **†** Limita; quia, vt prouideatur parochianis distantibus 20 a parochia, potest erigi Capella manualis, in qua Ecclesia matrix, vel eius Rector deputabit Capellam ad libitum suum, vt Sacramenta ministret; quia etiam manualia possunt esse secularia beneficia. Lap. alleg. 67. nu. 6. ver. quero, nunquid, quod intellige de consilii Episcopi, & non alterius, vt ibi Lap. qui dicit hunc etiam ab Episcopo instituendum. **†** Limita in beneficio, seu Capella sub proprietate aliquius Ecclesie; quia in ea ponuntur Capellani ad libitum, de qua loquitur idem Lap. d. alleg. 67. nu. 6. ver. sed nunquid alio modo. **†** Declara; quia beneficia manualia non dicuntur proprie vacare, nisi in casu, & ad effectum negligentia. Cald. consil. 247. alias 26. de probend. Aretin. consil. 63. nu. 6. **†** Limita; quia possunt esse seruientes Ecclesie non intitulati, quibus tamen portio perpetua fructuum assignatur, & isti faciunt quandam tertiam speciem; quia non habent titulum, tamen non sunt amouibiles nisi ex iusta causa, cap. ad hoc, cum glo. de offic. Vicar. Anton. de Butr. consil. 3. & consil. 51. in princ. Vide, Collatio Papa quando alterius naturam beneficii collati. **Concl. 443.**

Beneficium Ecclesiasticum non potest conferri laico. **Conclus. 56.**

A1CO **†** beneficium conferri non potest, c. cum adeo, de rescript. 1. Gemini. consil. 91. n. 2. ver. primo respectu, vbi dicit maxime procedere in beneficio curato, & in quoconque beneficio; quia non conferunt, nisi clericis. Abb. in c. ex literis, num. 3. ver. item nota, quod laicus, de transactio, plene Gig. de penso, quest. 22. nu. 12. verific. quarto facit Boer. dec. 17. vbi de * communis, & de communis arrestandur * Felin. in d. c. cum adeo, de rescript. n. 4. & Ioan. de Selva in tract. de benefic. in 3. parte quest. 6. **†** Amplia, vt nec conualidetur collatio, etiam si postea efficiatur clericis; quia tempus date collationis attenditur. Feder. de Sen. consil. 290. nu. 8. ver. videatis textum, allegat. c. si eo tempore de rescript. in 6. Felin. in d. c. cum adeo, num. 4. & seq. de rescript. **†** Amplia, vt procedat etiam in expectante, qui si impetrat literas, ad beneficium, & non sit clericus, licet postea efficiatur, etiam si incederet in habitu clericali, & destinatione efficitur clericus, ita Feder. de Sen. d. consil. 290. num. 8. ver. facit etiam, vbi sequitur Io. And. reprobato Compostel. qui contrarium tenuit. **†** Amplia in 4. presentato ad beneficium; quia si tempore presentationis non est clericus, non potest habere beneficium, etiam si postea efficiatur clericus. Lambert. de iure paro. lib. 2. part. 1. q. 7. art. 2. in fin. vbi, quod ita videt priuari plures presentatos non clericos, & idem repetit in eod. lib. part. 1. q. 7. art. 7. vbi plures allegat. **†** Amplia in pensio, ne referuata; quia si is, cui est referuata, non est clericus, licet postea efficiatur, referuatio est nulla. Gigas tract. de pensio, quest. 22. per tot. am. maxime num. 16. verific. secundo ampliat. & ita tenuit Rota, vt per Velsan. decis. 139. lib. 3. in causa Barchimonen. quia loquitur, quando constabat, quod postea accepit tonsuram. **†** Amplia, 6. vt procedat, etiam si Papa conferat beneficium, vel referuet pensionem motu proprio; quia si non est clericus tempore gratiae, non valebit. Gig. d. tract. de pensio. q. 22. per tot. am. maxime, num. 15. 7. **†** Amplia, etiam si Papa mandet prouideri scholari cupienti se cleri.

clericali charactere insigniri; quia non potest illi conferri beneficium, nisi postquam fuerit clericus. Abbas d. cap. ex literis, num. 3. ver. item nota, quod laicus de transact. sequitur Boer. decis. 171. num. 8. 5. ver. nec potest secundum eum. † Amplia, etiam si Papa nominet aliquem clericum; quia non probatur clericus, sed debet probare. 9 Boer. d. decis. 171. num. 12. † Amplia, ubi cuncte quis est petitor beneficii, semper debet probare se clericum, alias non obtinet. Boer. d. decis. 171. num. 15. & hanc partem tuerit Mafcard. Conclus. 302. num. 15. & seq. † Contrarium; quia immo opposens electio, quod non sit clericus, debeat probare, tenent multi, quos 11 refert Boer. d. decis. 171. num. 16. † Declara; quia aut oppositio fit contra personam per viam obiectus, & obiectus probat; aut contra gratiam, & petitor beneficii iustificat gratiam. Boer. d. decis. 171. num. 17. † Amplia; quia ad obtinendum beneficium clericatus debet probari, etiam si nullus opponat. Boer. d. decis. 171. num. 17. † Extende; quia immo iudex debet ex se inquirere, antequam confirmet electum, aut institutus praesentatum, an sit clericus. Boer. d. decis. 171. num. 17. & num. 21. tenet hanc partem, vbi, 14 num. 22. dicit ita Ieruari per curias Francie. † Contrarium, quod immo parte non opponente, non debeat iudex repellere non ostendente se clericum, est magis communis * opinio, vt atque refert Boer. d. decis. 171. num. 21. & 22. † Limita quoad fori privilegium; quia sufficit quasi posseficio, Boer. d. decis. 171. num. 15. Grammat. decis. 81. in fin. Mafcard. Conclus. 302. num. 9. vers. primum omnium, & num. 14. vers. quod vero. † Limita posseflore beneficii; quia non tenetur probare se clericum. Boer. d. decis. 171. num. 13. allegat Rotam in antiqu. deci. 312. quae est 13. de probatio. Egid. decis. 612. † Refringe, dummodo probetur quasi posseficio clericatus per longum tempus decem vel viginti annorum. Gemin. confil. 91. num. 2. quem sequitur Boer. d. decis. 171. num. 13. & 14. L. 18 mita, † quando beneficium longo tempore tenuit tanquam clericus; quia presumitur, quod sit clericus. Boer. d. decis. 171. num. 19. 8. † Et longum tempus est decem vel viginti annorum. Gemin. d. confil. 91. num. 2. sequitur Boer. d. decis. 171. num. 13. & Grammat. decis. 81. in fin. † Contrarium, quod diuinitas temporis non reuerit illegitimum institutum in beneficio, communem * dicit 21 Grammat. d. deci. 81. num. 15. † Limita, quando esset in quasi possessione clericatus longo tempore. Grammat. d. deci. 81. circa fin. 22 † Refringe, quando esset extraneus forensis, puta Ultramontanus, Boer. deci. 171. num. 13. Grammat. d. deci. 81. in fin. Refringe, 23 † quando vindicaret beneficium, & sic ageret ad canonizationem gratiae, & petitorio. Boer. d. deci. 171. num. 12. Mafcard. Conclus. 302. num. 10. & seq. Grammat. d. deci. 81. in fin. † Extende maxime, quando esset possefessor beneficium. Boer. d. deci. 171. num. 13. allegat Rotam deci. 13. de probat. in antiqu. alias 312. Vide, Littera in quibus sint capaces spiritualium, vel non. Conclus. 4.

Beneficium qualificatum an possit conferri non qualificato. Concl. 57.

BENEFICIUM, † seu praebenda subdiaconalis diaconalis, vel sacerdotalis, potest conferri non habenti illum ordinem, si modo est in etate, vel ordinem sufficiere possit. Abb. & alii in cap. cum in cunctis, §. inferiora, de electio. † Amplia, vt procedat etiam in expectantibus; quia clericus expectans praebendam potest acceptare subdiaconalem, vel requirentem lacrum ordinem, licet non sit ille in ordine tali, dummodo sit in etate legitima. Feder. de Sen. confil. 290. num. 8. ver. sed ponamus. † Amplia, vt multo magis procedat, vel iam diaconus possit acceptare beneficium, vel praebendant requirentem minorem ordinem. Feder. de Sen. d. confil. 290. num. 8. vers. sed ponamus, vbi, quod ita fuit plures indicatum. † Contrarium tamen refert iudicasse Bonifacium VIII. contra imperatricem diaconalem, vt non possit acceptare praebendam subdiaconalem. Feder. de Sen. d. confil. 290. num. 8. sed i. stud ipse ibi i. pugnat. † Contra dictas ampliationes faciunt multa iusta, quae volunt, quod ordo requisitus ad beneficium, debeat adesse tempore prouisionis, electionis, vel praesentationis, clavis, ut & qui de etate & qualitate. † Declara; quia aut ordo est annexus respectu aptitudinis, & sufficit, quod prouisus sit habilius ad illum ordinem; aut ordo est annexus respectu actus, & debeat adesse tempore prouisionis. Abbas d. cap. cum in cunctis, §. inferiora, num. 10. & seq. de electio. vbi, quando dicatur aptitudine, vel actu, dat exempla, vt si beneficium est curatum, vel sacerdotalis, de iure dicatur aptitudine; si vero statutum dicat, quod debeat tempore collationis esse presbyter, tunc actu requiritur, vide Rooth. de Curte tract. de iure patron. ver. honorificum, num. 26. & seq. vbi, quod in fundatione dicitur ordo actu necessarius, quando

testator hoc disposuit. Vide, Actas beneficiorum que requiratur. Conclus. 38. Vide, Qualitas requista in dispositione, de quo tempore attendatur. Conclus. 8.

Beneficia Ecclesiastica non possunt detineri sine canonica institutione. Conclus. 58.

BENEFICIA. † Ecclesiastica non possunt detineri sine canonica institutione, c. beneficium, de regiur. in 6. Gemin. confil. 109. in princip. † Et propterea non potest de facto compromitti titulus beneficis; quia arbitratum non daret titulum sine canonica institutione. Gemin. confil. 109. in princip. vbi hoc declarat, † Amplia; quia vt fiat adjudicatio beneficij, non sufficit probatio per famam, plene Mafcard. Concl. 171. An beneficij vacatio. Amplia † in tantum, vt omnis dispensatio ad plura, vel aliqua beneficia habeat tacitum conditionem, dummodo canonice conseruantur. Gemin. confil. 106. in fin. vers. nec obflat. & conf. 126. in princip. vers. item dispensatio. † Amplia; quia neque spoliatus restituirur fine titulo in beneficialibus, & spiritualibus. Vide, Spoliatus in beneficialibus debet restituiri, & quando fecit. Conclus. 38. † Amplia; quia possidens beneficium tenetur ostendere titulum legitimum Episcopo inquirenti, neque datur appellatio, vide plene Mafcard. Conclus. 180. Beneficium habens. Vide, Possefessor non tenetur docere de titulo, & quando fecit. Conclus. 439. † Limita; quia bene potest quis depatur ad officiandum aliqui altari ex denotione laicorum, & iste non erit beneficiatus, sed officiator, vel Capellanus. Bald. confil. 18. Positio pro constanti, lib. 5. † Limita; quia bastardus licet non possit habere beneficium ecclesiasticum; si tamen fuit instrutus, & prouisus, & possedit per decem annos, praesumitur dispensis. Anch. confil. 117. Satis impertinens, Lap. alleg. 89. in fin. Gom. super reg. de triennali. q. 24. Caſtad. deci. 3. de procur. in fin. & deci. 4. de restit. ſpol. Ferret. confil. 172. num. 4. Vide, Opinio & reputatio communis multa operatur. Conclus. 157. † Limita; quia is, qui obtinuit beneficium ex resignatione, vel permutatione, non tenetur docere de titulo sui horis, sed sufficit probatio possessio, vel quod haberetur pro tali, & triennalis possessio sufficit, vide Mafcard. Conclus. 75. Beneficiatus an teneatur, & plenius Conclus. 180. Beneficium habens quid probare cogatur.

Beneficii appellatione veniunt omnia beneficia, & quae. Concl. 59.

BENEFICIUM † appellatione veniunt omnia beneficia, etiam maiora, dummodo non sunt dignitas, personatus, vel beneficia curata. Oldr. confil. 215. n. 6. vers. quaedam ex intentione, qui loquitur in dispensatione illegitimi. † Amplia, immo quod appellatio beneficij veniunt etiam dignitates in materia favorabili, putata in facultate, vel priuilegio conferendi; quia istud est beneficium Principis, & late interpretatur. Cald. confil. 225. quod est 4. de concess. praebend. in princip. maxime vers. item super obtainendis. † Amplia; qui etiam in litteris impetracionum, in quibus mandatur prouideri de beneficio, si fiat mentio in Cathedrali, venit Canonicus in Cathedrali, si non fiat mentio de Cathedrali, venit Canonicus extra Cathedralem. Cald. confil. 252. alias 31. de praebend. † Limita; quia non veniunt Hospitalia, quae non confruntur in titulum. Calderon. confil. 65. in princ. alias vniuers. de suppl. negl. pr. elat. Zabarell. confil. 117. in princ. † Limita; quia Hospitalia proprietas est, neque dici potest beneficium, & quod non datur in titulum ab Episcopo, non est institutum, ideo quae a signatur non in titulum, non sunt beneficia. Cald. confil. 251. in princ. vbi, quod Vicaria temporalis, Sacrista habens medium praebendam, & similes non habentes titulum non sunt beneficiati proprie. † Limita; quia gratia stricta, & odiosa, prout expectatio ad beneficium cum cura, & sine cura, non comprehendit praefimonium, maxime, quando de consuetudine loci non venit appellatione beneficij. Abb. confil. 47. Illud de iure, per tot. lib. 2. † Extende, quia in materia odiosa, & refringibili, appellatione Ecclesie parochialis non venit Ecclesia Parochialis habens Collegium, & sic dignitatem. Abb. d. confil. 47. in fin. lib. 2. Iecus si materia esset favorabilis, † Limita in Abbatia, quae appellatione beneficij non comprehenditur in expectativa, vel mandato de prouidendo; quia speciali nota digna est. Lap. alleg. 85. num. 10. vers. sed nunquid. & n. 11.

Bench-

Beneficium simplex quod dicatur. Concl. 60.

SIMPLEX † dicitur beneficium, quod non habet curam, neque populum, etiam si sit sacerdotale. Lap. alleg. 117. Anchara. conf. 17. n. 4. **A**mplia; quia dicitur simplex beneficium, licet residentiam continuam requirat; ideo iura de curatis loquuntur in istis non habent locum, maxime, si iura sunt poenalia, vel correctionaria. Petr. de Anch. conf. 59. In publicis relationibus. in primis. **A**mplia; quia Ecclesia licet sit curata, prout Ecclesia Collegiata, in qua plures ad curam instituntur, non dicuntur curati, & in eis non habent locum poenae de beneficio curato. Anchara. d. conf. 59. num. 3. Vide, Beneficia que dicantur requirere residentiam, vel non. Concl. 62. Vide, Beneficia curata que dicantur, & que simplicia. Concl. 63.

Beneficia plura simplicia habere non est prohibitum. Concl. 61.

BENEFICIA † plura simplicia habere non est prohibitum à iure; ideo quis simul potest retinere sine dispensatione Ecclesiam, & Canoniciatum in collegiata, & altare simplex rurale, in quo testator mandauit diuina celebrari pro anima sua. Lap. alleg. 36. in princip. verum absque dispensatione. vbi, quoditer seruator ex generali consuetudine, & idem tenet in alleg. 117. *Philipus. num. 3. ver. 2. in contrarium. colum. 3.* **A**lterius contrairem dicit. *Egid. Bellam. confil. 6. num. 13. ver. 3. articulus. circa fin. vbi*, quod imo obtinens plura beneficia minora etiam simplicia sine dispensatione Episcopi potest priuari, maxime, quando requirit residentiam personalem. **D**eclarata; quia hodie secundum Sacrum Concilium Tridentinum *seb. 2. 4. cap. 17. de reformat.* vnicum tantum simplex haberi potest beneficium, & si non sufficiant redditus ad victimum, potest alterum conferri, si modo ambo non requirant residentiam. **A**mplia, vt procedat, etiam si vnum sit curatum, & aliud simplex etiam requires residentiam. Lap. alleg. 117. *Philipus. num. 3. ver. 3. in contrarium. vbi, in fin. vbi* responderet ad omnia contraria, quod non resert, ex quo potest per alium deseruire, & pro hac opinione est etiam Oldra. conf. 165. qui ambo reprobant Innocent. in cap. fin. de Cleric. non resid. tenentem contrarium, & Lap. allegat. Ioan. Andr. in addit. ad Specul. eod. tit. §. 1. & idem Lap. alleg. 118. num. 2. in fin. ver. 5. imo etiam. & num. 3. vbi eadem repetit. **D**eclarata Cardin. Zabar. confil. circa fin. ver. 10. *primitio. vt procedat*, quando Capella non requirit continuam residentiam; secus si continuam, quae faciat incompatibilitatem; quia vtrumque non possit habere propter residentiam continuam in utroque requisitum. **A**mplia, vt procedat, etiam si parochiale curatam obtinens, haberet Capellam Sacerdotalem in eadem parochia, & sic sub eodem recto Ecclesia; quia incompatibilitas sub eodem recto non procedit in Ecclesia inferiori non habente collegium, nec in aliis beneficiis, quae non representant Capitulum. Lap. d. alleg. 117. n. 3. in fine. ver. nec obstat. & num. 4. Vide, Beneficia plura sub eodem recto retineri non possunt, & quando secus. Concl. 66. **A**mplia, vt procedat nedum de iure, vt quis possit habere plura beneficia simplicia, sed etiam de generali consuetudine scientie, & patiente Papa. Lap. d. alleg. 36. **I**n princip. Vide, Consuetudo particularis circa pluralitatem beneficiorum sub eodem recto. Concl. 835. **A**mplia; quia de iure communis potest quis habere plura beneficia sine cura, ex quo ambo residentiam non requirunt. *clem. gratia. de re script.* Abbas confil. 9. 6. Ad claram. colum. 2. circa princip. ver. de iure autem communis. lib. 2. **E**xten- de maxime, quando vnum non sufficit pro victimi beneficiis; quia tuta conscientia potest obtinere secundum gloss. in cap. cum iam dandum. de prebend. Abbas dicit. confil. 9. 6. colum. 2. in princip. lib. 2. ver. 10. contrarium sententiam. **A**mplia; quia illud, quod dicitur, quod potest quis habere duo beneficia, quando non sunt incompatibilis, vt quia vel de iure, vel de consuetudine ambo non requirunt residentiam, procedit etiam in presentatione, & institutione, quae est legitima, facta ad vnum beneficium simplex, de eo, qui aliud simplex obtinet. dicit. confil. 9. 6. colum. 1. ver. ad secundum. & per totum lib. 2. vbi tollit contraria. **L**imita in Religiosis, in quibus ambitio magis prohibetur; quia ipsi non possunt habere plura beneficia, etiam simplicia. Federic. de Sen. confil. 132. **C**asus talis est. in fin. num. 3. ver. 10. quia licet prioratus. Vide, Beneficia plura sub eodem recto retineri non possunt, & quando secus. Concl. 66. Vide, Consuetudo circa pluralitatem beneficiorum. Concl. 834.

Beneficia quae dicantur requirere residentiam, vel non. Concl. 62.

BENEFICIA † simplicia, quae non habent curam animalium, etiam si sint sacerdotalia, regulariter non requirunt continuam residentiam; ratio est, quia in eis potest per alium deserui. Lap. alleg. 117. qui loquitur in Capella patronata, in qua insitentes volunt celebrari, & idem tenet allegat. 36. in prin. Pet. de Anch. conf. 17. n. 4. ver. quædam sunt beneficia. **E**xende in tantum ista simplicia, prout Canoniciatus, Clericatus, & similia, non auctare ad residentiam, vt nec Episcopus possit compellere ad continuum residentiam, sed bene ad deferendum per se, vel alium, & requiritur monitio. Petr. de Anch. d. conf. 17. n. 4. ver. quædam sunt beneficia. **D**eclarata, quod licet plura beneficia simplicia quis possit habere; tamen potest ordinarius compellere per subtractionem fructuum, & priuationem ad deferendum, & deferunt faciendum; quo casu datur optio obtinendi, que velit retinere. Lap. d. alleg. 117. in fin. Vide, Beneficia plura simplicia habere non est prohibited. Concl. prox. preced. **A**mplia; quia Canoniciatus de consuetudine Italorum non requirunt residentiam. Abb. conf. 9. 6. Ad claram. colum. 2. in princ. ver. contrarium sententiam. lib. 2. vbi dicit consuetudinem esse à iure approbatam. **H**odie ista consuetudo & abusus per Concilium Tridentinum est sublatus; quia immo tam in Cathedralibus, quam in Collegiatis tenentur Episcopi constitutre tertiam partem fructuum in distributiones quotidianas, quæ debentur residentibus, seb. 21. c. 3. de reformat. & plenius seb. 22. c. 3. de refor. Imo in tantum tenentur residere, vt non possint abesse, nisi per 3. mensis anni, & contrafaciëtes priuatur prima vice medietate omnium fructuum, secundo anno omnibus fructibus, & vltierius possunt priuari, si perfuerent ultra secundum annum, seb. 24. c. 12. de reformat. vbi tollitur contraria consuetudo. **L**imita, nisi starua Ecclesia, vel institutio, aut alia dispositio testatoris aliud suadet; quia illis standum est, vt per Innocent. & alios in cap. fin. de Cleric. non resid. & hoc potest esse variis modis, vt quandoque teneatur residere continuo, vel ad tempus, per se, vel alium, sub pœna priuationis omnium fructuum, vel partis, vel beneficii, prout cantar in stirio. **O**ez. de Anch. d. conf. 17. num. 2. ver. quædam sunt beneficia. **L**imita; quia curata beneficia omnia requirunt residentiam personalem, & continuam, & hac ratione emauit cap. de multa. de prebend. Lap. d. allegat. 117. n. 3. ver. & ipsa videtur. c. extirpando. de prebend. cap. licet canon. eod. tit. in 6. Lap. alleg. 118. in princ. **D**eclarata, quod licet Curatus, & Parochius teneatur ad continuam residentiam, tamen per alium potest celebrari facere Missam; quia non tenetur per seipsum. Lap. d. alleg. 117. in fin. & d. alleg. 118. num. 2. ver. nec obstat. **E**xende, quod residentia in curatis beneficiis adeo requiritur continua, vt beneficiatus, si non resideat, possit compelli nedum per subtractionem fructuum, sed etiam per priuationem tituli beneficii. Petr. de Anch. d. confil. 17. in princip. ver. hanc conclusionem. **L**imita; quia absens pro seruicio Ecclesia, vel in studio Theologix, siue obtinet curatum, via alias residentiam requires, habetur pro residente. Petr. de Anch. dicit. confil. 17. num. 3. ver. dixi amen. **L**imita etiam ex priuilegio Papæ, vel ex priuilegiis studiorum; quia obligatus ad residentiam habetur pro residente, prout est in studio Bononiae. Petr. de Anch. d. confil. 17. per totum. Vide, *Privilia diuersorum studiorum in genere*. Concl. 726. **L**imita; quia non potest quis obtainere, neque posset quis instituti ad duo beneficia etiam simplicia, quando vtrumque requirit personalem residentiam. cap. fin. de Cleric. non resid. gloss. in clem. gratia. de rescript. **D**eclarata tamen; quia Episcopus posset hoc casu dispensare. **A**bbas confil. 9. 6. Ad claram. colum. 2. ver. nil ergo. lib. 2. vbi hoc declarat. Vide, Residentiam requirunt omnia beneficia de iure communi. Concl. 250.

Beneficia curata quae dicantur, & que simplicia. Concl. 63.

BENEFICIA † curata dicuntur parochiales Ecclesias, & alia. **O**mnia beneficia, quae habent potestatem fori penitentialis. Vide, Curatum beneficium quando dicatur. Concl. 1101. Vide, Parochialis Ecclesia que dicatur. Concl. 93. **A**mplia; quia procedit, vt beneficium habens potestatem fori penitentialis dicatur curatum, etiam si habitu, & non exercitio hoc sit verum, puta, quia omnes parochiani recesserunt. Cardinal. Zabar. confil. 48. *Quidam nobiles.* num. 1. **C**ontrarium dicit Federic. de Sen. confil. 135. *Casus talis vbi,* quod beneficium alias curatum, & parochialis non dicitur incompatible cum alio curato, quando alterum est sine exercitio.

curæ, vt quia recesserunt omnes parochiani, etiamsi recipiat ad 4 sepulturam, que sola non inducit curatum. † Limita; quia simplicia dicuntur, & presumuntur omnia beneficia; quia in dubio non presumitur cura, neque quod beneficium habeat parochia, nec populum, nec iurisdictionem, nec facultatem soluendi, & ligandi. cap. dudum, de electio. Lap. alleg. 117. num. 3. vers. in contrarium. & 5 alleg. 118. num. 2. ver. quod autem. † Limita; quia ex eo, quod Ecclesia habet ius baptizandi, non dicitur curata. Federic. de Sen. d. conf. 135. in fin. Vide supra, Baptismus non facit. Conclus. 21. Vide, Beneficium simplex quod dicatur. Concl. 60.

Beneficia incompatibilia quæ dicantur. Concl. 64.

TRIPLEX † est incompatibilitas, prima est in pluribus curatis, dignitatibus, vel personatibus; secunda est in pluribus Canonicatis eiusdem Ecclesie; tertia est in pluribus requirentibus continuam residentiam, vel de iure communi, vel de iure speciali, extra hos tres casus non reperitur alia incompatibilitas, sed curium Card. Zabarell. conf. 3. per tot. vbi declarat. † Curata plura dicuntur in unicem incompatibilis; ideo quis non potest habere duo beneficia curata, sed per adoptionem secundum vacat primum. cap. de multa, de prebend. Card. Zabarell. d. conf. 3. Domina P. num. 1. & 3 seq. † Extende, vt idem sit in duabus dignitatibus, vel duobus personatibus, vel in dignitate, & personatu, vel in dignitate, & curato; & idem est in personatu, & curato; quia semper sunt incompatibilis, & per afflictionem secundi vacat primum. Card. Zabarell. d. conf. 3. num. 1. & seq. † Plura residentiam continuam personalem requirentia sunt incompatibilis, vel unum curatum, & unum requires continuam residentiam; ideo retineri non possunt. In fin. in cap. fin. de Cler. non resid. qui dicit in casu monitionis illa vacare, & licet circa vacationem adhuc opiniones; quia datur optio obtinendi secundum Oldrad. conf. 165. Lap. alleg. 117. in fin. tamen oritur incompatibilitas, & potest priuari illa obtinens, licet ipso iure non vacet curatum per afflictionem secundi incompatibilis propter residentiam. Petr. Anchar. conf. 59. per tot. 5. † Declara; quia possunt obtineri duo requirentia residentiam non continuam, sed talēm, cui potest commode in vitrore servire, vt est Capella requirens Missæ celebrationem, & Canonatus requirens residentiam; quia residentis Capelle momentanea est. Card. Zabarell. d. conf. 3. per tot. maxime in fin. ver. in praemissis. † Dignitates plures sunt incompatibilis, vel quia habeant curam animarum, licet non sint parochiales, vel quia requirent residentiam; ideo factam monitione potest induci priuatio, c. statutum, de electio. in 6. † Declara; quia dignitates honorariae, quæ habent solura locum honorarium in choro sine cura, & sine administratione (prout Parma) non requirent residentiam, neq; faciunt incompatibilitatem. Innoc. in d. cap. de multa. ver. sed si vocetur. num. 6. de preben. Gemin. cap. 1. num. 7. de consuet. in 6. Card. conf. 30. num. 6. † Sub eodem testo quis non potest habere duo beneficia Capitulum, veluti primam dignitatem, & Canonicatum; item nec duos Canonicatus, de aliis secus. Lap. d. alleg. 117. num. 3. in fin. ver. nec obstat, & num. 4. vbi reddit rationem, concord. Feder. de Sen. conf. 120. Quæcumque est, per tot. vbi, quod Canonicum obtinens, & prebendum potest assequi Capellaniam sub eodem teste, & quod primum non vacat, nisi statuto, consuetudine, vel priuilegio vtrumque requireter precisan residentiam, & idem tenet Card. Zabarell. d. conf. 3. Domina P. per tot. maxime num. 5. ver. iis primis. Vide, Beneficia plura sub eadem teste retineri non possunt. Conclus. 66. † Amplius ut procedat etiam in Ecclesiis regularibus; quia quis non potest esse prior durarum Ecclesiæ Conuentualium, nec beneficiatus in duabus curatis regularibus. cap. cum singulis, de preben. in 6. Federic. de Sen. conf. 35. num. 10. ver. hinc est. † Amplius ut procedat etiam in Abbatibus, sibi Abbas in duabus Monasteriis else non potest, & eo ipso, quod creatur Abbas, vel Abbatissa Monasterii noui, cessat esse Abbas alterius Monasteri, si acceptat secundum. Federic. de Sen. conf. 29. in fin. ver. ad hunc. vbi apostilla videatur velle, quod ipso iure non videatur primæ Abbatiae renunciare. † Extende etiam ad beneficia simplicia regularia; quia regularis duo beneficia etiam simplicia habere non potest; quia ambitio magis prohibetur religiōsis, quam secularibus. Federic. de Sen. conf. 132. in fin. † Canonici duo non possunt haberi in eadem Ecclesia, & per afflictionem secundi vacat primum ipso iure. Card. Zabarell. d. conf. 3. num. 4. ver. ultra hec. † Præbenda due in eadem Ecclesiæ posse sunt obtineri, & obtenta secunda prima vacat. elem. fin. de preben. Federic. de Sen. conf. 120. in princ. vbi declarat, dūmodo duæ præbenda tendant ad idem; secus si vna sit præbenda canonicalis, alia prophana, puta pro magistro Clericorum; quia tunc vtrum-

que habere quis potest. † Et quod duæ præbenda canonicales 14 non possint obtineri in eadem Ecclesia, & qui obtinet secundum, faciat ipso iure vacare primam. Abb. conf. 196. Ad claram. col. 1. in fin. ver. ad secundum lib. 2. allegat cap. per literas, de concess. præbend. & elem. fin. eod. it. † Personatus duo non possunt simul haberi; quia sunt 15 incompatibilis, & per afflictionem secundi vacat primus. cap. de multa, de prebend. Zabarell. d. conf. 3. num. 1. Vide plenius in duabus Conclus. proxime seqq.

Beneficia plura curata retinerti non possunt. Concl. 65.

BEneFICIA † plura curata habere regulariter quis nō potest. cap. de multa, de prebend. vbi, quod per afflictionem secundi curati vacat primum. Abb. conf. 38. In quæfione. col. 1. ver. secundo principali. lib. 2. † Extende, vt non solum vacet primum, quod obtinet, per afflictionem secundi curati, sed etiam extinguitur gratia ad curatum, si ante effectum gratiae adeptus est curatum. Abb. d. conf. 38. col. 2. ver. tertio principali. lib. 2. allegat elem. gratie, de rescript. † Extende, quod dicitur, expectatiuum consumi ex acceptance incompatibilis curati, vt procedat etiam expectativa sit ad curatum, & acceptauerit canonicatum incompatibilem, vel è conuerso; quia eadem est ratio, quæ in curatis. Abb. d. conf. 38. col. 2. ver. tertio principali. lib. 2. † Ratio est; quia propter periculum animalium parochianorum hoc fuit inductum, 4 ideo cestantibus parochianis cestat dispositio. cap. de multa, de prebend. & cap. licet canon. de elect. in 6. ita Feder. de Sen. conf. 145. in fin. ver. item non obstat glossa. † Extende; quia procedit, siue obtineat ea ex aliquo ritulo, siue fit intrusus in eisdem, ne intrusus fint tuto aliquo sit melioris conditionis. Abb. d. conf. 38. in princip. ver. nec obstat. lib. 2. † Extende; quia etiam si longo tempore tenerit, non præsumitur dispensatio, licet eam alleget. Abb. d. conf. 38. col. 1. ver. secundo principali. lib. 2. † Extende; quia neque præsumitur vno etiam per quadraginta annos; quia requiritur tempus immemorabile. Abb. d. conf. 38. col. 1. ver. secundo principali. lib. 2. † Amplia; quia licet per afflictionem secundi beneficii cū rati, vel incompatibilis vacet primum; tamen sola acceptatio secundi non inducit vacationem primi, nisi ultra collationem, & acceptationem, adeptus fuerit possessionem secundi pacificam, iux. a not. in d. cap. de multa, de prebend. Egid. Bellam. conf. 10. num. 49. & 50. ver. circa octauum. Castrensi. conf. 265. in art. in princ. Declarat; quia imputatur ei, qui secundum incompatibile accepit aut, & habuit pacificam possessionem, si postea post impetratiōnem facta est a tertio de primo, perderet etiam secundum; quia fibi imputet; secus est, si statim facta impetratiōnem secundi, & habita possessione pacifica mota fuit lis; quia tunc vitrore carere non debet. Castrensi. d. conf. 265. per totum. lib. 2. vbi intra quantum tempus vacet primum, & possit impetrari. † Vide omnino 10 Alphonsum Hoiedam in tract. de benef. incompatibil. part. 1. cap. 13. per totum, vbi num. 12. constituit regulam affirmatiuum, quod per adoptionem secundi curati, vacat primum curatum. Vide infra, Beneficia incompatibilis, si quia assequatur, quonodo, & quando inducatur vacation. Conclus. 69. † Extendit num. 14. in curatis secularibus, II & regularibus. † Item num. 15. si obtineat plura curata ex dispensatione; quia acceptando secundum, vacat prima. † Item num. 16. & seq. extendit, etiam si fecerit spoliatus primo curato vacante; quia non datur restitutio; quia videtur voluntarie renunciare; & quia notoriæ constat de non iure, contrarium videtur cap. foliata, de rescript. spoliata cum pluribus, quæ allegat, & tollit, ne procedant hoc causa num. 19. fed. num. 68. & seq. distinguunt plures causas, & num. 73. & seq. aut est notoriū, quod non habet ius, vel non. † Declarat num. 18. nisi habet dispensationem à Sede Apostolica, & quod fructus debitos usque ad diem adepti secundi incompatibilis, allegat Capr. in tract. regular. reg. 90. num. 29. † Item num. 20. extendit etiam in eo, qui occupat secundum curatum, & se in eo intrudit, & idem tenet Abb. d. conf. 38. in princ. ver. nec obstat. lib. 2. ne intrusus fine titulo sit melioris conditionis. † Item num. 21. extendit etiam in primo beneficio curato, in quo adipiscens secundum habebat solum ius ad rem; quia factius perdit ius ad rem, quam in re. gloss. in elem. gratie. de rescript. Capr. d. reg. 90. num. 32. & dicit procedere, etiam si acceptans secundum protestetur contrarium; quia non est in facultate sua. † Extendit Abb. d. conf. 38. ver. tertio principali. lib. 2. vt habens 17 expectatiuum, si consequtitur incompatibile, perdat ius expectatione ad rem competens, seu in spe. † Item num. 22. extendit, etiam si secundum non sit sufficiens pro substantiatione, adeo quod etiam secundum sit necessarium pro congrua substantiatione.

19 tatione. † Item num. 23. extendit, etiam si primum sit pingue, & secundum sit tenuus; quia imputandum est illi, qui accepit secundum duni. † Item num. 24. extendit, etiam si proteftetur, quod non intendi dimittere primum; quia protestatio contraria est facto. 21 † Item n. 25. extendit etiam stante consuetudine contraria, & nu. 26. refert contrarium, quod consuetudo excusat, & nu. 27. declarat, quod procedat in prescritione immemorabili, & nu. 28. & seq. multa de immemorabili, quae habet vim priuilegii, & num. 31. dicit, quod consuetudo iniqua non relevat, & non est seruanda; & tandem distinguunt, quod si subest causa rationabilis, consuetudo immemorabili etiam in praedictum Ecclesia valet, alias 22 non. † Amplia in tantum, vt si sequens secundum curatū contendat retinere primum, vtroque priuetur, ita extraug. exerabili. §. que vero, de præbend. & dignitat. Alphonſ. de benefic. incompatibil. part. cap. 13. num. 79. & seq. † Item efficitur irregularis gloss. dict. extraug. exerabili. ver. ad facioſ. † Restringe, vt non procedat, niſi in curatis dignitatibus, & personatis, & officiis. n. 79. † Item, quando non habuit pacificam possessionem vtriusque, ibi n. 79. versi. secundo declaratur. vbi num. 90. quando dicatur non pacifice posſedit. † Et procedit, quod non sufficit pacifica possessione cura, niſi etiam bonorum pro maiori parte. num. 80. ver. tertio declaratur. † Item, si non sunt curata verē quoad forum penitentiae, vellarge quoad forum contentiosum, ibi in fin. † Vide tamen Abbat. dicto confil. 38. In questione. num. 2. vbi, quod eo ipso, quod possedit longo tempore duo curata, efficitur encravatis, & inhabilis ad beneficiā; ideo non valet expectatio ei conceſſa. Abb. dicto confil. 38. num. 2. lib. 2. † Limita; quia possunt dari casus, in quibus quis de iure communī retineat plura beneficia curata. Innoc. & Hoftiens. in cap. extirpande. de præbend. in 6. quos refert & sequitur Lap. allegat. 36. in fin. † Limita in Hospitalibus; quia quis potest habere plura Hospitalia, etiam si quodlibet Hospitalē haberet curatam annexam, & ſic poſſet iſto caſu plures curatas quis retinere. Lap. d. allegat. 36. in fin. qui dicit ita seruari in practica, al- legat Genzel. in clem. ſuper literis. de præbend. † Limita, quando sunt curata habitu, ſed non actu, vt quia non adfunct parochianū; tunc non habet locum cap. de multa. de præbend. Feder. de Sen. confil. 80. num. 2. versi. item non obſtat, quod colum. final. & latius confil. 135. per tot. † Contrarium videtur velle Feder. de Sen. confil. 145. in fin. vbi allegat Innocent. in d. cap. de multa. de præbend. & Archid. in cap. licet canon. de elect. in 6. & dicit opinionem Hoftiens. & Ioan. Andr. tenentium contrarium non eſſe Euangelium. † Limitatur regula; quia imo obtinet secundum curatum retinet primum, & non vacat, quando vnum pender ab alio, ita idem Alphonſus Hoied. tractat de benefic. incompatibil. part. 1. cap. 13. num. 33. versi. prædicta. atamen conclusio. † Item, quando habet vnum curatum in titulum, aliud secundum in commendam, vel ē contra; ibi num. 34. † Item, quando acceptaſſet secundum calore iracundia, num. 35. † Item, ſi acceptaſſet secundum licentia ſu superioris, ſiue in aliena, ſiue in eadem dieceſſi; quia licet quoad eum vacet primum; non tamen quoad ſuperiorem, ſi non vult, num. 36. † Item, ſi acceptans secundum, probabilitet ignorabat primum habere, vt quia libi absentia fuit collatum, num. 37. vſque ad 47. vbi, qualiter proberbit haec ignorantia, vel ne, & an ſtertū iuramento. † Item, quando dubitat probabilitet de collatione primi; quia non vacat, num. 47. † Item, ſi acceptans secundum non poſſet perceperre fructus, cap. ſi tibi conceſſo. de præbend. in 6. quia requiritur pacifica poſſeſſio, vel quod per eum non ſtet. Alphonſ. vbi ſupra n. 48. † Item extendit, ſi ſecondo fuit reieciſus, & non potuit poſſedere. cap. commissa. de elect. in 6. Alphonſ. vbi ſupra num. 49. † Item extendit, quando ſecondum per ſe non eſſet curatum, ſed habeat forte vniuum curatum, cap. ſuper eo. de præbend. in 6. Alphonſ. vbi ſupra num. 50. † Item, ſi ſecondum eſſet curatum quod diſtributioſes, ſed non quod curatum, ibi num. 51. † Declarat tamen, vt non procedat, ſi eſſet dignitas, personatus, vel officium, propter d. cap. de multa. de præbend. † Item, ſi ſecondum eſſet curatum ad tempus, non perpetuo, ibi num. 52. † Item, ſi ſecondum eſſet curatum habitu, ſed non actu, num. 53. vbi de * communī. † Item, ſi Epifcopus ex cauſa dispensaret, num. 54. vbi contrarium verius, * quod ſolus Papa dispensaret, & * cōmunem dicit. † Item, ſi beneficium ſecondum eſſet curatum de facto, non de iure, ibi num. 55. † Item, quando eodem tempore conferuntur, ita quod non eſt dare prius, neque posterius, n. 56. † Item, quando ipſa beneficia tempore adepti ſecondi non eſſent ambo curata, ſed poſteā effeta curata, nu. 57. nam tunc tenerunt intra ſex mēſes eligeat alterrum, quod maluerit. Capr. d. reg. 90. n. 88. † Item, ſi ſecondum be- neficiū reputatur curatum, cum non ſit, vbi ſup. ver. decimo septi- mo declaratur. num. 58. in fine. † Item, ſi in beneficio curato poſteā

exerceri per Vicarium cura, ibi num. 58. in fin. † Impetrari quando posſi beneficium primum vacans per affectionem ſeundi incompatibilis, aliqui tenent, quod poſquam habuit pacificam poſſeſſionem ſeundi per duos mēſes, ſed Caſtr. confil. 265. lib. 2. dicit, quod iſtud eſt arbitriū iudicant; quia ſi, qui obtinuit ſecondū incompatibile, habuit pacificam poſſeſſionem per duos mēſes, vacat primum, & poterit impetrari, licet affeſſus poſtea priuetur ſecondū; quia carebit vtrōque; ſed ſi primum impetratur ſtatiu, & ſecondum nō potuit pacifice conſequi, debet redire ad primum. † Declarat tamen, quia impetratio primi redditur validā ad euentu, puta, ſi ſtatiu, quod eni. qui ſecondum acceptauit, ſuit facta impetratio, & moſa lis ſuper ſecondū, in qua affeſſus obtinuit; quia iudicatur ab euentu, ac ſi a principio habuiffet pacificam poſſeſſionem. Caſtr. d. confil. 265. circa fin. lib. 2. Vide plenissime per Maſcard. Concl. 183. Beneficiū vacatio per affectionem alterius. vbi, quid probare debeat impetrans per talem vacationem affectionis incompatibilis.

Beneficia plura ſub eodem teſto retinere non poſſunt, & quando ſecus. Concl. 6. 6.

BENEFICIA † plura ſub codem teſto quiſ habere non po- 1
teſt. Cald. in c. paſtulaſti. de concess. præbend. in 4. queſt. c. 1. de concess. præbend. in 6. & cap. fin. de præbend. Lap. alleg. 117. Philippus. num. 3. vers. ſed quantum ad primam. † Rationem affigunt, quia rector Prælatus dicitur caput, Canonici vero, & inferioris Clerici dicitur membra, & non cōuenit, quod vnuſ, & idem ſit caput, & membrum; quia ſi pater, ergo non filius, ſi caput, ergo nō membrum. Lap. d. alleg. 117. num. 3. ver. ſed quantum ad primam. vide plures rationes per Signor. conf. 112. Quidam Presbyter. num. 4. & seq. vbi num. 6. allegat iſtam candem. † Amplia, vt quis duas præbendas ſub eodem teſto regulariter habere non poſſit. Feder. de Sen. confil. 20. in fine. versi. in questione. igittur. cap. litteras. de concess. præbend. clem. fin. de præbend. Rom. confil. 32. 8. Praefens consultatio. num. 6. ver. ſecondo principi- 2
aliter. vbi dicit verum in præbendis spiritualibus in tantum, vt per affeſſionem ſecondū vacat prima. † Exteſt de maxime; quia 3
Canonici in eadem Ecclesia non poſſet habere plures Capel- las, ſed per adaptionem ſecondū vacat prima, d. cap. litteras. cum ibi not. & ita videtur innuere Abb. confil. 70. Videlicet primo. in princ. lib. 1. versiſ. & ſecondū. † Extende; quia imo duo officia ſimilia in ea- 4
dem Ecclesia non lebet habere; quia necessarium eſt deficer in ſeruio, & Ecclesia decoratur. Abb. d. confil. 70. o. in princip. lib. 1.
† Extende; qui per adaptionem ſecondū præbendā ſpiritualis in eadem Ecclesia vacat nedum prima, ſi cam obtinet, ſed etiam vacat ius ad primam, quam expectat, ita Roman. confil. 32. 8. num. 6.
† Restringe, quando præbenda eſſet temporalis confiſtens in fructuum perceptione; quia cum ſit quid profanum, cadit etiam in laicū, & non facit incompatibilitatem, ita Roman. dicit. confil. 32. 8. num. 8. & seq. vbi, quod quando diſpoſitio non valeret in præbenda ſpirituali, deberet intelligi de temporali, vt valeat, & ibi apotill. in ver. temporale. dat concordant. † Amplia, vt multo mi- 5
nis admittatur tripliſter beneficiū in eadem Ecclesia, d. litteras. de concess. præbend. & d. clem. fin. de præbend. cum ibi not. Feder. de Sen. confil. 20. 5. in pr. † Limita, vt non procedat in Ecclesiis, in quibus non adeſt Prælatus, & Capitulum; quia ſolum incompatibili- 6
tas prouenit in Prælato capite Capituli, & in Canonici; in aliis attem beneficiis, vt in Prælato, qui poſſet habere aliam Capella- niam, vel in Canonico & Capellano, vel in parochiali Ecclesia, & aliud altare, non procedit incompatibilitas ratione teſti. Lap. d. allegat. 117. num. 3. in fin. ver. nec obſtat. & num. 4. vbi declarat, quod non eſt paternitas, & filiatio, nec diſtinctio capitis, & membra in iſiſ, imo in fin. alleg. tenet, quod etiam Prælatus poſſit eſſe in ſua Ecclesia Canonicus, ſecondum Ioan. Andr. in cap. Ecclesia. de prob. in 6. concord. Feder. de Sen. confil. 120. per totum. vbi ait Canonicum poſſe habere Capellaniā, ac etiam retinere Canoniciatum, & dignitatē, item Canoniciatum, & officium, & per aſſeſſio- nem ſecondi non vacat primum; quia Epifcopus poſſet diſpenſare, & quod Canonicus poſſet habere Capellam ſub eodem teſto; imo quod incompatibilitas non habeat locum ſub codem teſto, niſi ſint plures dignitatis, vel plures personarū, aut plures Canonici, & præbenda. Cardin. Zabarell. confil. 3. Domina P. per totum, & idem tenet Abbas dicit. confil. 70. Videlicet primo. in ſi- ne. vbi allegat Federic. de Sen. predicto confilio lib. 1. † Secus in diuobus Canonicibus; quia duo Canonici ſunt duo membra, requiriunt duo confilia, & vota in eodem corpore, vi- delicet in Capitulo; ideo etiam in illis intrat incompatibili- 7
tas eadem ratione, ſed in Canonici, & Capellania ſecus

est. Lap. alleg. 117. n. 4. vers. & eadem ratione. Feder. d. conf. 120. per tot. vbi est casus de Canoniciatu, & Capella. Cardin. Zabar. d. conf. 3. n. 4. & sequitur Feder. Abbas d. conf. 70. in fin. lib. 1. ¶ Limita ex dispensatione Episcopi; quia potest habere quis dignitatem, & Canoniciatum; ita tamen, quod non habeat duas voces, sed unam tantum, & per hoc non dicuntur habere duas præbendas; quia dos dignitatis hoc casu non erit præbenda. Feder. d. conf. 120. in fine. ¶ & per tot. Lap. d. alleg. 117. in fine. Vide, Dispensatio ad plura sub eodem 12 tecto an concedatur, & per quos. Conclus. 470. ¶ Declara, quod obtinentis duo sub eodem tecto requirementa præcisam residentiam, puta, Canoniciatum, & præbendam, ac Capellaniam ex dispensatione Episcopi, non habebit integras distributiones Canoniciatus, sed diminutas pro tempore servitu Capella. Feder. de Sen. 13 conf. 120. in fin. vers. poterit ergo. ¶ Contra limitationem tenet Signor. conf. 112. vbi allegat pro vtraque parte, tandem dicit, quod non potest, immo Canonicus obtinens dignitatem eiusdem Ecclesiæ 14 si censem renuntiare Canoniciatum. ¶ Sed pro limitatione, quod immo Episcopus possit dispensare ex causa, vt quis habeat in eadem Ecclesia Archipresbyteratum habentem duas præbendas, & etiam Canoniciatum, & præbendam simul, tenet Feder. de Sen. conf. 120. 6. per totum. si tamen qualitas personæ, vel servitium 15 Ecclesie hoc exposcat, alias non. ¶ Declarat Abb. dicto conf. 70. in fin. lib. 1. quod hodie de confuetudine poret quis duo beneficia sub eodem tecto retinere, quando concurrat, quod non habent residentiam, vel quod alterum non sufficit pro substantia 16 beneficiati. ¶ Declara limitationem, vt si primo quis retinet dignitatem, & curam, prout est Ecclesia Collegiata Archipresbyteralis, postea obtineat Canoniciatum, non vacat primum; secus in casu conuerso; quia a sequestru non curatinon facit vacare curatum, sed econtra, vel quod hoc sit verum in comparabilibus; secus si sunt incompatibilia; quia a sequestru secundum facit vacare primum, siue sit minus, siue sit maius. Signor. d. conf. 11. 17 in fin. vers. an per asequectionem. ¶ Limita de generali confuetudine approbata; quia potest quis habere duo simplicia in eadem Ecclesia, immo dignitatem, & Canoniciatum, & valet talis confuetudo. Abbas conf. 96. Ad claram. colum. 2. in princip. vers. contraria sententiam. lib. 2. Roman. conf. 328. Præsens consultatio. num. 6. in fin. allegat. off. in cap. 1. de confuetudin. in 6. & alia iura. Vide, Confuetudo particularis circumparvitatatem beneficiorum sub eodem tecto. Concl. 835.

Beneficia regularia regularibus, secularia secularibus conferenda. Concl. 67.

BENEFICIA & secularibus solita regularibus non possunt conferri. c. super eo. de regular. ¶ Extende, vt procedat nudum in beneficio simplici in Ecclesia Collegiata, in qua videatur particularis ratio, ne homines disparis professionis simul soientur. c. in noua. 16. quest. 1. & in clem. 1. de elect. sed etiam in omni simplici beneficio seculari; quia ratio generalis in d. c. super eo. de reg. est, ne redeant ad seculum. Franc. Aretin. conf. 7. Procedendum. num. 3. & seq. vers. sed tamen hoc presupposito. ¶ Restringe, nisi monasterium habens membra secularibus conferri solita, vnitum & incorporatum esset Monasterio habent omnia sua membra regularia, & regularibus conferenda; quia tunc membra vniuersitati poterunt conferri regularibus. Angel. conf. 247. Punitus, Papavnius. per tot. ¶ Restringe, nisi beneficium seculari in Ecclesia esset Curata, non Collegiata; quia de iure communii potest conferri regulari predicatori. Aegid. Bellam. conf. 41. n. 5. vers. mo. quod plus est. & num. 6. ¶ Restringe; quia secularia regularibus possunt conferri ex dispensatione superioris habentis facultatem dispensandi. Aegid. dict. conf. 41. num. 4. vers. secundo quia. ¶ Restringe, quando beneficium seculari esset effectum regulare ex præscriptione legitima 40. annorum, de qua in cap. cum beneficio. de præbend. lib. 6. ¶ Amplia; quia solus Papa potest dispensare cum regulari, vt habeat beneficium simplex seculari, siue sit beneficium seculari in Ecclesia Collegiata, siue extra, & per se stans, & collatio, & dispensatio Episcopi est nulla; quia non potest inferior tollere legem superioris, nisi reperiatur permisum. Fran. Aret. conf. 7. n. 4. 8. vers. quod Monachus. ¶ Extende, vt procedat, etiam si talis regularis efficiatur Episcopus, cui de beneficio simplici seculari fuerat prouisum; quia licet Papaa in promotione det illi retentionem beneficiorum, quia prius obtinebat; tamen non sanatur prima collatio nulla; quia talis retentione præsupponit collationem vacuisse, non autem habitat, neque sanatur. Franc. Aret. d. conf. 7. n. 4. vers. pater igitur. vbi, quod per talem dispensationem Papa, quod retineat cum Episcopatu, non consert Papa ius de nouo. Vide,

Beneficia promoti ad Episcopatum vacant, & quando. Conclus. 72. ¶ Amplia; quia in tantum regularis est incapax beneficij simplicis secularis sine dispensatione Papa, vt si Episcopus contulit beneficium simplex seculari regulari, collatio nulla non convalidetur, etiam si post collationem nullam Papa erigat tale beneficium seculari in beneficium regulari, etiam si poeta ille nulliter prouisus efficiatur Episcopus, & Papa concedat retentionem obtentorum; quia nisi Papa fecerit nullitatem collationis, non convalidat illam, & ita debet intelligi Anton. de Burt. in c. dudum. il. 1. de elect. ita declarat Franc. Aretin. d. conf. 7. n. 4. vers. & per predicta verba. ¶ Vide etiam Concilium Tridentinum sess. 14. c. 10. & 11. de reformat. vbi mandat regularia regularibus, secularia secularibus conferenda, cum secularies incapaces existant regularium, & e contra regulares secularium. ¶ Regularia beneficia aut sumvnta, & dependentia prout manualia; aut sunt subiecta pleno iure regulæ; vnta, & dependentia dicuntur de mensa, & nunquam vacant; aliavero non sunt de mensa, & vacant. Aretin. conf. 63. In praesenti consultatione. num. 1. in fin. cum seq. ver. sed tamen iis non obstant. ¶ Quandoque tamen beneficia pleno iure subiecta accipiuntur 12 pro manualibus, & dependentibus. Aret. d. conf. 63. num. 3. Vide, Religio suæ beneficia secularia obtinere non potest, & quando secus. Conclus. 14. 8. Vide, Regularis Ecclesia potest habere beneficia secularia de licencia Episcopi. Conclus. 92.

Beneficiati plures ad eundem titulum, & eandem Ecclesiam, an esse possint, & quomodo. Concl. 68.

BENEFICIATI & intitulati plures ad eandem Ecclesiam, 1 euendemque titulum esse non possunt; quia sicut vxor non potest esse plurimi; ita nec Ecclesia. cap. cum non ignores. de præbend. Anton. de Burt. conf. 3. num. 2. vers. pro decisione. quod duplicatur conf. 51. Vide, Cura Ecclesie an penes duos intitulati esse posse. Concl. 10. 9. Vide, Caput vnicum convenienti cincum corpori vero, vel mystico. Conclus. 72. ¶ Declara, vt plene Anton. de Burt. conf. 3. per tot. vbi, 2 quod est verum, quod plures intitulati ad idem beneficium non possunt esse, licet pro exercitio curæ ultra Rectorem etiam ponantur Capellani perpetui, qui appellantur Afissi. Vide, Prelati inferiores quando constituant Vicarios. Concl. 497. ¶ Limita; quia ultra verum intitulatum, & habentem directum titulum possunt adesse Capellani deputati ad exercitium curæ, qui dicuntur habere quasi titulum; eo quia perpetuo sunt deputati ad exercitium, & tales Capellani appellantur Afissi, seu Afissini, de quibus in c. ad hoc. de offic. Vic. cum gl. Anton. de Burt. d. conf. 3. in princip. quod duplicatur conf. 51. ¶ Limita; quia possunt esse Vicarii perpetui, 4 qui dicuntur habere titulum utiliter, sed non directum. Burt. d. conf. 3. num. 3. vers. quidam assumuntur. quod duplicatur conf. 51. Aegid. conf. 2. in princip. vbi, quod Vicarius agens contra Rectorem, non agit contra seipsum, cum sit eadem Ecclesia. ¶ Limita; 5 quia possunt esse stipendiati, qui habent certainam præbendam, sed non dicuntur intitulati. Burt. d. conf. 3. n. 2. in fin. vers. quidam sunt in Ecclesia stipendiati. & num. 3. ¶ Limita; quia in eadem Ecclesia 6 possunt esse plures instituti, prout præbendati Canonici, & vnu potest agere contra alium. Aegid. conf. 2. num. 1. & seq. ¶ Extende; 7 quia diuersis respectibus dominium eiusdem rei potest esse penes plures; quia Episcopus dicitur Dominus Civitatis, & Princeps secularis est Dominus, & Episcopus, Archidiacus, & Archipresbyter sunt intitulati in eadem Ecclesia diuersi respectibus. Aegid. dict. conf. 2. num. 10. ¶ Declara; quia si plures Capella- 8 ni ad curam Ecclesiae introduceti sunt, stipendiati dicuntur pro cura animarum; non tamen ipsi dicuntur habere curam animarum. Aegid. Bellam. conf. 38. in princ. num. 1. & ideo in eis non habet locum cap. de multa. de præbend. nec cap. licet canon. de elect. in 6. neque alia iura contra habentes curam animarum; secus si essent Vicarii perpetui. Oldrad. conf. 6. 7. per tot. quem sequitur Casla. decis. 11. in fin. de præbend. Vide, Parochia vna potest habere plures curas. Conclus. 96.

Beneficia incompatibilia si quis asequeatur, quando, & quomodo inducatur eorum vacatio. Concl. 69.

BENEFICIVM. ¶ Secundum asequeundum curatum debet pri- 1 mum dimittere; quia primum vacat ipso iure. cap. de multa. de præbend. qui text. procedit solum in curatis. Oldrad. conf. 15. The- ma, cuidam Clerico. Anch. conf. 59. per totum. ¶ Declara, vt proce- 2 dant predicta, quod per asequectionem secundi incompatibilis vacat primum. Si pacificam possessionem secundi consequitur, alias non. Cald. conf. 266. alias 5. de præbend. in princ. vbi intelligit, mis

nisi steterit per eum, qui potest aſſequi; quia tūc vacat etiam non facta aſſequitione, vel si repuntiā ſit ſine cauſa prouifionis de ſecondo, vel ad eſſet malitia ex parte non aſſequentis. Geminian. *confil. 78. colom. 2. ver. ad secundum dabium.* † Intellige, quod ſufficiat pacifica poſtſilio facti, licet non ſit pacifica iuriſ; quia error iuriſ non excusat. Innocent. in *c. constitutis. de appellat. in princ. sequitur Geminian. confil. 101. ver. ad tertium.* † Extende declarationem, ut idem ſit in monacho promoted ad Abbatiam alterius ordinis; quia non definiſt eſſe monachus primi monasterii, donec pacificam poſtſionem habuerit Abbatia, & adhuc debet habere aimenta & necessaria ſi primo monasterio. Calder. *conf. 39. alias 13. de regulari.* † Declara, vt inſi. in ver. reſtrige, vbi dantur due reſtritiones, & de clarations. † Declara totam iſtam materiam; quia licet per aſſequitionem ſecundi Curatū vacet pŕimum Curatū ipſo iure; non tamen intelligas, vt titulus in primo omnino extinguitur; quia ſi ordinarius velleri ipſum beneficiatum in primo perlevarerit, non indigeret nouo titulo. Anchāran. *confil. 59. in fin. 7.* † Amplia in tantum, vt ſi plura curata obtineat ſine diſpenſatione aliqua, nequā incurrat crimen pluralitatis, de quo in *d.e. de multa. de prob. sed etiā ſificiatur inabilitis ad obtinenda, & ordinis ſecundum extraug. execrabilis. de prob. & dignit.* Gemin. *confil. 106. in fin. num. 11. verſi. & ideo in hac materia.* Hodie ex Concilio Tridentino *sob. 7. c. 4. innovatur c. de multa. & ſess. 24. c. 17. de reform.* Si retinet vltre ſex mēſes, priuatū omnibus obtentis beneficiis. Vide, *Beneficia plura curata in retineri non poſſunt.* *Confil. 66. vbi ple- 8 nius.* † Amplia; quia ſi quis aſſequatur Archipresbyteratum, vacat Canoniciſtas, & præbenda, quos obtineridem in eadem Ecclesiā à die pacifica poſtſionis. *cap. litteras. de concess. prob.* Fed. de *Sen. confil. 20. 6. Reuerende Pater. in princip.* † Amplia, ut idem ſit in translatione monachi, vel promotione de uno ordine ad alium; quia definiſt eſſe monachus primi ordinis à die poſtſionis in ordine, ad quem tranſertur. Calder. *confil. 398. alias 13. de regulari.* † Amplia, ut procedat vacatio pŕimi incompatibilis per aſſequitionem ſecundi, etiam ſi apprehendit ſecundi beneficii incompatibilis fit iniusta, & de facto, vt quia ſciebat ſibi ius non competere, & ſecundum ſibi non deberti. *c. eum qui. de prob. in 6.* Gemin. *d. confil. 78. in princ. ver. non obſtat. ſi dicatur. & latius confil. 106. num. 1. ver. tercio arguitur.* † Amplia, vt quia dicta ſunt de vacatione pŕimi beneficii, procedant etiam de vacatione iuriſ ad rem competentis in pŕimo beneficii incompatibili ex gratia, prout ex elec- tione, vel praesentatione; quia per aſſequitionem pacificam ſecundi incompatibilis, vel ſi per eum ſterter, vacat tale ius ad rem vel in re. Geminian. *confil. 78. colom. 2. num. 3. verſi. ad ſecundum. per clem. gratia. de reſcript.* vbi, quia dicatur pacifica poſtſilio hoc caſu. † Extende, vt imo etiam ſi poſtuiſis de ſecundo haberet ius ad rem ex impetratiōne in forma pauperum, per ſolam acceptationem ſecundi vacat tale ius ad rem, etiam ſi ſecunda gratia non ſubſtineatur, nec pacifica poſtſilio obtainetur. † Extende; quia habens gratiam expeſtatiuum acceptandi curatum, ſi aſſequatur aliud curatum, vel vicariam per perpetuam, vacat ius expeſtatiuum ad pŕimum curatum, etiam ſi poſtſionem ſecundi non accepert, dummodo ſtet per illum. Roman. *confil. 356. Circa pŕimum. in prin. 14.* † Extende, ut procedat, ſiue habens ius ad curatum, aſſequatur aliud curatum ex prouifionis per obitum, ſiue ex reſignatione. Roman. *d. confil. 356. num. 7. ver. quoad ſecundum.* vbi loquitur in reſignatione ex cauſa permutationis. † Extende, etiam ſi curatum aſſequatum ex cauſa permutationis eſſet de iure patronatus laicorum, qui non prælentur; quia ſufficit, quod poſt collationem conſenserint patroni. Roman. *d. confil. 356. n. 7. & seq. ver. quoad ſecundum. per tot. vbi in fin. quod habet locum, etiam ſi non habuerit poſtſionem ſecundi, ſi per eum ſterter. † Extende, vt d. clem. gratia. de reſcript. procedat, quod per aſſequitionem ſecundi perdatuſ ius ad rem competēt in pŕimo incompatibili, etiam ſi poſtſionem pacificam ſecundi non habuerit, dummodo ſtet per eum, quo minus illam habere voluerit. Geminian. *d. confil. 78. 17. n. 4. ver. non obſtat. ſi dicatur.* † Extende etiam in præbenda Canonicali spirituali; quia per aſſequitionem vacat ius ad pŕimum. 18 Roman. *confil. 328. num. 6.* † Declara, quod non dicitur ſterter per eum, quia aſſequitus eſt ſecundum incompatibile, & fuit per iudicem ſecularē moleſtatus, licet non habuerit recurſum ad Principem ſecularem, ſi modo habuit recurſum ad Iudecum ſuun Ecclesiasticum. Geminian. *d. confil. 78. num. 4. verſi. non obſtat.* † Refrange ampliationem, ut non procedat, licet poſtuiſis fuerit aſſequitus poſtſionem beneficii ſecundi incompatibilis, & cura, ſi modo non habeat poſtſionem pacificam etiam maioris partis bonorum beneficii. Gemin. *d. confil. 78. num. 5. ver. non obſtat.* * ſi dicatur. vbi dicit * communem, & idem Gemin. *confil. 125. num. 7.**

confil.

& 8. ver. ſuper tertio, vbi dicit, quod ſufficit, quod aſſequatur poſtſionem omnium, vel maioris partis rerum temporalium ſecundi, ad hoc, vt pŕimum vacet; fed ad hoc, vt teneatur promoueri, ſufficit habere exercitium curae, vel maioris partis bonorum. † Refrange, vt non procedat, etiam ſi pacifice poſſederit be- 20 ſecundum incompatibile integre, ſed non per vnum menſem; quia requiritur, quod poſſederit per quadraginta dies de ſtylo Curiae. Gemin. *d. confil. 78. n. 5. in fin. & n. 6. ver. nec obſtat. ſi dicatur.* † Amplia, vt quis incurrat crimen pluralitatis, quando obtinet duo incompatibilis curata ſine diſpenſatione. Geminia. *confil. 106. n. 11. ver. quandoque querimus.* & tunc efficitur inhabilis & ineligibilis ad quecumque beneficia Ecclesiastica. Gemi. *confil. 126. in princ. ver. hoc premisso.* & n. 3. ver. quandoque quis. vbi, quod etiam efficitur inhabilis ad ordines, vt in *de extraug. execrabilis. 8. porro, qui vero deinceps.* † Amplia, vt procedat, quod retinem pacifice duo 22 curata incurrit in crimen pluralitatis, & in *peñias execrabilitatis,* etiam ſi habeat diſpenſationem non validam conceſſam, etiam ab eo, qui habebar facultatem valide diſpenſandi. Gemin. *d. confil. 106. in fin. num. 11. ver. aut tenet talia beneficia.* & *confil. 126. num. 3. ver. aut illa aſſequitur.* † Amplia; quia ſufficit, quod habens Curatum 23 aliud aſſequitus fuerit; quia pŕimum vacat, etiam ſi ſecundum poſtea diſmittat. Roman. *confil. 356. Circa pŕimum. num. 4. verſi. carerum.* † Amplia; quia habens duo curata ex diſpenſatione ſi aſſe- 24 quiritur tertium curatum incompatibile, vacant ipſo iure duo pŕimo obtenta curata, non vnum. Petr. Anchāran. *confil. 59. In publicis relationibus. in princip.* † Limita in eo, qui obtinet curatum, & aſſe- 25 quiritur non curatum; ſed tamen incompatibile propter residentiam; quia non vacat pŕimum, ſed datur optio obtinenti ſecundi ſecundum iura antiqua. *cap. ad hoc. & cap. præterea. de prob.* quia iura non ſunt correcta. Oldrad. *confil. 165. Thema. cuidam clericu.* vbi reprobat Innocent. idem tenet Lap. *allegat. 117. Philippus. num. 3. verſi. & tamen ſi requireret:* vbi etiam reprobat Cald. qui ſequitur Innocent. & pro hac parte allegat Joan. Andri. in addit. ad *Spec. tit. de Cleric. non refid. s. 1.* ſequitur Oldrad. Petr. Anchāran. *confil. 59. In publicis relationibus. per totum. num. 1.* vbi, quod maius periculum in curatis eſt; item inducentia vacationem tanquam correctoria ſunt reſtrin- genda, nec extendit debet, & in fine dat concordant. & ita Rota Romana lib. 1. decif. 483. & 484. in nouis. vbi loquitur de habente curatum, & aſſequente Canoniciatum; quia ſi non fuit in onitus, non vacant ambo, licet retinuerit utrumque. † Declara hanc li- 26 mitationem procedere, etiam ſi in gratia ſecundi aſſequendi ad- effet clauſa, ita quod in aſſequendo refideat, alias gratia ſit nulla; quia illa committatio non facit ceſſare dicta iura, nec vacare pŕimum, ſed adhuc haber electionem. Oldrad. *d. confil. 165. in fine.* † Extende limitationem etiam in Ecclesiis curatis, in quibus plu- 27 res ſunt intituli; quia aſſequio ſecundi non facit vacare pŕimum. Anchāran. *d. confil. 59. num. 3. verſi. pro confirmatione.* Oldrad. *confil. 67.* † Contra hanc limitationem tenent Innoc. & Io. Calder. 28 in *cap. fin. de Cler. non refid. ſed vt ſupra in limit. reproban- tūt.* † Extende limitationem multo magis, quando vltimum aſſequum non eſt curatum, & requiriſt residentiam ex ſtatuто particulari, non de iure communis; quia iura non loquuntur hoc caſu, & ſunt correctoria, & odioſia. Petr. Anchāran. *dict. confil. 59. in princip.* † Re- 29 ſtringe limitationem, vt non procedat, ſi quis habet ius ad bene- ſicium non curatum requiriſt residentiam, & poſtea aſſequitur beneficium aljud curatum; quia ius ad non curatum extinguitur ipſo iure. *clement. gratia. de reſcript.* Pet. Anchāran. *d. confil. 59. per tot. maxime num. 5.* vbi dicit facilius extinguitur ius ad rem, quam ius in re. & *confil. 65. in princip.* † Etidem dicit ſub forte in caſu con- 30 uero, vt ius ad curatum extinguitur per aſſequitionem ſecundi non curati. Anchāran. *dict. confil. 59. num. 5.* † Limita; quia *cap. li- 31 cet canon. de elect. in 6.* priuans obſcenitem parochialem, ſi ante vigefimum quintum annū illud obtinuit, & neq. ſit intra annum promotus ad ſacerdotium, & niſi reſideat, non procedit in parochiali, quia ſit dignitas, vel collegiat, niſi procedat monitio. *cap. ſtatutum. eodem titul. lib. 6.* vbi, quod *cap. licet canon. poenale non debet extendi.* † Limita; quia licet aſſequens duo incompatibili- 32 lia ordine ſuccelluo, & illa retinēt ſiccurat crimen pluralitatis, in *cap. de multa. de prob.* tamen ſi ambo ipſa incompatibili- 33 lia contemporanea aſſequeretur, non habet locum pena, quia loquitur de habente pŕimum, & aſſequitur ſecundum, & retinet utrumque, ita Gemin. *confil. 106. num. 7. verſi. ſecundo arguitur.* qui bene loquitur ad effectum, ne ſiat inhabilis ad alia, ſecundum *de extraug. execrabilis.* quia poenae ſunt tenenda in caſibus expreſſis. † Limita, quando beneficium curatum viruit alteri cura- 34 to, vel præbendæ; quia vnitum accessorie ad aliud recipit na- turam ſui principalis, & ceſſat incompatibilitas. Romanus

35 consil. 330. Circum primum. num. 14. ver. hoc quidem secundo. † Limita, quando ailleius incompatibile retinet etiam primum pacifice, ex alia licta causa, & non nomine suo, puta si teneat, ne fructus ad inimicos deueniant, & cutillos suos efflori referuet, vel tanquam custos; quia non incurrit ea causa crimen pluralitatis. Gemin. d. 36 consil. 106. num. 10. ver. ad ultimum. † Restringe, vt non procedat in electo non confirmato, prout loquitur c. auxilia. de elect. in 6. ita Gemin. d. consil. 106. n. 10. ver. nec obstat prae dictis, vbi, quod nullo modo potest electus administrare ante confirmationem. † Limita, quando quis est canonice dispensatus ad duo curata, & illa retinet, sed non sunt sibi canonice collata; quia non efficitur pluralis, nec incurrit prenas aliquas, licet contra eum possit procediratio ne non canonici tituli ad priuationem. Gemin. d. consil. 106. in fin. num. 11. ver. aut dispensatio est canonica. usque in fin. vbi dicit. se fuscus est quod peccatum in foro anima; quia peccat, & idem repetit. consil. 12. per tot. vbi quasi duplicatur, maxime num. 4. ver. scilicet aut iste habet dispensationem. † Declara, & seu restringe limitationem, vt non procedat, quando in dispensatione ad plura: ad eis clausula expresa; si canonice conferantur; quia cum sit conditionalis, non suffragatur, quin sit pluralis is, qui obtinet plura non canonice; fuscus si dicta clausula non exprimatur, quamvis sub intelligatur; quia tunc procedit limitatio, ita distinguit Anton. de Butr. in cap. dudum. de electione, prout refert Geminian. d. consil. 126. num. 4. in fin. 39 vers. sed bon. mem. Dominus meus. † Contra declarationem Anto. de Butr. tenet idem Geminian. dicto consil. 106. in fin. ver. nec obstat, si dicatur. vbi dicit, quod conditio ista in est tacita a iure, quod possit obtinere plura, si sibi canonice conferantur, & quod tacite in est, licet exprimatur, non facit conditionem. c. si. de presump. † Declara secundo, vt dispensatione ad plura obtenta non tueatur illa obtinens non canonice, quando dispensatio refertur ad obtenta; quia tunc efficitur pluralis, & inhabilit, ex quo Papa ignorauit, quod canonice non obtineret, & sic non suffragatur Gemin. 41 d. consil. 126. num. 5. ver. aut illa clausula. † Si vero dispensatio est legitima, & a principio obtinuit plura canonice, sed deinde ob non promotionem fuit priuatus, & incepit tenere non canonice; tunc non efficitur pluralis, & in isto casu procedit limitatio Gemin. 42 min. d. consil. 126. num. 5. & seq. ver. sed istenon. H. usque in fin. Extende; quia dispensatio inducitur eo ipso, quod Papa mandat, vel Concedit, quod possit retinere duo incompatibilis, vel duo curata, aut dignitates. Anch. consil. 65. Pro clarior. num. 3. ver. respons. 43 deo. † Limita; quia regula est affirmativa, quod nunquam per asequitionem unius beneficii aliud vacat, nisi expresse sit dispositum de iure; & ideo qui dicit vacationem, debet probare. Card. Zabarelli. consil. 3. Domina P. in suo testamento. in princip. vbi dicit * hoc communiter teneri; vbi enumerat beneficia incompatibili ha. Vide, Beneficia plura curata retinere non possunt. Conclus. 66. Vide Conclusionem proxim. fcq.

Beneficia qualiter videntur per aequationem iuris in pluribus incompatibilibus. Concl. 70.

SI quis habeat ius in re in beneficio curato validum, & aequatur ius validum in alio beneficio incompatibili, qualiter videntur beneficia, habetur in cap. de multa. de prob. Geminianus 2. consil. 78. in princip. † Quando vero ius in re ad beneficium curatum est validum in veritate & opinione, & habens tale ius acquisitum ius in re in alio beneficio incompatibili, & secundum ius acquisitum non est validum, sed opinione reputatum validum; tunc an primum perdarunt, tractatur in cap. si beneficia. de prob. in 6. Geminian. dict. consil. 78. in princip. ver. scilicet quandoque accumulatur. 3. Aliquando quis habet ius ad rem, & non in re ad primum beneficium, & deinde consequtitur ius in re in secundo beneficio incompatibili, & tunc si tale ius primum ad rem competebat ex impetracione in forma pauperum, quando, & qualiter extinguitur, ponitur in cap. si pauper Clericus. de prob. in 6. Geminian. dicto 4. consil. 78. in princip. ver. scilicet quandoque quis habet. † Si vero ius ad rem in primo competit ex gratia, puta electione, presentatione, & superuenient ius in re in secundo, tunc tractatur in clem. gratia. de re script. Gemin. d. consil. 78. in princip. ver. aut primum ius. Vide Conclusionem prox. praed.

Beneficia promoti ad Episcopatum videntur, & quando. Concl. 71.

BENEFICIA † promoti ad Episcopatum, quae prius obtinebat, videntur, & possunt conferri a die consecrationis, vel lapsi

temporis ad consecrandum. cap. cum in cunctis. §. cum vero. de elect. Oldrad. consil. 14. Cum queritur. in princip. qui dicit esse priuilegium specialis in Episcopatibus; quia cum dicantur electi ante consecrationem, & possint repelliri, non vacant, & intra quantum tempus debeant consecrari. Lap. allegat. 35. per tot. Angel. consil. 274. Bonifacius Episcopus. in princip. & idem dicit Anch. consil. 328. Fandum tale est. in princip. † Contraire, quod immo beneficia promotia ad Ecclesiam Cathedralem Metropolitanam, vel Patriarchalem non vacant a die consecrationis, nisi administrationem, & possessionem habuerit, tenet Roman. consil. 335. Circum primum, in princ. allegat d. cap. cum in cunctis. §. quod vero. de electione. & cap. si quis iam translatus. 21. quest. 2. vbi, quod collatio facta ante non valet, & idem tenet Roman. consil. 345. Circum primum. num. 17. tam in translatio, quam in promoto, vbi, quod non vacant, donec possessionem Ecclesie, ad quam promovetur, vel transfertur, habuerit, vel per eum steterit. † Idem est; quia non etiam vacant ad effectum, ut ante consecrationem, & possessionem acceptari possint per expectantem, & acceptatio facta ante est nulla, & non valet. c. post electionem. de concess. probend. iuncta gloss. ibi in ver. confirmationem. Roman. d. consil. 335. num. 2. & seq. ver. scilicet si dicatur. & num. 4. † Declara; quia de stylo Curiae seruatur, quod statim accepta consecratio conferuntur etiam ante adeptam possessionem. Roman. dicto consil. 335. num. 4. ver. scilicet in Romana Curia. & idem Roman. consil. 345. Circum primum. num. 17. alios plurimos ad hoc citat prima apostilla ad Roman. dicto consil. 345. in ver. possessionem. † Sed tamen Joan. Andr. in element. 1. in gloss. super ver. collatio. vt live pendent. dicit hanc consuetudinem damnabilem, quam sequitur Roman. dicto consil. 345. num. 17. in fine. & Amplia, vt idem fit in translatione Episcopi de una Ecclesia ad aliam; quia coipfo, quod post confirmationem possessionem secundum Ecclesie adeptus est, vacat ipso iure prior Ecclesie. Oldrad. dicto consil. 14. ver. item si quis translatus. num. 4. & 5. & in hoc non expectatur consecratio, cum sit semel consecratus. Abb. in c. fin. num. 13. ver. & hac questio potest esse. de postulat. Prelat. † Vide, Translatio Episcoporum, & adiorum Prelatorum quid operetur. Conclus. 364. † Imo valer prouidio facta de beneficiis translati, antequam ipse consecserit translacioni, si duo concurrent, videlicet, quod translatio fuerit utilis, & quod postea illam acceptauerit, vel ratificauerit, ita Roman. consil. 340. num. 6. & seq. ver. circ. c. tertium. allegat. text. singul. in c. Lugdunen. 9. quest. 3. vbi gloss. 2. † Amplia; quia beneficia promoti in Curia, licet sit absens, dicuntur vacare in Curia, ita quod sunt reseruata Sedi Apostolicae, tanquam vacantia in Curia. Federic. de Sen. conf. 200. Quod permutatio. in princ. ver. sed post. & loquitur de promotione Priorum, & sic credo, quod loquatuer de promotione ad Abbatias. † Amplia; quia beneficia promoti, & consecrati ad Episcopatum, si cessat illorum referatio, prout per Concilium Basilicense sunt promoti, licet per Episcopum & inferiores collatores non possint conferri, stante appositione manus Papae etiam nulliter convergent, tanquam essent referuata; tamen possunt acceptari per expectantem Apostolicum; quia licet prouisio fiat per exequitorem, tamen valer; quia nomine Papae fita per plura Roman. dicto consil. 335. num. 4. & seq. per tot. ver. quod secundum. vbi pro utraque opinione citat, & ita tuerit. † Amplia, quod ut etiam Abbates promoti de consuetudine retinent priora beneficia, donec benedictionem acceperint, que large dicitur consecratio. Oldrad. d. consil. 14. ver. ad aliud cum dicitur. num. 9. † Contrarium, quod immo beneficia Abbatis videntur illico absque benedictione; quia Episcopus ante consecrationem potest repelliri, non sic in Abbat. Felin. in cap. inter monasterium. num. 1. in fine. de re iudic. † Amplia, vt idem sit in promoto ad Cardinalatum; quia licet iure beneficii promoti ad Cardinalatum non vacent; tamen de stylo Curiae contrarium seruatur. Calderinus consil. 56. Quod est primum. de translat. Prelatorum. quem refert, & sequitur Deci. in capit. cum in cunctis. §. cum vero. de electione. Abbas in cap. fin. in fin. num. 13. de postulat. Prelat. vbi, quod fuit questio de facto in Archiepiscopo Florentino effecta. Cardinale in absentia, an vacarent Episcopatus, & alia beneficia. † Declara; quia ante acceptationem Cardinalatus, & promotionis non vacant de iure priora beneficia. Calderinus dicto consil. 56. alias primo. de translat. Prelator. de qua questione Abbas distinguit in dicto cap. final. in fine. de postulat. Prelat. quod si translatio fiat ob publicam utilitatem, vacant a die promotionis, vel translationis; si ob merita personae, a die acceptationis. † Amplia, seu declara, vt vacatio procedat etiamante, vel post, ac reguletur, secundum quod Papa decernit vacare alia beneficia, puta, cum primum accepit postulationem Episcopatus, vel maioris partis bonorum; quia vacatio & retentio regulatur a voluntate, vel decreto Pape. Angel.

¹⁶ Angel. confil. 274. Bonifacius, in princip. † Limita de iure communi in Abbatibus, & aliis personatis, & dignitatibus, & curatis; quia per adeptiōem secundi vacat primum simile ipso iure, non expectata alia promotione, vel benedictione, aut consecratione. Oldrad. d. confil. 17. s. 14. versicul. modo ita numer. 3. & sequen. vsque in fin. † Limita in Episcopis promotis ad Episcopatus vitramarinos, quando non possunt habere possessionem Episcopatus; qui non vacant beneficia talis promoti. Bald. confil. 164. Quidam fuit per Papam, in princip. lib. 1. † Limita; nisi Papa daret retentionem, vel dispensaret cum promoto; quia non vacant talia beneficia. Angel. d. confil. 274. in princip. Franc. Aretin. confil. 7. Procedunt numer. 4. versicul. patet igitur. † Declara; quia licet Papa dederit retentionem; potest tamen declarare ipsam retentionem, vt in longius, vel brevius tempus se extendar, vel non extendar. Angel. d. confil. 274. per tot. vbi est casus. † Restringo, seu declaro; quia talis concessio, vel dispensatio Papae, quod promotus ad Episcopatum possit retainere obtenta cum Episcopatu, non confert ius de novo, & propterea si promotus obtineret beneficium non canonice ante promotionem, vt quia regulari Episcopatus contulisset beneficium simplex seculari, si talis regularis promoueret ad Episcopatum, & obtinet retentionem obtentorum, vacat, nec conualidatur collatio nulla. Franc. Aretin. d. confil. 7. numer. 4. ver. patet igitur ex primis.

²¹ † Et procedit restrictio, etiam si Papa post collationem nullam exercitat beneficium seculari in regulare; quia adhuc non conualidatur dicta collatio, nisi Papa fuisse certificatus de nullitate talis collationis. Franc. Aretin. confil. 7. numer. 4. ver. & per predicta. † Restringo; quia quoad beneficia iuri patronatus illa vacant per promotionem ad Episcopatum, etiam non obstante retentione; quia Papa non confert velle tollere ius conditionale, & in spe competens patrono, plene Franc. Aretin. d. confil. 7. numer. 4. ver. sed dicendum est unum verbum, vbi allegat decisionem Rotæ, quam dicit notabilem, & tollit contraria de iure in spe, quando est in arbitrio alterius; quia non est considerabile, sed dicit, quod non est in arbitrio promoti imponere vacationem absolute, sed uno modo tantum, quando repudiat Episcopatum, sed immo posset etiam tunc compelli acceptare. † Declara restrictionem; quia non procederet, quando Papa dedisset retentionem etiam beneficiorum iurius patronatus; quia tunc non vacant, nec patronus potest aliquid pretendere, vt innuit Aret. d. confil. 7. col. 5. ver. praterea non potest negari. † Limita; quia beneficia promotia ad Episcopatum non vacant etiam post consecrationem, si ipse non potest habere fructus Episcopatus; quia tunc debet habere fructus beneficiorum, que habebat ante promotionem, donec possit habere fructus Episcopatus. Ancharen. confil. 328. Factum tale, numer. 1. ver. non obstat, fidicatur. allegat text. in cap. sibi concessio, de prabend. in 6.

²⁵ † Extende, vt procedat, siue debeat prima annata Episcopatus Papæ, siue fabricæ, siue fructus, bello, vel fortuito casu non habeatur. Ancharen. d. confil. 328. in princip. & per tot. † Extende; quia immo etiam habebat possessionem Episcopatus post consecrationem; si modo fructus non perceperit, debet habere fructus beneficiorum, que primo obtinebat, donec fructus Episcopatus consequatur. glos. in cap. sibi concessio, in ver. vacare, de prabend. in 6. sequitur Roman. d. confil. 335. numer. 4. ver. quinimo, vbi apostoli. dat concord, plurimos; sed tamen dicit curiam non feruare, vt supra, in princip. & idem repetit confil. 345. numer. 17. ver. quinimo, vbi etiam dicit, quod curia consuetudo est damnabilis, secundum Ioan. Andr. in clement. 1. in ver. col. lario, vi. lito pend. Vide, Consecratio Episcopi intra quantum tempus fieri debet. Conclus. 7. 43. Vide, Consecratio tempus quando currere incipiat promoto in Episcopum. Conclus. 7. 44.

Beneficia ingredientis Religionem quando vacent. Concl. 7. 2.

² BENEFICIA † eius, qui ingreditur religionem, vacant, & possunt conferri lapsi anno à die ingressus, ante non, nisi ipse consentiat resignationi. Roman. confil. 335. Circa primum numer. 3. ver. quod quidem, allegat cap. beneficium, de reg. iur. in 6. † Ratio est; quia licet inter annum ingressus non obligetur religioni genere, neque in specie, tamen post annum etiam non emissa professione obligatur religione in genere, sicque efficiunt religiosus. Lap. allegat. 130. Factum, super quo numer. 12. ver. item dico deprofessione. Vide, Ingressus r. ligionis operatur multa. Concl. 134. Vide, Professio religionis multa operatur. Conclus. 8. 3.

Beneficiatus ultra onera solita non obligatur. Concl. 7. 3.

³ BENEFICIA † non tenentur deseruire in beneficio obtento ultra onus, & ultra compelli non potest; ideo obtinens be-

rgom. 1.

Dd

confil. 5.

neficium, quod non habet annexum onus celebrandi, vel seruendi per hebdomadas, non potest ad hoc compelli. Abb. confil. 96. Ad claram, circa fin. ver. ad tertium lib. 2. † Extende, etiam si alii beneficiati seruitum aggrauassent, quia si non est inducta prescriptio, vel consuetudo vniuer. alii, non compellitur, qui non tenetur. Abb. d. confil. 96. circa fin. lib. 2. vbi, quod immo Episcopus contra prescriptionem dispensat. † Amplia; quia si beneficium est institutum cum onere, quod instituendus continue teneatur celebrare in ipso; non tamen omni die celebrare tenetur, sed quando honeste potest celebrare. cap. significatum, de prab. Abb. d. confil. 96. in fin. lib. 2. vbi, quod Beatus Augustinus celebrante quotidie, nec laudat, neque vituperat, vt in c. quotidie, de confecr. distinct. 2. Vide Conclusionem proximam sequentem.

Beneficiatus ad quæ obligetur beneficio.
Conclus. 7. 4.

BENEFICIA T V S † tenetur restituere bona aportata de beneficio, à quo translatus est. Castrren. confil. 338. Primo quæritur. col. fi. vers. nouissime, lib. 1. † Extende; quia potest conueniri, ut reficiat bona Ecclesia, quæ tenebatur, & potuit reparare ex redditibus perceptis si non fecit Castrren. d. confil. 338. in fin. lib. 1. † Extende; quia si male versatus est confitenda in prædictum Ecclesie, potest conueniri, & tenetur. Castrren. d. confil. 338. numer. 6. lib. 1. † Extende; quia Abbat. 4. testes, & alii beneficiati habentes beneficia in administrationem, tenentur reddere rationem de consumptis in damnum Ecclesie. Socin. confil. 32. Ex his, ver. circa secundum lib. 1. quod etiam innuit Castrren. d. confil. 338. col. final. ver. nouissime, lib. 1.

Beneficia referuata quæ dicantur. Conclus. 7. 5.

EPISCOPATVS † omnes sunt referuati dispositioni Sedis Apostolicae. Cardin. Zabarel. confil. 5. Vacante Monasterio, per tot. maxime numer. 2. vbi, quod nullus potest de eis disponere postulando, eligendo, vel conferendo, & quod istud est notorium apud omnes, & propterea non repetuntur expensæ factæ ab electo in prædictione electionis, & confirmationis, & reperit confil. 6. numer. 2. ver. circa petitionem, & confil. 36. in princip. vbi allegat extrauag. Ioan. XXII. & Benedicti XI. † Extende in Archiepiscopatibus, & Patriarchalibus Ecclesiis; quia omnes sunt referuata Papæ, & non potest sequi electio, vel postulatio ad illas. Cardin. Zabarel. confil. 36. in princip. † Abbatie omnes sunt referuata Sedi Apostolica, vt supra; quia nullus potest de eis disponere postulando, eligendo, vel conferendo Cardin. Zabarel. d. confil. 5. numer. 2. Vide, Referuata beneficia que dicantur à iure communi. Conclus. 22. 6. † Vacantia etiam per promotionem in curia dicuntur in curia vacare. Cardin. Zabarel. d. confil. 5. numer. 4. vbi, quod ita est de styllo, & vide, quæ ibi posui. Vide, Beneficia referuata afferent asegregationem in curia. Concl. proxima sequen. 7. 6. vbi aliae referuaciones tanguntur.

Beneficia referuata per vacationem in curia à solo Papa conferuntur. Conclus. 7. 6.

BENEFICIA † vacantia in curia, tanquam referuata per solum Papam conferri possunt. cap. 2. de prab. in 6. † Amplia, vt idem sit de beneficiis vacantibus apud Sedem, glos. in cap. statutum, de prab. in 6. Lap. allegat. 9. 7. Beneficia vacantia, in princip. † Amplia, quod non veniunt in quacunque gratia facta per Papam expectantibus. Lap. allegat. 8. 5. Dominus Papa, numer. 1. ver. respondeo ad predicta. † Declara ampliationem, quod veniunt sub gratia expectativa post mensem, & si Papa intra mensem illa non contulit; quia tunc cessat, quod dicuntur vacare in curia. Lap. d. allegat. numer. 1. ver. circa hoc, vbi, quod stantere referuacione hoc non procederet, & numer. 2. ver. & quicquid dicit, quod curia hoc non admitteret; quia spectant iure decioluto ad Ordinarium, non iure proprio.

† Amplia, quod beneficia per mortem Capellanorum commensalium Papæ, dicuntur vacare in curia, vel apud Sedem. Lap. d. allegat. 9. 7. Beneficia vacantia, in princip. versicul. & ultra illa. † Amplia, quod beneficia promotum in curia ad Episcopatum, vel Abbatiam, etiam si promoti sint absentes, dicuntur vacare in curia, vbi promouentur, & sunt Sedi Apostolicae referuata Feder. de Sen. confil. 200. in princip. † Idem est multo magis, si sunt presentes promoti in curia; quia vacant eorum beneficia, que obiunt tempore promotionis. Oldrad. confil. 14. per tot. † Extende, vt procedat, quod beneficia 8. promoti in curia, vacent in curia, etiam ante adeptam possessionem beneficij, ad quod est facta promotione de styllo curia. Card. Zabarel.

BENEFICIUM. Vacante Monasterio numer. 4. versicul. ad hanc partem. Calder. confil. 5. alias 1. De translat. Episcop. in fin. ver. non obstat. † Limita, nisi vacarent in curia ob fraudulenta resignationem in fraudem expectantibus fraudatis. Ol. 10 drad. confil. 324. numer. 12. versicul. nec obstat. † Limita; quia si Papa non confert beneficia vacanta in curia intra mensam, collatio spectat, & reuertitur ad ordinarium. Lap. allegat. 85. Dominus Papa, in princip. numer. 1. versicul. circa hoc, quod intellige, secundum text. in cap. statutum, de prebend. in 6. v. Episcopus conferat per se ipsum, vel si elect in remotis, per Vicarium residentem, & habentem facultatem. † Contrarium hodie est verius; quia nec per se ipsum confert Episcopus, etiam post mensam; quia sunt reseruata per extrauagan. Benedicti Papae XII. quia incipit Ad regimen. Lap. alleg. 97. **B**eneficia vacanta, in princip. ver. & licet in predictis. Vide Conclusionem proximum praecedentem, & Conclusionem proximan sequentem.

Beneficium affectum quando dicatur per appositionem manus Papæ. Conclus. 77.

BENEFICIUM. Ecclesiasticum per collationem factam à Papa liberam dicitur ita esse affectum, vt ab alio non possit conferri. Vide, Papa apponendo manum ligat manum inferiorum. Conclus. 62. Vide, 2 Manus appositio per superiorum quando liget inferiorem. Conclus. 76. † Amplia in Canoniceatu collato à Papa, vt taliter afficiat prebendam debitam Canoniciatu, vt ab aliquo quantumcunque ignorantie provisionem Pape conferri non possit. Feder. confil. 290. numer. 5. ver. in iudicium est. Gemin. confil. 138. numer. 4. & 5. allegat cap. 10. quod est, de pra- 3 ben. in 6. † Extende, vt procedat in tantum, quod Canonicus habens expectatiuam ad prebendam, præferatur diligenter habentigratiuam sub eadē data conditionalem, etiam cum clausula anteferri, quia præbenda pro Canonico dicitur affecta. Gemin. confil. 138. per rot. Vide, Exequians Canonicus fin. præbenda preferatur alteri, & quando. Conclus. 60. 4. † Amplia; quia afficitur præbenda, seu beneficiū per dationem ex equitoris ad compellendum collatorem, quando fuerunt litterae intimatae, & interdictum est collatoris; & idem, si præcipiatur in literis exequitorialibus, vel si iam Canonicus est receptus. 5 Feder. d. confil. 290. numer. 4. † Amplia; quia si datur exequitor pure ad conferendum, vel collatore negligente; quia facta intimidatione litterarum afficitur præbenda. Feder. d. confil. 290. numer. 4. ver. quando 6 vero. † Amplia idem, quando datur exequitor ad primum, quod duixerit acceptandum imperans; quia si facta sit acceptatio, & in genere, & fuerit notificata, afficit. Feder. d. confil. 290. ver. si vero. numer. 4. 7 circa fin. † Limita; quia per solas litteras præceptorias, vel monitorias, quod conferat tali beneficium non afficitur præbenda, vel beneficium, quin possit alteri conferri per collatorem inferiorem. Feder. 8 confil. 290. in princip. vbi de ipsis literis, & quid importent. † Limita, quia Papa dando exequitorum ad prouidendum pure non afficit præbendam, nisi postquam exequitor in finuauit litteras collatori. Feder. d. confil. 290. numer. 4. ver. quando vero datur pure, & idem est in exequitore dato ad conferendum negligente collatore; quia 9 semper requiritur insinuatio, vt ibi. † Limita in exequitore dato ad compellendum collatorem, vt conferat tali; quia non afficit, nisi litteræ fuerint intimatae, & ultra intimatio intenta dixerit collatori. Feder. d. confil. 290. numer. 4. in princip. † Limita, si datum est exequitor ad conferendum primum vacatum, quod imperans duxerit acceptandum; quia antequam accepit in genere, & intimata sit acceptatio collatoris, non afficitur; immo si accepit in specie certum beneficium, & fiat intimatio; quia non valer, nec impeditur collator conferre. Feder. d. confil. 290. numer. 4. circa fin. versicul. & debet scire. 11 † Declara; nisi ad eis mensis appositio, & decretum; quia siue accepit, siue non, siue fiat intimatio, vel non tam afficitur beneficium 12 Feder. d. confil. 290. numer. 4. in fin. ver. intelligas. † Limita; quia licet appositio manus Pape afficit beneficium; tamen istud procedit, quando prouiderit, vel mandat prouideri de beneficio vacante per mortem, resignationem, vel priuationem; secus si per viam permutationis; quia si permutation non sortitur effectum, vel non fiat, beneficium non erit affectum, nisi ad effectum in permutationis. Gemin. confil. 136. Super primo, per tot. maxime in fin.

Beneficiatus quando, & quis dicatur. Concl. 78.

BENEFICIATUS. Dicitur is, cui collatum est beneficium vacans a superiore habente potestatem; quia potius titulus, quam possessio attendit in beneficio. Rota in antiquis decisis 10. de proben. Boz. decis. 24. numer. 8. † Amplia quia beneficiatus dicitur, qui est institutus perpetuo per superiorum Ecclesiasticum in beneficio; & inde dicitur inititulatus, & propterea ad eum spectant fructus bono-

rum beneficii, eiiamsi de novo dotetur beneficium. Bald. confil. 196. Super eo, quod num. 3. ver. modo vterius lib. 4. vbi, quod appellantur rectores. † Amplia; quia præbendatus dicitur is, qui habet Canonica- 5 tum; quia non est Prelatus, neque habet administrationem. Castren. confil. 2. Vitis omnibus. num. 3. lib. 1. † Limita; quia officiarum dicuntur illi, qui præficiuntur alicui beneficio ad deservendum in diuinis, qui non habent titulum, & ad istos non spectant fructus; quia tenentur inferire pro victu, & vestitu tantum. Bald. d. confil. 196. num. 3. ver. modo vterius lib. 4. vbi, quod fructus spectant ad beneficium eo casu de- 6 ptis alimentis, & quod superior illos administrat. † Extende; quia isti officiarum possunt depurari, & amoueri a rectoribus beneficii, & etiam à laicis habentibus coram officiandis ex devotione; & ideo isti officiarii consequuntur fructus assignatos pro mercede secundum tempus, quo delicerunt. Bald. confil. 18. Positio pro confit. lib. 5. † Imo 6 si Ciuitas habet Capellam, cui ex devotione facit celebrare continuos, (prout est Perusii Capella S. Herculani) siū fuit deputatus Capellanus ab adunantia vniuersali, & redditus indignum, potest amo- ueri per Priores, & sibi non debetur merces, nisi pro tempore, quo officiarii Bald. d. confil. 18. per tot. lib. 4. † Agere non possunt isti officia- 7 ri ceri altatis nomine suo, quia non sunt rectores; & quia non con- sequuntur, nisi suam mercedem pro alimentis. Bald. confil. 250. Visio isto processu, numer. 3. & seq. lib. 4. ver. sed vterius. Vide, Beneficiatus agens nomine suo debet docere de titulo. Conclus. 81. † Limita ad effectum pri- 8 uilegiis fori consequendi, puta in Clerico non incedente in habitu capito in delicto; quia si ratione beneficij vult remitti ad forum Ecclesiasticum, debet docere de titulo beneficij, & de possessione, quia alias non diceretur beneficium habere, vel obtinere. Iul. Clari. in praxi crimin. §. fin. queſt. 3. 6. numer. 21. ver. regulariter in fin. Chaffan. confil. 30. num. 16. quem citat, & sequitur Boz. decis. 31. numer. 3. vbi, quod non dicitur obtinere beneficium is, qui non docet de titulo, & poss. filio- ne; quia ex solo titulo obtinebitur beneficium. † Limita ad effectum 9 exigendi, & consequendi fructus beneficij; quia debet docere de titulo, & possessione, vt dicatur beneficiatus, & possit exigere. Boz. decis. 31. per tot.

Beneficiatus an æquiparetur vsufructuario, an vsuario. Conclus. 79.

BENEFICIATUS. æquiparatur vsufructuario, ideo sunt domi- 1 nis iuriuum perceptorum, & reconditorum. Laur. & Ioan. in c. duo 12. queſt. 1. & facit cap. 1. de Cler. non resid. à contrario sentiu libr. 6. quos refutat Calder. confil. 329. numer. 2. ver. tertius casus, alias 2. de pecul. Cleri, licet ipse teneat contrarium, sed tamen hanc partem teneret Calder. confil. 264. alias 2. de reb. Eccl. non alien. vbi dicit * com- munem, etiam si beneficium habeat administrationem. Gemin. confil. 3. numer. 7. ver. nam Prelatus, & quod in vita æquiparetur vsu- fructuario. Ancharen. confil. 23. Factum tale numer. 5. Castren. confil. 438. In questione, que verius, in princip. lib. 1. † Contrarium, quod imo 2 a qui paretur vsuario tantum, ita quod non faciat fructus suos, nisi ad vium quotidianum tantum, facit text in c. Episcopus hab. at 12. question. 1. vbi, quod victu, & vestitu debent esse contenti. cap. res 12. queſt. 1. vbi Ioan. dicit, quod illud est Clericorum, quod probabilitate consumunt glof. in cap. ex litteris, de pignor. & in cap. final. de pecul. Cleric. Innocen. in cap. indecorum, de etate, & qualit. circa fin. Hugo in c. Episcopus 12. queſt. 5. Archid. in cap. statutum §. afflorem, de reſcript. in 6. Calderan. in cap. fin. de pecul. Cleric. & in confil. 229. nu- 3 mer. 2. ver. tertius casus, alias 2. de pecul. Cleric. vbi istos omnes * citat, & hanc veram opinionem dicit Gemin. confil. 85. numer. 23. ver. ex hoc Lquido, vbi, quod habent solum vium pro se, & familia, & oneribus incumbentibus, residuum vero debent distribuere in utilitatem Ecclesiæ vel pauperum. Vide, Successor in Ecclesiæ, vel Episcopatu, ad qua debita prædecessori teneatur, vel non. Conclus. 876. † Extende maxime in 3 Episcopo; quia dicitur habere Ecclesiæ in administrationem, & tanquam administratorem non potest aliquid disponere in morte, neque ex testamento, neque ab intestato. cap. 1. c. cum in officiis, de testam. late Ferret. confil. 118. in princip. vbi, quod tenetur Ecclesiæ conferua- re, num. 2. dicit * communem.

† Declarat Hostien. priuam opinionem procedere in eo, qui 4 est simpliciter beneficiatus; secundum in eo, qui habet administrationem in beneficio, quem sequitur Ioann. Andri. in cap. presenti, de offi. ord. lib. 6. & glof. in d. c. presenti, in ver. reservari, hoc dicit, & communiter * teneat, vt Corn. d. confil. 31. numer. 2. ver. quinlib. 5. declarationem à generali consuetudine communiter obseruari, & esse communem * opinionem Docto. dicit Bello. c. n. f. 3. numer. 6. ver. tertio est glof. allegat Barbat. in cap. fin. de pecul. Cleric. dicentem illam glof. ibi dicentem hoc a toto mundo allegari, & Corn. confil. 314. Vi-

* 314. Videretur in presenti. lib. 3. dicit^{*} communem, & vide Bellon. ibid. conf. 3. numer. 6. ver. nunc in proprio declarare quod administrationem habere dicitur beneficiū in titulum habens certam dotem assi- gnatam, & communem^{*} dicit Ferret. conf. 118. numer. 2. quod æqui- sparatur vñario. † Contrarium, vt imo si quis habeat beneficium in administratione, nihilominus æquiparet semper vñfructuario, & luceretur fructus reconditus. Calder. qui dicit^{*} communem conf. 6. 264. alias 2. dñe. Eccl. non alien. † Et carere administratione dicitur habeas Canonicatum non distinctionem, neque separatum. Bellon. 7 conf. 3. numer. 7. ver. quarto. & ultimo. † Declara secundo, nisi confi- tuto aliter ordinaret; quia efficitur fructuario, vel vñario, prout sernatur; ita tamen, quod sive vñfructuario, sive vñario modicam erogationem faciat; & tunc pro anima sua, non pro aliis; quia, quod superest deducet eo, quod probabilitate consumptum est, debet pauperibus distibui, ut concludit Calder. d. conf. 329. numer. 2. ver. 8 tertius casus, vñque in fin. alias 2. de pecul. Cleric. † Declara; quia æquiparatur beneficiū habens in administrationem vñario, vel vñfructuario. Castr. conf. 2. Visi omnibus numer. 3. ver. cum enim Prælatus libr. 1. Socin. conf. 32. Ex iis, que superius, numer. 2. ver. circa secundum libr. 1. quod declarat, vt in vita æquiperetur vñfructuario, sed morte vñario; si vero non habet beneficium in administrationem, semper æquiparetur vñfructuario. Bellon. d. conf. 3. numer. 5. & 6. ver. cf. glossa. Corne. d. conf. 314. numer. 2. lib. 3. Castr. conf. 338. numer. 6. libr. 1. 9 † Declara; quia beneficiari quoad perceptionem fructuum æquiparantur vñfructuario, vt reconditi, & a solo separati sint sui; alii vero non, in disponendo autem sunt vñarios, & propterea in vita æquiparantur vñfructuario, in morte æquiparantur vñario. Bello. conf. 3. Curaus Ecclesie numer. 2. vbi dicit hanc distinctionem^{*} communem, & hanc distinctionem esse Bald. in l. 2. c. de Episc. & Cleric. di- centem dari medium; quia non sunt mere vñfructuarii, neque mere 10 vñarios, sed vt supra. † Bald. vero conf. 313. Præmitendum est, numer. 3. ver. nam siquidem lib. 2. dicit, quod habentes beneficia in administra- tionem, prout sunt rectores Ecclesiarum, in vita sunt vñfructuarii, in infirmitate sunt vñarios, & si vitroque casu, nihil disponunt, fructus ad Ecclesiam spectant. Vide, Bonap. Prelatum acquisita an fint heredum, 11 vel Ecclesie. Conclus. 112. † Declara; quia in iis si exeat confi- tudo, illa attenditur, & obsernatur, quod spectant fructus vel ad ha- redes, vel ad successores in beneficio, & istam communem^{*} opinio- nem assertor Bello. conf. 3. numer. 8. & sequent. ver. iis rationibus non obstantibus, quando tamen confutato non est onerosa Ecclesie, vt quia per annum solum, spectant fructus ad ha redes, vt est Murinæ in Canonicatis.

12 † Declarat Barol. conf. 23. Dominus Ioannes, per tot. lib. 1. quod semper Beneficiatus, licet æquiparetur vñfructuario quoad multa; ta- men minus iurius habet, quam fructuario; quia circa perceptos vñfructuario efficitur dominus, beneficiatus autem efficitur dominus solum quoad fidelem, & debitam dispensationem, allegat Ar- chid. in cap. statuum, de rescript. libr. 6. in fine. † Declara; quia fructus Monasterii etiam collecti non sunt ha redes commendataria, vel Ab- batia, sed Monasterii. Ancharan. conf. 328. Factum tale, numer. 5. ver. super secundo, vbi, quod ha redes non possunt prætendere, nisi expen- das factas gratas fructuum; quia fructus non habent, neque ad eos spectant. † Er quod beneficiari sint mei dispensatores fructuum be- neficii, non autem vñfructuarii. Ancharan. conf. 116. Secundum, ordi- 13 nem in princip. † Beneficiatus non habet dominium directum, neque vtile, sed dicitur procurator. cap. 2. de donatio. Castr. conf. 46. in fin. ver. plus videtur lib. 2. idem procuratori, vel administratori assimilatur; quia talis est. † Extende; quia Papa conferit, & teuocat generaliter ad- ministrationem Episcopis, & multo magis illam potest restringere. 14 Castr. conf. 46. col. 2. ver. restat. lib. 2. † Amplia; quia in casibus, in quibus secundum præmissi fructus spectant ad ha redes beneficiari, extendit, etiam si nondum dies solutionis venerit, dummodo ter- minus fructuum sit el plus, & vere sint fructus percepiti. Bello. d. con- 15 f. 3. in fine, numer. 12. ver. non obstat secundum. Vide, Fructus beneficiorum preteriti nondum exacti an spectent ad ha redes defuncti, vel ad successorum in beneficio. Conclus. 51. † Limita, quando moreretur ante collectionem fructuum. Bello. d. conf. 3. numer. 13. qui dicit ita debere intelligi Barol. conf. 23. Dominus Ioannes, per tot. qui loquitur, etiam si Rector confiteretur pro expensis suis debere fratri suo, & cedet fructus non collectos. Vide, Alimenta quando debeantur successori in beneficio. Conclus. 305. Vide, Fructus beneficiorum Ecclesiasticorum sicut ad suc- 16 f. 3. sequem. Conclus. 513. numer. 3. & sequent. Vide plenius, Fructus beneficio- rum Ecclesiasticorum quando spectent ad successorum in beneficio, vel ad ha redes defuncti. Conclus. 514.

Beneficiatus agens nomine suo debet docere de titulo. Concl. 80.

BENEFICIATVS^{*} agens tanquam rector, vel curatus benefi- ciū debet docere ante omnia de titulo, vel cura, alias debitores non tenentur illi soluere, & si non doceat de titulo, præsumitur intritus. Bald. conf. 250. Visio isto processu, in princip. libr. 4. Vide Boer. decif. 33. Ex Baldi confitio per rotam. † Amplia, vt idem sit, quando actor do- ceret de suo titulo, qui efficit in lite, & controverbia; quia donec lis pendet, & non est finita in peritorio, vel possessorio, non possunt debitores compelli ad solvendum ex solo titulo, quando non con- traxerunt cum actor ex tali titulo. Bald. conf. 250. numer. 3. ver. item sciendum est. libr. 4. qui loquitur quando is, qui agit, non est in posses- sione, neque colligans. † Amplia; quia is, qui non est Rector, sed de- putatus ad officiandum certo altari, non potest agere; quia sola alimen- taria consequit debet, & non ultra. Bald. dicit. conf. 250. numer. 3. & sequent. ver. sed vñterius præsupponamus libr. 4. † Amplia; quia confessio 4 in beneficialibus, & spiritualibus non probat titulum, neque relevat, plene Mafcard. conclus. 392. Confessio in beneficialibus, vbi limitat ad colorandum titulum; item quando titulus efficit dubius; item in prædictum confitentis, & ponit multas declarationes, quas vide- re licebit. Vide, Spoliarius in beneficialibus, & spiritualibus debet restituiri. & quando securus. Conclus. 388. † Limita, quando debitor contraxis- set cum actor, tanquam rector, vel paratino rector; quia non po- tent excipere, quod non sit rector. Bald. dicit. conf. 250. in princip. libr. 4. Alexand. conf. 120. numer. 7. libr. 5. † Limita, quando ad esset 6 præceptum ludicris; quia debitor solvens liberatur. Ruin. conf. 150. numer. 7. libr. 1. † Limita, quando rector beneficii haberet confirmatio- nem a superiori; quia potest illi solvi, & solvens liberatur. Ruin. d. conf. 150. numer. 7. libr. 1.

Beneficiatus agit possessorio, & peritorio contra dene- gantes solitam soluere portionem. Concl. 81.

BENEFICIATVS^{*} Archidiaconus si docet sibi aliquid deberi[†] à rusticis ab immemorabili tempore, & si in possessione exi- gendi, potest compellere ad solvendum ipsos rusticos, tam in pos- sessorio, quam peritorio, non obstante exceptione, quod non habi- tet in loco. Castr. conf. 407. Visi duobus. libr. 2. Vide, Possessorum pro quibus rebus detur. Conclus. 447.

Beneficiatus in quibus nomine Ecclesie agere debeat. Concl. 82.

BENEFICIATVS^{*} agens rei vindicatione, vt consequatur fru- tus Ecclesie, quos nondum recondidit, debet agere nomine Ecclesie; qui Ecclesie sunt, donec illos confitentur. Calderin. conf. 329. numer. 1. in fin. versical. & si dicere etur, alias 2. de pecul. cleric. † Amplia, 2 viri idem sit, si spoliatur fructibus beneficii, seu Ecclesie; quia nomi- ne Ecclesie agere debet; quia Ecclesia est spoliata, non autem beneficiatus. Calderin. d. conf. 329. numer. 1. in fin. ver. & licet dicere, alias 2. de pecul. cleric. † Amplia, quia ad hoc, vi beneficiariis, vel Prælatus 3 spoliatis obligari Ecclesiam, & succionarem, necesse est, quod fecerit nomine Ecclesie, vel ad Ecclesiam pertenerit ipolium, vel mutuum Zabarel. conf. 134. in princip. vbi, quod alias non obligatur Ecclesia pro spolio, vel delicto Prælati, nisi communicato confitio Capituli fe- cisset. Vide, Prælatus quando, & in quibus agere possit sine Capitulo, & è contra. Conclus. 499. Vide, Prælatus cum Capitulo delinquendo quando præjudicet Ecclesia vel non. Conclus. 505. † Amplia; quia quod dici- 4 tur rem, quam Prælatus non potest alienare, non potest in judicium deducere, procedit, si deducat nomine proprio; securus si nomine Ecclesie; quia potest in judicium deducere, licet non possit alienare. Zabarel. d. conf. 134. numer. 3. & sequent. versical. rnde licet Prælatus, vbi, quod est notandum. Vide, Agere pro Ecclesia quanto, & qui possint. Con- clus. 243.

Beneficialis causa est summaria. Concl. 83.

CAVSA^{*} beneficiarius est de iure communi summaria. clemen- tia sape de verb. significat. † Amplia; quia clemens causa super exce- quitione rei iudicata super beneficio Ecclesiastico dicitur summaria, & non ferunt ordo iudicarii. Alexand. conf. 72. In causa, & lite, numer. 2. vers. circa secundum libr. 7. † Amplia; quia immo si constat de non iure possessoris, potest incipi a præcepto, vt dimittat possessionem bene- ficii. Alexand. conf. 72. In causa, & lite, numer. 2. vers. circa secundum libr. 7. vbi, quod solum index isto causa admittit citationes, & exceptiones, ac pro-

Dac probationes relevantes, non alium ordinem iudicarium. Vide plenus, *Summaria causa quando dicatur. Conclus. 888.*

Beneficialis causa habet multa specialia. Concl. 84.

Causa ^{et} beneficii celerem habet expeditionem; ideo summa in ea proceditur. *clemen. dispensio sam. de iudice. Apices iuris non feruntur in causa beneficiali, neque de iure Canonico. Vide, Ius Canonicum admissit simplicitatem, reprobata substitutam. Conclus. 3578. Officium iudicis in eis est latum cum nobis. i.m. de electo. Ancharen. confil. suo, quod est inter confilia Calderin. 250 in fin. alias 9. de residu. in fin. Scens causam ageriam absque citatione hominis tenetur ad curiam venire. cap. 1. de electio. Ancharen. d. confil. inter confilia Calderin. 205 alias 9 de iudicis in fin. Non potest compromitti de causa super titulo beneficii; quia beneficium non potest detinere sine Canonica iustificatione. Gemin. confil. 109. in princip. ^{et} Declarata; qui potest compromitti de iure causa tituli beneficii in personas habentes ordinariam, vel delegatam iurisdictionem a superiori Ecclesiastico. Gemini. d. confil. 109. in princip. versicul. sed se vellent. ^{et} Summaria causa est beneficialis, & spiritualis, in quibus proceditur sumaria, & de plano, sine scripto, & figura iudicis. *clem. lepe. de verbis signific. Vide, Summaria causa quando dicatur, & qua ordinaria. Conclus. 888.* Tertes propriece recipiuntur lite non contentata. & si liquer de causa, potest fieri sententia diffinitiva. *Deci. confil. 232. Viso tenore, in princip. Causa exequitur, ita de vacanti beneficio & quiparatur causa exequitur in vim iudicati, vel causa immisionis in possessionem ex dicto diuini Adriani. Ancharen. confil. 297. Efficacibus numer. 10. & plenius numer. 10. 13. & seqq.* Excepito proprietatis non admittitur contra exequitio nem gratiae beneficii vacantis, sed in ordinario iudicio referatur. Ancharen. confil. 297. num. 19.*

D Nullus admittitur in causa beneficiali; siue agatur de electione, siue de presentatione, vel collatione, nisi cuius intenti. Ancharen. confil. 297. numer. 13. & sequen. qui hoc dicit, siue agat, siue excipiat, siue appeti peller. ^{et} Extende; quia etiam possessor non dat de iure tertii exclusivo iuri agentis in beneficialibus. Ancharen. confil. 297. numer. 15. sed contrarium tenet, & melius Parisi. confil. 12. numer. 20. libr. 4. Vide, *Ius tertii non iugatur eum, qui non habet causam a tertio. Conclus. 636.*

Beneficium collatum absenti quando vacet, vel non. Concl. 85.

BENEFICIUM ^{et} collatum absenti dicitur vacare, donec prouisus accepit; sed tamen non potest, qui semel contulit absenti, alteri conferre, ante quam recusauerit. Oldrad. confil. 57. Papa. in fin. c. si tibi absenti, de prob. in 6. Cassad. de if. 21. numer. 14. super regul. versic. secundo esto proper. ^{et} Declarata, quod beneficium absenti potest conferri, etiam si sit absens, & ignorans, quando aliis nomine absens, etiam sine mandato accepit. Calder. confil. 222. in fin. ver. mibi enim, alias 1. de prob. Vide, *Absenti, & ignoranti potest beneficium Ecclesiasticum confiri. Conclus. 9. Amplia, vt prob. edat, quod beneficium collatum absenti vacet, donec acceptauerit; & si moratur prouisus ante acceptancem, vacet modo, quo prius, & iam prouisus sciuisset prouisum in sibi factum ante obitum suum. Oldr. ad d. confil. 57. in fin. L* Vide plenus in ver. *Collatio beneficium facta absenti quid operetur. Conclus. 443.* Limitat tamen Oldrad. d. confil. 57. in fin. ex mente Archid. in d. c. si tibi absenti, de prob. in 6. quod si collatio notificaretur ipsi absenti, tunc non diceretur vacare beneficium.

Beneficii collatio ad quem spectet de iure. Concl.

VIDE Mascard. Conclus. 173. Vide, *Episcopus solus potest conferre beneficia sua Ciuitatis, & diocesis. Conclus. 260. cum tribus conclusi. ibi seqq.*

Beneficii collatio siue renunciatio probari potest per testes, & quando fecus. Concl.

VIDE Mascard. Conclus. 174. & Conclus. 13. Vide, *Probatio per testes non admittitur, si potest fieri per scripturam. Conclus. 772. cum dubius seqq.*

Beneficiatus soluit decimas Papales, non autem pensionarii, licet pro rata pensionarii retentionem habeat. Conclus. 86.

BENEFICIATUS ^{et} Vicarius perperuus, est ille, qui soluit decimam, non autem aliis habens pensionem, licet fol-

etur ex conuentione de pensione assignata. Oldrad. confil. 168. ver. ad quartam. Vide, *Decime soluenda per manum beneficiarii, non autem pensionarii. Conclus. 84. & Conclus. bi proxima seq.*

Benemerita habent multa specialia, & qualiter probentur. Concl. 87.

STATUTVM ^{et} disponens, quod hauere Communis non possit. Alii concedi, nisi per consilium maius, non comprehendit exemptionem concessam propter benemerita, quia haere intelligitur de redditibus Communis. Ias. confil. 101. numer. 4. ver. secundo pro parte communitatis. lib. 4. ^{et} Extende; quia donatio, quae potest regula. iter reuocari propter ingratitudinem, non reuocatur, quando propter merita fuit facta. Roman. confil. 298. *Circummissa, ante fin. numer. 4. vbi apostol. in ver. non porit citat infinitos. Vide, Donatio ob benemerita quando valeat. Conclus. 636.* Idem est in exemptione, quae posset reuocari; quia non reuocatur, quando propter merita est facta. Ias. d. confil. 101. numer. 2. in fin. versicul. confirmatur lib. 4. ^{et} Prohibita alienari possunt alienari propter benemerita, ut fiat remuneratio benemerenti; ideo valet alienatio facta per tutores; immo donatio, si fiat pro remuneratione benemerorum, valet, late Ias. confil. 101. Immunitas fuit concessa, col. 3. numer. 2. in fin. ver. confirmatur lib. 4. ^{et} Idem est in Principe, qui non potest donare, neque alienare terras suas validis, fallit, si caula pacis, vel remuneratio benemeritorum, incertus author post regulas Socin. reg. 6. *Donare non potest Princeps, in prima, & secunda fallentia; vbi laus. & Derogetio generalis non comprehendit concessa ob benemerita. Alexand. confil. 30. Ponderatio. numer. 2. ver. præter lib. 5.* Confessio meritorum implex non probat merita, nisi concurrente adminicula; tamen probantur, quando in instrumento guardati giro est facta. Vide plene Mascard. Conclus. 391. Confessio meritorum: vbi limitat, si in fraudem legis. ^{et} Amplia; quia benemerenti de nobis tenemur benefacere. Vide, *Benefacere tenemur benefacienti. Conclus. 48.* ^{et} Qualiter, & quando probentur benemerita per verba enunciata, vel non. Vide Mascard. Conclus. 184. Benemerita Et quando sufficiat probatio coniecturalis, & presumptiva. Vide Mascard. Conclus. 185. Benemerita quomodo probentur. Et quando requiratur plena probatio benemeritorum, Vide eundem Mascard. Conclus. 187. Benemerita esse probanda.

DQualia esse debent benemerita, ut sint aequalia rei donata, ut sublineatur tanquam ex causa, & quoniam probentur, vel dicantur aequalia, plene Mascard. Conclus. 186. Probanda esse benemerita remuneratio esse paria, vbi limitat multis modis, & declarat. Vide plene, *Donatio ob benemerita quando valeat, vel non. Conclus. 636.*

Beneuenti Ciuitas, eiusque statuta, consuetudines, & priuilegia. Conclus. 88.

DUCEM ^{et} Comitem Beneuenti olim fuisse, commemorat tempore suo Ant. de Butti. confil. 21. ^{et} ex forma statutorum, seu legum dictar Ciuitatis decedenes sine filiis masculis Camera Ducis, & Comitis succedit in hereditate. Ant. de Butti. d. confil. 21. in princip. Fuit, & est ab antiquo de Dominio temporali Rom. Eccl. qui Patria in feudatione Regni referuntur sibi dominium, & superioritatem liberam illius ciuitatis, ac facultatem declarandi confinia.

Beneplacitum alicuius quando durare dicatur, vel non. Concl. 89.

BENEPLACITVM ^{et} Papæ; vel Legati extinguitur cum persona eorum; ideo si Papa, vel Preses confirmant statuta Ciuitatis ad beneplacitum, confirmatio extinguitur per mortem eorumdem. Bart. confil. 63. *Factum sic proponitur, in princip. vbi apostol. in ver. beneplacitum, dat concord. & Amplia in Iudice; quia si ponat aliquem ad confilia ad beneplacitum suum, vel donec voluerit; tunc mortuo iudice finitur banum. Bart. in l. centesimi. §. 1. numer. 9. ff. de verb. obligat. vbi Ias. numer. 12. qui dicit, quod omnes ^{et} alii in hoc concordant cum Bart. & com munem ^{et} dicit Gomez. cap. 8. delitorum num. 5. plene Felin. in c. ex litteris de confit. ^{et} Extende idem, si finiatur offici; quia reuocatur beneplacitum, sicut per mortem. Ias. in l. centesimi. nu. 5. ver. successiv. de ver. obl. vbi dicit, quod omnes ^{et} Bar. transiit. ^{et} Extende idem in suspitione bani ad beneplacitum luu; quia mortuo Duce suspendete extinguitur suspensio. Ang. conf. 217. In causa accusationi, que citat Deci. confil. 108. in princip.*

7 in princip. sequitur Gozadi. cons. 22. numer. 10. & seq. † Contrarium tene- | rium videtur velle Menoch. de arbit. q. 65. num. 25. ver. adfertur quoad
* re communiter * Doctor. dicit Foller. in praxi crimin. canon. fol. 282. in
8 princip. quem refert Iul. Clar. in prax. § fin. q. 71. in fin. † Declara; vt per
Iul. Clar. d. praxi. § fin. quest. 71. in fin. quod non finitur arbitrium; quia
in dubio iudex tanquam persona publica censetur fecisse, & quod
ita seruitur in illis partibus de consuetudine. † Declara; quia si pra-
positus nomen dignitatis, non extinguitur morte, si prapositus no-
men proprium secus est, nisi conjectura concurrent in contrarium.
Crauett. plene consil. 632. in prime nu. 2. & seq. & vide infra nu. 29. & seq.
10 † Amplia; quia conduceans aliquid ad beneplacitum locatoris, mor-
tuo locatoris finitur beneplacitum. cap. si gratiose, de rescript. in 6. l. 4. ff.
locati. Angel. consil. 217. numer. 9. Corne. consil. 236. Depluribus. lib. 2.
11 Ruin. consil. 104. Quaest. q. 9. lib. 5. † Amplia; quia si bene-
placitum exprimitur sub nomine proprio, exprimat per mortem. Felin.
12 d. c. ex litteris, de consil. numer. 9. ver. secundus casus. † Declara; quia licet
b. beneplacitum importet omnem voluntatem; tamen ita intelligitur,
dummodo non intempeste quid fiat. l. actione. §. Labeo autem: vbi
13 gl. in ver. de hoc pro socio. † Et probatur; quia beneplacitum compo-
nitur ex bono, & placito, quod idem est cum voluntate iustificata:
nam verbum, placet, a quo deriuatur placitum, importat arbitrium
boni viri, & multo magis, quando additur verbum, bene, ita Corne.
consil. 92. numer. 11. & seq. lib. 2. sequitur Crauett. consil. 732. numer. 29. ver.
siqui dem bene placere. Ias. in l. s. fin. in 1. not. ff. de legat. 1. Abb. in c. verum,
14 in vli. not. de foro compet. † Amplia in tantum beneplacitum extingui-
mortu aliiquid ordinantis ad beneplacitum suum, vt si sit, qui est in
beneficio, vel officio, ad beneplacitum faciat aliiquid, extingit bene-
placitum, totum est nullum. Barr. consil. 63, per rot. lib. 1. † Amplia; quia
donatio, vel concessio facta ad beneplacitum donantis, vel
concedentis potest reuocari per ipsum concedentem, & successorem vi-
16 gore beneplaciti. c. si gratiose, de rescript. in 6. † Contrarium, quod do-
natio, vel concessio perpetua facta ad beneplacitum donantis, vel
concedentis, non possit reuocari, vel saltu sine causa non possit re-
euocari. Crauett. d. consil. 732. nu. 12. & seq. ver. circa secundam: vbi, quod
res dubia, an perpetua, vel non, iudicatur perpetua allegat Ias. in l. s. fin.
17 sicut, qui hoc firmat in 2. not ab ff. de cond. indeb. † Declara; quia a min-
istro, vel officialibus Principis non potest fieri reuocari de benepla-
cito Principis; item neque si contra beneplacitum per 30 annos esset
praecriptum, vel per 40 annos contra Principem. Crauett. d. consil. 732.
num. 13. & sequen. & idem est, quando beneplacitum est ab inferiore;
quia non reuocatur sine causa, ibi numer. 17. & sequen. vbi, quod pos-
tis in fructuoso reddi debet, quam quod reuocatio eius, quod debet
esse mansurum, habeat locum: vbi, quod non dicitur in fructuoso
18 beneplacitum multis modis, etiam si sine effectu maneat. † Extende
maxime in Principi; quia potest reuocare donationem, & priuilegium
ut se concessum, quando voluntate Principi, est ius quæsumum, maxime,
quando reuocat ex causa. Menoch. de arbitrar. q. 48. in fin. lib.
19 vbi citat infinitos. † Limita, quando arbitrium est sub nomine di-
gnitatis; quia mortuo iudice non moritur dignitas. Barr. in l. centesi-
nia. num. 9. vbi Ias. fin. 13. ff. de ver. oblig. Felin. in c. ex litteris. num. 9. ver.
sed pro utili intelligentia, de consil. vbi, quod potest successor reuocare
20 licet valcat, si non reuocetur. † Extende idem esse, si finitur officium;
quia si beneplacitum est sub nomine dignitatis, non finitur finito
21 officio. c. si gratiose, de rescript. in 6. † Restringe in Legato, prolegato,
delegato, & aliis, per quorum obitum, vel finem officii finitur etiam
dignitas, & sic officium ex toto cessat, ita Franc. in d. c. si gratiose, num.
* 13. de rescript. in 6. & est communis* opinio, de qua plene Gozad. con-
22. numer. 9. & per tot. † Limita, quando est dictum, quod
bannuit ad beneplacitum, donec reuocauerit; qui tunc nec per
mortem, neque per finem officii inducitur reuocatio, quæ deberat
aparet Ias. in d. l. centesimis. §. 1. numer. 14. ver. secundo querit s. de verb. oblig.
* vbi late Franc. d. c. si gratiose. num. 10. de rescript. in 6. & est communis*
opinio, de qua Deci. consil. 10. 18. ifla videtur quadam numer. 4. & in fin.
* plene Socin. consil. 88. lib. 1. & communem* dicit Felin. d. cap. ex litteris.
23. numer. 10. ver. 1. & sequen. est maius subiungit, de consil. † Contrarium tenet
* Gomez. c. 8. delictorum. numer. 5. attestando de* communis, vt refert
Clar. d. s. fin. quest. 71. in fin. & est opinio Bartol. d. l. centesimis, quam di-
* cit Felin. vbi supradicte communiter* non tenet. † Declara; quia aut su-
24 mus in actu positivo ultima voluntatis, seu voluntatis; & tunc mors
non mutat voluntatem; aut fumus in actu requirente perseverantiam;
& tunc mors facit cessare perseverantiam, ita Gozadin. consil.
25 22. numer. 11. ver. non obstante contraria. † Declarat Felin. d. cap. ex litteris
numer. 10. in fin. de consil. quod si quis fuit bannitus, quod index vol-
uerit, finito officio, vel mortuo iudice finitur bannum; secus si dicat,
donec reuocauerit; quia requiritur actus reuocationis, alias durat.
26 † Limita fauore libertatis; quia beneplacitum non reuocatur. Go-
zad. consil. 22. numer. 6. & numer. 11. vbi dicit esse speciale fauore liber-
27 tatis, concord. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quest. 69. numer. 25. † Contra-

45 ne, & maxime, quando diutius fuit per longa tempora perseuera-
l tum in beneplacito. Crauer. dicit. consil. 732. numer. 10. & sequent. Limi-
ta in dispensatione concessa, vel facultate dispensandi. Vide, Dispensatio
eo quando est per mortem concedentis. Conclusio. 479. Vide, Voluntas
presumitur durare, & in quibus. Conclusio. 286. Vide, Mutatio voluntaria
presumitur, & quando. Conclusio. 434. Vide, Corrigere seipsum incontinenti
nemo prescribitur. Conclusio. 104. Vide plene per Mascard. Conclusio. 183.
Beneplacitum, vbi ponit regulam, quod non reuocetur mo te, quan-
do ratione dignitatis, vel publica utilitas, recitat opiniones contra-
rias, & declarat multis modis.

Bergomi Ciuitas, statuta, consuetudines, & priuilegia.
Concl. 90.

BERGOMI † Ciuitas iussi Papae compulsa fuit ad dicare Capel-
lam, ideo sic compulsa non quæsivit ius patronatus. Signorol.
2 consil. 83. *Russo domini.* † Hæc Ciuitas erat Ducis Mediolani, tempore
Bernabonis Vicecomitis, qui fuit in bello cum Ecclesia Romana, &
adherentibus, videlicet et dominis Verona, dominis Padua, & domi-
nis Ferraria, ut ex litteris Bernabonis, qui diffidat generaliter subdi-
tos colligatur in Ciuitate Bergomi, ut per Signorol. d. consil. 183. in
princip. imo Caftrensi. consil. 34. numer. 1. in fin. lib. 2. dicit, quod erat de
Comitatu Mediolani; ideo de iurisdictione Ducis Mediolani, etiam
quod ab alio occupetur, valet legitimatio facta à Duce de bonis in
Bergomensi. † Data mercium sunt Ciuitatis, & Communitas Ber-
gomii, quia Communitas locare solita est, & illa vendere. Signorol.
4 consil. 185. In questione vertente, vbi ponuntur capitula locationis. † Sta-
tutum est Bergomi, quod mo tuo marito statim vxori possit repre-
dere dores suas non expectato anno; ideo operatur, quod si mulier non
petuit dotem, non debentur alimenta, etiam pro primo anno. Ca-
strensi. consil. 33. in princip. & per tot. † Item est statutum, quod possidens
per decennium titulum vero, vel puta iuu presebat, super quo Ca-
strensi. consil. 2. col. antepend. in princip. ver. slerius etiam, dicitur, lib. 2.
vbi, quod legitimatus à Duce Mediolani, etiam quod non haberet
facultatem, praescripti, si possedit per decem annos; quia debet sta-
tutum addere iuri communis, ut praesebat etiam quocunque errore
et iure commune. † Circa præscriptiones statutum vult, quod deduc-
cantur certa tempora, sed tamen non habet locum in causis, in quic-
bus ante statutam iuu præscriptio est completa; quia bene impedit
orum exceptionis præscriptionis finienda, sed non impedit
ipsam præscriptionem iam completam. Caftrensi. consil. 169. *Viso pan-*
cto, numer. 3. ver. secundario, lib. 2. † Circa appellations disponit,
quod communia appellatione, die prima iuridica appellans dare
beatibellum appellatione, ideo non potest præuenire, & si præuenit,
habetur appellatio deserta; quia terminus cum sit communis
gratia utriusque parti, debet feruari, maxime stante alto statuo,
quod verba statu i seruentur, & exequitione mandentur ad littore,
prout accent. Caftrensi. consil. 233. *Viso casu in princip. lib. 2.*

Beroariis, quomodo, & in quibus credatur, vel non. Concl.

VID E Mascalduum Conclusio. 189. Vide plenius, Testes viles, & leuis
conditionis non sunt idonei. Conclusio. 215. num. 8.

Biblia (potius Bibliorum) quanta sit authoritas. Concl.

VID E Mascalduum Conclusio. 191. Biblia authoritas.

Bigamus, & bigamia quid sit, & operetur. Concl. 91.

BIGAMVS est vere, qui contraxit cum duabus uxoris, una
post aliam legitime, quia ex quo habuit duas uxores, diutius vere
bigamus, & non posset promoueri; imo promotus ante bigamiam
non habet exequitionem suorum ordinum. Ancharen. consil. 124.
Circa bigamus, in princip. vbi, quod prohibitio est de iure Diuino ex A-
postolo. Iul. Clar. in §. fin. quæst. 3. & num. 9. † Amplius, quia proprie
bigamus dicitur etiam is, qui contraxit cum vidua; & ideo caritate pro-
hibetur promoueri, ut supra. Ancharen. d. consil. 124. † Etia est bi-
gamia vera, prout si contraxit cum duabus uxoris, seu cum vidua;
alia est ficta, prout si contraxit cum corrupta. Abb. consil. 85. In præsen-
ti. col. fin. ver. venio ad secundum, lib. 1. † In proprio bigamus est, qui con-
traxit cum corrupta, vel qui habens uxorem virginem eam cognovit
post commissum adulterium; ideo quia diuinitus carnem suam in plu-
res, prohibetur ordinari, sed de iure positivo. Ancharen. consil. 124. Iul.
Clar. d. §. fin. quæst. 3. & num. 9. & seq. † Extende, etiam si ipse ignoraret fu-

isse commissum adulterium per uxorem suam, quam cognovit post
adulterium; quia adhuc interpretationi dicitur bigamus secundum
* communem, de qua Clar. d. §. fin. qu. 36. nu. 10. vbi tamē dic. t. etiam
communem, * quod non perdit clericus conjugatus, & bigamus in
hac specie privilegium clericatus, si incedit in habitu, & tonsura.
† Dispensat Papa cum bigamo etiam proprio, & contra Apostolum
ex eaufa; et tamen facilior est dispensatio cum bigamo proprio;
quia etiam sine causa Papa potest subvertire constitutiones canonica-
cas in casu particulari. Ancharen. d. consil. 124. vbi late. † Bigamia vera,
vel ficta operatur, quod clericus bigamus denudatur omni privilegio
clericatus, & fit de foro seculari, c. 1. de bigam. † Declara, quia procedit
quod causa post bigamiam mouenda, sed quoad motas coram Iu-
dice Ecclæstico non eximitur in iusta parte; quia odiū non debet
fauorem operari. Abb. consil. 85. In præsenti, col. fin. ver. venio nunc ad se-
cundum, lib. 1.

Binubium parentum malum pro filiis. Conclus.

VID E Mascalduum. Concl. 196. Vide, Nouera quid sit, & quibus com-
paretur. Conclusio. 120.

Bisuntina Ciuitas, eiusque statuta, consuetudines, & pri-
uilegia. Concl. 92.

CAPITVLUM † Ecclesia Bisuntin. habet ius eligendi Archiepi-
scopum; quia de anno 1502. pridie Non. Novembris sub Alex-
andro Papa VI. anno undecimo Pontificatus sui, elegit Antoniu de
Vergeio in Archiepiscopum, & Alex. VI. illum confirmavit, & de
Ecclæstico prouidit, & habuit effectum, ut vidi scripturas, & iura.

Bibiena terra, eiusque statuta, priuilegia, & consuetudi-
nes. Concl. 93.

BIBIENÆ † statutum circa successionem remittit se ad statuta
Florentiæ in casibus non dispositis, prout etiam in dubio ad illa
effet recurrendum. Roman. consil. 218. & ideo sicut frater patruelis
excludit Florentiæ matrem, & lororem; ita quoque idem dicendum
est in terra Bibienæ, in qua feruatur statutum Florentiæ, & ita alias
fuit iudicatum.

Bitona terra, eiusque statuta, consuetudines & priuilegia.
Concl. 94.

STATUTVM † est Bitona, quod nulla mulier possit facere testa-
mentum sine pœnitencia, & confessu mariti, si illum habet, & pro-
ximorum duorum, si non est maritata, filiorum maiorum, & duo-
rum proximiorum; si non habet filios, duorum proximiorum. Bald.
consil. 6. Hæc est copia, lib. 2. vbi, quod intelligitur de proximioribus ma-
sculis.

Blasphemia quid sit, & qua pœna puniatur. Concl. 95.

BLASPHEMIA † est omne convicuum, contumelia, & male-
dictione prolatum in Deum, vel Sanctos, secundum * commu-
nem, de qua Clarus plene in §. blasphemia, impr. vbi ponit multa ge-
nera verborum contumeliosorum, super quibus fuerunt castigati
plures. Alexand. consil. 233. Ponderatu, numer. 3. ver. nec refert, lib. 6. vbi
apostilla, in ver. blasphemare, allegat Beatum Thomam, & Theologos.
† Est in specie, quod verbum, ai dispetto de Dio, id est, in Dei despicio, 2
sit verbum contumeliosum in Deum, & si blaphemia, secundum
Theologos, Canonistas, & Legistas, & vetiore opinionem. Boer.
deci. 30. impr. Clar. qui alios circa d. §. blasphemia, num. 2. vbi quod
Senatus Mediolani connumerat nedum inter blasphemias, sed dimo-
etiam inter atrocies blasphemias. † Contrarium, quod blasphemia, 3
non dicitur, si quis dicat, (al dispetto de Dio,) id est in Dei despicio,
vel, (de la ne sia Dio,) quia potius est maledicentia, & sunt ver-
bainiuria, & contumeliosa in Deum, secundum * communem,*
sum; ideo omnis maledicentia non est blasphemia. Bald. consil. 466. Il-
le, qui dicit, lib. 3. † Declara, quod licet secundum vi. iurem * op-
tionem, sit blasphemia, vbi est consuetudo, quod non puni-
retur, ut blasphemia, possit majori pœna stante vbi puni in secun-
dum aliquos, quos citat. Clar. d. §. blasphemia, in fin. vbi ipse di-
cit non esse admittendam consuetudinem in maiis, quæ est cor-
ruptela, & quod senatus Mediolani non admittit articulos super
consuetudine, sed punit. † Bene verum est, quod in homine rudi, s
prout in rusticis, qui admiratus in computo sui patroni de operibus,
dixit;

dixit, non lo pmo manco fare Dio, che io sia debitore di tanto, id est, Deus non potest minus efficeret si summa debitor, quia ira, & ignorantia hec dixit, non in contumeliam Dei, & idem erit in iis, qui per laetitiam, vel ebrietatem blasphemant, quia mitius puniri debent; Clar. in §. blasphemia, n. 6 & idem in Iudeo consuluit Alexand. conf. 15, in §. lib. 3, 6 qua dicitur ex lubrico lingua id procedere. † Declara quia blasphemia est idem, quod maledictio in Deum, cap. si. de maledic. Bart. conf. 32. Factum tale, n. 2. & 3. ver. tertio opono, lib. 2. vbi; quod statutum Peruu loquens de blasphemia in Deum, vel de maledictione in Deum elat, super eodem crimen, & idem dicit Bart. conf. 33. Super predicta, num. 2. ver. & si dicatur eod. lib. 2. quod est Franc. Tigris, vbi quod blasphemia est non generis, maledictio est species, & hoc etiam affirmant Andreas de monte Vbianus, & Bald. quorum est conf. Bart. 34. Super premis. lib. 2. † Imo, quod quicunque verba pudibunda dicta in Deum, & Sanctos, sit blasphemia. Alexand. conf. 23; num. 3. lib. 6.

8 † Extende, quia blasphemia non dicitur vere, si dicatur, quod Deus non possit esse, quod factum non sit factum, quia ea, quae habent in se contradictionem, non cadunt in Deum, qui prius simplex, & veritas est. Alexand. conf. 15. V. s. propositu. n. 4. & seq. ver. secundo probatur. lib. 3. vbi exculpat Hebreum, qui dixit, non lo pmo fare Iudeo, id est, Deus id non potest efficeret, sed male excusat eum; altem a conuicio, quia turbat loquitur in Deum, & ibi apostoli citat Cor. conf. 8. lib. 1. † Et quam graue scelus dicitur blasphemia, & quis dicatur blasphemator, plene Maf. Conf. 10. 4. Blasphemia quam graue sit scelus, & quod non dicitur blasphemator, qui semel, vel bis; sed qui sepius. † Blasphematus punitur pena capitii, & vltimi supplicii. Anch. conf. 45. 11 Primum dubium. † Contrarium, quod auth. vi non luxuri homini, non habeat locum in blasphemia, sed folium in criminis fidomini, tenet Calder. conf. 125. Circa princ. ver. & ideo forte, alias 11. de iud. & duplicatur conf. 489, alias 2. de Iudeo. † Declara, quia Alexand. conf. 23. Ponderatus, num. 15. in §. lib. 6. ver. posset etiam respondi, non approbat conf. 13. filium Calderin, qui infert violentiam iterata. † De iure diuinum peccata blasphemiae est pena mortis, videlicet lapidatio. Leuit. cap. 24. 14 † De iure Canonico est, quod agat publicam penitentiam ante fortes Ecclesie, si latius, quia Clerici non tenentur, ne authoritas Clericalis dignitatis vilescat secundum * communem, de qua Clar. d. §. 15 blasphemian, 3. † De iure Civili, est pena mortis, d. auth. vt non luxur. * homini contranatur. in §. & ita * omnes tenere dicit Clar. vbi supra. n. 16. † Deconfuetudine non feruntur haec pena; quia si omnes blasphemari punitur pena mortis, pauci restarent, ideo pena extraordinaria per fortioris linguae, fulgurationis, berline, tricium, etiam vltiori suppliciis plectuntur secundum exaggravationem blasphemiae. Clar. qui plura exempla allegat d. §. blasphemia, num. 3. † Et repellitur a testimoniis blasphemator maxime in criminali, cap. si. de testib. 17 Anch. d. conf. 45. in princ. Vide, Testes lusores, & blasphemator repelluntur. 18 Conf. 209. † Declara, quia secundum maiorem offensam sic punitur blasphemans, & faciens iniuriam Deo, & Sanctis, quia abradentes imaginem Dei, Beatae Virginis, vel Sancti, vel proficientes in terram in contemptum, dura, & aspera pena plecti debent, immo percutientes imagines ipsas, vel scindentes, aut mutilantes pena mortis plectuntur, prout etiam is, qui signum Crucis in terram sculptum, ve pedibus conculcetur, maledicentes vero, & obloquentes in opprobrium pena etiam mortis puniri possunt secundum rigorem. A. 19 lexand. conf. 233. in princ. lib. 6. † Iudeus blasphemans punitur per Iudicium secularium, & in euentum negligenter secularis per Ecclesiasticum, quia Iudei sunt de furore seculari. Clar. d. §. blasphemia, numer. 5. vbi dicit * communem, sed contrarium verius Conclus. prox. seq. 20 quia mixti fori est blasphemia. † Qualiter autem probetur blasphemator, vide Mafard. Conclus. 195. Blasphemator quomodo probetur.

Blasphemia an sit crimen Ecclesiasticum, vel seculare. Concl. 96.

BLASPHEMIA † in Deum, vel Sanctos est crimen Ecclesiasticum, & ideo per iudicium Ecclesiasticum debet puniri, c. 1. & 2. de maled. & hanc partem tenet Calder. conf. 125, alias 11. de iud. vbi responderet ad contraria, qui dum habentur, quod secularis iudices puniunt blasphemiam, intelligitur ad requisitionem Ecclesiasticum, & idem conf. 489, alias 2. de Iudeo, † Amplia, vt maxime blasphemia in Iudeo sit crimen Ecclesiasticum. Calde. d. conf. 125. circa med. ver. & maxime in Iudeo, alias 11. de iud. quod duplicatur conf. 489. alias 2. de Iudeo. † Contrarium Clarus in §. blasphemia, numer. 5. vbi dicit communem, quod imo Iudeus blasphemus debet puniri per secularem, 4 quia est sub iurisdictione seculari. † Declara, quia cum blasphemia sit mixti fori, vt infra; potest eterque punire, & qui pœnit, præ-

fetur, Clad. §. blasphemia, num. 4. vbi est mixti fori. Vide, Mixti fori que esse dicantur. Concl. 293. † Amplia, vt multo magis sit crimen Ecclesiasticum blasphemia in Papam. Calder. d. conf. 125. in princ. iudic. ver. & hoc proce. in etiam, circa fin. alias 11. de iud. duplicatur conf. 489. alias 2. de Iudeo. † Amplia in tantum, vt index secularis non possit puniri, et blasphemum punitum semel ex eodem crimen per iudicem Ecclesiasticum, etiam adiut statutum hoc mandans. Cald. conf. 125. circa fin. ver. nec obstat. si index, alias 11. de iud. & duplicatur conf. 489. alias 2. de Iudeo. † Declara, quia blasphemia est mixti fori, ideo potest blasphemus puniri tam per iudicem Ecclesiasticum, quam per secularem. Clar. in §. blasphemia, n. 4.

Bobii Ciuitas, eiusdem statuta, consuetudines, & priuilegia. Concl. 97.

FAMILIA † de Verme est Domina Ciuitatis Bobii, & fuit Vermonenses, omnes sequaces Antonii, & Bartholomai de Scala, Vicariorum Imperialium in Ciuitatibus Verona, & Vicentia; & isti Vicarii concellerunt Iacobo de Verme Castra Sublanenti, & Sanguinedi Veronae. Dicessis, postea fuerunt expulsi illis de Scala sequaces Ioann. Galeatii Vicecomitis Vicarii Imperialis Mediolani, & Parmae, qui donauit familiam de Verne Castrum, & villam Pupilli Parmen. Dicte, vt per Castrum 187. lib. 2. in casu, qui ibi ponitur, & est priuilegium confirmationis Vincislai Regis Romanorum.

Bohemiarum prouincia, statuta, & consuetudines. Concl. 98.

BOHEMIA † Rex dicitur Princeps, prout quilibet Rex dicitur Princeps, & est Illotris, aliis Barones dicuntur nobiles. cap. confitutio, lib. 2. vbi Bald. detestib.

Bona conditionis quem esse qualiter probetur. Concl.

Vide Mafard. Conclus. 233. Quomodo quis probetur.

Bonitas, & bona qualitas alicuius quomodo probetur. Concl.

Vide Mafard. Conclus. 234. Bonitas.

Bona fama probata per testes præualeat mala fama. Concl.

Vide Mafard. Conclus. 235. & quomodo probetur idem Mafard. Concl. 236. Vide, Testes in concursu qui præualeant. Concl. 240. Vide, Testes ad defensionem habent specialia, & quando præferantur testibus ad offendam. Concl. 236.

Bona fidei possessor quis dicatur, vel præsumatur. Concl. 99.

EGVLARITER † bona fides præsumitur in possidente cum titulo. Romanus conf. 424. Circa propositum. num. 3. verb. regulariter. Alexand. conf. 200. V. s. & discess. num. 4. ver. præterea lib. 2. & conf. 92. V. s. in princ. lib. 5. per text. in Open C. de enuntio. Alexand. conf. 93. V. s. propositu. numer. 9. lib. 6. vbi, quod præsumitur ex titulo; nisi proberet mala fides. † Amplia, quia is, qui habet titulum habilem ad translationem dominicum possessione, dicitur, & præsumitur bona fide, dummodo ignorauerit rem alienam, quæ ignorantia præsumitur de praeterto; etiam si de praesenti licet. Baldus conf. 466. Considerandum est, per tot. lib. 5. maxime in fine.

† Extende, quia imo titulus iniustus causas ab errore iuris, quando possessor creditus titulum iustum, sufficit ad præscribendum. Romanus conf. 123. col. 4. circamed. ver. sufficit enim.

† Extende, etiam si talis habens titulum possederit per decennium contra ius commune. Alexand. conf. 10. V. s. in §. n. 6. ver. sexto per præscriptionem. lib. 1.

† Et titulus divisionis inducit bonam fidem. Alexand. conf. 200. 5. V. s. numer. 3. ver. nem probata est, lib. 2. † Et non tollitur iste titulus ex sententia in petitorio, quæ non admittitur in possellorio, & maxime, quando non constat de facultate delegati, neque de processu; & quia sententia lata in petitorio non priuat aliquem sua possessione, donec exequatur legitimate. Alexand. dicto confil.

200. n. 10. & seq. ver. nec obstat. lib. 2. vbi n. 12. dicit, quod etiam si sit ap-

Dd 4 pel-

pellatum, & deserta appellatio, tamen potest adhuc de nullitate di-
7 ci. † Amplia, quia bona fidei possessor dicitur, & prescribitis, qui
possidet rem cum titulo: licerat sciat suum authorem, & se ipsum tene-
ri actione personali versus tertium, quia debitum est personale, &
illius scientia non impedit prescriptionem currere; in soluto
facta post prescriptionem existimat non interrupit eam. Bald. conf.
236. *Iste magistrus per tot. lib. 3. vbi*, quod praedicta procedunt tam de iu-
re Ciuitatis quam Canonico. † Declara totam istam materiam secun-
dum Couarri. in 2. parte relection. cap. possessor, de reg. iur. §. 7. per tot.
vbi, quod bona fides contrariatur male fidei, & e contrario; sed ta-
men datur medium, scilicet, vt non sit bona, nec male fidei, ideo
non sequitur argumentum ex uno ad aliud, & quid in eo qui errat in
iure, vel in facto, vel in utroque. † Amplia, quia bona fides defun-
cti presumuntur in herede. Dyn. d. conf. 28. numer. 2. ver. item pater
eius.

10 † Amplia, quia quilibet presumuntur bona fidei possessor etiam sine
titulo, quando non constat de possessione antiquiori, & ius com-
mune non resistit possessori. Bart. in *L. Celsus. ff. de vñcap.* Bald. & An-
gel. in *L. super longi. C. de præscript. long. temp. Canon.* in cap. si diligenti, de pre-
script. vbi Fel. attestatur de * communem. Gemi. in c. 1. col. 2. cod. lib. 6.
* Baldus in *L. Celsus. §. expedita. n. 9. ff. de vñcap.* vbi dicit * communem.
Alciat. reg. 3. præsumpt. numer. 3. qui pariter dicit * communem,
11 & ab ea non recedendum. † Extende, quia in dubio quis presumuntur
bona fidei possessor. gloff. *Instit. de vñcap. in princ. in ver. bona fides,*
12 & in cap. si diligenti in ver. bona fides de prescript. Bar. d. *Celsus. ff. de vñcap.*
cap. † Extende, quia ex possessione 30. annorum sine titulo presumuntur
bona fides. Alexand. conf. 10. numer. 7. lib. 2. plenius conf. 8. Atten-
13 tis ius. numer. 3. lib. 7. † Amplia, quia possessor etiam sine titulo ex sola
longa possessione presumuntur bona fidei. Alexand. ad Bar. in *L. ex di-
uerso. ff. de rei vendic.* & quod possessor 10. annorum causat bonam fidem.
Alexand. conf. 20. *Vñso. & discuso. col. 2. vol. 2. numer. 7.* sequitur
Deci. conf. 27. *Vñs processu. col. pen.* Bald. & Ang. in *L. pen. C. quibus non*
14 obstat longi temp. prescript. † Et intelligunt praedicti Doct. de longa
possessione 10. annorum. vt per gl. in rubr. C. que sit longa consuet. Alex. in
L. si filios famili. §. ff. sol. matr. & d. conf. 200. col. 2. in fine. numer. 7. lib. 2.
15 † Contrarium tenet Bart. in *L. si ad sua. C. vnde vi.* vbi, quod antiquus
Dominus, vel possessor, aut successor potest opponere de malafide
possessoris vñque ad 30. annos, & quod sine titulo non admittatur
prescriptio decem, vel 20. annorum de iure communi. Roman.
16 conf. 166. numer. 6. & seq. ver. quoad tertium. † Declara, quia prima opinio
procedit, quod possessor per decem annos presumuntur bona fidei,
vt lucetur fructus, quando antiquus possessor non opponit ex-
prefte de malafide, sed simpliciter petit condemnari in fructibus,
17 si vero oppositum de malafide in individuo, tunc Bar. doctrina pro-
cedit. † Declara, quia bona fides presumuntur in omni possidente,
nisi alius antiquior possessor appareat. Alexand. conf. 8. Attentis. nu-
mer. 3. ver. item exponunt. lib. 7. † Extende a fortiori in possessione lon-
gissima. Deci. conf. 266. *Ad exclusionem. col. fin. in fin. Cor. conf. 23. col. 2.*
vol. 1. Roman. conf. 166. numer. 8. ver. premissas tamen. vbi apostill. in
19 ver. titulo, dat concord. † Extende in possesso habente extitu-
le erroneo errore iurius causato, quando concurrit diuturnitas tem-
poris in non petendo ab eo, cui res debetur, quando sumus in
possessore maiore, si vero sumus in minore, vel muliere, magis de
facili presumunt bona fides ad excusandum à fructibus perceptis,
ne condemnetur. Vnde, *Hereditatis petitio est iudicium vniuersale,*
20 & quid veniat. Conclus. 34. numer. 12. & seq. † Extende, quia possessor
per 30. annos presumuntur bona fidei, etiam si careat titulo, & con-
stet de antiquiori possessione. Barto. in *L. fin. in fin. C. vnde vi.* sequitur
Abbas in c. si diligenti. col. 3. de prescript. dicens hoc dictum esse
singulariter notandum, & mente tenendum. Alexand. conf. 16. in
causa, & lite, circa fin. & conf. 24. *Ponderatis. col. fin. lib. 5. & conf. 71.*
Videtur prima consideratione, circa prim. & conf. 110. *Vñs acutissimis.*
col. fin. lib. 1. & conf. 7. In causa, & lite, col. fin. & conf. 151. *Vñs*
themate. col. 2. lib. 2. plene Cur. conf. 82. Deus pius: vbi omnes pre-
faci Doctores dicunt, quod ex eius 30. annorum etiam nullo ap-
parente titulo bona fides presumuntur etiam contra antiquum pos-
sessorum, & eidem firmat Socin. conf. 181. *Vñs capitulis. lib. 2. Corn.*
conf. 136. Licer satii. in princip. lib. 2. Iason in *L. clavis possidere. §. qui ad*
mundinas. col. 2. in prima lectura. ff. de acquir. poss. vbi allegat plures
authoritates; & dicit * communem. Balbus in *L. Celsus. §. expe-*
21 *dita. numer. 10. ff. de vñcap.* † Declara praedicta procedere in dubio,
22 secus in clericis, qui presumunt cedit veritati. † Extende, quod
id dicitur de possesso 30. annorum in prophani; procedit in
possessione 40. annorum contra Ecclesiam, quia etiam error iurius
non impedit prescriptionem 40. annorum contra Ecclesiam. Ca-
23 strens. conf. 8. In causa, que veritatem numer. 4. lib. 2. † Extende, quia
etiam dominium vnde acquiritur per 30. annorum possessionem

etiam sine titulo, aut nisi tricennale. vbi * Doctor. C. de bon. mater. *
Bart. in *L. si quis. emptionis. §. 1. C. de prescript. 30. annor.* Aretin. *Instit. de*
vñcap. in fin. principi. Felin. in rub. de prescript. Balbus in tract. de
prescript. in 2. par. princ. questione. 2. & in 2. par. tertie partis princ. questione,
6. numer. 2. & 3. late Baldus Salyet. Alexand. & Iason in *L. traditio-*
nibus. C. de patis. † Restringe, quia vbi agitur de presumpta bona
24 fide; si non allegetur, non relevat, ideo procedunt ampliations,
& extensioes, quando allegatur bona fides, alias fecus. Baldus &
Angel. in *L. super longi. col. 3. ad fin. C. de prescr. long. temp.* & hoc est re-
gulariter, quia debet proponi; & allegari. Baldus in cap. 1. §. *si quis per*
30. colum. 3. si defendo fuerit contra inter domi. & agnat. Balbus in *cap.*
per tuas. colum. 2. de testibus. Angel. in *L. eum qui.* §. *fin. ff. de publica.*
Cuman. conf. 43. circa fin. vbi dicit errorem, & bonam fidem
præsumi; ita demum si allegetur, idem Alexand. conf. 76. lib. 1.
Vide Conclusionem proximam sequentem. ver. limita. † De-
clarata restrictionem, quia non procedit in possessione tertiis temporis,
cuius initia memoria non extat, quia non requiritur allegatio, nec
propositio. Vide, Allegari debet id, quod est fundamentum intentionis.
Conclus. 252. Vide plene per Malcard. Conclus. 225. Bonafides quo-
modo presumuntur ex diuturnitate temporis 30. vel 40. annorum. † Am-
plia, quia si, qui errat in iure, dicitur habere bonam fidem ex lon-
ga prescriptione; quando habet ius gentium pro se, & equitatem,
fecus si error esset in iure gentium. Baldus conf. 179. Quando se-
piens, circa fin. vers. 6. ad adverte. lib. 4. † Et maxime; quando error
27 est simul iuri; & facti, quia causat bonam fidem. Roman. conf.
122. Circa primum, numer. 2. ver. secundo quia. † Et quando errans
in iure dicatur ex titulo errato lucrari fructus, & habere bonam
fidem, vide in verbo *Fructus quando lucratur possessor bona fidei,* & quis
dicatus bona fidei, vel non. Conclus. 488. † Declarat plenissime Co-
29 uarru. in 2. parte relection. cap. possessor; de regul. iur. §. 8. per tot. vbi, quod
presumuntur bona fides in dubio, nisi contrarium probetur etiam si
ne titulo, sed contrarium in eo, qui rem vacantem apprehendit,
sed tamen triginta annis, vel quadraginta purgatur. † Declara, quia
diuersus respectibus errans in iure dicitur bona fidei, & male fi-
dei. Nam sciens rem prohibit alienari in facto, & credens posse
alienari pro legitima, & sic errans in iure dicitur male fidei quo-
ad alienationem, quia est nulla, ex quo agit de lucro captan-
do, quo vero ad melioramenta facta, quia agit de damno vi-
tando, dicitur bona fidei, vt deducat illa. Caffren. conf. 247. In
causa, que veritatur. colum. penult. numer. 7. ver. venio ad tertium. lib. 1.
vide plenus, quando prescribat ex uno capite ab eo; qui habet
bonam fidem, licet quod alius caput habeat malam fidem. Co-
uart. d. 2. par. select. cap. possessor. de reg. iur. §. 8. numer. 5. & seq. vbi lati-
sum. † Amplia, quia errans in iure prescribit per 40. annos. Roman. 31
conf. 123. col. 4. ver. primo quia, numer. 2. vbi apostill. in ver. quadraginta:
vbi citat pro vtraque opinione, & dicit * communem, & ratio est, *
quia haec prescriptio non erat nota de iure Ciuitatis vñbi Roman.
† Extende, quando error iurius est probabilis, quia procedit pre-
scriptio, cum bona fides adsit eo casu. Roman. d. conf. 123. col. 4. ver.
nisi est error iurius, vbi, quod error iurius probabilis aequiparatur er-
rori facti; vbi apostill. in verb. rideatur; dat concord. & error iurius
excusat excludit secundum * communem, de qua Roman. conf. *
166. numer. 7. vbi apostilla in ver. iustissimo. † Restringe, quia regula-
33 riter error, seu ignorantia iurius non inducit bonam fidem, neque
causat prescriptio. Roman. dicto conf. 123. col. 4. ver. quinimo. nu-
mer. 2. vbi apostilla in ver. non sufficit, & plenus conf. 166. *Vñs diligenter.*
numer. 6. ver. quoad tertium, qui loquitur in vñcipatione, & apostil-
la in verb. proficit. citat plures concord. † Amplia, quia bona
34 fidei possessor dicitur, & presumuntur mulier; quia ignorantia iurius
excusat, si possidet aliquid sibi legatum contra formam statuti,
quando concurreat patientia herede, ideo facit fructus suos con-
sumptos. Baldus conf. 313. Non video, quod ea, libro primo maxime in fin. 35
In solo possesso cum ignorantia iurius non inducit minorem; &
mulierem a restitutione fructum; quia error iurius tales excusat
simpliciter. Vide, *Hereditatis petitio est iudicium vniuersale.* Conclus. 34.
numer. 12. & seq. † Amplia, quia bona fide ad effectum cau-
36 da prescriptio in mente dicitur, qui possidet bona propria,
licet generaliter hypotheca, ideo emens a tali debito prescribit
cum titulo spacio decem annorum inter presentes, & inter absen-
tes spacio viginti. Cuman. conf. 54. Leonardus, in princip. † Amplia, vt
procedat etiam in eo, qui possidet pro herede, quia si credit se do-
minum; dicitur bona fidei. *I. probare. ff. de petit. hered. I. apud antiquos.*
vbi Bartol. C. de furt. idem Bartol. in *L. illud. ff. de petit. hered.* Deci. conf.
27. numer. 8. † Restringe, quia licet titulus minus iustus sufficit ad
37 prescribendum cum bona fide, tamen titulus putatius pro legato,
& pro emptore non sufficit. Roman. conf. 166. *Vñs diligenter.* numer.
7. ver.

39 7. ver. item nec suffragatur. † Amplia, quia defunctus possessor praesumitur bona fidei, si non probatur mala fides. Dyn. confil. 28. The-matale est; quidam, in princ. qui tamen videtur præsupponere titu-lum. † Limita, quia is, qui a principio habet scientiam relatiæ, non praescibit, quia est mala fidei, & præscriptio non habet locum sine titulo, & bona fide. cap. possessor male fidei, d. reg. iur. in 6. Ang. Aret. conf. 93. nulli dubium numer. 18. & seq. ver. & quod non prescri-41 pferit, vbi, quod non potest incipere prescribere. † Extende, quia imo si praescibere capisset, si superueniat mala fides, de iure Civili praescribit, nisi licet; cuius sit res, sed de iure Canonico nullo modo praescribit, Aretin. dicto confilio 93 numero 19. † Extende, quia imo si superueniat dubietas iuris alieni; non praescribit de iure Canonico, quod attendi debet, secus de iure Civili. Angel. Aretin. dicto confilio 93. numero 20. & seq. versiculus, si autem abso-lute.

43 † Limita in eo, qui ignorat suo nomine ab alio; qui non sit pro-curatur, acquisitum, quia ex quo ignorat, non potest dici bona fidei, quia ea; quæ sunt animi, requirunt scientiam. Angel. confil. 44 34. P. ter emit. numer. 3. † Limita, quia in rebus spiritualibus possessor sine titulo praesumitur mala fidei, ideo quando ius resistit, in incorporalibus praesumitur bona fides, quando vero assistit, praesumitur bona fides. Alexand. conf. 75. Viso ponderatis. num. 47 lib. 4. cum seq. vbi allegat Rotam, & restringit, nisi longa est posse fidei.

45 † Extende idem in beneficialibus; quia non habens titu-lum non praescribit. Egid. Bellam. conf. 41. numer. 2. & 3. † Ex-tende in quarta debita parochia, quia fratres habentes privilegium; quod non ostenditur esse factum post elem. Dudum, de sepult. non possunt praescribere, quia quarta sine titulo non potest praescribi; nec excusat ignorantia iuri-sis, vt dicit Alexand. conf. 196. Viso testamento. col. pen. vers. nec ex-47 casuentur lib. 2. † Limita in possesso pendente lite in possessione, quia non praesumitur bona fides ex sola quasi possessione.

48 Alexand. confilio 75. numero 46. vbi apostol. lib. 4. † Extende, quia mala fides non purgatur ex sententia iudicis. Alex. conf. 75. in si. lib. 4. sub n. 50.

49 † Et maxime, quando sententia est evidenter iniusta, vel in-i-qua, quia nunquam tuerit eum, qui vigore sententiae vult causare titulum, & maxime; quando fuit in mala fide; vt quia sciuit iniu-stam, vel procurauit ex dolo feiri, vel cum falsis testibus, tunc nun-quam praescibit; neque tueri potest, quin sit in peccato, Ioh. de 50 Im. confil. 147. numer. 10. quod est Fulgoij. † Limita, quia possidens sine titulo, vel cum titulo reprobato dicitur mala fidei possessor. Bart. in l. quem ad modum. col. 2. ver. nota ex hoc. C. de agricol. & censit. lib. 11. Felin. in c. si diligenter, de prescriptio. & ideo tenetur ad restitu-tionem fidei. L. mala fidei. C. de cond. ex lege. L. fundum, vbi glossa in fine. C. de rei vendic. & ibi Bartol. Pract. Papien. in formatibeli, in 51 actione reali, in vers. simul cum fructibus. † Et habens conscientiam laetam, prout habens titulum visturatum, vel simulatum, non praes-52 scribit. Abbas confilio 76. In presenti, in fine, libro 1. † Limita, quia is, qui emittat minorem scientiam, & sine solemnitatibus requisitis, dic-tur nulliter emitti. & est mala fidei possessor, quia requiritur cau-sa, & decretum, alias est nulla. l. magis, puto. §. non passim. ff. d'ebus eorum. Affid. decif. 149. Ideo tenetur ad restituionem bonorum cum fructibus. l. si præsumit. non solum, & l. præsumit. C. de præd. minor. & haec est praesumptio iuris & de iure, quæ non admittit proba-tionem in contrarium. Iason. in §. si quis in fraudem; numero 45. In-situt. de action. Roland. confilio 72. numero 15. libro 4. Bursar. confil. 140. numer. 6.

53 † Et qui non seruat solemnitates requisitas, dicitur contra iu-ra mercari, ideo est mala fidei. cap. qui contra, d'eregul. iur. vbi Dyn. in 6. Boer. decif. 1. numero 54. Socin. lun. confilio 69. numero 45. libro 1. Paris. in cap. si diligenter, numero 26. d'erescript. Curt. Iun. confilio 50. numero 5. Neuza. confilio 85. numero 14. Menoch. de recuper. remed. 15. numero 179. † Extende, quia non solum teneat de percepto, sed etiam de percipiendis tamante, quam post item contestatam, & non solum de extantibus, sed etiam de contemptis. l. contra. C. si quis ignor. rem mino. Pedemont. decif. 160. per tot. um, vbi pro utraque opinio-nis, & numero 11. cum seq. dicit hanc crebriorem, & veriorem, quam etiam ampliat, & quod tenetur tanquam possessor mala fidei ad 55 omnes fructus. † Extende, quia tutore vendente ante confectionem inuentarium, & decretam administrationem, & sine solemnitatibus dicitur mala fidei, & contra iura mercari; & non admittit probatio in contrarium. Rola. à Vall. conf. 72. numero 4. & seq. lib.

56 4. † Extende; quia etiam tenetur ad deteriorationes factas. l. domū. C. de rei vendic. facit text. in l. si colonus. §. culpe. ff. locati. † Declara, 57 quia si minor factus est locupletior, vt quia inuestiuit pretium, ille

tenetur illud restituere emptori vna cum usuris. l. patri. §. si pecuniam. ff. minor. potest tamen fieri compensatio fructuum cum usuris proportionabiliter. † Limita; quia possessor vigore adjudicationis, 8 nulla, ordine iuris non seruato dicitur mala fidei, ideo tenetur ad fructus, nec excusat ex titulo habito à iustice, quando ordine iuri-sis non seruato habuit. Bart. in l. ad fin. C. de fid. insfr. & iure hasta. lib. 10. glossa, & Bartol. in L. quernadmodum. C. de agricol. & censit. lib. 11. Bartol. in l. sed silege. §. scire, & ibi Castr. ff. de per. hered. idem Castr. & ibi Balbin. l. Celsus, in 4. not. in 3. limi. de usucacion. Pedemont. decif. 16. o. vbi de * commun. Vide; Bonafides quando praesumatur in praescri-bente, vel non. Conclus. prox. seq. Vide, Fructus lucrantur à bona fidei pos-sessore, & quia dicatur bona fidei. Conclus. 48. numer. 35. & multis seqq. Vide plene per Mafcard. Concl. 224. & Concl. 225. & 228. Etan bona fides probetur confectus, & qualiter Mafcar. Concl. 226. Etan probe-tur bona fides cum iuramento. Mafcard. Concl. 227. Etan probe-tur bona fides per vincum testem. Mafcard. Concl. 228.

Bona fides quando praesumatur in praescribente, vel non. Concl. 100.

R E G U L A † est, quia bona fides praesumitur in eo, qui habet, & titulum empionis. Baldus conf. 221. Causa talis est. P. interficit. lib. 1. Signoro. conf. 22. numer. 2. vbi dicit * communem, & esse pro regu-la constitendum dicit Roman. conf. 42.4. Circa propostum, numer. 3. ver. regulariter. † Extende, vt procedat, etiam in singulari successe, 2 quia licet auctor est mala fidei; tamen habens titulum dicitur bona fidei. Signorol. conf. 22. n. 2. in si. vbi dicit * cōmūnem, & quod glossa tenens contrarium in l. si duo, in princip. ff. vti posid. communite re-probatur.

† Extende, quia ordo superioris seruit pro titulo ad inducen-dam bonam fidem. Roman. conf. 123. Circa primum. numer. 2. ver. quoad secundum. † Declara, quia bona fides, vt oritur ex titulo in praescri-bente, debet allegari, alias non rebeat. Alexand. conf. 92. Vijo. numer. 2. ver. & est allegata, libro quanto vbi apostilla dat concord. in verb. alle-getur. allegat Alexand. conf. 69. numer. 13. lib. 3. Vide, Allegari debet id, quod est fundamentum intentionis. Conclus. 252. † Extende, vt procedat etiam quoad for. in conscientia, licet sit fama, vel rumor via, quod res empta sit ex pecunia Ecclesie per vendentem, & emptor de hoc fuit certioratus ab uno teste; quia non tenetur credere, & potest praescibere tanquam bona fidei possessor. Baldus conf. 295. Fama vicinia est, per tot. lib. 1. quod est Gualderi de S. Ziz de Papia. † Extende, quia habens titulum, & possessionem praesumitur bona fidei; nec sequitur, credi thodi post lapsum temporis ad praescriben-dum rem fuisse alienam; ergo habuit malam fidem in præteritum. Baldus conf. 466. Considerandum est, per tot. maxime in fin. lib. 5. Vide, Fructus lucratur habens titulum, & quando secus. Conclus. 489. † Et quod bona fides ex titulo praesumatur. Mafcard. Conclus. 228. Bona fides quo patio ex titulo praesumatur. † Amplia, quia haec possidens cum ti-tulo, & quilibet habens titulum praesumitur bona fidei, nisi constet de mala fide. Ancharen. conf. 142. Clarior. numer. 13. † Extende, er-iamsi constet per verba narrativa in instrumento inter alios, quod pars aliqua spectet ad alium, quia cum sit inter alios, & narrativa ad incurrunt relata, non tollunt fidem bonam Ancharen. d. conf. 142. nu-mer. 14.

† Extende, quia praesumitur ex titulo renunciationis; & ex titu-lo diuisitionis. Vide Mafcardum Conclus. 229. Bonam fidem praesumit ex titulo renunciationis, & diuisitionis. † Amplia; quia bona fides cau-satur ex iuri in iustitia titulis. Alexand. conf. 127. Vijo. numer. 11. ver. & 10 ideo Bald. lib. 4. † Amplia, quia succedens in ius alterius praesumit bona fidei. Egid. Bellam. conf. 6. numer. 17. † Amplia, quia is, qui ignor. aliiquid; per quod inducitur mala fides, dicitur esse bona fidei, quia mala fides dolum praesupponit, qui excluditur per ignoran-iam. Egid. conf. 7. n. 8.

† Extende, quia sententia lata contra possessorum si non est intima, cum sit absens, non praesumitur deuenisse ad notitiam, & non inducit malam fidem, & licet sciatis item, tamen sita mala fides non inducitur, quando per 30. vel 40. annos possedit. Ca-stren. conf. 81. numero 4. libro secundo, qui loquitur, quando sumus in iis, in quibus ius commune non resistit. † Amplia, quia praesumit bona fides, quando aliqua causa verisimilis subest. Egid. d. conf. 7. num. 9. ver. quarta, vbi, quod error in facto, non in iure induc-it bonam fidem.

† Amplia, quia bona fides praesumitur in præscriptione, cuius ini-tii memoria in contrarium non existit, nec valet argumentum, quod à principio inducatur fides mala, quia per tanti temporis spatium cessat.

cessat argumentum. O'drad. cons. 172. ver. ad septimum. & consl. 244. numero 11. vers. secundo opponebatur. Signorol. consl. 253. numero 2. † Contra rati, quando constat ab initio de mala fide. Crauet. plene de antiqu. temp. in 4. parte, numero 16. & sequen. fol. 220. & seq. vbi la-
tissime pro vtraque opinione. † Amplia, quia bona fides praesumit ex possessione & fama simul, quod res spectet ad possidentem. Baldus consl. 289. Quia confutudo. numero secundo & sequen. libro 4. vbi in fine, quod saltem sufficit ad absoluendum a pena, in iis,
19 qua sunt de regalibus principiis a primate posseditis. † Amplia, quia bona fides praesumitur, vbi mala fides non appetit. Baldus Bart.
¶ Castrens. & alii in l. sed silege. § scire. ff. de petitio. hered. Vide, Fructus quando lucretur bona fidei possessor, & quis dicitur bona fidei, vel non. Concl. 448.
20. † Declara è conuerso, quia mala fides praesumitur, vbi n. ala causa allegatur, quia praesumitur allegre meliorem, quam habeat possessor. Aegid. consl. 10. numero 20. ver. præterea, & numer. 39. vers. secunda illa-
rio. † Amplia, quia in dubio bona fides praesumitur, gl. in 1. Inflit. de vocatione cap. si diligenti, extra, de praescripto. Bart. in l. Celsus. colum. pe-
nult. ff. de vocatione. Alexand. consl. 20. vol. 2. Deci. consl. 375. in fin. & est
* communis * opinio, quod quilibet possessor praesumitur bona fidei, vt per Fei. in cap. si diligenti; de praescripto. Balbus in rep. l. C. lms. ff. de vocatione. numero 84. Caltr. consl. 97. Vt si quibusdam. ver. tertio quia,
22 vsque in fin. lib. 1. † Extende maxime stante possessione decennali. Alexand. d. consl. 200. lib. 2. col. jn. & consl. 142. libro 1. & consl. 69. 22 libro 5. Deci. consl. prædicto 385. in fin. † Extende in eo, qui possedit sine titulo per 20. annos in casu statuti, quod sufficit praescriptio 20. annorum, (prout in Civitate Firmi) quia licet statutum debeat intelligi cum bona fide, tame sufficit, quod sic allegata, & de contraria non contritet. Abbas consl. 77. In questione. colum. 3. in fine. ver.
24. an autem subiaceat, cum sequen. lib. 2. † Extende, quia licet quis non sit in expressa bona fide, sufficit tamen, si non constat de mala fide. * Bart. in l. sed silege. § scire. ff. de petitio. hered. cum quo * omnes transe-
25 unt. † Declara, quia mala fides praesumitur in iis, in quib. requiritur titulus, quod quis possidet sine titulo quia cessante titulo error in-
justus non sufficit, fecus in iis, in quibus titulus non est necessarius, ius,
26 ita Castrens. consl. 9. in fin. numero 3. libro 1 † Limita, quia non praesumitur bona fides, si exteat fama in loco, quod praescrivens erat debitor, vel hoc apparebat per aliquam scripturam, vel si praescrivens hoc intellexit ab aliqua honesta persona, cui verisimiliter debuit eti. Abb. consl. 10. numero 8. ver. scire. ff. de vocatione. lib. 1. So-
cinc. consl. 22. col. fin. ver. quinque, lib. 1. Roman. consl. 424. numer. 2. ver. ma-
27 lam autem scie. vbi loquitur in emente. † Limita, quia sola scientia; quod res sit aliena, inducit malam fidem. l. bone fidei ff. de vocatione
signific.
28. † Limita, quia sine titulo possesso praesumitur clandestina, &
sic male fidei, quæ etiam trahit in vniuersales successores. Signo-
29 rol. consl. 253. colum. 2. v. r. item in dubio. † Limita, quia quando con-
stat de antiquiori possessione, tunc habens iuriorem non potest
habere bonam fidem, quia possessor recentior praesumitur clandestina, & virtioxa. Alexand. consl. 192. In causa, & lite. numero 3. & seq.
30 ver. nec est verum. lib. 2. † Extende, quia siue is, qui habet antiquorem
possessionem, hoc opponat, siue etiam quis alleget, & probet pos-
sessionem antiquorem tertii, sufficit ad inducendum malam fidem
iuriorem possessoris. Alexand. consl. 192. In causa, & lite., numero 3.
ver. nec est verum. lib. 2. vbi, quod pariter inducit malam fidem in acto-
31 re. † Contra rati tenet ipse met Alexand. consl. 200. Viso, & discurso
numero 5. ver. nisi secundum eum. lib. 2. vbi, quod habens iuriorem re-
maner bona fidei, quando antiquior non est sui aduteriar, sed
32 tertii, & quod ius in hoc non contradicit. † Limita, quia is, qui emit
ab aliquo vendente nomine proprio, & nomine alieno, dicitur ma-
la fidei quoad partem venditam nomine alieno, quantumcumque
de ratio promiserit, & non facit fructus suos, neq; praescribit in prae-
iudicium eius, cuius dominus facta est videntio, quia cum emit scien-
ter rem alienam, non potest dici bona fidei. l. fin. ff. pro empt. & ibi
Bart. & eidem Bart. in l. cum vir. pro pess. ff. de vocatione. & est text. in d. l. fin.
¶ ff. pro emptore. Vide, Vendere quilibet potest rem alienam. Concl. 53.
33. † Extende, quia emens ab altero procuratore, de cuius mandato
non constat, praesumitur in mala fide. Alexa. consl. 35. Considerat.
34 numero 3. & 4. vers. alia rati. ne lib. 7. † Extende, vt in tantum sit
verum, quod talis emptor non facit fructus suos; nec praescribit,
nisi sequuta ratificatione illius, cuius nomine alter vendidit. Corn.
35 consl. 275. incip. Quanguam. lib. 2. † Declara, quia licet tanquam
malefidei possessor non excusat à fructibus perceptis; tamen
facit suos perceptos ex suis melioramentis factis, de quibus non est
36 satisfactus. Affidit. deci. 87. numer. 6. & 7. † Restringe, quia talis
emptor excusat à fructibus, qui percipi potuerit. Couraru. va-
riar. refolutio. lib. 1. cap. 6. numer. 4. ver. proxima quæstio. in fin. Menoch.

der recuper. poss. remed. 15. numer. 6. 09. & seq. † Limita, quia mala fides 37
probatur ex coniecturis. Alexan. consl. 91. In causa, & lite, in princ. lib.
5. † Limita in prescriptione, vel possessione recenti, quia non praesumitur 38
sumitur patronus; qui presentavit ad beneficium, habere bonam fi-
dem, neque acquirit quasi possessionem, licet presentatio fuerit
confirmata; sed deinde in causa appellationis fuit cassata, quia bona
fides cessat, quando quis possidet sine iuris; vel prætoris assistentia.
Caderlin. consl. 142. alias 3. de causa poss.
† Limita in incorporalibus, quia is, qui non habet titulum, non 39
praesumitur habere bonam fidem, Calder. d. consl. 143. numero 2. ver.
ynde dicunt, alias tertio, de causa poss. † Limita, quia mala fides praesumitur 40
tur vbi cuncte contra iura quis mercatur, c. qui contra iura de regul.
iur. in 6. c. 2. dereb. Eccles. non ait. lib. 6. † Declara, vt mala fides praesumitur 41
matur in iis, que sunt simpliciter prohibita, si vero prohibito non
est simplex, sed sub certo modo, titulus praebet bonam fidem. Calder.
consl. 194. circa med. ver. distingue, alias; quartio de praescripto. † Limi-
ta, quia habent titulum pendente lice quatinus praesumitur dolo
malo, & fraude quesuuisse, nisi est à domino qualitus. Alexand.
consl. 192. num. 4. & seq. ver. præterea, lib. 2. † Idem est, quando titulus
est à quocunque procuratus, quia non reuelat; alias quilibet sibi cum 43
mala fide procuraret titulum a quocunque Alexan. d. consl. 192. num.
5. & 6. lib. 2. † Limita, quia in causis omnibus, in quibus habent ti-
tulum, & possessionem, vel habens possessionem ab habente titu-
lum, praesumitur bona fidei, intelligitur, si allegetur bona fides, ali-
as non, vt in indi duo declarat. Affidit. deci. 17. num. 14. v. q. in fin.
vbi, quod si non allegetur, non praesumitur, dicitamen, quod po-
test allegari etiam post concludum in causa, pro quo ultra illa gata
per eum vide Deci. consl. 267. num. 5. col. fin. in fin. Vide Conclusionem
proximam præcedentem, num. 24. ver. Restringe † Limita, quia is, qui 45
habet titulum ab uno; & possessionem non ab eodem; sed ab alio,
non dicitur habere bonam fidem, ideo non praescribit, neque publi-
cianam intentat, quæ bonam fidem requirit. Alexand. d. consl. 192.
num. 5. ver. quia primo, lib. 2. † Limita in eo, qui contrahit cum aliquo, 46
tanquam procuratore alterius, quia si non constat de mandato, di-
citur esse in mala fide. l. fin. ff. pro emptore, per quem tex. ita Bar. in l.
cum vir. circa fin. ff. desvir. Alexand. consl. 55. col. 2. lib. 2. Crauet. consl. 260.
num. 3. ver. imo credens. † Limita, quando emens fatetur aliquid, per 47
quod mala fides deretur, veluti si fatetur se administrasse bona no-
mine Titii; & emit ab alio, quia cire debuit, ad Titum, & illius
hæredes pertinere. Roman. consl. 424. numer. 2. ver. secundo pro-
batur.
† Limita, quia in iis, in quibus ius commune resistit, nunquam 48
praesumitur bona fides, quare requiritur probatio, quod possessor sit
legitima de licentia superioris. Aegid. Bellam. consl. 10. num. 35. in fin.
ver. quod autem de iure, & seq. vbi late allegat, vbi, quod omnes tenen-
tur credere iu. a. sc. bene condita, igitur poss. si contra est vi-
tiosa, quia in mala fide fundata est. † Extende limitationem, quia v. 49
bicumque requiritur dispensatio Principis in actu, in quo repugnat
ius commune, nisi doceatur, non potest constare de bona fide, & hec
est ratio, ob quam sine titulo in beneficialibus non datur restitu-
ad possessionem, vt seruat Palatum Apostolicum, ita Aegid. d.
consl. 10. n. 4. ver. tercia ratio, vbi late. † Retringe, vt non procedat, 50
quando concurrat longissima tempus, vel quando aliquis succelerit
in ius alterius, de primo est text. in l. posideri, §. ff. seruus ff. de acquir. pos-
sess. de secundo est text. in l. qui in alterius ff. de reg. iur. † Declara restri-
xi-
31. † Contra rati tenet ipse met Alexand. consl. 200. Viso, & discurso
numero 5. ver. nisi secundum eum. lib. 2. vbi, quod habens iuriorem re-
maner bona fidei, quando antiquior non est sui aduteriar, sed
32 tertii, & quod ius in hoc non contradicit. † Limita, quia is, qui emit
ab aliquo vendente nomine proprio, & nomine alieno, dicitur ma-
la fidei quoad partem venditam nomine alieno, quantumcumque
de ratio promiserit, & non facit fructus suos, neq; praescribit in prae-
iudicium eius, cuius dominus facta est videntio, quia cum emit scien-
ter rem alienam, non potest dici bona fidei. l. fin. ff. pro empt. & ibi
Bart. & eidem Bart. in l. cum vir. pro pess. ff. de vocatione. & est text. in d. l. fin.
¶ ff. pro emptore. Vide, Vendere quilibet potest rem alienam. Concl. 53.
33. † Extende, quia emens ab altero procuratore, de cuius mandato
non constat, praesumitur in mala fide. Alexa. consl. 35. Considerat.
34 numero 3. & 4. vers. alia rati. ne lib. 7. † Extende, vt in tantum sit
verum, quod talis emptor non facit fructus suos; nec praescribit,
nisi sequuta ratificatione illius, cuius nomine alter vendidit. Corn.
35 consl. 275. incip. Quanguam. lib. 2. † Declara, quia licet tanquam
malefidei possessor non excusat à fructibus perceptis; tamen
facit suos perceptos ex suis melioramentis factis, de quibus non est
36 satisfactus. Affidit. deci. 87. numer. 6. & 7. † Restringe, quia talis
emptor excusat à fructibus, qui percipi potuerit. Couraru. va-
riar. refolutio. lib. 1. cap. 6. numer. 4. ver. proxima quæstio. in fin. Menoch.

Bonorum appellatione quid veniat.

Concl. 101.

BONORVM † appellatione non venit hæreditas, vel successio, i
maxime, quando ad presentia bona restiguntur depositio, vel
conuentio inter viros. Oldrad. consl. 139. Ad habendam, in princ. ver. præ-
terea cum verba. Vide, Iura, & actiones an competentur inter mobilia, vel
immobilia. Concl. 494. † Et triplicem est speciem bonorum; videli-
cot

et mōbilium, item immobilem, item iurium, & actionum. *Mantua singul. 632. Ex nominibus. Vide Bonorum multa sunt species. Conclus. 3. 102.* † Amplia, quia appellatione bonorum meorum non includuntur & alienum, sed interligitur potius deducto &re alieno. Cumam. conf. 51. Quod d. Ambrosius; in prin. Io. de Anan. conf. 3. in prin. ver. secundo potest, quia intelligitur deducto &re alieno, ideo si testator legat filiaz aliquid, ita, quod de bonis suis plus petere non possit, poterit petere dotem matris, quia est debita, & debitum non est de bonis. *Corn. conf. 212. num. 5. ver. secunda autem. lib. 1. Vide, Aes alienum debet semper deducere, & qualiter. Concl. 333.* † Amplia, quia appellatione bonorum non veniunt fructos in testamento, etiam si addatur, bonorum quomodoconque & qualitercumque, secus appellatione pecuniae, ideo grauatus restituere omnia bona quomodoconque & qualitercumque non restituit factus perceptos, secus si dixisset, omnem pecuniam. *Angel. conf. 331. An in restitutione per tot. vbi est casus. T. Amplia, quia bonorum appellatione non veniunt feuda. Barr. in l. s. patronis. ff. ad Trebell. Anch. conf. 3. 8. Prima facie, numero 4.* † Amplia, quia appellatione bonorum mobilium, & immobilem non veniunt nomina debitorum, quae sunt tertia species. Deci. conf. 381.

7 † Amplia, quia in donatione facta de omnibus bonis, in quocunque loco iacentibus, & existentibus non veniunt iura, & actiones, primo ex verbis, dedit, & dynavit, quae designant translationem dominii. *vbi autem, §. fin. ff. de verb. oblig.* & non conuenit iuribus incorporalibus, quia ceduntur, ut in puncto tradit Barbat. conf. 3. c. col. pen. & s. lib. 1. Item, quia iura non circumscribuntur loco, *l. Gaius. ff. de leg. 2. l. s. ff. quorū legit.* Idecirco non veniunt in tali donatione, & ad ista, vide in fine, n. 25. ver. restringe. Item quia dicitur, quod donatarius possit dicta bona apprehendere propria auctoritate, quae non applicantur iuribus incorporalibus, ideo veniunt bona mobilia, & immobilia. *Barbat. d. conf. 36. lib. 1. Guid. Pap. conf. 2. Factum. col. 2. & per tot. Areti. conf. 54. In causa Magistri Blasii*, vbi in puncto idem dicit.

8 † Contrarium notatur in ver. *Donatio omnium bonorum quid continet.*

9 *Concl. 650. licet verius credam, quod hic dicitur.* † Extende, etiam si ad sit clausula; *c. est iura*, quia intelligitur respectu rerum donatarum, quia clausula accessoria non ampliat principalem dispositiōnem, clem. i. de prab. Ant. de Burt. conf. 29. † Limita, quia appellatione bonorum certius ex conductione sue ad longum, siue ad modicum tempus. *Alexand. conf. 59. Visiis verbis, in princ. numero 2. lib. 6.*

11 † Extende, quia verba, bonorum, & rerum, sunt latissima; & late interpretanda. *Alexand. conf. 69. numer. 4. ver. quia illa verba, lib. 6.* † Extende, quia verba illa, in bonis, & rebus meis, in viuersalibus adeo sunt latas, & latissime inter praetandas, vt comprehendant etiam solam actionem, & bona; quae non sunt in dominio loquentis, secus si sit dispositio effet particularis, *Alexand. conf. 59. numero 4. ver. quia respondeo, lib. 6.*

13 *Vide, Meum quomodo, & qualiter esse datur. Concl. 225.* † Limita, quia quando simpliciter disponitur de bonis suis, sine qualitate illa, mobilibus, & immobilibus, veniunt iura, & actiones. *Tiraquel. in l. s. i. vnuquam.* * *ver. bona. numer. 8. & 9. vbi infinitos citat, numer. 10. dicit ita omnes.*

14 tenere, exceptis paucis quos citat. *b. C. de reuoc. don.* † Extende multo magis, quando ad sit dicto generali, ut, *omnia bona*, vel dictio viuersalis, *quacunq; bona*, quae magis operatur, quia tunc veniunt etiam iura, & actiones sine dubio, & in fortioribus terminis tradit *Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. glo. 7. n. 20. & seq.* † Limita, quia appellatio ne etiam bonorum mobilium veniunt iura, & actiones, quando testator ita disposuit, quia potest ita disponere. *Deci. conf. 381. Visiis it. n. 5. & 6.*

16 † Limita, quia bonorum omnium appellatione simpliciter, & indefinite facta, veniunt etiam nomina debitorum, secus si sit dictum de bonis omnibus mobilibus, & immobilibus, quia non veniunt nomina debitorum. *Bald. dict. conf. 418. Andreas quondam. lib. 3. per tot. Petr. Acha. conf. 10. nu. 8. Tiraquel. in l. s. i. vnuquam; in ver. bona. numer. 9. & seq. C. de reuoc. donat. vbi infinitos allegat Alexand. conf. 244. lib. 6. Deci. conf. 237. in prin. Negul. de pignor. in 2. membro 2. partis, numer. 9.*

* & * communem dicit Couar. in c. relatum in secundo, quod est lib. 1. * fol. 60. *Alexand. conf. 12. Visiis. n. 10. ver. ad tertium, lib. 2.* * vbi communi. ne. † Extende, quia appellatione bonorum futurorum veniunt etiam nouina debitorum futura. *Petrus de Anch. conf. 101. Expadi. the- 18. mate. n. 8.* † Imo appellatione bonorum presentium, & futurorum veniunt etiam nomina debitorum, si presentium, & futurorum. *Aucha. conf. 19. 101. n. 9. & 10. 10.* † Et nomen bonorum dicitur generale, & continet actionem. *Abbas conf. 43. Videtur primo. numer. 3. lib. 1.* † Extende, quia in generali obligatione omnium bonorum veniunt etiam nomina debitorum. *Castren. conf. 19. 8. Notandum primo, in prin. lib. 1.* † Extende, idem etiam in materia odiofa, prout est confiscatio bonorum omnium, quia veniunt iura, & actiones actiue, & passiuæ. *Imol. conf. 35. n.*

rum, quia veniunt iura, & actiones. *Tiraquel. in l. s. i. vnuquam in ver. bona. n. 12. C. de reuoc.* † Contrarium tenent plures, quos recitat idem *Tiraquel. d. l. s. i. vnuquam; ver. bona. numer. 11. C. de reuoc. donat.* † Extende, quia bonorum appellatione simpliciter, & indefinite veniunt iura, & actiones. *Crauet. conf. 213. numer. 6.* † Restringe, quando fieret mentio de omnibus bonis certi loci, prout, *Iego omnia bona, que habebo Rome, quia non veniunt iura, & actiones. Io. de lmol. conf. 35. numer. 26. ver. item non obstat.* *Tiraquel. in l. s. i. vnuquam; ver. bona. numer. 13. C. de reuoc. don. t. pl. nius supra numer. 7.* † Limita, qui immo si adest di- *ctio vniuersalis, omnia, & quacunq; bona mea, etiam si addatur, mobilia; & immobilia, tunc veniunt iura, & actiones. Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. glo. 7. numero 20. & seq. vbi numero 26.* quod plus importat dictio vniuersalis, quacunq; quam dictio generalis. † Limita, quia appellatione bonorum venit haereditas, & successio in ultima voluntate, vt si sit dictum, *tali bona mea relinquio, quia important institutionem haereditatis. Oldrad. conf. 139. Ad habendum in princip. versio. talia autem. Cuman. conf. 51. Quod d. Ambrosius; in princip. versio. quinet. vbi declarat. Vide, Hereditas quid sit, & in se continet. Concl. 16.* † Extende, etiam si mentio bonorum facta sit in testamento, non causa institutionis, sed si esset dictum, quod priuabat tales, si contra bona testatoris inferret molestiam, vt intelligatur de haereditate testatoris, videlicet si contra haereditatem inferat molestiam. † Restringe, quando esset dictum de bonis mobilibus, & immobilibus, quia non veniunt iura, & actiones, nec important haereditatem, vel vniuersitatem. *Alexand. conf. 9. Visiis verbis, numer. 6. vbi apostilla in verb. vniuerso, lib. 1. Bartol. conf. 15. Pater habens, numer. 2. lib. 1. vbi. quod etiam in substitutione bonorum, seu ad bona mobilia, non veniunt iura, & actiones, plene Tiraquel. in d. l. s. i. vnuquam. ver. bona. numer. 8. & seq.* † Declara restrictionem, nisi addetur clausula, *omnibus, & quibuscumque bonis mobilibus, & immobilibus. Tiraquel. de viroque retract. lignagier. §. 1. glo. 7. numero 20. & seq. ver. quarto, vbi plurimos proutra que parte.*

† Limita, quia in omnibus casibus, in quibus in obligatione ex-

prefixa veniunt nomina debitorum, ac iura, & actiones, pariter veniunt tacita hypotheca, vt pars sit virtus. *l. si res, in ff. de euict. Batt. B. L. & Salyce. in l. baredem. C. de bared. vel actio. vend. Bart. in l. Julianus, in ff. de verb. oblig.*

Bonorum multæ sunt species, & denominations.

Concl. 102.

BON A † omnia reducuntur ad tres species; aut enim sunt mobilia, aut immobilia, aut nec mobilia, sed tercia species, prout sunt iura, & actiones, & nomina debitorum. *Mantua singul. 632. Ex nominibus. De mobilibus vide Conclus. nem proximam sequentem. De immobilibus vide, Bonorum immobilium appellatione. Concl. 104. & Ad 2, de quod immobilia sunt duplia; aliqua sunt immobilia perpetuo, prout ager, possilio, domus, &c. aliqua sunt iurius quoddam immobile per se stans, prout annua præstatio perpetuo destinata, puta, Ferraria pro bonis in territorio Bononiensi, vt plene Franc. Areti. conf. 10. Casfustalis, n. 1. vbi; quod tale ius potest confiscari in loco destinata solutionis. ¶ De tercia specie, videlicet iurius, & actionum, Vide, iura, & actiones non computantur inter mobilia, & immobilia, & quando secus. Concl. 49. † Quarta species bonorum est circa bona le 4 mouientia, prout animalia, boue, & similia, sed tamen magis propriei veniunt appellatione mobilium, vt in Concl. prox. seq. nu. 9. & seq. † Similiter bona omnia triplicia sunt, quia aut sunt allodialia, lib. 5 bera, & exempta, aut allodialia, descripta, aut feudalia, quæ semper sunt exempta. *Roland. à Valle conf. 82. numer. 35. lib. 2. & Surd. conf. 135. numer. 8. 7.* Et in dubio presumuntur allodialia; & libera, & quando secus. Vide plene per Ant. Gabriel. lib. 3. tit. de feud. Concl. 3. Allodialia, & non feudalia in dubio presumuntur bona. † Bona mulierum similiiter possunt esse triplicis generis, Dotalia, parahernalia, & propria, & quae sine vide Concl. 42. 4. † Similiter omnia bona, aut sacrata sunt, aut religiosa, aut prophana, iuxta notata in l. inter sij. ulante, §. rem sacram. ff. de verbis. oblig. ¶ Publica, vel priuata, aut rei publicæ. † Propria, aliena, vel cœmuni. † Possessa, vel quasi, aut vacatia. † Ad 10 uenit, vel profectitia, & quae sint. Vide, Bona aduenititia, & profec- 11 ditia. Concl. 107. † Castrrena, vel quasi, & non castrrena. † Ali- 12 quando sunt bona paterna, aliquando materna, ali- quando fraterna. Vide, Bona quondam paterna. Concl. 108.*

Bono-

Bonorum mobilium appellatione quid veniat.
Concl. 103.

MOBILIVM appellatione veniunt ea; quæ sui natura de loco ad locum moue: i possunt, & loco circumscribuntur, immobilia vero appellatione; quæ pariter loco circumscribuntur, sed tamen à loco non mouentur, vel si mouentur fictitie; tamen semper pars rei memorabilis censentur. Oldrad. conf. 219. Factum tale est; dominus Rex, & quæ sit differentia inter mobilia, & immobilia circa effectus iuris. Oldrad. conf. 17. numer. 3. & sequen. & sequitur Deci. conf. 472. Testator. vbi, quod omne mobile, vel aptum moueri dicitur, & continetur sub verbo mobilium. Vide, *Bona mobilia ab immobilibus differunt, & cui loco applicentur.* Concl. 105. † Amplia, quod nobilium appellatione de communis vnu loquendi intelligitur de supelleciliis bonis, ideo legans omnia bona sua mobilia intelligitur omnem supellecilem suam ex communi vnu loquendi legare. Oldrad. conf. 219. in fin. ver. sed quicquid de ista, sequitur Deci. conf. 472. numer. 9. & seq. vbi, quod idem importat legatum omnium bonorum, quod legatum omnium supelleciliū; quando constat de communis vnu loquendissimo homines mobilia sua, suam appellant supellecilem, vt dicit Riminal. lun. conf. 216. n. 83.

† Amplia, quia bonorum mobilium appellatione veniunt anni redditus ad modicum tempus duorum, vel trium annorum de consuetudine. Feder. conf. 12. in cap. domine mi charisime. ver. si vero, prope fin.

† Amplia, vt imo anni redditus ad vitam hominis legati, licet quod ad illum particularem dici possint inter stabilita, tamen quod Monasterium dicitur legatum annum ad viram monachie inter mobilia respectu Monasterii. Feder. de Sen. d. conf. 12. numer. 5. ver. licet enim. Vide, *Anni redditus an inter immobilia computentur, & quando.* Concl. 342.

† Amplia, quia veniunt pecuniae appellatione bonorum mobilium. Cratett. conf. 934. numer. 2. clariss. Petri. Surd. conf. 26. numer. 2. 7. vbi late, & Deci. conf. 472. numer. 6. plene Rebuff. in l. mouentium ff. de verb. signif. ver. secundum, vbi dicitur, nisi sit destinata emptionis stabiliū. Riminal. lun. conf. 216. in fin. numer. 84. allegat Tiraquel. de rerat. lignag. §. 1. glo. 7. numer. 102. Vide, *Pecuniae appellatione nequid veniat.* Concl. 200. † Extende, quia libri, anrum, argenteum, pecudes fructus separati a solo, & generaliter omnia, quæ de loco ad locum moueri possunt, veniunt appellatione mobilium. Deci. 7. d. conf. 472. numer. 4. & seq. † Fructus quoque appellatione mobilium veniunt, nisi sint anni redditus perpetui. Rebuff. d. l. mouentium ff. de verb. signif. † Amplia, quia mobilia affixa, prout calderæ, & similia, licet veniant in venditione domus, & sic accedant ad immobilia, tamen quia reuera sunt de sui natura mobilia, triennio vnu capiuntur, ita sentit Alexand. conf. 134. *In causa, & lite.* numer. 13. & 14. 9. ver. quod autem. lib. 2. † Amplia, quia appellatione bonorum mobilium; & immobiliū veniunt anima ia, & se mouentia. Baldus 10. conf. 418. in fin. lib. 3. † Et veniunt equi, & cetera animalia se mouentia. Paris. d. conf. 67. lib. 2. sequitur Vrsil. ad Afl. & deci. 106. in fine.

† Imo animalia dicuntur se mouentia, & veniunt appellatione mobilium. *I. mouentium ff. de verb. signif.* vbi Rebuff. Dcc. conf. 472. Testator. numer. 4. Deci. conf. 63. in princ. Paris. conf. 67. Praes. consulta. vol. 2. R. uin. late conf. 32. numer. 5. & sequen. lib. 2. Vrsil. in addit. ad 12. Afl. & deci. 106. in fin. † Extende, quia appellatione fructuum bonorum mobilium veniunt fructus bonorum se mouentium, & sic fructus animalium. Alexand. conf. 59. *Vt si verbis,* in fin. lib. 6. † Declara, si constat de mente testatoris, vt quia in una parte tenuiter facit mentionem de mobilibus, & se mouentibus, quia videtur constitueri differentiam, si oritur dubietas probabilis, vt per Deci. conf. 14. 653. *Casus de quo per tot. maxime numer. 6.* vsque in fin. † Restringe, quando in eodem capite de vro que fit mentio, quando communis vnu ester contrarius. Rebuff. d. l. mouentium ff. d. verb. significat. 15. † Limita, quod appellatione bonorum mobilium, vel immobiliū non veniunt incorporealia, & sic nomina debitorum, iura, & actiones, quia ista incorporeala loco non circumscribuntur. Oldrad. d. conf. 219. vbi; quod inducunt tertiam speciem, & proprie non sunt mobilia, neque immobilia, licet quod possint dici immobilia, quia quicquid non est mobile, dicitur immobile, & quod sit tercia species. Baldus conf. 418. Andrus q. lib. 3. per tot. plene Tiraquel. in l. si 16. vnu quam. ver. bona, numer. 8. & sequen. vbi dicit indubitatum. † Extende, vt procedat etiam in legato omnium bonorum mobilium ad prias causas, quia non veniunt nomina debitorum. Alexand. d. conf. 68. in fin. numer. 6. ver. reperitur. lib. 6. vbi apostol. in ver. Oldrad. & conf. 171. *In causa, & lite.* numer. 6. & seq. ver. pro confirmatione. lib. 6. ver. repe- 17. ritur. lib. 6. vbi apostol. in ver. Oldrad. † Declara hanc limitationem,

vt procedat, quando actio, & nomen debitorum versatur super quatuor in genere, quia tunc est tercia species. Alexand. conf. 68. Quia consultationem, numer. 5. ver. venio ad secundum, lib. 6. † Extende in tantum, ut nomina debitorum sint tercia species de se, & non veniant appellatione mobilium, & immobiliū, vt non veniant in conficatione bonorum mobilium, & immobiliū inducta à statuto. Alexand. dicto confilio 69. in fine, lib. 6. ver. plus disputando dixit. † Declara hanc extensionem procedere, dummodo non adit dictio vniuersalis, omnium bonorum mobilium, & immobiliū. Alciat. in l. 1. C. de sac. Eccl. Tiraquel. de rerat. §. 1. glo. 7. numer. 20. quem citat apostol. ad Alexand. conf. 68. lib. 6. Alexand. conf. 45. *Habita super iis.* numer. 8. ver. primo enim considero, in fin. lib. 1. † Declara secundo in materia indifferenti, quæ non sit odiofa, quia tantum operatur indefinita, quantum vniuersalis loquitur, ideo si quis offerat se, & omnia bona sua mobilia, & immobilia, veniunt etiam anni redditus, ac iura, & actiones. Soci. in tral. oblatio. in 8. libello; in 2. quastione, numer. 10. idem erit, si simpliciter offerat se, & bona sua mobilia, & immobilia, idem Socin. d. tradit. q. 3. n. 12. & latius q. 7. n. 39.

† Restringe, quia bonorum mobilium appellatione veniunt iura, & actiones, vt dicit Chassan. super consuet. Burgund. fol. 94. numer. 14. vbi; quod sicut mobilia le quantur personam, ita etiam iura, & quod propterea veniunt appellatione mobilium, & allegat plura conf. Alex. † Contrarium dicit Clar. §. 1. quod. 78. nu. 9. ver. successus. vbi dicit * communem in contrarium, & quod propterea Arius Pinen. de bon. mater. fol. 20. numer. 26. & seq. redarguit Chassan. † Declara, quia si solutio est destinata in loco, vbi sit condemnatio, seu conficiatio mobilium, veniunt, & sic non debuit redargui Chassan, quia haec est communis * opere cum distinctione predicta, de qua Natt. conf. 1. 84. in fin. & infra numer. 27. † Restringe, quia nomina debitorum veniunt appellatione mobilium, quando constat de mente. Deci. conf. 381. numer. 6. Vide, *iura, & actiones an comprehendant bona mobilia, & immobilia.* Concl. 49. 4. Vide, *Nomina debitorum an inter mobilia, vel immobilia computentur.* Concl. 62. † Personæ dicuntur 25 mobilia cohærente. Bald. in Mercatores. C. de commerc. & mercat. Alexand. conf. 31. numer. 11. & seq. lib. 1. & conf. 11. lib. 4. Alba. conf. 23. numer. 8. & conf. 26. numer. 3. Vide plenus per Chassan. super consuet. Burgund. fol. 94. numer. 14. ver. adiecte quia Bald. vbi plurimi conf. Alexand. allegat. † Contrarium tenet Alexan. conf. 16. *Vt si titulo,* numer. 2. vbi; quod cœsentur mobilia de territorio, vbi sunt manufa, & ibi apostol. in ver. loci. lib. 1. vbi allegat Soci. conf. 36. & conf. 101. lib. 1. † Declara, quia loco dicuntur cohærente, vbi sunt permanfuta si tamen exactio, & solutio pecuniae est in alio loco destinata, iudicatur de illo loco, in qua solutio facienda est. Alexand. d. conf. 16. in fin. & sequitur Cratett. conf. 934. numer. 11. vbi allegat Parif. conf. 68. numer. 9. lib. 2. Curt. lun. conf. 108. numer. 31. ver. pro hac etiam parte. Rubc. Alexand. conf. 71. in vltimis verbis, & conf. 136. in princip. Natta conf. 18. 4. in fin. & dicit hanc frequenti rem, & * communem, & supra numer. 23. * † Supelleciliū appellatione quæ veniant, & quid appellatione 28 mafaritarum. Vide, *Mafaritarum appellatione quid veniat.* Concl. 104. † Et mobilium existentium in domo appellatione quid veniat. Vide, 29 *Legatum omnium mobilium existentium in domo, quæ comprehendat, vel non.* Concl. 119. & sequen.

Bonorum immobilium appellatione quid veniat.
Concl. 104.

MOBILIVM appellatione veniunt ea, quæ à loco non mouentur, vel est mouentur ficticie, tamen pars semper rei immobilis censentur, mobilium vero appellatione veniunt ea, quæ de loco ad locum moueri possunt, & necesse est, quod insit, qualitas, quod tam immobilium, quam mobilia, loco circumscribantur. Oldrad. conf. 219. in princ. vbi; quod non veniunt incorporalia appellatione mobilium, vel immobilium, quia loco non circumscribuntur. † Amplia, vt anni redditus inter immobilia computentur. clem. ex 2. in de paradiſo. §. 1. cipiente, de verb signif. l. si in fin. C. de pre script. long. temp. Feder. de Sen. conf. 12. n. 4.

† Declara, quia de annis redditibus perpetuis prouidentibus ex bonis immobilibus, & seu stabilibus, inter immobilia computantur, lecus si non sunt perpetui, sed ad tempus. Feder. de Sen. conf. 12. n. 5. ver. ita communi † Contrarium videtur velle Feder. in conf. 12. in 4. fin. in cap. Domine mi charisime. ver. si vero, vbi concludit, quod anni redditus ad modicum tempus, puta duorum, vel trium annorum, non computantur de consuetudine inter immobilia, secus si ad longum tempus. Vide, *Anni redditus an inter immobilia computentur, & quando.* Concl. 342. † Amplia, quia credita, quæ competunt ratione

tione rei immobilis, videlicet ad rem immobilem, censeantur esse immobilia, & inter immobilia computantur eiusdem loci, in quo realiter competunt. *Alexand. consil. 31. Viso titulo questionis, n. 6. lib. 1. vbi apostilla allegat Tiraquel de retrata. §. 1. glof. 7.* † Amplia; quia census computantur inter immobilia. Vide, *Census annui inter immobilia computantur. Conclus. 19. 4.* † Limita; quia vñus, vñsusfructus, & habitatio tanquam iura incorporalia non veniunt appellatione bonorum immobilium. *Alex. consil. 52. Viso themate, n. 3. lib. 1. vbi apostil. in ver. vñsusfructu. Vide, Bonorum mobilium appellatione quid veniat. Conclus. 103.*

Bonà mobilia ab immobilibus differunt, & cui loco applicentur. Conclus. 105.

BONA † mobilia ab immobilibus differunt in multis; quia stabilitas respiciunt territorium, mobilia vero respiciunt personam, prout etiam iura, & actiones, nisi essent perpetuo destinata in loco, prout imprestita Venetiarum; quia afflumunt naturam stabiliuum. *Alex. consil. 19. Circaprin. n. 8. & seq. lib. 6.* † Mobilia sequuntur conditionem domini, & personae illius; secus est in bonis immobilibus, Oldrad. *consil. 17. in princ. & latius col. 4. n. 14. & seq. ver. item certum,* quod intellige, nisi habeat bona stabilitas, vt priuilegatus, & talis; quia tunc etiam immobilia sequuntur personam, Oldrad. *d. consil. 7. colum. 5. num. 20. ver. sed certe istud. Alex. xand. d. consil. 19. n. 9. lib. 6.* † Item mobilia iure praedae fiunt occupantium, quando dominus capitur ab hostibus, immobilia vero iure postliminaria eum reuertuntur. Oldrad. *d. consil. 7. n. 3. 4. ver. proterea leges.* † Priuilegium concessionis persona trahitur etiam ad bona mobilia; secus ad bona immobilia. *I. C. de iur. qui in sacro Palat. milit. lib. 1. Oldr. d. consil. 7. n. 7. ver. nam sicut Clerici.* † Mobilia faciliter confiscantur; quia fractio pacis, qui a facie fugerit iudicis, patitur confiscationem mobilium, immobilia vero hereditibus applicantur. Oldrad. *d. consil. 17. n. 8. ver. hoc idem.* † Et faciliter vñscapiuntur, seu prescribuntur, vide triennio; secus in bonis stabilibus. *Infl. de vñscap. in princ. Vide, Vñscapio quid sit. Conclus. 29. 9.* & infra n. 4. † Mobilia in bello capta fiunt in predam, & publicantur, immobilia secus; quia conservantur habentib; causam antiquorem. Oldrad. *d. consil. 7. col. 5. num. 21. ver. & hoc probatur.* † Mobilia, quae habent captus in fuga, & quem iudex alieni territorii insequi fecit, debent cum persona consighari, secus in immobilibus. Oldrad. *d. consil. 17. n. 21. in fin. ver. & hoc probatur.* † Mobilia censemunt esse de loco, & iurisdictione, in quo sunt destinatae; ideo ibi debet fieri confisio; secus est, si sunt in loco, sed asportanda; quia locus, ad quem destinantur, attendidebet, vt ibi confisatio habeat locum. Bald. *consil. 41. Super primo. n. 3. ver. sed in rebus, quod duplicantur consil. 3. lib. 4. Alex. consil. 6. n. 2. lib. 1. Vide, Confisatio vñiuersalium comprehendat bona alterius territorii. Concl. 720.* † Contrarium, quod immo. bone mobilia censemunt esse de loco, & iurisdictione, vbi reperiuntur, & ibi confisci possint. *Alex. consil. 6. n. 2. ver. ad hoc benefacit. lib. 1. vbi apostil. in verbis, loci, 11. dicit hanc veriorem, & dat concord. Imo, quod mobilia censemunt esse de iurisdictione, in qua est persona; quia potius respiciunt personam, quam locum, vbi sunt, tenet Bald. in *Limeratores. C. de commer. & mercat. Alex. consil. 1. col. 2. lib. 1. & Caraut. n. 11. 12. magna curia. 132. n. 3.* † Declara; quia si bona mobilia sunt in loco asportata, post delictum in fraudem, vel ad tempus; quia non sunt perpetuo destinata in loco, vbi sunt, sequuntur personam. Bald. *consil. 3. 6. n. 2. lib. 4.* & idem est, quando condemnatus non habebat, nisi bona mobilia; quia necessario sequuntur personam. *Alexand. consil. 31. n. 5. & seq. lib. 1. si vero sunt perpetuo mansura in loco, vbi sunt, vt quia ibi habitatet condemnatus, vel defunctus pro parte, vel ibi haberet stationem, vel bona stabilitas, sequuntur locum, ita loquitur & intelligi debet. Alexand. consil. 16. n. 2. lib. 1. & ita declarat Alexan. d. consil. 19. n. 9. lib. 6. vbi, quod in prestatantie Venetiorum reputantur de loco Venetorum, licet specient ad Bononiens; quia ibi perpetuo sunt mansurae. † Extende, vt procedat etiam ad effectum successionis; quia is, qui potest in uno loco succedere, in alio non debet habere bona, quia erant destinata ad locum, in quo potest succedere, licet esset ad tempus in alio, & è conuerso. *Alex. d. consil. 16. n. 2. lib. 1. & plenius d. consil. 19. n. 7. & seq. lib. 6.* vbi dicit procedere, siue in rem statutum loquatur, siue in personam; quia semper immobilia respiciunt territorium, mobilia vero personam dominum, nisi sint perpetuo destinata in loco, prout etiam iura, & actiones. † Præscribuntur, seu vñscapiuntur mobilia cum tirulo solo triennio, immobilia inter præstantes decem annis, inter absentes 20. annis. De mobilibus est text. *Infl. de vñscap. in princ. de immobilibus vide, Praescriptio decem anno-***

rum inter presentes, & 20. annorum inter absentes sufficit. Conclus. 572. † Amplia; quia quod dicitur de bonis mobilibus, ut sequuntur personam domini, idem est in nominibus debitorum, nisi alibi sint perperuo destinata, prout imprestita Venetiarum. *Alex. d. consil. 19. num. 9. lib. 6. cum seq.*

Bona mobilia cuius esse præsumantur. Conclus. 106.

BONA † reperta in domo conductoris, qui est debitor, præsumuntur esse ipsius conductoris, & dicenti contrarium incumbit onus probandi glo. iuncto tex. in l. 1. C. de priuile. Fisci. Lib. maritorum. C. ne vxor pro marito. sequitur Bart. in l. 1. cu legatorum, §. bonorum, & ibi Alex. in apostil. f. vt in poss. legat. † Extende; quia et iam si locator dimisisset aliquas massaritias in domo locata; tamen non sufficeret conductori cōuentus ab eius creditore, quod illa sunt massaritiae domini, nisi probaret identitatem per signa, & demonstrationes, ut in simili dicit Alex. consil. 112. *Viso quadam instrumento. col. 3. vol. 6.* † Amplia; quia mobilia reperta in domo defuncti præsumuntur defuncti, cuius est dominus, alio modo docto. Socin. consil. 131. In presenti consultationi. col. 3. lib. 1. † Extende, quia bona reperta in domo mariti præsumuntur mariti, ita vt in eis preferatur vxor mariti, etiam in concurso cum matre maritagent ad dothes; quia nisi doceat mater; quod fuerint ipsa bona mobilia patris mariti, & sibi primo obligata, succumbere debet. glo. in d. Lib. maritorum. C. ne vxor pro marito. Angel. in l. qui vias. §. 1. fidei damno infest. Iod. de Imol. in c. cum olim, de priuileg. Alex. consil. 112. col. 1. in fin. lib. 6. Nam esto, quod filius fuerit haeres patris, & bona hereditatis pariantur exequitione pro debito defuncti. l. 1. in princ. C. commun. de legat. tamen non sunt hypothecata, l. Paulus. in princ. f. de pign. vbi Bart. & Bald. Vide, Dominum quando, & qualiter præsumatur. Conclus. 610.

Bona consumpta esse naturaliter qualiter probetur. Conclus.

VIDE Mascard. *Conclus. 19. 7. Vide, Fructus quando dicantur consumpti, vel non, & quando succedit estimatio. Conclus. 49.*

Bona fuisse hypothecata qui dicit, probare debet, & qualiter. Conclus.

VIDE Mascard. *Conclus. 19. 8. Vide plenius, Probatio incumbit afferenti. Conclus. 768.*

Bona fuisse in bonis testatoris quomodo, & qualiter probetur. Conclus.

VIDE Mascard. *Concl. 19. & Concl. 22. Vide, Fideicommissio quomodo, & qualiter bona probentur supposita. Concl. 279.*

Bona peruenisse de patre in filium afferenti incumbit onus probandi. Conclus.

Vide Mascard. *Conclus. 200.*

Bona intelliguntur deducto ex alieno. Conclus.

VIDE Mascard. *Concl. 201. Vide, Aes alienum debet deduci. Conclus. 33.*

Bona aduentitia, & profectitia quæ dicantur, & in quibus differant. Conclus. 107.

ADVENTITIA † bona dicuntur quæ sita per filios aliunde, quam à patre. Corn. *consil. 2. 7. In hac consultatione. n. 9. lib. 2. Vide, Donatio patris in filium in postestate existentem quando valeat. Conclus. 673.* † Er in illo pater non succedit, nec; ipsi patri filius acquirit, nisi respectu vñsusfructus. Corn. *d. consil. 27. n. 5. & n. 9. lib. 2.* † Confini non debent bona aduentitia inter fratres. Corn. *d. consil. 27. n. 10. lib. 2.* † Et dicuntur aduentitia bona, licet præveniant à patre, quando ex necessitate tenet pater dare; quia ea delege ab alio accepit, ita est tex. in l. profectitia; §. si quis certam. ff. de iure dor. ita declarat R. uin. *consil. 72. n. 6. lib. 2.* plene Odofred. in d. §. si quis certam. † Declara, vt per Alberic. & Bald. plenius in d. profectitia, in princ. & in §. si quis certam. ff. de iur. dor. q. dos dicatur profectitia, quando contemplatione patris doraretur; secus si contemplatione filie; quia ita loquitur tex. in d. §. si quis certa, & ita ipse Bald. declarat. † Itē, quando pater repudiatur, vt filio acquiratur; quia adhuc filius non habet à patre, nec alia bona possunt dici profectitia. d. profectitia. §. si pater, il. §. ff. de iur. dor. † Declara, vt per Socin. *consil. 91. col. pen. n. 9.* 7. verific. sed adiut. lib. 1. vbi ponit tres solutiones; & num. 10. vbi.

Ee dislin-

8 distinguit inter profectum, & aduentitium. † Item aduentitia dicuntur, quamvis à patre proueniāt, quando donat, vel dat filio vii extraneo ob merita specificatas, sicut si ob merita in genere, vel in filio. Castr. conf. 346. Circa abon. n. 2. ver. secundo videat obstante lib. 1. Item ea, quae vnu coniugum lucrat ab altero, dicuntur aduentitia. Castr. conf. 382. Primo videndum, n. 2. ver. secundo 10 queritur lib. 1. Er ideo empheuteus, vel feudum acquisitum ab aucto prole, & filiis, & nepotibus, quoad nepotes dicitur aduentitium, & licet pater delinquentia posse facere incidere in commissum, & priuare filios, non propterea dicuntur nepotes habere a patre, neque cōtemplatione patris, quia sufficit, quod pater non possit alienare, plene Alex. conf. 389. Vnum empheuteus, n. 6. & seq. per tot. ver. iſtud lib. 4. & conf. 31. eod. lib. & conf. 29. n. 4. & in quib[us] 11 locis tollit omnia contraria. † Generaliter ea, que non imputantur p[ro] filiū in legitimā, dicuntur aduentitia. Vide, Legitima comp[ar]at quicquid habuit petens eandem legitimam. Concl. 205. † Profectitia vero dicuntur, quæ a patre, vel aucto proficiscuntur. d.l. profectitia ff. de ure dot. vbi enumerat, & extendit multos casus per totam legem. † Idem est, si a matre, vel a c[on]cubinis proficiscuntur. 12 Castr. d. conf. 382. n. 4. versi vero dicta bona. lib. 1. † Id est, si a patruo, videlicet fratre patris prouenienti; quia si dar dotem nepri, dum ambo stant in communione, censetur dotare contemplatione patris viuentis, & sic sunt profectitia, quasi dederit patri, & pater filie; ideo tenetur in legitimā cōputare sibi a patre debita; secus si pater esset mortuus; quia censetur patruus donasse nepi 13 Castr. conf. 396. Si dicta Cornelia, ver. si vero lib. 2. † Donare non potest filius profectitia bona, nisi pro iusta causa, prout Ecclesie, vel p[ro] anima. Castr. d. conf. 382. col. 2. in pr. ver. ad h[ab]e[re] facit lib. 1. Sed tamen si pater dar bona profectitia filio libera quod vsumfructum, & proprietatem, ita quod nihil sibi reseruerit in casibus, in quibus filius familias potest acquirere, prout pro dote, pro donatione, p[ro]pter nuptias, vel in alijs similibus, tunc filius familias libere fine patre disponit; quia ex quo pater non habet vsumfructum, & sua non interest, non potest conqueri. Castr. d. conf. 382. n. 4. per tot. lib. 17. † Profectitia imputata filia in legitimam; secus si sunt aduentitia. Castr. d. conf. 396. n. 2. ver. si vero, lib. 2. † Differentia non est inter bona aduentitia, & profectitia; quia potest filius donare, & disponere sine patre, quando pater in eis non habet vsumfructum, alius secus. Castr. d. conf. 382. Primo videndum, n. 2. ver. secundo queritur, lib. 1. quia primo casu nullum praeditum patri potest resultare. 18 † Eton habet patrem vsumfructum in iocalibus, & vestibus mulieribus, neq[ue] vsum; quia cū sine mulieribus, non potest patrem sine dedecore velle illi vivi, vel vsum habere. Castr. d. conf. 382. n. 3. 19 lib. 1. † Secus in pecunia; quia licet non cadat in ea vsumfructus, tamen cadit commoditas, & quasi vsumfructus. Castr. d. conf. 382. col. 2. versi si vero queritur, lib. 1.

Bona quando paterna, materna, vel fraterna esse dicantur. Concl. 108.

BONA a paterna desinunt esse paterna, quando commixta est c[on]cepta fraternali rebus; ideo fraterna esse incipiunt, & propterea renunciatio facta per filiam bonis paternis non habet locum in paternis, quia effecta erant fraterna, & commixa. Bald. conf. 47. Casu talis est, Dominus Andriolus, circa iur. Soc. conf. 3. n. 1. lib. 1. Angel. conf. 1. Dominus Ziglius, circa med. ver. queritur agitur. Vice, Renunciations iuriis proprii, quando stricte interpretande. Concl. 180. 2. † Extende, quia soror excludit à successione patris stante masculo, dummodo sit dotata, non excluditur, si est dotata a fratre de bonis, quia erant paterna; quia cum per mortem patris effecta sunt fraterna, non dicitur dotata in bonis paternis, prout requirit statutum, sed in fraternali. Petr. Anchar. conf. 80. Retento ordine, 3. n. 7. & 8. ver. preterea alteratione. † Extende; quia bona, & hereditas patris semel adit[us] per filium adeo efficitur patrimonium filii, vt dicantur bona filii, & hereditas filii, non patris; & ideo soror exclusa ab hereditate, & legitima paterna, non erit exclusa fraterna, licet proueniāt à patre, & succedet ab intestato l. 1. §. veter. res. vbi * Doct. ff. de acq. posses. Rom. conf. 40. n. 2. & conf. 168. col. 1. Dec. conf. 266. col. 1. & conf. 627. n. 9. Chassan. conf. 23. n. 14. Dec. m. l. quodies duplici iure, ff. de regul. iur. Soc. conf. 83. n. 1. lib. 1. Dec. conf. 58. n. 10. & conf. 68. 7. Ad confirmationem vbi, quod non habet aliquam difficultatem. † Er idem est in bonis paternis, quæ peruenient ad sororem; quia si alia soror renunciavit bonis paternis, non censetur renunciare fraternali, quia peruenient ad sororem; quia intellegitur renunciatio de paternis immediate, & ista sunt effecta sororis. Bald. conf. 48. Ex verbis, lib. 2. † Idem est in bonis maternis, & auia; quia si filius in eis successit, & hereditatem adiuit, per adiunctionem desierunt esse materna, vel auia. Alex. conf. 198. Perspectio n. 7. ver. non obstante lib. 6. vbi apostol. ver. defierunt, dat multos concordantes, & Bart. conf. 10. lib. 1. Iaf. conf. 59. lib. 5. † Idem est in statuto, excludente fœminas, præterquam à bonis maternis; quia si bona materna sunt per mortem filio delata, & filius adiuit hereditatem matris, non sunt amplius materna, sed fraterna; ideo, non obstante lib. 6. vbi apostol. in ver. deferunt, dat concord. † Refringit, quando ha[bit] hereditas, puta paterna, efficitur supposita restitutione, quia licet adita sit, non tam[en] definit esse paterna, vel testatoris. Iaf. in d. l. 1. §. veteres, n. 19. ff. de acq[ui]r. posses. Alex. in l. n. 1. lib. 1. l. 1. ff. de verbis obligat. Dec. in l. 1. n. 18. ver. sed ad hoc etiam. C. unde vir & vir. Franc. deit. 307. n. 4. † Contrarium quod imo hereditas adita solo verbo, vel animo ante c[on]tralem apprehensionem non definit esse hereditas defuncti, sed tunc deum, postquam fuerit adita, & facta apprehensio. Narta conf. 470. n. 25. & seq. vbi late. † Ino, quod hereditas paterna etiam adita, & apprehensa non definit esse hereditas paterna, prout prius plene Socin. Jun. conf. 113. n. 33. & seq. lib. 1. vbi, quod saltem ratione demonstrationis non potest negari, quin sit verum. Vide, Hereditas quandoque similitur pro adita, quandoque pro adeunda, & que sit differentia. Concl. 17. † Amplia plia idem esse in bonis infantis fili; quia per agnitionem hereditatis infantis factam ab uno bona confunduntur incipiunt, esse auia, & ideo si mater excluditur à bonis fili extante auo, semper excluditur, postquam manus agnouit, etiam si poster decedit superflue matre; quia bona defierunt esse filii, sed confusa spectant ad heredes ait. Bald. conf. 264. Statuto caetur, in fine, lib. 1. † Amplia, vt idem sit in bonis maternis; quia mortua matre, postquam filii agnouerunt hereditatem maternam, bona incipiunt esse fraterna, & non materna; ideo renunciatio facta de bonis maternis non extendit ad ista effecta fraterna. Angel. conf. 52. n. 2. versi nec obstante. Alex. conf. 29. Quipiam abunde, n. 2. lib. 1. Vide, Hereditas quid sit, & in se continet. Concl. 16. † Amplia, videlicet, 12 quod dicitur de bonis, habeat locum in hereditate; quia si filia renunciavit hereditati paternæ mortuo patre, cui successit filius masculus, filia non excludetur à successione fratris; quia est noua causa, & hereditas non amplius materna, sed fraterna; id eo cum renunciatio si strictius, non habet locum de persona ad personam. Roman. conf. 168. Circa primum, in princip. vbi plena apostilla in ver. persona. Alex. d. conf. 198. Perspectio n. 8. ver. hoc deciditur. lib. 6. † Sic filia, quia renunciavit bonis paternis, admittitur ad feudum vacans morte fratris, licet frater habuerit à patre, quod quidē est effectu fraternum. Alex. d. conf. 198. n. 8. ver. per hoc videtur, lib. 6. † Sic in statuto, quod filia fœmina non succedit in bonis paternis; quia succedit in fraternali, quæ fuerunt deuoluta fratri masculo; quidam; quia sunt fraterna, non amplius paterna. Alex. d. conf. 198. n. 8. in fin. ver. accedit quodlibet. lib. 6. † Et statutum 15 Mediolani, quod mulier non nobat foreni cum hereditate, procedit, quando hereditas est deuoluta, sed non adita; quia per adiunctionem non dicitur amplius hereditas, sed patrimonium aduentis. Alex. d. conf. 198. n. 9. ver. ad idem facit, lib. 6. Rom. conf. 40. Quia qualitas iuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbis, vt Alexand. ibi n. 10. † Extende idem, si filia renunciavit bonis maternis, & filius masculus, qui adiuit, moritur; quia succedit filia; quia bona non sunt materna, sed fraterna per adiunctionem, ideo renunciatio sibi non obstante. Alex. d. conf. 198. num. 8. ver. ita etiam expedit, lib. 6. † Extende; quia procedit ampliatio etiam in statuto, ideo si statutum excludit filias à successione ascendentium stantibus masculis, non excludit à successione transuersalium, et si successerint ipsi transuersales ascendentibus. Decia. conf. 71. In casu ad me, in princ. † Amplia, quia generaliter est, quod non hereditas defuncti per adiunctionem efficitur patrimonium hereditatis in tantum, quod amplius non appellantur bona hereditaria. gl. in d. l. 1. §. veteres. ff. de acq[ui]r. poss. vbi plena apostilla notabilis, quæ video. Alex. d. conf. 108. Viso themate, num. 5. in fin. ver. & quod primum fuit aditum lib. 1. plenus d. conf. 198. Perspectio n. 5. num. 7. ver. non obstante, num. 6. vbi plena apostilla dat concord. † Etideo 19 bona auia paterna, quæ peruenient ad patrem per adiunctionem hereditatis maternæ, sunt effecta paterna, & quoad nepotem heredem patris sunt bona paterna, non autem bona auia paterna. Alex. plene d. conf. 198. n. 7. & seq. lib. 6. vbi plena apostilla. † Extende, vt procedat, etiam agatur de successione filii naturalis, vel spurij legitimati ad successionem bonorum paternorum; quia succedit in omnib[us] bonis, quæ peruenient ad patrem suum: à quocunque prouenerint, quia sunt effecta bona paterna. Alex. conf. 88. Omnes tripli, num. 5. ver. circa quinum dubium, lib. 7. † Extende, quia hereditas adita non amplius dicitur patrimoniū

- nium defuncti, sed hæreditis a deinceps. *Paris. conf. 2 c. num. 1. & conf. 36. num. 4. & conf. 65. nu. 23. lib. 2. Ias. 8. & alij ind. 1. 1. \$.* *veteres. ff. da 22 acquir. poss.* † Extende, ut procedat etiam in hæreditate subiecta fideicommissio in casu mortis hæreditis; quia postquam hæres grauatus adiuit, non amplius dici potest hæreditas, vel bona vacantia, sed bona ipsius, qui adiuit. *Castr. plene conf. 393. Ut attingamus, in princip. lib. 1.* quod an sit verum, dubito; quia fideicommissum non confunditur per additionem, & ita reperi posse tenere. *Affl. decis. 237. per totam.* † Vide eudem *Castr. conf. 64.* *Licet plura, in princip. lib. 2.* vbi expresse dicit, quod hæreditas defuncti supposita fideicommissio adita per grauatum dicitur patrimonium grauati, per mortem vero grauati dicitur hæreditas nō primi testatoris, sed grauati, & si deinceps, sicut est, qui succedit in fideicommissio, non dicatur hæres grauati, sed hæres primi testatoris, sicut potest colligi, quod ex quo fideicommissum debet restituui ab hærede grauati, quod donec restituatur, sit, & seu singatur patrimonium grauati. † Extende; quia hæreditas Titij patris adita per Seium hæredem dicitur patrimonium Seij effectum, ita quod mortuo Seio dicitur hæreditas Seij, nō Titij patris, & sic successiue. *Alex. d. conf. 108. n. 5. in fin. ver. & quam primum 25 fuit adita, lib. 1.* † Extende in tantum esse verum, quod hæreditas defuncti apprehensa per hæredem sit effecta hæredis, vt si cadat ab ea, nō coperat hæredi petito hæreditatis, sed ipoliū, vel rei vediatis quia non est amplius hæreditas. *Alex. conf. 70. Magnificus miles, in fin. ver. nec similiter, & conf. 152. In causa, & lite, in princip. lib. 6.* vbi apostilla in ver. *nanquian* dat concord. † Amplia; quia quot sunt persona; tot sunt hæreditates, seu patrimonia; & ideo hæres, postquam adiuit hæreditatem patris, efficit, vt bona patris effecta sint patrimonium filii, & mortuo filio si succedit nepos, efficitur hæreditas filii, & post additionem nepotis efficitur patrimonium nepotis, & sic de singulis. *Castr. conf. 64. Licet plur. 27 r. in princip. lib. 2.* † Limita; quia legitima, & Trebellianica, quas petit filius ex persona patris, dicuntur bona paterna. *Castr. conf. 393. Pro evidentiā, in princip. lib. 2.* † Limita, quādo ad esset statutum, quod decadent sine filiis in bonis paternis succedat proximiiores consanguinei ex parte patris, in maternis succedant proximiores ex parte matris; quia licet ista bona paterna, & materna vniuersit in eadem persona tamen distinguntur, vt paterna sint, quæ prouenient à patre, vel a uo paterno, materna, que prouenient à matre, vel a uo materno. *Bald. conf. 104. Fidūm tale est, fer Theus, lib. 2. p. 70. tot.* † Declara; quia possunt adesse bona, quia dicuntur tercia species, prout sunt acquista per defundētum, quia licet sunt acquista ex fructibus bonorum paternorum, vel maternorum; tamen non sunt paterna, neque materna, & in eis nō haber locum statutum. *Bald. d. conf. 104. per tot. lib. 2.* † Limita; quia legitima filii per hæreditatis additionem non definit esse legitima. *Socin. Iun. conf. 113. n. 33. lib. 1.* *Franch. decis. Ne. solit. 307. vbi lat. 31. te. & Ratio est;* quia dicitur incerta ratione loci, & quota ante separationem. *Pedemont. decis. 33. n. 22. ver. Nam scit filii.* & ideo debet filius petere separationem ad hoc, vt possit transire in illius dominium, & possessionem absolute. *Petr. à Petra de fidicom. qu. 32. n. 141.* † Limita, quando adiutor fieret per hæredem cum beneficio legis & inuentari. Vide, *Hæres cum beneficio legis, & inuentari 33. ry non obligatur ultra vires hæreditatis. Conclus. 9. n. 5. & 17.* † Limita, quando hæres esset ad tempus, vt quia esset rogatus restituere. *Affl. decis. 237. per tot.* † Contrarium, quod imo hæreditas supposita fideicommissio & restitutio deuenta ad partem meam, donec restituui fiat, dicatur hæreditas parerna. *Angel. Arer. conf. 31. Viso superadi. nu. 5. ver. quarto demonstratur. & n. 23. ver. nec etiam obstat quartum,* & reperit *conf. 32. Reddito supposito confilio, per tot. licet propterea non perdant qualitatem restitutiois ex fideicommissio personis vocatis.* *Vide casum dubium, An hæreditas Candidi filii, super qua est compromissum, & laudatum, comprehendat hæreditatem Iacobi patris Candidi, qui instituit Cædum filium, & si decederet sine filiis, vel quandocunque eius filii decederent in pupilli, vel sine filiis, substitutus alterum, posne, quod moritur testator, possea moritur Candidus, possea filius Candidi, sit compromissum, & laudum fertur super hæreditatem Candidi, quod contineat hæreditatem Iacobi patris; quia adiuit, & non obstat fideicommissum; quia dubium est, an substitutio sit facta Candido, an filiis de ultimo; quia filii positi in conditione non consentent vocati; è conuerso; quia substitutio facta ultimo morienti in tota hæreditate inducit necessario, vt unus alteri sit substitutus; tandem dicit dubium esse subtile, & standum intentioni arbitrii, si de ea constat. *Castr. conf. 389. In questione, qua veritatis per tot. lib. 2.**

T om. I.

Bona esse in bonis qualiter intelligentur. Concl. 109.

Bona esse in bonis qualiter intelligentur. Concl. 109.

BONA † fuisse, vel esse in bonis nostris, importat idem, quod bona fide posse sideantur bona, ita Alex. *conf. 112. Viso quodam, n. 6. & 7. lib. 6.* vbi, quod quilibet praesumitur bona fide posse sideare, si antiquior possessor contrarium non alleget. *Vide, Nomina possessiva, meum, tuum, quid importent. Conclus. 9. & Contrariū 2 tenet Alex. conf. 137. In causa, & lite, nu. 6. ver. nec predicta obstat. lib. 2.* vbi, quod is, qui tenetur allegare dominium, non satisfacit, si dicat bona fuisse in bonis. † Declarat ibi apostilla ad Alex. *d. conf. 3. 137. in ver. sua, n. 6. lib. 2.* vt procedat contrarium in dicto testis; secundum intentionem proferten, † Imo idem Alex. *d. conf. 137. nu. 20. ver. secundum ver. lib. 2.* expresse dicit, quod is, qui dixit bona fuisse in bonis suis, non allegavit dominium, prout tenetur, sed possessionem; quia important talia verba possessionem. † Declara; quia si in libello quis deducit bona fuisse in bonis suis, & seu tenuisse, & possedisse pro suis, & tanquam sua iusto titulo, imo necessario inferatur dominium, & consequenter petitorum, & possessorum esse intentatum, tenetur expresse Alex. *conf. 192. In causa, & lite, n. 6. in fin. ver. non obstant modo allegata, lib. 2.* quod confilium est Hieronymi Torti contra Alexandrum, ubi dicit, quod est verum, quod illa verba, *pro suis,* & *tanquam sua,* necessario non inferunt titulum habilem ad acquisitionem dominij, sed bene probato titulo inferunt necessario ad petitorum, & dicit, quod contra Alexandrum etiam consulerunt Antonius de Prato Veteri, & alij Doctores celebres. *Vide plenius in ver. Libellus quando petitorum concernat, vel posse. Conclus. 316.*

Bona paraphernalia quæ sint, & cui sint restituenda. Concl. 110.

PARAPHERNALIA † bona dicuntur, quæ mulier portat ad domum viri ratione vñus proprij mulieris, vel promiscui, seu communis vñus sui, & mariti. *Franc. de Albergo. conf. sua, quod est insertum in apost. ad Bart. conf. 125. lib. 1.* Et cōsistunt in mobilibus, quorū administratio cōceditur quādoq; viro, quandoq; vxor retinet p. se administrationē; & tunc reputatur vt bona necq; dotalia, neque paraphernalia, sed tercia species. *Franc. Albergot. conf. inserto in apostilla ad Bart. conf. 125. lib. 1.* Imo etiam consistunt in immobilebus, vt per Bart. *conf. 125. Questio talis est, in princip. lib. 1.* Et dicunt bona paraphernalia omnia bona, etiam hæreditaria vxoris, quando vxor tradidit illorum administrationem marito. *Cuman. conf. 105. Quaritur, nunquid, in princip. Alex. conf. 42. Super premisso, n. 15. lib. 1. vbi, quod ita credit se habere communem vñum loquendi.* † Vxori debent festiuū soluto matrimonio bona paraphernalia, quia spectant ad ipsam. *Bald. conf. 243. Viso di- do p. 100. in fin. lib. 3.* † Declara; quia si vñu sunt consumpta, non tenetur maritus, neque hæredes quia periculo mulieris dicuntur consumpta; & idem est, si fortuito sunt furata, vel perdetis; si vero sunt alienata, tenetur is, qui alienauit, non autem socius mariti obligati cum marito, plene Alexan. *conf. 36. Viso themate, n. 17.* & sequens ver. postremo circa tertium lib. 6. *Vide, Mulier habet bona tripli generis. Conclus. 424.*

Bona Ecclesiærum cuius esse dicantur, & quibus distribuenda Concl. 111.

BONA † Ecclesiærum dicuntur bona pauperum, *c. 16. quest. 1.* Vide, *Fratres beneficiorum Ecclesiæsticorum quibus distribuendi. Conclus. 9.* † Extende; quia Papa non habet dominium bonorum Ecclesiæsticorum, sed vniuersalem administrationem, & possessionem, quam Papa habet, est administratione nomine. *Abb. in c. constitutus, n. 13. de Relig. domib. vbi, quod peccat, si sine causa alienat, & habetur in Concil. Lateran. sub Leone X. l. 9. de refor. Curia. Rom. conf. 369. Castr. conf. 288. lib. 1. Gemin. conf. 7. in fin. Ias. conf. 16. lib. 1. & n. 13.* Et quod bona Ecclesiærum sint in dominio Christi, & Papa sit solus administrator, est de mente Beati Thomæ, quem citat ad hoc Archid. *inc. non debet, 12. disfinitio. Bellam.* & alij in *c. non licet Papæ, 12. qu. 2. in princ. vbi, quod peccat mortaliter, si alienat sine causa;* & ideo non valet alienatio, etiā si vellet utri plenitudine potestatis; quia in ijs, que sunt inducta peccati, nō cadit plenitudo. † Declarat Alex. *conf. 101. Super primo, n. 7. ver. nec obstat, lib. 7.* quia licet sit controversia conclusio, an bona Ecclesiærum sint in dominio Dei; tamen ipse admittit conclusionem pro vera, sed dicit, quod Papa, tanq; Vicarius Dei, potest alienare ex causa, & fundamenta, & debet, & delect. in 6. & causa semper presumitur in Papa,

E 2 in Papa,

in Papa, ut ibi Alex. licet apost. ad conf. 1. Alex. lib. 1. in fin. in ver. causa, dicat contrariū. † Extende, etiam haicenaret de Ecclesia ad Ecclesia. Abb. in c. consuetudine, num. 15. de Religio. domib. † Contrarium, quod imo possit auferre ab una Ecclesia, & dare alteri pro libito suo. Corne. conf. 3. 4. 8. lib. 1. infinitos citat apostol. ad Alex. conf. 10. 1. 7. Super primo, n. 6. in ver. liberam. lib. 7. † Extende; quia propterea non potest Papa concedere feudum non apertum in praeiudicium successoris; quia daretur supplantatio successoris, & quia ultra suā administrationem se ingereret, quando vacaret tempore successoris, cap. 1. qui success. reneatur, in vīsibus feud. vbi Bald. & alij. 8. † Amplia, ut pœna pro delictis, quas exigit Episcopus, vel Abbas, debeat pauperibus, vel in vīs pietatis converti, & distribui. Feder. de Sen. conf. 28. 2. in princ. ver. item emenda. † Hodie Sacré Concilium Tridentinum mandat assignari locis pīs in loco, vbi sit condemnatio, ut Sessio. 25. cap. 3. de reformatio. &c. 14. vbi fabrica, vel loco pio mandat applicari fructus non residuum. 10. † Declara; quia Prælatus posset maritare unam puellam de bonis Ecclesia, & etiam facere largam eleemosynam nobili verecundo. Feder. de Sen. d. conf. 28. 2. n. 2.

Bona per Prælatum acquisita an sint heredum, vel Ecclesia. Concl. 112.

BONA † acquisita per Prælatum, qui nihil proprium habebat tempore promotionis ad Prælaturam, vel aliam dignitatē, vel beneficium, præsumuntur de bonis Ecclesia acquisita; ideo acquiruntur Ecclesia. Joan. Andr. in cap. 3. de pecul. Cleric. qui hoc ampliat, siue hæres possidat, siue non, nisi hæres probet, quod intuite persona, & aliunde, quam ab Ecclesia acquisuerit, vide Lapum allegat. 11. 4. in princ. n. 1. vbi allegat loca in quibus haec materia tractatur. Vide, Clerici non possunt mercari, vel secularia negotia tractare. Concl. 81. † Et vide Abb. in cap. vi. vīs, de pecul. Cleric. & in 3. cap. de testam. n. 4. not. † Declara, ut per Redoan. de spolijs, qu. 9. per 4. totam, vbi plenissime. † Amplia, vt idem sit, si Prælatus acquisitus prouincie vīs est cum bonis Ecclesia, quia si non invenitur, & non constat, quod aliquid proprium habuerit, in dubio pro Ecclesia præsumitur. Joan. Andr. in dict. cap. 3. de pecul. Cler. vbi hoc limitat, nisi hæres probaret, quod proprium habebat. † Amplia, vt predicta procedant ne dum in acquisitis, sed etiam in prouisionibus casus de vendendo aliquid Prælato, quia fidetur iuris est, quod in acquisitis. Lap. d. alleg. 11. 4. in De nomine, in fin. 6. † Amplia, vt idem sit in declaratione facienda per Prælatum; quia licet non transacta ad hæredes, tamen cu distinctione præfata, quatenus concernat Ecclesia, transfiratur in successorem obtinente illam dignitatē; quia dignitas nunq̄ moritur. Lap. d. alleg. 7. 11. 4. in fin. † Et maxime predicta, enī sub nomine dignitatis acquisuit, quia dignitati acquirit. Vide, Dignitati, vel officio 8. quando aliquid ex seatur concessum, vel potius persona. Concl. 43. 4. † Amplia, & regulā facies secundū Bald. plenissime in conf. 298. Hec materia altioris est. lib. 1. vbi coſtituit quinq; casus. Primus est, qnā Prælatus acquirit p. e. nomine Ecclesia, & hic casus est clarus, quod Ecclesia acquiritor dominium, & possessio nullo habito respondebit, ex qua pecunia sit acquisitum; & idem Bald. in conf. 199. in pr. ver. conclude ergo, lib. 1. & conf. 80. Ad evidētiām, lib. 4. † Secundus casus est, & est extensio, quando Prælatus est talis, qui non potest habere proprium, pro ut Monachus; quia sicut seruus simpliciter acquirido acquirit dominio, ita Prælatus incapax, et si nomine suo proprio acqrat, acquirit Ecclesia. Bald. d. conf. 298. in princip. 10. ver. aut nomine proprio, lib. 1. † Tertius casus est, & est pariter extensio, quando Prælatus est capax, quia potest habere bona propria, & acquirere tibi, q. Ecclesia; & si idem acquirit tibi ex pecunia Ecclesia, & hoc costat, isto casu res empta ex pecunia Ecclesia acquiritur Ecclesia. Bald. d. conf. 298. in pr. ver. si vero est talis, lib. 1. **L** Vide, Emens ex pecunia Ecclesia, quando Ecclesia vel tibi acquirat. Concl. 11. 139. † Quartus casus est etiā clarus; quia si acquirit nomine proprio ex re proprio patrimonio, tibi Ecclesia non acquirit, sed tibi, vel cui voluerit, acquirit. Bald. dict. conf. 298. In princ. ver. aut ex re 12. proprio patrimonio, lib. 1. Bald. dict. conf. 80. lib. 5. † Quando vero est dubium, an acquisuerit de pecunia Ecclesia, vel de propriō tūc 13. faciam regulam sequentē affirmatiām. † Limita; quia regula est, quod acquisita per Prælatum habent redditus proprios & patrimoniales, ac etiam redditus Ecclesiasticos, censentur ex pecunijs patrimonialibus acquisita, si heredes Prælati possidet; si vero possidet Ecclesia, præsumuntur ex bonis Ecclesia quesita, & sic possessio conferat præsumptionem in dubio. Bald. d. conf. 14. 298. n. 1. in fin. ver. si autem dubitatur, lib. 1. † Extendit Abbas conf. 36. Circa primum, col. 2. circa med. ver. & facit in simili, lib. 2. vbi, q. Cleri-

cus habens administrationem Ecclesia si acquirat, præsumitur acquisiuſe ex sua industria, & fortuna, non autem ex bonis Ecclesia; etiam si nihil haberet de suo, iuxta not. in cap. 3. de pecul. Cleric. † Restringe in Episcopo; quia si tempore, quo fuit factus Episcopus, non habebat res patrimoniales, licet haberet postea, tamen præsumuntur acquisita ex successione propinquorum, vel alia causa aduentitia; quia tunc ad Ecclesiam non spectarent. Bald. d. conf. 298. in pr. ver. aut dubitatur, lib. 1. † Restringe in Thesaurario fisci, 16. put fuit de Episcopo dispositus; qui nisi doceat per inuentariū, & alias probations, præsumitur acquisiuſe ex bonis fisci. Bald. d. conf. 298. n. 2. ver. idem, quod in Episcopo, lib. 1. † Restringe, quando 17. Prælatus emisit nomine consanguineorum ex pecunia, in cuius possessione erat Ecclesia; quia in istis mobilibus ex possessione præsumuntur dominii; ideo acquisita sunt Ecclesia. Bald. dict. conf. 298. n. 2. ver. interdum Prælatus, lib. 1. † Restringe, multo magis, 18 quando emisit ex pecunia ecclesiae; quia ex quo negocium realiter est ecclesiae, acquiritur ecclesiae. Bald. conf. 299. in pr. ver. aut seorsum, lib. 1. Vide, Emens ex pecunia ecclesiae, an ecclesie, vel tibi acquirat. Concl. 139. † Restringe in Procuratore deputato ad emendum cu pecunia ecclesiae; quia si simpliciter emat, vel suo nomine, præsumitur pro ecclesiae, & tenetur cedere iura ecclesiae. Bald. d. conf. 299. n. 5. ver. eadem dico lib. 1. † Declara, omnia, quæ dicta sunt, quod 20. Prælatus nomine ecclesiae acquisiuſe præsumuntur, vel nomine suo, procedere, siue premium soluerit, siue habita fuerit fides de pretio, quia secundum tractatum precedentem iudicatur emisse nomine suo, vel ecclesiae. Bald. d. conf. 299. Dicunt Petrus, & Cyrius, in pr. ver. & eadem sunt dicenda, lib. 1. † Tu vide plenus, quam aliud, Redoan. tractat de spolijs, quest. 9. tit. ex quibus præsumuntur Clerici acquisiuſe, vbi pro vtracqua parte allegat, & plures distinctiones adducit; & finaliter concludit post n. 5. ver. quid diendum, vīs, in fin. quem videas. † Declara; quia si acquirit simpliciter, & non 22. constat, cuius nomine, & potuit vtroque nomine acquisiuſe, tunc pro medietate nomine ecclesiae, pro alia medietate nomine suo præsumuntur acquisiuſe. Bald. d. conf. 299. Petrus, & Cyrus, in princ. ver. aut simil & semel, lib. 1. & conf. 80. circa med. lib. 5. † Et isto ca 23. si statut probationibus, & illis deficientibus materia est arbitria. Bald. d. conf. 80. in fin. lib. 5. vbi, q. Canonista fauent semper ecclesiae. † Limita; quia si administrator voluntarius simpliciter 24. acquirens nomine suo acquirere præsumuntur, & si acquirit propriō nomine, nullam fraudem committit, nec ecclesiae acquiritur. † Extende; quia si habet fructus patrimoniales, & ecclesiasticos, & simpliciter acquirat, vel illo si in hereditate relinquit, præsumuntur potius consumptissime ecclesiasticos, quam patrimoniales. Bald. conf. 313. Premitendum est, in fin. lib. 2. vbi, quod præsumuntur vixisse de ecclesiasticis. † Restringe, vt non procedat, quando extarent, quia si diuino proportionabilitate arbitrio judicis & boni viri. Bald. d. conf. 313. num. 3. ver. iste ergo acquisit. lib. 2. † Declara; quia si dicta sunt de Prælato, & Clerico, habent locū in Monacho, vt si Ecclesia agit, præsumuntur alii de acquisiuſe, si alias, è contra; quia præsumuntur pro Ecclesia. Bald. conf. 313. Procurator habens in fin. lib. 1. Vide, Monachus unde acquisiuſe præsumuntur, & cui accipit. Concl. 315. Vide, Monachus quicquid acquirit, acquirit sibi Monasterio. Concl. 316. † Declara, vt ea, quæ dicta sunt de Clerico bene- 28. ficiato, seu Prælato, procedant in filio familiæ, ita Abbas conf. 36. Circa primum, col. 2. lib. 2. Vide, Filius an præsumatur acquisiuſe ex bonis patris. Concl. 353. † Limita, si constat Prælatum ante, vel tempore præsumitionis habuisse bona propria, & hæres possideat; quia præsumuntur, quod acquisuerit ex bonis patrimonialibus. Joan. Andr. d. 3. de pecul. Cleric. qui plene distinguit, cuius distinctione Lap. d. alleg. 11. 4. omnino comprobatur ex mente antiquorum & modernorum. Bald. d. conf. 80. Ad evidētiām, lib. 5. † Limita, vt non procedat, quod consanguinei negant omnino aliquid possidere, quod est Prælati defuncti an queſita præsumuntur de bonis Ecclesia, vel propriis. Vide eundem Mascard. Concl. 203. Bonap. prælatum posſeſſa. * *

Bona patrimonialia Clericorum qualiter subsint foro Ecclesiastico, & Papæ. Concl.113.

- B**ONA † patrimonialia Clericorum, ex quo sunt exempta, & libera a secularibus, c.1. & c.3. de immunit. Eccles. consequenter potest Papa in eis ius dicere, legem facere ex causa licita. † Et Papa habet eandem autoritatem in bonis patrimonialibus Clericorum, quam habet Princeps secularis in bonis laicorum. Abb. in c. constitut. num. 3. de relig. domib. vbi allegat Anton. de Burr. & dicit alibi non legiffe. Item valet lex, vel statutum, per quod laici sunt inhabiles ad alienandum ex causa licita. Zabarel. conf. 14.4. num. 4. & seq. plenius Feder. de Sen. conf. 85. per tot. maxime n. 4. unde si hoc possunt laici, quoad laicos, possunt etiam Clerici, quoad Clericos. † Nam sicut valet lex laicorum disponens inter laicos de bonis Ecclesiae emphyteuticis quoad dominium vtile, quod est laicorum, & in pœnaldicium laicorum, ut per Deci. in c. qua in Ecclesiarum num. 6. de confit. qui mouetur ex ratione; quia dominium vtile est laicorum; ita & conuersio. Vide, statutum laicorum valet, & ligat Ecclesiasticos aliquibus casibus. Concl. 58; num. 50. & seq. † Nec Princeps secularis potest prætendere successiōnem, velius aliquid; quia Ecclesia prefertur in bonis Clerici ipsi fisco, nisi sunt censua in bona fisco, l. si quis presbyter. C. de Episcop. & Cler. ita Egid. Bellam. conf. 23. num. 6. Vide, Bona patrimonialia Clerico-rum quibus subsint. Concl. prox. seq.

Bona patrimonialia Clericorum quibus subsint. Concl. 114.

- E**CVLA † est, quod bona patrimonialia Clericorum gaudent eodem priuilegio, quo bona Ecclesia; & ideo non possunt collectari, & laicus retinens, & spolians Clericum, tanquam sacrilegus, potest conueniri coram Ecclesiastico, & Clericus pro bonis patrimonialibus gaudet priuilegio fori; plene haec omnia Felin. in c. Ecclesia S. Maria. num. 7. ver. in gloss. 2. cum seq. maxime num. 8. ver. & ponit pro regula de confit. Angel. Aretin. conf. 19. Videtur omnino. num. 27. & 28. & vide, Bona patrimonialia Clericorum qualiter subsint foro Ecclesiastico, & Papæ. Concl. prox. p. 1. Et quod bona patrimonialia Clericorum sint exempta ab omnibus oneribus laicorum, prout bona Ecclesia. gloss. 2. in fin. in d. cap. Ecclesia S. Maria. de confit. per quam gloss. infinitos citat ibi Felin. num. 7. ver. in gloss. 2. & videtur text. in ea. similiter. & ibi gloss. 16. quiesc. 1. & hanc esse regulam, dicit Felin. vbi supra num. 8. ex mente Anton. de Burr. & aliorum, quos allegat plenissime ibi Barbat. num. 45. & seq. vbi tollit contraria, & est text. in cap. 1. de immunit. eccles. in 6. vbi contra Scabinos in Francia Papa præcipit, quod abstineant vexare Ecclesias, & personas Ecclesiasticas, & eorum bona pro collectis, taleis, & exactiōibus quibuscumque. & in t. 3. eod. tit. excommunicat tam exigentes, quam soluentes, vel consentientes, & auxilium, confilium, vel fauorem praestantes, publice, vel occulite, & de iure Ciuii est textus in authent. item nulla communitas. C. de Episcop. & Cleric. & talium excommunicatorum absolutione est referuata Papa. † Extende; quia statutum laicorum non potest disponere de bonis Clericorum, & si agatur etiam reali contra Clericum, non potest conueniri, nisi in foro Ecclesiastico; quia bona sequuntur personam, Felin. d. cap. Ecclesia de confit. num. 8. ver. & similiter insert. † Contrarium, quod imo solum in casibus expressis bona patrimonialia habent priuilegium Ecclesiae; quia in eis currit præscriptio, potest de eis compromitti, & si non solutum census, cadunt in communis, quod non est in bonis Ecclesiae. Felin. d. cap. Ecclesia S. Maria. num. 8. & 9. ver. sed nihilominus. de confit. vbi dat plures instantias. † Et pro contrario, quod imo exemptione bonorum patrimonialium Clericorum non sit de iure, prout in bonis Ecclesiae absolute, nisi in casibus a iure expressis. Felin. d. cap. Ecclesia S. Maria. num. 8. & seq. ver. sed nihilominus. de confit. vbi plurimos allegat, & dat instantiam; quia bona patrimonialia possunt præscribi, prout laicalia, potest de eis compromitti, non sic de bonis Ecclesiae. † Declarat plene Barbat. d. cap. Ecclesia S. Maria. num. 40. & seq. de confit. vbi disputat ad partem, & tandem num. 45. & seq. dicit eis omnino libera a secularibus, vbi probat per decem fundamenta, & dicit, non obstat, quod præscribantur; quia etiam bona Ecclesiarum possunt præscribi laicis; & tamen non sunt sub iurisdictione aliqua laicorum, tandem num. 50. dicit, quod non sunt regulariter, nisi in casibus a iure expressis, in quibus contrarium disponitur. † Declarat Bald. d. cap. Ecclesia Sancte Maria, de confit. vt ibi referat Barbat. num. 48. quod bona patrimonialia quesita ex fructibus Ecclesiae omnino sunt libera, alias secus. † Declarat Castrén. conf. 353.

Tom. 1.

Curator datur, lib. 1. in princip. quod bona Clericorum immobilia possunt per statuta laicorum collectari, quando sunt in iurisdictione flatuentium, sicut bona cuiuscunq; non subdati, quia bona stabilita non sequuntur personam; secus est in bonis mobiliis; & ideo iudex iurisdictionis mittit in possessionem bonorum forensium, non habent originem in loco, neq; domicilium; item si agitur reali, conueniri potest forensis, vbi respectu sita; item si est necessarium decreatum alienationis bonorum, recurrir ad iudicem, in cuius iurisdictione sunt bona, & curator; quia datur bonis principaliter, dari debet etiam Clerico, & forensi per iudicem, in cuius iurisdictione sunt bona, vbi col. 2. ver. vel pot. si probabilitate dicit, quod potest dari quoad personam per Episcopum; quoad bona vero per seculariem, & datus ab Ecclesiastico erit curator personae, alter vero bonorum. † Declara igitur, quod bona patrimonialia Clericorum sunt exempta, & habent omnia priuilegia concessa bonis Ecclesiae in casibus a iure expressis; sicut vbi causus deinde reperitur in contrarium decisi, & hanc communem dicit Deci in cap. Episcopus, de probend. n. 18. & in d. cap. Ecclesia S. Maria. num. 6. & seq. ver. n. gl. ff. 2. de confit. vbi, quod procedit declaratio, quod bona patrimonialia habent idem priuilegium, quando consideratur persona principaliter, & bona in consequence, prout ratione fori, vel ratione collectarum. † Pro regula itaq; flatuerat, quod bona Clericorum patrimonialia sunt exempta collectis, & aliis oneribus, prout bona Ecclesiae, est text in c. 1 & 3. de immunit. eccles. lib. 6. & licet de iure Ciuii tenerentur ad ordinaria tributa pro suis possessionibus, l. de ius. c. de Episcop. & Cleric. tamen secus est hodie authen. leu. constitutio Federis. Item nulla communitas. C. eod. ita Bart. plene conf. 18. Si aliqua possessio. per tot. maxime n. 3. lib. 1. & conf. 44. Super secundo, lib. 2. quod est Franc. Tigri. Abb. conf. 6. Casus, super quo in fin. lib. 1. vbi, quod non sunt subdati laici ipsi, neq; corum bona, ideo sunt exempti. † Contrarium, quod imo laici possint impone quacunq; II onera bonis stabilibus Clericorum, sicut bonis laicorum, & cuiuscunq; non subdati, dummodo talia bona sunt in iurisdictione imponitum. Castrén. conf. 353. Curator datur, in prin. lib. 1. allegat Innocent. in c. postulat. de for. compet. & Bart. in l. scripto, §. fin. f. de maner. & bonar. & allegat rationem; quia bona stabilita non sequuntur personam, sed tantum bona mobilia. † Extende; quia respectu bonorum patrimonialium Clericus, que data sunt sibi in titulum, videlicet, quorum occasione fuit admisus ad ordines, simpliciter habet omnia priuilegia, & exemptiones, quas habent bona Ecclesiae simpliciter; quia sunt subrogata loco Ecclesiasticorum. Felin. in d. cap. Ecclesia S. Maria. n. 10. ver. & retenta prædicta. de confit. † In contrarium facit gloss. in c. t. i. in verb. substantari, de 13 prab. vbi, quod tenetur solvere decimas prædiales, & sic non per omnia, & qualiter subrogantur, ita Felin. d. cap. Ecclesia S. Maria. n. 10. ver. sed nihilominus. de confit. plenius impugnat Deci. in c. Episcopus. num. 10. in fin. de proben. vbi, quod redditus dubia ex multis, vt ibi. † Declara, vt supra; quia non per omnia sunt subrogata, vt habent omnia priuilegia bonorum Ecclesiae, sed bene habet multo magis exemptionem, cum sint destinata ad viuum Clerici, vt supra in prin. † Extende, vt procedat etiam in bonis patrimonialibus Clericis communibus cum fratre laico; quia sunt exempta a collectis, & oneribus laicorum, prout Ecclesiastica, Specul. in tit. de Clericis coniugat. ver. quid si Clericus, quem citat apostol. ad Fel. d. cap. Ecclesia S. Maria. n. 10. in ver. prædicto. de confit. & ibid. dicit Gig. in addit. ad Deci. d. cap. Ecclesia S. Maria. n. 68. in ver. Clericorum. † Idem 16 est in bonis patrimonialibus, quæ prouenient ex successione in Clericis, de quibus prius solubebatur collecta; quia erunt exempta. Bart. conf. 18. Si aliqua possessio. in prin. lib. 1. sequitur apostol. ad Felin. in d. cap. Ecclesia S. M. rie. n. 7. de constitut. in ver. Clericorum. & hoc disponitur expresse in d. c. 1. de immunit. t. eccles. in 6. circ. 2. fin. vbi pro bonis acquisitis haec tenus, & in posterum acquirendis Clericis conceditur immunitas. † Extende; quia illa exemptione, quam habent Clerici ratione persona, extenditur etiam ad bona omnia iporum, etiam si sunt empta, vt reducantur ad aliam formam, & vendantur; quia est artificium, non mercantia; & idem, si sunt bona venalia recollecta in bonis suis, prout granum, vinum, oleum, animalia, & similia; quia sunt exempta. Abb. conf. 6. Casus, super quo. lib. 1. & per tot. maxime in fin. sequitur Iaf. l. placet. in fin. c. de facr. eccles. Vide, Ecclesia que onera soluant pro rebus, & personis. Concl. 13. † Extende; quia imo bona patrimonialia Clericorum 18 gaudent eodem priuilegio, prout Ecclesiastica bona, l. sacra sanctorum. C. de sacro. eccl. & ideo sicuti in Ecclesiasticis dominium, & possessio Ecclesiasticorum transfertur in Ecclesiam ipso iure; ita etiam in Ecclesiasticam personam Papa restituendo ad bona patrimonialia Clericum absq; traditione confert possessionem. Ang.

Ee 3

Aret.

- 19 Arct. conf. 19. Vide ut omnino n. 27. & 28. † Restringe; quia bona patrimonialia Clericorum, qua non sunt intuita Ecclesiæ acquisita, sub sunt dominis temporalibus. & proper delictum domino temporali confiscantur, & applicantur. Oldrad. conf. 17. *Thema tale, quidam Clericus, in primis. & per tot. & num. 10. in fin. dicit, quod bona patrimonialia Clericorum non sub sunt Episcopo, sed domino temporali, & latius n. 23. ver. primo quoniam, v. 2. in fin. vbi multa fundamenta adducit, sequitur Castrren. conf. 333. Curator datur, in 20 prim. lib. i. † Restringe; quia bona Clericorum coniugatorum 21 non gaudent aliquam immunitate. c. viii. de Clericis coniugat. † Restringe, vt idem sit etiam in bonis presbyterorum orientalium habentium vxorem; quia ipsi non habent maius priuilegium extra personam suam, quam habeat Clericus uxoratus occidentalis. Bald. conf. 23. *Orientalibus lib. 3. per tot.* † Restringe quoad praeteritas col cetas, & onera debita, antequam bona peruenient ad Clericum; quia ad illa tenetur. apostol. ad Felim. d. t. Ecl. s. M. 23. iii. n. 7. in ver. Clari orum de confit. † Idem est, quando Ecclesia, vel Clericus succedit laico in bonis, quando onera sunt imposita laicorum bonis, puta per triennium distribuenda singulo anno; quia attenditur impositio, non distributio. Angel. conf. 206. Inter ordinamenta, n. 2. Calder. conf. 7. de confit. † Restringe, quando bona in fraudem transferuntur in Clericos, ne soluant, sed sint excepta; quia probata fraudes non sunt exempta, sed soluant. Bart. conf. 180. *Si aliqua possesto. n. 3. lib. 1.* Tiraquell. de retract. conuent. §. 3. 25 gloss. i. n. 6. & seq. † Restringe multis modis per Decium in cap. Ecclesia S. Mariae, in fin. nu. 27. ver. postremo, de confit. v. q. in fin. videbit, nisi Clerici negotiantur, vel amissione priuilegium fori, & Clericatus, vide eum. † Restringe in bonis patrimonialibus Clericorum coniugatorum. Bart. in l. *Instructiones. C. de sacro san. eccl. apostol. Gig. ad Deci. in cap. Ecclesia S. Marie, n. 68. de confit. in ver. Clericorum, que est Hier. Gig.* † Restringe quoad onera pro solutione custodie Ciuitatis, pontium refectione, & similium, vt in d. apostol. Gig. ad Decium d. t. Ecclesia S. Marie, num. 68. ver. *Clericorum, in fin. de confit.* Deci. in d. cap. Ecclesia S. Marie, in fin. num. 27. 4. de confit. *Vide plenius in ver. Ecclesia pro bona sua collectari non potest. Concl. 12. Vide, Exemptio Ecclesiæ & Clericorum ad quos se extendat. Concl. 557.* 28 † Restringe, quando committitas habet loca pastura, & mittentes animalia tenentur ad collecetas, & onera; quia isto casu sive in Clerici mittere eorum animalia, tenentur ad onera, alias non possent consequi pacem; quia licet præcise non possint laici imponere onera Clericis, & eorum bonis, bene possunt causative, si volunt surpare pacem Communis. Abb. confil. 6. *Causa super quo, lib. 1. sequitur Iaf. in placet, in fin. in 1. lect. & in 2. C. de sacr. eccl. Deci. in d. 7. Ecl. s. M. n. 225. de confit. & in fin. n. 275. ver. tertio 29 fallit.* † Restringe, quando bona, antequam peruenient ad Clericos, fuerunt effecta censualia Communis pro oneribus, vel fuerunt donata Comuni ad effectum, vt efficiantur censularia; quia tunc tam Ecclesia, quam Clericiterentur soluerent talia onera, effecta ordinaria; quia tunc res transit cum onere suo, ad quemcumque vadat. Bartol. in l. *scripto. §. sciendum. ff. de munier. & bonar. cuius opinionem & cautelam vbi receptam dicit Bald. confil. 28 o. lib. 2. Calder. conf. 7. de confit. per tot. Ang. conf. 24. per tot. vbi, quod onera ordinaria transirent ad Ecclesiæ, & Clericos; secus si sunt extra ordinaria, vbi, quod ita Bartol. debet intelligi, prout etiam idem Bart. in l. *munerum. §. patrimoniorum. in fin. ff. de munier. & honor.* & hanc communem theoricam, quando bona sunt effecta tributaria, dicit Abb. confil. 3. *Causa super quo, lib. 1. col. 2. ver. hanc etiam sententiam.* † Contrarium tenet omnes * Doct. excepto Fulgo. s. r. refert Iaf. in placet, in 1. lectur. n. 19. C. de sacro san. eccl. vbi dicit, quod cautela confunditur ex iis, quia tradit Bart. d. conf. 180. lib. 1. vbi concludit, quod non tenentur Clerici, nisi ad onera ordinaria, & quod non possunt imponi, nisi a Princeps, lege, vel Señatu confitulo, & quod onera communitatium sunt extraordinaria; igitur non obligantur Clerici, & cautela confunditur, prout etiam illam non valere festucam, dicit Bald. confil. 112. n. 6. & seq. ver. & est verum, lib. 2. quia non efficit onera perpetua imposita a communitate, & d. confil. 28 o. lib. 2. dicit, quod licet sit vbi recepta a laicis, est periculosum dare cautelas contra Ecclesiæ. † Declara; quia haec questio indigeret declaratione Papa, vt dicit Collegium Perpul. cuius est confil. Ioan. Calder. 444. alias 2. de confis. 32 † Declara; quia tales cautelas, cum fiant in fraudem Ecclesiæ, non valent. Bart. d. confil. 180. n. 8. lib. 1. vbi licet loquatur de fraude Clericorum, quod non inducent exemptionem, quarens laici in Clericos fraudulenter bona transserent; ita e converso si laici, ne possent bona vere transire in Clericos cum sua immunitate, fraudulenter facerent statutum, pari ratione non valeret, vt contrariorum eadem sit disciplina; quia semper frusus hoc opera-**

tur, vel procuratio affectata. Vide, *Affection operatur multa, vt afflatus perdat priuilegium. Concl. 237.* † Declara; quia bona Ecclesiæ, & Clericorum non tenentur ad aliqua onera laicalia, etiam si primo soluerint, nisi sine tributaria, antequam deuenient ad Ecclesiæ, eo casu bene communis censura est tam Legistarum, quam Canonistarum, quod transiret cum onere suo, ita Abb. confil. 3. colum. 2. ver. hanc etiam sententiam, lib. 1. qui debet intelligi de subiectione non fraudulenta, per praedicta.

Bona aliquem non habere, probatur ex aestimi libro, & aliis modis. Concl.

V IDE Mascard. Conclus. 204. Vide, *Pauperas qualiter probetur. Concl. 161.*

Bona non sufficere, & alia bona non extare, qualiter probetur. Concl.

V IDE Mascard. Conclus. 205. Vide, *Exceptio discussionis qualiter probetur. Concl. 402.*

Bona qualiter pro derelictis habeantur, vt licita sit occupatio. Concl. 115.

BONA † dicuntur derelicta, quando de voluntate domini appetere, vel quia illa proiecerit, vel aliter declarauerit, velle habere illa pro derelictis. Feder. de Sen. conf. 107. num. 3. vbi, quod in dubio non presumitur, quod habeat pro derelictis. † Amplia; quia bona habentur pro derelictis, quando domino rei fuit denuntiatum, vt bona sua in fundum alienum impulsa vi fluminis, vel alias tolleret, alias haberentur pro derelictis; quia si patitur haec declarari, nec illa tollit, tunc habentur pro derelictis. Feder. de Sen. d. conf. 107. n. 4. in fin. ver. & fatig. videtur, vbi, quod si nec fatur dominus, vel domicilium, sufficit proclama publicum. † Amplia, vt etiam sufficiat proclamatio in locis vicinis, quod dominus debet res suas leuare, alias haberentur pro derelictis. Feder. d. confil. 107. n. 2. vers. quid ergo faciet. vbi dubitat de hac conclusione; quia dicit tunc esse, vt bona vendantur, & dentur pauperibus post proclamationem. Vide, *Proclama generale quid operetur. Concl. 807.* Amplia; quia bona dicuntur vacantia, si mortuo domino, nullus 4 repertur, qui sit, vel est velit heres, & facte fuerint citationes, & proclamationes; quia tunc succedit silicus in bonis vacantibus. Ang. conf. 334. *Gallardus. n. 2. vers. si autem. Castrren. conf. 143. Vtis. & pond. rat. in princip. lib. 1. vbi, quod differunt bona vacantia à bonis absentis, & negligentiis, & curia, quia datur vni, non conuenient alteri. † Amplia; quia bona inculta, & quae nullum habent signum culturae, dicuntur derelicta, & non sunt in bonis alicuius, & possunt occupari; si vero sunt culta, vel habent signum culturae, secus, & in dubio, an antiquitus tempore inuestitum fuerit culta, vel non, iudicantur ex statu presenti; quia quando status presentis potest conformari cum statu de præterito, ex presenti presumitur in præteritum. Franc. Aret. conf. 15. *Reuerendus pater. n. 2. & 3. ver. ex iis videtur.* † Declara; quia ad hoc, vt dominium acquiratur, requiritur probatio, quod fuerint occupata, & quod tempore occupationis essent inculta, & vacantia. Aret. d. conf. 15. nu. 3. ver. præterea dato. † Amplia; quia bona bannitorum tanquam derelicta efficiuntur occupantium. † Qualiter autem bona profecta, & incerta domini, vel etiam certi, & negligentiis dicuntur, vel efficiuntur derelicta. Feder. de Sen. d. conf. 107. nu. 7. ver. quid ergo, & in fin. † Limita in bonis, quia impetu fluminis in agrum alienum 9 impelluntur; quia ista non habent pro derelictis, nec efficiuntur domini prædicti; quia dominus rerum non videtur habere pro derelictis. Feder. de Sen. d. conf. 107. *Domine Franciscus per tot.* † Litem in bonis ex naufragio mari projicit; quia non efficiuntur occupantium, & reprobatur confuetudo contraria, *I. de precatio.* vbi gloss. ff. ad l. Rbd. de iact. Feder. de Sen. d. conf. 107. n. 3. Vide, *Vacantia bona que dicuntur, & cuius sint. Concl. 9.* Vide, *L'officio vacans post capi impune à quocunque, & quando. Concl. 408.**

Bona defuncti vacantia qualiter probentur. Concl.

V IDE Mascard. Conclus. 208. *Bona defuncti.*

Bona communia esse qualiter probentur. Conclus.

Vide Mascard. Conclus. 218.

Bona

Bona esse acquisita per filium ex bonis patris, quomo-
do probetur. Concl.

VIDE **M**ASCAR. **C**oncl. 221. Vide plenius circa hoc, **F**ilius prefa-
mitur acquisuisse ex bonis patris. **C**oncl. 353.

Bonahereditaria quæ dicantur, vel non.

Concl. 116.

BONAH **H**ereditaria dicuntur ea, quæ titulo vniuersali her-
editario obtinunt. **L**imita; quia bona donata non possunt
dici hereditaria, ideo domans omnia bona hereditaria obuentia à
Titio non donat ea, que titulo donationis obuenerunt. **C**astr.
Concl. 344. **Q**uia ex allegationibus, in princ. lib. 11.

Bona fides non patitur multa. Concl. 117.

BONAH **F**ides non patitur, ut bis idem creditum exigatur. **I**
bona fides ff. de reg. iur. Rom. conf. 28. m. 2. ver. responder. vbi plena a-
potissim. in ver. non patitur. Vide, **S**olutio exigitur obligationem, & quæ-
do. **C**oncl. 340. **E**xende; quia propterea admittitur exceptio solu-
tionis etiam in exequitione sententia; ne contra bonam fidem
semel etiam iterum exigatur. **A**póstol. ad Rom. d. conf. 28. n. 2. in
ver. non patitur. **E**t bona fide contractus, prout venditio, non
patitur, ut per emptorem re amissa, pretium vendorum retineat. **I**.
emptorem. §. idem ait. ff. de acto empti. Rom. conf. 169. **M**agister Paulus,
4 in princ. **T**et dolos facit, qui contra bonam fidem facit. **C**rauerit
conf. 142. nu. 14.

Bonorum possesso contra tabulas quæ sit, & quando
competat. Concl. 118.

BONORVM **P**ossessio contra tabulas est remedium inductū
a Prætore, per quod filius præteritus in testamento patris, in
quo scriptis hæredem extraneum, mittitur in possessionem con-
tra tabulas paternas, dummodo filius præteritus hoc petat intra
annum viilem; quia lapsus anno beneficium Prætoris non compe-
tit. **B**ald. conf. 392. **P**unctus ita. ver. & ideo, & per tot. lib. vbi, quod
per lapsus anni non conualefecit testamentum quoad alia reme-
dia competenter filio præterito, sed bene quoad istud remedium
conualecit; quia Prætor lapsus anno inita centum dies viles da-
bit possessionem secundum tabulas nullas scripto hæredi. **F**ulg. d.
conf. 72. **S**upposita bulla. n. 3. **S**ignor. conf. 179. in pr. n. 1. **V**ide **B**ald.
conf. 317. **D**omina **V**iolanta. in princ. lib. 2. qui dicit, quod iste annus vili-
tatis competit filio, cognatis vero datur centum dies, & quod vili-
truncus tempus filio competit, videlicet annus, tanquam filius con-
sequitur, & centum dies tanquam cognatus. **E**xende; quia istud
remedium selenapertum ex præteritione posthumus nedum co-
petit ipsi posthumo, sed etiā eo defuncto competit alteri filio su-
perstitio præterito. **B**ald. conf. 102. **P**resupposito, quod in fin. lib. 5.
4 **E**xende, quia remedium praedictum contra tabulas datur filio
præterito, siue pater extraneum institutus, siue alios filios. **F**ulg.
d. conf. 72. n. 3. qui loquitur in filio legitimato, ut habeat hoc reme-
dium, si est præteritus, contra filios legitimatos, & naturales, &
5 licet lapsus sit annus; tamen non perdit alia remedia. **D**eclarat; quia
contratabulatio semper facit cœlare beneficium secundum tabulas; &
quia donec aliquis ex præteritione potest contratabulare, non po-
test esse locus secundum tabulas. **B**ald. conf. 102. in fin. lib. 5. **B**art. conf.
11. **P**roponit, quod, in fin. lib. 1. q. est inter consilia. **B**ald. lib. 1. conf. 68.
6 **E**xende; quia hoc remedium bonorum possessionis contra tabulas
datur filio tam existenti in potestate, q. emancipato, imo & desce-
dientibus ex filio emancipato. **S**ignor. d. conf. 179. In: **b**emate **p**ro **s**up-
posito. n. 1 & Rom. conf. 179. **A**mplissime **D**octor. n. 12. vbi, q. licet eman-
cipatus non succedit de iure Ciuiili; tamen habet beneficium Præ-
toris contra tabulas. **D**eclara totam istam materiam; quia prodita
sunt tria remedia, & vni non est aliud, pater tenerit instituire fe-
lii, & si præterit ipsum; filius potest dicere testamentum nullum, &
illud iuri reducit successionem patris ad terminum intestati, **A**uth. ex
causa. C. de liber. præter. **V**ide, **P**ræteritio filii in testamento patris reddit
7 **T**estamentum nullum. **C**oncl. 641. **T**In exequitione huius remediis;
quia est perpetua, & transmittitur ad suos, & quia respicit pe-
nitentium, & poterat appellari, & in longum protractari, Prætor adhibuit
hoc remedium possessorum; si filius intra annum ab eo petat
bonorum possessionem tanquam præteritus, mittar illum in possesso
nem contra tabulas, videlicet contra testamentum patris, vt supra
8 per totum, & hoc est secundum remedium. **T**ertium autem re-
medium est querela inofficioi testamenti, quæ pariter est peti-
torium, & reducit omnia ad vitam intestati, vt dicit **A**lexand. conf.
1125. n. 3. ver. in omo etiam. lib. 6. **A**mplius; quia dicitur præteritus filius
9 in re certa institutus sub condicione mixta; videlicet pendente a

potestate sua, & alterius Signor. conf. 179. in pr. vbi, quod compe-
tit contra tabulas, quæ venit sub verbo querela, tamen videtur
potius inclinare, quod reiciatur conditio, & habeat supplemen-
tum legitima. **L**imita; quia cōtabulatio non datur filio natu-
rali, licet sit præteritus, vel exhaeredatus ex causa non legitima;
quia non potest dicere testamentum nullum, neque contratabu-
lare. **R**om. conf. 34. **L**icet naturalis in pr. vbi apost. in ver. diceat potest.
† **R**estringet, nisi filius naturalis fuisset legitimatus; quia tunc non
differt in hoc à legitimo & naturali, & potest dicere testamentum
patris nullum, & potest contratabulare. **R**om. d. conf. 34. vbi apost.
in ver. contratabulare, dat concord. de contratabulatione, & in ver.
nullum dicere, dat concord. q. potest dicere testamentum nullum:
vbi dicit **C**ommunem; quia æquiparatur legitimato & naturali se-
cundum * communem. **L**imita; quia contratabulatio non da-
tur filio, neque a cōtabulatis, quæ sunt exclusi à successione à
statuto; quia sicut in non possunt dicere testamentum nullum; ita
neque possunt contratabulare, quantumcunque sint præteriti.
Alex. conf. 125. **Q**uoniam a bude. n. 2. ver. quoniam ad hoc responder. lib. 6.
vbi dicit * communem. **R**om. conf. 13 in princ. vbi apost. in ver. con-
tratabulare, vbi dicit magis * communem. **R**estringet in filio e-
mancipato, qui licet de iure Ciuiili non posset tanquam præteritus
dicere testamentum nullum; tamen poterat contratabulare. **R**om.
conf. 179. n. 12. sed hodie ista differentia est sublata; quia etiam e-
mancipatus hodie succedit, & præteritus dicit testamentum nul-
lum, ideo potest contratabulare. **L**imita quia contratabulatio
non datur aliquibus transfertalibus; quia ipsi non debetur legi-
tima portio; prout descenditibus. **A**lex. d. conf. 125. n. 3. ver. aut cō-
sideramus, lib. 6. **L**imita; quia, ascendentibus non datur cōtabu-
latio ex eo, q. sunt præteriti sine causa; quia competit eis ius dicen-
ti testamentum nullum, non autem competit contratabulatio.
Alex. d. conf. 125. n. 2. ver. **S**econdo clarissim lib. 6. **E**xende; vt procedat
multo magis, si ascendentis fuit ex causa præteritus; quia habetur
pro exhaeredato, vt licet possit agere de inofficio, secundum ius
Ciuiile; tamen non agat contra tabulas beneficio prætoris. **A**lex.
d. conf. 125. n. 3. lib. 6. **T**utor solus sine pupillo, licet non possit adi-
re hæreditatem pupilli; tamen potest agnoscere bonorum posses-
sione delatum pupillo, dummodo faciat cum decreto iudicis.
Ioan. de Iriol. conf. 73. In casu propositi. n. 2. & 3. **V**ide, **T**utor potest cum
pupillo malte; quia non potest filius. **C**oncl. 448. **E**ffectus huius reme-
di contra tabulas est, q. successio reducitur ad causam intestati.
† **R**estringet, si filij volunt contratabulare testamentum aut ex perso-
na matris; quia si est adita hæreditas, non reducit contratabulatio
ad causam intestati. **A**lex. d. conf. 125. **Q**uoniam abunde. col. 1. v. 4. nec pre-
missa exclusio. lib. 6. **V**ide, **I**us petendi bonorum possessionem quanto tem-
pore prescribat. **C**oncl. 621. **V**ide, **M**ASCAR. **C**oncl. 337. & 238. vbi, quā-
do legitime petita presumatur per lapsus decem annorum, vel
non.

Bonorum possesso secundum tabulas quid sit, & quan-
do competit. Concl. 119.

BONORVM **P**ossessio secundum tabulas est remedium inductū
a prætore ex equitate, quæ datur possesso scripto hæredi in
testamento nullo, in quo pater institutus extraneum præterito fi-
lio; nā si filius intra annum viilem, tanquam præteritus, non petat
bonorum possessionem contra tabulas; tunc danda est hæredis scripto
secundum tabulas, dummodo petat intra centū dies viles post la-
psus anni. **B**ald. conf. 392. **P**unctus ita. ver. & ideo, vsque in fin. lib. 2. vbi,
q. præteritus non perdit alia remedia, licet perdat beneficiū
prætoris. **E**xende, vt idem sit pater præteritus filium etiam le-
gitimatū, & institutus alios filios legitimatos & naturales. **F**ulg. conf.
72. **S**upposita bulla. n. 3. vbi, q. præteritus filio competit post annum
ius audeundi, petendi hæreditatem, se immiscendi, quia non pre-
scribitur anno, querela inofficio; que non, nisi quinquennio
prescribitur, sed dictas, q. competit actio dicendi testamentū nul-
lum. **A**mplius, vt idem sit; si filius præteritus mortuus sit ante te-
statorem; quia licet de iure Ciuiili testamentū sit nullū, nec possit
conualefcere; tamen beneficium prætoris, ex quo cœlare effectus,
conualefecit, si modo petatur bonorum possesso intra centū dies
viles, alias non conualefcet. **B**ald. conf. 377. **Q**uestio subtilis est, in
pr. lib. 3. **V**ide, **T**estameū nullū conualefit multi modis, & quando fecit.
Concl. 129. **E**xende declarationē; vt procedat in pauperibus in-
stitutis; quia eis datur restitutio intra quadriennū aduersus lapsū
temporis centū dicitur. **B**ald. d. conf. 177. n. 2. & 3. ver. sed ad hac potest.
lib. 3. **R**estringet ampliationem; quia non procedit, vbi cunq; ex-
stat filius, qui ex præteritione posthumus defuncti potest dicere de-
nullitate, nam contratabulatio vbi cunq; intentatur, semper
facit cœlare secundum tabulas, fecit si nō extaret; qui contratabu-
lare,

laret. Bald. *conf. 102. Prisupposito quod lib. 5.* ¶ Declarat quia si heres extraneus esset minor, competenter restitutio in integrum aduersus lapsum centum dierum, in quibus non fuit petita bonorum possessio. ¶ Amplia ut idem sit, quando testamentum est nullum; quia filius praeferit matrem; quia secundum unam opinionem debet peti bonorum possessio secundum tabulas intra eum dies. ¶ Bald. *conf. 191. Faustum, super quo per tot. lib. 4.* ¶ Contrarium; quod in ascendente praeferit, si per quinque annos tacuit; quia querelam non proposuit, conualidetur testamentum, & aditio teneat, idem Bald. *d. conf. 191. circa fin. lib. 4. vbi dicit rationem differentiationis in suo;* quia ipse filius est heres omnino, non sic in matre, vel alio ascendente. ¶ Amplia, ut procedat etiam, quando fuit quis vulgariter substitutus, etiam vulgari contenta in compendiosa; quia haberet remedium edicti secundum tabulas, si filii praeferiti sunt mortui; secus si aliquis filius superest, qui ex præteritione etiam posthumus mortui velit contratabulare. Bald. *conf. 102. in fin. lib. 5.*

Vide, Ius penendi bonorum possessionis quanto tempore prescribat. Concl. 10. 621. ¶ Declarat quia filius habet annum utilem ad petendam bonorum possessionem patris; alij vero cognati habent certum dies, & sic filius habet utrumque tempus; annum, vr filius, & certum dies, vt cognatus. Bald. *conf. 317. Domina Violanta, in pr. lib. 2.* Mascar. *Concl. 237. Bonorum possessionis, vbi, quod presumatur legitime agnita coram pretore, vel non; vide eundem Mascar. Concl. 238.*

Bononiæ Ciuitas, & facta illius notabilia aliqua.

Concl. 120.

BONONIAE ¶ Ciuitas cum tota Romaniola fuit donata Ecclesia Romana per Regem Pipinum, & per Regem Rodulphum Regem Romanorum, ita attestatur Bologn. *in addit. ad conf. Ioann. de Anania 17. in fin.* allegat Specul. qui hoc dicit in tit. *derecript. present. §. fi. ver. & has sunt in argumentum n. 8.* Ioan. de Imol. *conf. 116.*

2 In causa spectabilis, in princ. ¶ Et quod sit de patrimonio, & iurisdictione Ecclesie Ciuitatis Bononiæ, Ant. de Butr. *conf. 33. in fin. vbi,* quod ita cantat priuilegium, & quod fuit iniuste occupata, ideo Papa concessit decimas, etiam contra mendicantes pro pia causa recuperanda Ciuitatis predicte. Caffr. *conf. 196. n. 8. lib. 2.* Abbas *conf. 84.* Videlicet primo, n. 2. ver. sed in causa nostro, lib. 1. vbi, quod Imperator nullum habet in ea iurisdictionem; sed tota Papæ est in temporalibus, & spiritualibus. ¶ Est subiecta Ecclesia Romana; sed tamen habet statuta, per quæ seruatius ius Civile. Ioan. de Anan. *conf. 19. in fin.* & idem dicit Bologn. *in apof. ad d. conf. 10. de An. 17. in fin. n. 18.* Aliquando prætendit le nō esse subiectum Papæ in temporalibus. Angel. *conf. 319. Titius Ciuit. vbi,* quod misit Legatum ad Papam; & quia Ambasador missus impetravit beneficium pro filio suo, Commune volebat talem Legatum punire; pro cuius defensione scribit Angel. ¶ Bononia tanquam Ciuitas de terris Ecclesiæ non potest facere sedes cujuslibet Ciuitatis sine licentia Papæ, ita dictantibus capitulis cujuslibet ad Vrbano VI. Bald. *conf. 382. Arbitrii 6 datum, in pr. lib. 2.* ¶ Pacem fecit Ciuitas Bononiæ colligata cujus Comuni Florentia, & Astorgio de Manfredis ex vna; cum Marchionio Ferraria ex alia. Angel. *conf. 337. Inter alia capitula, vbi consulit super quodam capitulo.* ¶ Alijs confederationem fecerunt Marchio Ferraria, Dominus Mantua, & Dominus Padua, cum Florentinis, & deposituerunt Venetijs scuta 50. mill. vr Bononienses intrarent in ligam, quibus promitebant Castra Nonantula, & Bazan, & pro cautione fuit factum depositum; sed ipsi non voluerunt inimicari Ducem Mediolani, ideo dicitur, quod Castra non possebant habere, quia sunt Romanae Ecclesie. Zabar. *conf. 83. per tot.* ¶ Bononiæ Ciuitas fuit colligata cum Ciuitate Florentia cōtra Comitem Virtutum Dominum Mediolani, & cum eo tandem capitula pacis fecerunt. Angel. *conf. 257. Inter capitula.* Bald. *conf. 147. Orta guerra, lib. 2. vbi in fin. confilij ponit omnes colligatos hinc inde, & sententiam præstatam super pace, & appellat potens Commune 9 Bononia. ¶ Expulso regimine Ecclesie Nicolaus Picininus fuit Gubernator Bononiæ pro Duce Mediolani; ita tempore suo fuisse dicit Io. de An. *conf. 94.* qui confuluit super certis reprehensionibus Hercule Fantuccio, & Barbat. inter conf. Alex. *conf. 123. scripsit. n. 16. in fin. ver. & si quispiam, vbi adulatore laudat hunc Gubernatorem 10 Nicolaum Picininum.* ¶ Et Matthæus Vicecomes fuit Dominus Bononiae. Signor. *conf. 131. n. 7.* ¶ Familia de Pepulsi fuit Domina Bononiae, sed cœcta de dominio per Reuerendissimum Archiepiscopum Mediolani, cuius locumtenentes fuerunt Galeatus Maria, & Bernabos Vicecomites. Signor. *conf. 87. r. acutum sic presupponitur.**

12. ¶ Vide Bart. in tract. de tyran. vbi, quod Thadæus Pepulus erat tyrannus, ideo Clem. VI. ipsum, & filios inuestiuit in Vicarios dictæ.

Ciuitatis sub n. 34. & cum refert Cumæ. *conf. 162. circa fin. & iste D.* Thadæus habuit patrem Romeum, quæ reprehendebat Thadæus, co. q̄ faceret contractus cum pœnationi quantitatibus, & sic vñtrarios. & Alex. *conf. 49. n. 14. lib. 4.* refert Cynum dicente se audiisse Thadæum Dominum Bononiæ reprehendisse Romeum patrem super hoc. ¶ Et se gesit pro conservatore pacis, & iustitia Ciuitatis Bononiæ, ut apud Anch. *conf. 374. Reuerendissimo, vbi, q̄ tanquam talis de antiquo inuestiuit quandam de Hospitali Castræ Franchi, q̄ spectat ad Cōmune Bonon. ¶ Ioannes de Bentiuolus 14 tyrranide occupauit Ciuitatē Bononiæ vñque ad annū 1401. de mense Martio. Fulg. *conf. 95. Pro decisione n. 3. vñq. in fin. vbi,* q̄ postea facta est constitutio restituens indefensos, quæ habet locum tam in actoribus, q̄ in reis, & Anch. *conf. 285. Triangulariter n. 4. & seq. vbi,* q̄ fuit popularis expulso, & de ann. 1401 & 1402. ¶ Iste Ioannes Bentiuolus Dominus Bononiæ dedit cōmissionem Ant. de Butr. vt ipse dicit in *conf. suo 13.* q̄ viseret, ad quos spectat refectio cloaca, quæ transit per contrada Nofadelle, & declarat. ¶ Eiectus 17 est p. Duxes Mediolani, & in bellis inter Duce Mediolani, & Io. de Olegio facta pace fuit restitutus; pro quo Sign. consuluit pro recuperatione bonorum, quæ habuit in Nouarii. *conf. 31. per tot.* ¶ I-18 mo fuit rebellis Papæ, & adhæsit Bernabou Duci Mediolani, & omnia eius bona fuerunt confiscata, postea p. modū pacis restituata, tanquam adhærenti Duci Mediolani. Sign. *conf. 228. per tot.* ¶ A-19 lius Joannes Bentiuolus de ann. 1409, dominabatur Ciuitati Bononiæ, sub nomine libertatis, vt appareret ex subscriptione consilij collegij Doctorum, q̄ est primū post consilia Zabari in fin. Apostolicae Sedi, sub Innoc. VIII. & Recipub. Bonon. libertatib. sub Illystri Equite Io. Bentiuolus secundo armorum Duce, Cive primario. ¶ Antiani Bononiæ sunt Vicarii Ecclesiæ in temporalibus, & 20 spiritualibus, & representant principem cujus populo, & immediate sunt suppositi Papæ, vt dicit Flor. q. 2, dub. 5. n. 5. ver. confirmatur, quāuis quod spiritualia nunq. viserit, ne caudierim eos vñs fuisse huiusmodi auctoritate. ¶ Populus Bononiæ, & consilii generali representant Principem, non aut Antiani, ideo administratio Antianorū non se extendit, vt possint donare, vel premitare aliquem de publico, neq; possint gratiam facere de delicto, vel tollere ius suum. Tertio, quia ista sunt referuata Principi, & populo, & non veniunt in quacunq; generali administratione, vel arbitrio cōcessio. Floria. de Sancto Petro d. q. 2. in dubio principali, ver. tertio, cum seq. nisi donatio esset ex causa, ibi n. 2. ¶ Contrariu. q̄ Antiani representant populum, & sint Vicarii Papæ, ex priuilegio Urbani VI. & Bonifaci IX. & habeant cōmune potestatē præmiandi; idem Flor. ibi, n. 3. & seq. ¶ Vide tamen Alex. *conf. 1. n. 6. ver. nec prædicti obstat, lib. 3. vbi,* q̄ vexillifer, & duo, vel tres Antiani cujus præfencia. Potestatis non potuerunt facere torqueri reū imputatum de raptu, quando non extant sufficientia indicia; & Potestas debuit obstat; quia statutū ligat Antianos, & vexilliferum; ideo confessio extorta, et per se feruata, & ratificata est nulla. ¶ Legatus Bononiæ est ordinarius, ideo appellatio interposita ad Papam, ad Legatum deuolutur. Rom. *conf. 2. in pr.* ¶ Et non potest ipse Legatus Bononiæ vnu. Regimen sexdecim contra ius cōmune statuerit; quia ligatur iure cōmuni. Alex. *conf. 34. Vixit, & consideratus, per tot. maxime n. 3. & seq. lib. 6. & conf. 17. n. 14. lib. 4. vbi plena apost.* ¶ Quod imo 26 Regimen 16. viroru cū Praefide simul, vel Legato possint ea, que Princeps potest. Alex. *conf. 130. In causa, n. 9. ver. & quia estridiculum, lib. 4.* ¶ Declara; quia p. dicitur, q̄ representant Principem, non in 27 talibus Papæ, vt fluctuantes populus, & Legatus simul possint ligare Ecclesiæ, & Ecclesiasticos eorum statuunt; quia non possunt. Alex. *d. conf. 17. n. 13. & 14. lib. 4. vbi plena apost. in ver. Legatus,* que loquitur de statutis Bononiæ. ¶ Regimen Bononiæ olim antiquum erat sexdecim hominū, & solebant eligi aliquando plures; vt si aliqui defecissent, suppleretur numerus sexdecim, & aliquando erant duodecim, & illi duo erant de numero sexdecim, & habebat votū, postea numerus ad solum sexdecim redactus, ultimo fuit superadditus numerus aliorū sp̄ce, qui subrogarentur loco deficiētiū; & isti superadditi non habebant vocē, nec poterat effici priores, nisi in subsidiū. Alex. *conf. 17. 8. In occurreni i. casu lib. 2.* & in causi ibi precedentib, vbi vult, q̄ exemptio conuenia cum datario de 28 ipsis sexdecim, qui erant tēpore capitulationis, extendatur ad septem subrogatos, & additos; quia concessio facta sub nomine collectivo; & quia additi sunt ex causa necessaria boni Regiminis, nō*

ex vo-

ex voluntaria mera, & quod isti sexdecim cum Praeside possint ea, qua Princeps simul viuenti. Alex. conf. 130. In causa, n. 9. ver. & quia est ridiculum, lib. 4. † Et Legatus, & Regimen Bononiae, simul possint creare ciuem, & facere illum exemptum ab omnibus. oneribus. Comitatus, & prout sibi placuerit; quia ista non sunt de reseruatis Principi. Alex. conf. 148. Vt si qua n. 7. ver. & non est dubium, lib. 6. vbi per tortum tollit omnia contraria. † Imo, q[uod] folius Legatus, & Gubernator possit, & valeant gesta ab eo, quanto sexdecim de Regimine sciuerunt, & passi sunt; quia perinde est, ac si simul fecissent. Alex. conf. 79. In causa & lite, per tot. maxime in s. ver. non obstat et. n. 6. lib. 6. cum legentibus, vbi apostola dat concord. & loquitur Alexan. in erectione montis, q[uod] fecit Gubernator Bononiae, ut valeat, ex quo 16. Regiminis scientes, & patientes c[on]siderant dedisse mandatum. † Contrarium Alexan. conf. 47. In causa, lib. 7. vbi, quod Legatus cum Antianis non possit condere, neq[ue] tollere statuta; neq[ue] auferre ipsu[m] suu[m] aliquid; sed Legatus cum sexdecim possit secundum capitula concessa. † Legatus Bononiae est etiam Legatus Regii, Mutinae, Parmae, & Placentiae, vt dicit Gambar. tract. de Legato, lib. 1. in princ. sub n. 2. & Legatus Provinciae dicitur Legatus insularum adiacentium, etiam si de novo apparuerint, id est ibi n. 25. & q[uod] sit Bononiae, & aliorum locorum. Socin. Jun. conf. 128. in princ. 33. lib. 3. † Et ita seruatur ex consuetudine immemorabili, & vidi ego seruari; ac seruauit, dum fui Auditor generalis bona[m] memoria Cardinalis Petri Donati Cefsi Legati, & deinde dum fui Vicelegatus b[ea]ti me. Cardinalis Antonii Mariae Saluati, pariter Legati, & dum fui Gubernator Bononiae. † Legatus Bononiae, & simus Administrator Ecclesie Bononiensis, non potuit concedere ius baptizandi Castro Centi, sine consensu Archipresbyteri, & Capituli Ecclesie dicti loci. Calderin. conf. 457. alias utriuscum est de bapt. † Gubernatores Bononiae soliti erant habere facultatem Legati de Latero. Ioan. de Anania conf. 9. n. 2. & Floria. de S. Petro, in sua questio. 2. in 4. parte, col. 2. ver. septimo ad idem, dicit, quod Ciuitas Bononiae habet Praesidem, in quem populus tralitulit omnem iurisdictionem. † Antiani appellantur officiales Bononiae, de quib[us]. Calderin. conf. 21. alias 8. de appel. vbi, q[uod] commiserunt quandam causam Vicario Potestatis Bononiae. † Antiani Bononiae vigore statuti habent iurisdictionem carcerandi debitores suscep[er]t os de figura. Bal. conf. 177. In ista captura, & conf. 178. In presenti materia, lib. 3. in princ. † Et authoritas Antianorum est superiora officiali, quia ipsi non includunt super verbo, q[uod] officialis non possit, quia speciali nota digni sunt. Io. de Annan. conf. 70. in princ. † Hodie vero quadraginta viri habent regimē Ciuitatis, & representant totū populū, & possunt concedere ciuitates, & immunitates, prout Ciuitas, maxime accedēt cōfensus Reuerendiss. Vicelegati seu Gubernatoris. Parif. conf. 71. Consultatio absoluta, lib. 1. maxime n. 2. & per tot. & circa fin. Grat. conf. 61. n. 41. & sequens lib. 3. qui dicit hoc esse notū, quia sunt in quā possit sione, prout ipsi vidit in archivio multa priuilegia. † Popul[B]ononiae tanq[ue] recognoscens superiorē non potest restituere in famē ad famam, q[uod] fallit respectu infamia prouenientis ex statuto, q[uod] contumax habetur pro confesso respectu futuri incursus. † Alexand. conf. 14. Repetit. lib. 2. † Contrarium, quod imo Legat⁹ Bononiae solus maiorem habet iurisdictionē, quam habeant omnia tribunalia Bononiae simili, videlicet. Dominorum Priorum, Quadragesima virorum, & aliorum; nec tamen possit solus derogare statutū Bononiae sine consensu Priorum, ita Bero. conf. 54. n. 39. lib. 2. † Et potest rebannire bannitū pro iustitia. Bero. conf. 54. n. 38. lib. 2. † Potest facere Legatus communionē p[ro]p[ter]a mortis naturalis in p[ro]p[ter]am mortis Ciuitatis, et ante condemnationem; & valet talis gratia, & ligat successore, etiā ille gratiatus fuerit condemnatus in p[ro]p[ter]am mortis naturalis tēpore prædecessoris. Socin. Jun. conf. 128. per tot. lib. 3. † Restringe, quia solus non potest regare feriū; neq[ue] tollere appellationē, neq[ue] quod de plano procedatur, concedere. Alex. conf. 130. In causa, n. 8. & 9. ver. nec obstat, quod allegatur lib. 4. vbi, quod una cu[m] 16. de confilio, & Regimine bene potest omnia, quia Princeps. † Studiū Bononiae habet priuilegium à Clem. Papa V. & Ioan. XXII. quod beneficiū studētes Bononiae percipiāt fructū in absentia. Federic. de Sen. conf. 2. 46. De iure communī, n. 2. ver. itē. q[uod] Canonicus est in studio. Petr. de Ancha. conf. 17. Concessum est scholaribus, per tot. Calderin. conf. 487. alias 2. de magistris in fin. † Extende; quia habet priuilegium, quod Clerici, & beneficiari possint studere in iure Ciuitatis. Calderin. d. conf. 487. alias 2. de magistris vbi, quod possunt et doctorari, & legeri ius Ciuitatis, de quo ultimum Io. Andr. in cap. cum quid prohibetur, de reg. iur. lib. 6. & Abbi. in proemio decretal. n. 7. dicunt, quod si factū est, bene factū est, si vero est faciēndū, fecus est; quia abstinentiū est propter dubium iuris. † Bononienses Doctores allegant determinasse contra Innoc. quod Canonicus agens pro Ecclesia debeat agere nomine Ecclesie, non nomine proprio, cui authoritati Bononiensi assentit. Lap. allegat. 5. n. 2. ver. ad secundum. † Id est dicit in alio casu Old. prout refert Alexan. conf. 15. n. 4. lib. 1. quod oēs Doctores Bononienses legentes tenēt, q[uod] vulnerantes plures non tenentur de occiso, sed p[ro]p[ter]a pecuniaria, q[uod] non constat, quis lethaliter vulnerauerit. † Bartol. in l. Titio cum refamento. §. Titio, n. 3. ff. de legat. 2. 49. extollit Curiam Bulgari, quae est contrada Bononiæ, q[uod] ibi consuetudines legales cōderentur. † Dicit tamen Signorol. conf. 171. n. 3. 50. quod Doctores Bononienses magis nituntur cortici, q[uod] medullæ in illo casu, quod operetur clausula codicillaris, & q[uod] contra glossas, & communis consilunt, & triu[m] ph[ar]ma opiniō pro Bononiensis, & hodie vbiq[ue] seruat. † Carocio adhærent Bo[n]onienses. Bald. conf. 9. in s. ver. dico igitur lib. 1. Ioan. de Anan. conf. 34. n. 4. glo. in Lomis dispositio. ff. de reg. iur. Castroni. conf. 18. n. 2. ver. ad secundum lib. 2. Alex. conf. 49. Paucis, n. 12. ver. & ideo lib. 4. † Dulcis p[ro]p[ter]a, & sanguis, amant n. 5. & habent ad hoc prouerbium, ut dicit Anto. de Butrio conf. 30. circa fin. ver. ideo vulgare est, l[et]igare mani, & li[et]i piedi; & merenti trahimeti, i.e. ligam h[ab]i manu & pedes, & reponeas me inter meos. † Veratos esse in eo, q[uod] mandat laborandum. ff. de officio Praesid. inquit ibi gloss. in ver. detegit, ut sciant dissimilare, q[uod] si alibi est prouerbium, chi non sa[m] simular, non s[er]egnare, id est, ne sicut regnare, qui nescit dissimilare. † Potestas Bononiensis habet Vicariu[m] de quo Anchā. conf. 342. Vicarius Potestatis. † Et vocatur iudex Aquila iste Locutēnens Potestatis, qui procedit in exequitione litterarū cambii, prout Curia Mercantia. Angel. Aretin. conf. 123. In positione casus, & pertot. † Consuetudo est Bononiensis, quod iudices maleficiorum referunt causas Legato, antequam conde[m]nnt, quib[us] relationibus standum est, quia sunt loco dubiorū. Io. de Anan. conf. 17. in princ. Visitatione. † Stylus est Ciuitatis Bononiensis, quod iudex non recitat per se ipsum sententiam, sed per Notarium; & valet, quia est in Curia Romana, & vbiq[ue] lo. de Anan. conf. 93. n. 3. ver. circa vero. † Flumen Rheni est publicū, & ex sumitur aqua per claviculas, & diuersa seruita publica, & priuata. Anto. de Butr. conf. 13. per tot. maxime n. 6. in princ. vbi, q[uod] est flumen publicū. † Turris Afinellorum Bononiensis est, de qua meminit Io. de Imola conf. 7. vbi, quod band[er]a ponebatur in ipsa Turri; quando guerra generalis indecebat per Communitate Bononiensis; ista turris est pulcherrima, & altissima, & cōsueuit dici, quod existentes super ea vident Centū, & plures Ciuitates, & est verissimum; nam Centū est oppidū in agro Bononiensi, q[uod] videatur, & simili plures ciuitates videri posunt. † Ita turris erat familiare Afinellis, & in ea fuit institutus spurius de Afinellis pro parte, & Regimē Bononiensis illā apprehendit, super quod factō Anto. de Butr. conf. 34. dicit, q[uod] ita est Turris, p[ro] nobilitate conseruanda, spurius est incapax, si p[ro] cognomine solo, est capax, nisi Regimen iure legitimō occupauerit. † Datū, & gabella turris de Vrga est 61. Ciuitati Bononiensis locatū, alias Nobili Anro. Scappo. Io. de Imoli. conf. 79. per tot. Datia macellariorū, & beccariorū tenetur soluere 62. Salaroli, q[uod] ita cantat capitula; & nullū exercitū magis proximū est Beccario. q[uod] Salaroli. Io. de Anan. conf. 35. per tot. vbi Bolognā adit. † Clauicula cloaca, que venit à parte superiori Bononiensis, & transit per contrata Nofadelle, & phortos priuatorū, debet reficiātā vicinis, in iis, que spectant ad cōmodū vicinōrum; in iis vero, que spectant ad cōmodū priuatarū, priuati debet reficeri, si expensā est modica; si v. magna, & nō prouenit ex negligētia vicini, debet refici ex publico vel a viciniis. Anto. de Butr. conf. 13. per tot. † Consuetudo est Bononiensis, q[uod] destruēta domo, ne incendiū 64. progrederi, refici debet a viciniis, quorū domus sunt cōbusti, q[uod] nisi culpa illorū processit incendiū, & cito a consuetudine seruati Bononiensis, Bolognā, in addit. ad conf. 10. de Anan. 71. in fine, attestatur. † Consuetudo Bononiensis est, q[uod] gaudiū clufo, intelligitur v[er]a para domus subterranea, quia clufo domus intelligitur pars domus subtus terrā, nisi ex specificatione confiniū aliter specificetur. Rom. conf. 5. Viso punto, per tot. † Consuetudo est Bononiensis, quod pueri cōcēderunt axis inter se, ideo nō punitur homicidiū, quod sequitur ex tali concertatione. Petr. de Ancha. conf. 28. Iure frictō, per tot. vbi de consuetudine Neapolis, & Perusii. † Consuetudo est Bononiensis, quod nullus ciuius, vel forēsis habitans in ciuitate Bononiensis possit vocari ad aliqua onera in Comitatu, et ratione bonorū, quae habet in Comitatu, & quod statim, quod Ciuius, vel Incola Bononiensis acquisuit bona in Comitatu, non possit cōpellī ad aliquā solutionē onerū in Comitatu, siue sint ordinaria, siue extraordina[r]ia. Alexan. plene conf. 148. Vt si, qua. n. 5. ver. Angelus vero. lib. 6. vbi, quod valet haec consuetudo, † Hodie ista consuetudo est sublata; 68. quia nō potest Ciuius emere bona rusticalia, nisi de licetia, & lib.

eat onera; & hoc bene prouisum est; quia rusticū semper soluant eadem onera, licet Ciues acquirant maiorem partem bonorum, sed nō ex dispensatione Legatorum, & Illustris Regiminis permittuntur emptiones sine exonerazione pauperum; at eſſet fācienda reuilio, vt onera sequantur bona. † Extēde; quia imo talis confuetudo exemptionis Ciuitatis Bononiae ab oneribus Comitatus, licet loquatur de Ciubus originariis, nō extenditur etiam ad Ciubus ex priuilegio, plene Alexan. conf. 148. n. 5. & 6. ver. vlt̄a 69 predicit. lib. 6. & per tot. vbi tollit contraria. † Item confuetudo est Bononiae, quod dominus ponens manum ad plaustrū vini, etiā animo iuuancti, extunc periculum vini est ipsius domini. glos. in l. quod non ratione, ff. de legib. Caſtren. conf. 472. Vīſo ſupradicto, in ſi. li. 1. 70 vbi, quod non eſtralabilis, ideo extra locū non extenditur. † Quod ſententia interloquitoria nō potest poſt quinque dies retraetur ſecundū ſtatutum Bononiae, de quo Alexan. conf. 32. Vīſo processu n. 11. & ſeq. ver. non obſt. at ēt. lib. 3. vbi, quod eſt contra ius cōmune; ideo non haber locum, qñ de nullitate opponitur per viā exceptionis; quia nō fit peticio, nec litis confeſatio, vt videtur 71 requiri ſtatutum. † Stylos circa nuptias eſt Bononiae, quod nō fiant nuptiae, niſi ea die, qua maritus traducit uxorē ad domum, & faciunt Bononienses, & Florentini tot expenſas in iocalibus, & veſtimentis, vt expendant totam dorem. Caſtren. conf. 154. col. 72 ver. ſtatutū. lib. 1. † Item stylos Bononiae cōmuniſt, qd pœna adiecta factō valet, & exiguit, qñ iſi, cui promittitur, non eſt foliū ſcenerari, ita Alex. conf. 63. Stantib. iis. n. 3. li. 4. † Milites fratres, qui appellantur Glorioſe Virginis Marie, ſunt in Diac. Bonon. & ſunt exempliſt visitatione; & procuratione Epifcopi, tamquam immediate ſuppoſiti ſedi Apoſtolicā. Cald. conf. 459. alias 14. de 73 censib. † Priuilegium v. Theodoſianum conceſſum Bonon. præfumitur apud multos ſicut ū, & non verum. Sapiā in addit ad Abb. 74 in p̄rouen. decret. n. 6. ver. Dōtor. † Moneta Bononēnorū argētōrum, & quaſtreñorū, ad ſex quatuor pro bononē correbant in Ciuitate Mediolani, & Placentia, vt per Alex. conf. 21. Vīſo ſi. lib. 2. † Commune Bononiae eſt Dominus Hōpitalis Caſtri Frāchilocalis ſoliti conſerti ab antiquo per Commune, licet Epifcopus habeat recentem ſtatū, ſententia relationis ſuper hoc data per Petruſm d' Anch. & Ant. de Butr. vt per Anchar. conf. 374 75 Reuerendiss. † Prafidem habet, in quem populus tranſulit omni iurisdictionem Floria. de S. Petro. q. 2. in qua rā parte. colum. 2. ver. 76 ſepimo ad idem. † Molendina Bononiae dicuntur ſpectare pure ad vniuersitatem; ideo teſtes de Bononia in caſta molendinorum ſunt idonei. Bald. conf. 168. C. f. u. homines. in ſi. li. 2. † Et defenſores hauerit, & iuriū Camerā locant molendina prediſca; nece da- 77 tium potest alterari. Io. de Anan. conf. 74. † Declara; quia nō ſpe- 78 cant ad Cōmune iure regaliū; ſed de iure particulari; ideo nō poſſunt compellere ſubditos, vt vadant ad macinandum in molē- 79 dinō Communis. Bald. conf. 404. Quaritu, vtrum lib. 5. ſecus ſiūre vniuersali, & publico ſpectare ētia molendina ad Commune. 80 † Reſtringe; quia molendinū extra portā Galleriā eſt priuato- 81 rum, non Cōmuniſt; & ideollī non potest priuati, vt in nar- 82 ratione facti ſupponit Io. de Anan. conf. 74. † Monzoni Caſtrum habebat propria ſtatuta, quod filia dotata nō ſuccedat patrī ſtāte hārede maleſculo, ſuper quo Caſtrē. conf. 47. lib. 1. vbi, q. intelligi- 83 tur de maleſculo ex deſcendentib. maleſulis, non de transuerſali; hoc poſui ſub Bononia; quia hodie Caſtrū regit ſtātu Bonon. 84 nīa. † Centi terra eſt de diſtriſtu Bononiae, & eſt Epifcopatus Bononiae, & ideo non potest Ciuitas iploſ Centē ſoreſtare, & ſta- 85 tutū, q. non recognoſcentes Cōmune Bononiae carerent, nō comprehendit Centenses; quia eſſet contral libertatē Ecclesiastī- 86 cam. Bald. in authen. qua in Prauincia. C. vbi de crimin. agi oport. † Centi & Plebēi Caſtra erāt de iurisdictione Ciuitatis Bononiae; qd Re- 87 gimen Bononiae exigebat certa onera; ſuper quib. Alexā. conf. 28. Vīſo accurate. lib. 1. per tot. Imo quod eſſent Epifcopatus Bonon. Alexan. conf. 99. Vīſo. n. 4. & ſeq. ver. tertio probatur. lib. 6. vbi ſtatuta cō- 88 firmantur a Pio. In quib. ſit priuilegiū Iudaicū, vt in omnib., & per omnia gaudeant priuilegiū Ciuitū, & ſtatuta ſunt ēt ab Epif- 89 scopo Bononiae conſirmata. † Caſtri Plebēi, & Plebēi ipſa de con- 90 ſuetudine habebant, q. oēs de Cento debeat baptizari in Ple- 91 beſ; ſed nō auēto Cento obtinuit Ecclesia S. Blaſii poſſe baptizari in Cento. Zabar. conf. 65. vbi ponit priuilegiū Cardinalis Legati, & Epif. Bononiae, ac Bonificii IX. ſic dicat non valere, quia ſub- 92 reptitia ſunt. † Crepalcoriū eſt Comitatus Bononiae, & vniuit ſub ſtatuto Ciuitatis Bononiae. Ang. Aret. conf. 33. Videtur dicendum per 93 tot. † Non potest Ciuitas Bononiae reuocare conuenta cum terra Crepalcoriū, videl. quia Ciues, & nobiles in rure habitantes tenent concurrend ad onera cū fumantib. Comitatinis. Ancha. conf. 366. Videtur primo, q. eſt Anto. de Butrio, & Ancha. & conf. 367. 94 quod eſt Bar. de Salyceto; vbi, quod ius eſt quā ſitū fumantib, quod auferri non potest à Ciuitate Bononiae; quia ita eſt per viā contrac̄tus firmatū. † Bazanum eſſe terrā de iuris dictione tem- 95 porali Romane Ecclesie, alias conſeſſam in Vicariatu Marchio- 96 nib. Eſtenib. cum obligatione, q. non poſſet alienari, aſſerit Za- 97 bar. conf. 85. per tot. vbi idē de Caſtro Nonantula dicit. † Caſtrū S. Ioannis eſt de Comitatu Bononiae. Alexan. conf. 48. Vīſo que. n. 5. ver. Angelus vero. lib. 6. & per tot. † Malalbergi locus habet veſigal 98 exoneratioſis nauī, quod erat Zorzinī de Planchiſ, & ab eo fuſt emptum per ſtēnuū militem Ioannem de Pepliſ, inter quem, & Cōmune Bononiae litigabatur, p. Pepluſ conſuluit Signor. conf. 222. In queſtione. † Imola Ciuitas ſoluebat Cōmuni Bononiae onera, vt coſmemorat Anchar. conf. 283. per tot. † Podiū Caſtrū 99 eſt Lambertiū, & iurisdictione coheret perfonā, nō territorio; licet exercetur in homines Podiū; quod Caſtrū eſt de territorio Bononiae. Paris. conf. 20. per tot. maxime n. 66. & ſeq. in princ. di- 100 cit, quod conceſſio fuit facta a 16. Reformato rib. Cōmuni Bononiae, coſfirmata a Nicolao Picingino; & Sede Apoſtolicā, & quod non eſt conceſſio feudalis. † Caſtrū S. Petri fuit captum tempore bellū inter Dominum Fauentiā, & Ciuitate Imola per quendam Capitanū, de quo Ioan. de Im. conf. 6. & de anno 1443. iterū rediit in iurisdictione, & potestate mōnitionis. Ioan. de Imola. conf. 6. per tot. vbi, quod iſi, q. habitauit per dece annos Bononiae, & erat de S. Petro, liberatur ab oneribus; vt Ciuis, etiā Caſtrū pradiſtū medio tempore fuerit extra dominū Bononiae per plures annos. † Facit Vniuersitas Caſtri pradiſtū. 330. homines de confiſſo, ſi ſuſtare ex trib. non ſunt praefentes, nō valeat arrengim. Io. de Im. conf. 32. per tot. † Nonantula, Reuelani, & 101 Baſiliani Caſtra ſunt de Comitatu Bononiae, & fuerunt confeſſa Nicol. Marchioni Ferraria ſecundū Anto. de Butrio in cap. final. de conſuet. in pen. colum. ver. ſed dubium, quid ſi Caſtrū, ſequitur Alex. conf. 151. ver. themate, n. 5. ver. & dico lib. 2. † Medicina Caſtrū, quod A. 102 in loco citādo Modicini appellat, nō eſt de Comitatu Bononiae, nec regitur ſecundū ſtatuta Bononiae, ſed eſterriō ſuſt de peſe, licet fuerit capiū a Bononiensibus. videl. Bargelliniſ, Fatiuīſ, & Domino Fauento, vt plene Alex. conf. 114. In caſta, & lite, maxime n. 19. & ſeq. li. 4. † Villa S. Martini in Argile, & alia villa ter- 103 ritorii Bononiae erāt inculta, & ideo emanauit & ſtitutio, quod venientes ad habitandū, & laborandū in diſta Villa ſint immu- 104 nes p. quinquaginta annos; cauſa fuit; q. bona Marchionis Eſi- 105 ſis contiguā erat bene culta in dedecus Bononiensib, ideo talis exēptio cōpetit Ferrariē, qui p̄i⁹ habitauerat in agro Bononiae, poſtea reſcēſſit; & iterū rediit, & non potest reuocari. Alex. conf. 54. Vīſo puncto, q. eſt Vīſo centi Palacoti, & conf. ſi. li. 4. q. eſt Barbatia, & conf. 34. li. 5. q. eſt Alex. † Bononiensis, Ianuenſis, vel Florentiū 106 dicuntur, q. habet domicilium Bononiae, non autē ſi habet ſolam originem in diſto loco. Ancha. conf. 347. Ifſa ſententia in princ. & co- 107 poſteſt eſte ratio; q. verba non debent intelligi ſecundū qd, fed ſimpliſciter. † Vide nō Bart. in L. Provinciales. ff. de verb. ſignific. in ſi. qui 108 tenet, q. Perufinus intelligitur, vel q. habeat originem, vel domi- 109 ciliū de Perufiſo, q. accipiendo ſecundū cōmūnem vīſū lo- * quendi; videl. de origine ſola. † Et q. imo idem ſit dicere Perufiſo, & de Perufiſo. Bart. in L. circa ſi. na. 9. ſſad municip. vīſa apofit. in ver. idē eſt dicere, & eſt gloſ. in ſi. ſed & reprobari. ſ. ampli. in ver. Co- 110 maneu. ſſ. de excus. tutor. idē Bart. in tract. de repreſſal. q. 7. in princ. vīſa apofit. ſſ. Sicut in Comitatinū tīm eſt dicere Titium de tali loco Co- 111 mitatus Bononiae quātū dicere Titium Comitatū Bononi- 112 enſem. Alex. conf. 100. Vīſo in queſtione, in princ. lib. 6. Declarat Caſtr. conf. 209. Circaprimū. col. 2. in ſi. n. 2. ver. & ſidicatur. li. 2. q. in materia fauorabilis importat idem dicere Ferrarienſis, vel Veneti⁹, aut Pe- 113 rufinus, q. de Ferraria, de Perufiſo, de Venetiis, & verificatur, ſue ſit origine, ſue domiſilio, ſecus eſt in odioſis, q. non ſufficit do- 114 micilium, cum ſit talis ſecundū quid, non a. ſimpliſciter. † Epif- 115 copus Bononiae, ſicut aliud Epif. dicitur officialis Ciuitatis. An- 116 cha. conf. 240. & ſi. 341. per tot. Hodie eſt Archiepifcopat⁹ erec̄t. a. ſeculari. Gregor. Papa XIII. qui nō habuit eſteſſum quoad ciuitates Regii, Mutina, Ferraria, Parmae, ac Placenti⁹. 117 Ecclesia ſ. Petronii, & eius fabrica habet ſtātū, q. de omnib. hereditati- 118 bus, & relictis ad pias cauſas ſoluantur duū Bononiē, p. ſingula libra, ſuper quo conſuluit Alex. conf. 125. Vīſo & conf. 126. lib. 4. q. habet locum ſemper, quando pauper inſtituitur haeres, & ſtātū arbitrio iudicis, q. pauper dicatur; ſecus ſi con- 119 ſanguineus, & adoptiu⁹ inſtituitur, & filius ſpirituſalis nō dicitur conſanguineus, licet quoad matrimonium cōtrahendum oria- 120 tur ſpirituſalis cognatio. † Cōlitutio Epif. Bonon. ſup. reſidentia oī- 121 omniū curatorū priuatilloſ iploire, ſi p. q. de cīm dicesne leg- 122 timo impediēto abſuerint. Zabar. conf. 132. Dīoſ ſunt, videnda per tot. vīſi.

vbi, quod debent citari, antequam amouentur a possessione, alias sunt de facto restituendi. † Episcopus, & Capitulum Ecclesie Bononiensis abente Archidiacono vel vacante Archidiaconatu succedunt, & deputati in locum Archidiaconi, & fructus, & emolumenta recipiunt. Calder. conf. 516. alias i. de priuilegiis, qualiter ista priuilegia intelligentur, & ponit substantiam, & sunt concessa ab Honorio Papa. † Archidiaconi Bononiae habent priuilegium, & non sicut Doctores sine sua licentia, de quo priuilegio Cald. conf. 67. quod est vicinum, de officiis Archidiac. & latius conf. 516. alias i. de priuilegiis, vbi ponit substantiam priuilegii concessi Papa Honori. † Archipresbyteri, & Plebani Bononii, quali oes de consuetudine instituita ad beneficia suarum Plebium, quae consuetudo valer secundum Geminianum; q. de ea artestat, dum fuit Vicarius Bononiae in conf. 117. m. 10. ver. quia illle dicitur. † Non tñ precedit Archidiaconus Bononiae Vicarium Episcopigenale; quia Vicarius generalis representat Episcopum, & facit idem consiliorum cum eo. Abb. plene conf. 21. Viso dubio, per tot. lib. i. vbi quod nec; valet consuetudo contraria, neq; priuilegium Archidiaconi, quod habeat primù locum post Episcopum, & excludat Vicarii, sed intelligi debet quoad alios, excepto Vicario. † Monasterii S. Michaelis de Bosco Bononiae erat reguli S. Augustini, sed propter malam vitam Monachorum dicti ordinis fuit dictum Monasterium concilium monachis mortis Oliueti. Petr. de Anch. conf. 352. Monasterium S. Michaelis, in princ. & conf. 42. vbi, quod monachianique cœlesti sunt extra monasterium, sed in eis habent alimenta, & acquirebant monasterio praedicto. † Primicerius Collegiate Ecclesie S. Petronii non habet dignitatem, sed officium, ideo non possunt eidem committi causa tanq; habenti dignitatem, & sententia lata ab eo est nullus. Alex. conf. 77. In causa & lite n. 4. ver. cib. 112. tingit; & secundo, lib. 2. † Rebellionem committit Com. Manfredus ex Comitibus de Cumio contra Cardinalem S. Eustachii Legatum, dñi eslet illius Capitanus generalis, & quida Maynardus in itinere fuit captus, & confessus est rebellionem, & multi Nobiles Bononiae propalarunt, & Legatum monuerunt. Anchar. conf. 439. Anno 1405. vbi totam seriem ponit. † Familiae aliquae per abusum mutarunt agnitionis nomen. Nam Bargellini hodie a pud Alex. conf. 114. lib. 4. appellantur de Bergellini. † Gozadini habuerunt iure cumillis de Monte Renzulo, quos ego credo de Monterentio ad praefens nuncupari, vide Castr. conf. 196. nu. 7. & seq. lib. 2. † Liber Campionis montis Salis, ex quo gubernatur per personam publicam, & coleretur in Archivio publico Ciuitatis, probat quod oes in eo descriptos dummodo causa sit expressa; secus si causa non exprimitur; quia non pbat, nec est probata circa solemnitates enunciata, si de eis non constat, nisi effet scriptura, quae per triginta annos habuisset effectum. Alex. conf. 78. per tot. vbi est causus consilii. † Statutum Collegii Doctorum Bononiae super electione, & admissione, mandat fieri per fabas albas, & nigras, & vota secreta; ideo si vota, p. & contra sunt paria, non dicuntur admissus, sub praetextu, q. senior pars sit in votis favorabilibus, qui non potest probari senior pars isto casu; quia sunt singulares testes, & non creditur assentient, quod dedit suffragium favorabile, plene Alex. conf. decisiu 192. Perspecta. lib. 6. per tot. Bononiae statuta circa diuersa in Ciuitibus. Concil. 121.

CONFIRMATA fuerunt statuta Bononiae per Papam Rom. conf. 2. inf. ver. ad hec omnia. † Contrarium dicit Cafr. conf. 196. 3. in fin. quod de tempore suo non sunt confirmata, lib. 2. † Dicas, quod tempore Alexandre de Imola fuerunt confirmata eis clausula, dummodo non reperirentur contra libertatem Ecclesiasticam, ideo eis confirmatione in forma communis, non a. ex certa scientia, non tollunt iuramentum; quia laici super eo non possunt disponere, & confirmatione non relevat, ita Alex. conf. 59. Viso instrumento, per tot. lib. 1. quod est repetitum conf. 39. li. 4. & conf. 18. li. 6. & in eodem casu etiam consuluit Fran. Aret. conf. 8. Abundatis, per tot. vbi, quod confirmatione non est ex certa scientia, sed in forma communis, & pperte ea per confirmationem non sunt effecta Papalia, & quod magis operatur confirmatione specialis statuti simpliciter facta, q. confirmatione generalis statutorum; quia in speciali magis de facilis præsumitur certa scientia. † Et iterum idem Alex. conf. 17. Viso instrumento, n. 13. & seq. ver. nec etiā obflabit. lib. 4. vbi, quod non ligat Ecclesiastas, vel Ecclesiasticas personas in iis, q. disponit contra ius commune, quia aut est conditum a populo Bononiae, & clarum est, quod non habet aliquam iurisdictionem in Ecclesiastis, & Ecclesiasticis. Eccl. S. Mariae, deconfit, aut est conditum a Legatis dicta Ciuitatis, & clarū est, quod non valeret; q. contra ius commune non potest ita regravare quia est confirmatum a Papa, & confirmatione habet clausulā, dummodo non sit contra libertatem Ecclesiastis, & sic Papa non voluit in aliquo praedicare libertati Ecclesiastica, & ibidem. 15. & 16. dicit

esse contra libertatem Ecclesiastis, si auctor id, quod est concessum Ecclesiasticis est in privilegiū. † Non tñ valent quoad spiritualia, & iuramenta sublata; quia confirmatione non est facta ex certa scientia, quae certa scientia non presumitur; ideo nec clausula excipiēt statuta contra libertatem Ecclesiasticam confirmat illicita, & disponēta de spiritualib⁹, plene Alex. d. conf. 59. Viso instrumento a. 8. & 9. ver. nec obflabit, quod adducatur lib. 1. plenissime Areti. conf. 8. per tot. vide plenissime gl. ad statutū Bononiae, super Bulla confirmationis Iulii II. vbi multa hincide allegat. † Statuta Bononiae confirmari tñ statuta Doctoriū; ideo Potestas, qui iurauit seruare, statuta Bononiae, c. ceterū est iurasse seruare statuta collegii Doctoriū; q. a confirmatione est in confirmante. Signo Homod. conf. 61. Questionis talis, per tot. vbi, p. vtraq; parte. † Statutū de vocatis ad ius, & venientib⁹ in fine dñ ponit; q. auctor si interpelletur ad eligendum locū, in quo vellet citari, & non eligat, processus est nullus. Alex. conf. 64. Et si, in princ. li. 3. Ex statutis Bononiae, sub rubr. de inactione, in omnib⁹ causis proceditur summarie, & de plano, ita Alex. conf. 70. In causa, & lite, in princ. li. 7. vbi, q. pperea responderi debet positionib⁹, & ante lité cōtestatam. † Instantia Bononiae est à 10. o. solidis infra dierū 15, à die porrecti libelli continuorum, à supra debet causa terminari intra 50. dies cōtinuos, & debet currere à die litis cōtestate, q. a qualitas adie libelli nō est reperiata; & q. contra ius cōmune est, & talis instantia subrogatur loco instantia iuris cōmunitatis, plene Alex. conf. 42. In causa, & lite, in princ. lib. 3. & ibi apost. dat cōcor. † Et de instantia tam prima, q. appellatio, vide plene Alex. d. conf. 59. lib. 4. maxime sup factō præcedēte consilii, & qualiter iudex possit pronunciare deferta causa, per totū consilii. † Et de statutū Bononiae, q. instantia non posset prorogari, nisi bis, vel per rescriptū, nisi fuerit de consensu partium. Alex. d. conf. 64. Circa presentē lib. 4. q. est Barbatia, vbi, q. vlera bis potest fieri, progratio per rescriptū, q. nō concurrit cōfensus partium; quia pro iudice, & rescriptio superioris præsumitur, & dictio finit. Ita practicari in palatio Bononiae; icolet statutum habeat verba dubia. † Et q. per iudicē nō posset prorogari, neq; per sententia suspendi, seu declarari, q. superint tot dies de consensu partium; qui non supersunt, & sententia lata extra instantiam sit nulla. Alex. conf. 82. Viso processu, in princ. li. 3. Calculus instantiae de stylo Bononiae fit hoc modo; q. index facit exhibet librum Notariorum, in quo notat oes dies, videlicet iuridicos notat, feriatos, notat illi. Ita Alex. d. conf. 82. n. 6. & 7. ver. nec obflabit. lib. 3. † Statutum quāliter procedat in causis ciuilib⁹, reo non cōparente; dum cōcedit, q. potheccaria agens missus in possessionē lucratur fructus, non habet locum reo cōparēte; quia rubrica declarat nigrū, ita Alex. d. conf. 70. In causa, & lite, n. 7. v. q. in si. ver. nunc est vindendum, li. 7. vbi, q. nō haberet aliq; difficultatē. † Appellatio interposita Bononiae debet intra 6. dies peti cōmiti ex pūfione Cardinali Legati de Filiō R. conf. 2. in princ. ver. ex quo sequitur, vbi, q. habet locū ēt in appellatione interposta ad Papā. † Et cōstitutio Legati, vel decretū, seū statutū Bononiae, q. appelletur secundū ius Ciuiile gradatim, valer; quia ista sunt de circūstantiis appellationis. Io. de Ana. conf. 51. In causa illorum, per tot. † Contrarium, q. imo non valer cōstitutio Legati Bononiae, q. non possit appellari, nisi ad Legatum; quia aut non excludit Papā, aut non valer. Cafr. conf. 196. Super primo, in si. ver. nec obflabit. lib. 2. † Imo, q. non valer statutū Bononiae, q. appelletur gradatim secundū ius ciuilis, ex quo nō confirmari à Papa, sed loſi adſint litera Martini Antianis; q. regent Ciuitatem secundū laudabilia statuta. Cafr. d. conf. 196. n. 8. ver. super ultimum, li. 2. p. ut tempore popularis regimini, in quo appellabatur ad quatuor deputatos, † Non decisus casus a statuto Bononiae remittitur ad iuris Ciuiili dispositionē. Rom. conf. 2. in princ. ver. dicendum videatur, vbi in fin. ver. ad hec omnia, dicit ea fore per Papā cōfirmata. † Statutū Bononiae circa legitimationē perfornari, q. stetut pronunciē iudicis, qualiter intelligatur, & q. nō habeat locū in falso, procuratore in p̄iudicium dñi. Io. de Ana. conf. 9. 6. vbi Bolog. in apof. † Statutū Bononiae circa positiones, q. res p̄sōio habeatur, p. non facta, si est impietas positio, habet locum, si positio aliquo modo potest ostendit alius. Ancha. conf. 45. in princ. q. est Franc. de Rambo. & Io. de Canetulo. † Item; dum vult, q. negans positionem verā incitat in p̄enam 10. librarum, nō intelligitur ipso iure, sed per sententia. Anchar. d. conf. 145. n. in f. † Item finita causa principali 23. pro eo, qui negavit, non potest agi ad p̄enam. Ancha. d. conf. 145. n. 2. † Statutū bollettarum Bononiae dat iuris dictio, q. fugitiū possit capi à iudice bollettarum, & captus nō debet relaxari praetextu, q. non bene sit captus, alias iudex tenetur ad damnationem. Parte 1. Io. de Anan. conf. 55. Quia dubia, per tot. vbi etiam Bologni, plenissime in apof. † Quod lauda exequi non possint pendente reclamatione, & recursu. Alex. conf. 63. In causa & lite, n. 3. v. præterea

26 statutum, lib. 3. † Statutum circa compromissum inter consanguineos vñq; ad quartū gradū est favorable. Anch. conf. 159. *Rationes que, in pr. f.* Et non est formale quoad omnia, sed solum quo ad hoc; quod sit līs inter eos, & quod sint in quarto gradu. Anch. d. conf. 159. *per tot. vbi,* quod exequitio est danda non obstantib. exceptis super eos, quod omnia, quae narrat statutum, non interue-
28 nent de electione tertii. † Et confessio parentelæ ex certa scie-
tia, quæ sit in quarto gradu, non admittit errorem, neq; pro-
bationem in contrarium. Anch. d. conf. 159. n. 6. cūm seq. ver. *venio ad*
29 *secundum.* † Refringit; quia huiusmodi statutum de compromis-
sione non habet locum in causis mixti imperii, & sic non habet lo-
cum, si agitur de correctione instrumenti; quia ista expediuntur
officio iudicis nobili. Alex. conf. 6. 5. In causa & lite, num. 2. & seq.
ver. & dico, lib. 7. vbi, quod cōpellit compromittere in arbitrio, non in arbitrariet. † Statutū, quod alterius stipulari possit, ope-
ratur, quod nedum potest stipulari, sed non requiritur cessio a-
ctionis. Alex. conf. 63. *Statutibus, n. 23. & seq. postremo, li. 4. vñq. in fin. vbi,*
30 *quæ loquens in dote data habet locū in dote promissa, qn promis-
so est in mora soluendi.* † Quod in causis pupillorum procedatur
lunmarie sola facti veritate inspecta, operatur multa, quod
testes non iurati probant, qd solemnitas iuris, & statutorū non
32 testuarū. Rom. conf. 20. n. 3. ver. *ad primū, cum seq. per tot.* † Statutum
Bononiae, quod in causis pupillorum, & viduarū procedatur sum-
marie, tollit ordinē iudicium, & non requiritur excusio, quia alias
33 requireretur. Io. de Anan. conf. 52. in fin. † Imo nō currit aliqua in-
stantia, vt in dicto statuto. † Declara; qd tale statutū nō censem-
tent intentatū, nisi pupilli expresse declarauerit; quia sic dispo-
nit statutū p̄dictū. Alex. plene conf. 55. *Quoniam causa p̄ter tot. lib.*
35. 5. vbi p̄ vtraq; parte, allegat & hanc tuerit. † Statutū, quod
probatio nō fiat per testes a quinquaginta libris supra, vbi est in-
strumenti, & in credito a centū libris supra, et ad euitādā falsi-
ficates, & est odiosum, & restringendū; ideo non habet locū in
eo, qui promisit facere absolutionem, quia satisfactus est. Io. de
36 Anan. conf. 6. vbi Bolog. extendit multis casib. † Item aliud statu-
tū, quod à centū libris supra non possit fieri p̄batio p̄ testes, quod est validū de iure; quia lex ciuilis in multis casib. ushōc ad-
mittit, & quod sit per legem, potest fieri per statutū; & imo valet
paclū; ergo statutū, plene Alex. conf. 50. In causa & lite, in prim. lib. 5.
37 vbi apostol. in ver. tenet, dat concord. † Ratio huius statutū est, vt
38 tollatū falsitates. Alex. A. conf. 50. col. 2. in prim. li. 5. † Et habet locū,
sive libra vltra centū pertantur in una partita sola, sive in plurib.
partitis, & solutionib. annorū cumulatis. Vide plenius, *statutum*
39 circa probatioē quā nido v. de. v. vel non. Concl. 63. † Statutū circa con-
silio lapicantis vult, quod si Iude experto cōsilio, & non concessio, vel
40 concessio, & non expectatio cōsilio, p̄nuntiat, sententia est
ipso iure nulla; & licet statutū excipiatur multos casus, tamē, si qui
habet regulā statuti p̄ se, habet intentionē fundatā; ita plene Alex.
conf. 59. *Viso titulo, n. 3. & seq. vbi plene li. 4.* † Et circa electionē
consultoris, & quomodo eligatur consultor, & qualiter dēntur
suspecti, plene declarat Io. de Anan. conf. 93. n. 2. v. circa vero secundū.
41 † Quod comparatio fieri debet per duos vel tres peritos elige-
dos, sed tamē in causa pupillorum sola facti veritate inspecta, suffi-
cit, quod sit facta per vnu electum & sine iuramento. Rom. conf.
42 20. *Viso pūncto, per tot.* † Feriarū statutum permittit exequitionem
sententiae tempore messiū, & vindemiārum, & statutū est con-
forme iuri communi; ergo est potest dari familia ad capiendum
possessionem ex cōventione. Alex. conf. 130. In causa, in prim. lib. 4. v.
vbi, quod omnia, quae respiciunt exequitionē facti, possunt fieri,
prout exequitio pro cautione de non offendendo, pro suspecto
capiendo, & similib. vbi plene de intelligentia d. statutū, quē vi-
43 deas. † Constitutionē est Bononiae, quod illi de Comitatu, qui cō-
tinuo habitarunt in ciuitate Bononiae per 10. annos, sint exēpti
ab onerib. Comitatu; ideo originarius de Castro S. Petri, qd
stetit p̄ 10. annos, efficitur exemptus, etiā singulo anno iūtē tempore
messiū & vindemiā ad Castrū p̄ faciendis recollectis. Io. de 1-
44 mol. conf. 9. in fin. sequitur Alcia. de presum. reg. 3. presum. 22. in fin. † Ex-
tēde; quia constitutio habet locū, etiā medio tēpore Castrū S. Petri fuerit sub iurisdictione aliena, & occupatum, quia sufficit,
quod à principio decenni; & in fine fuerit de iurisdictione Bo-
noniae. Io. de Imol. conf. 10. per tot. † Statutū acta lanæ, quod non
possint pignorari petia pannorum lanæ fine licentia Rectoris
artis per apochā in scriptis, non habet locum, si cōstāt de licētia
data scripta in libro Notarii artis; quia apochā potuit perdi, &
leuis solemnitas per æquipollens impletur. Io. de Imol. conf. 4. per
tot. vbi, quod non obstat assertio contraria eius, qui pignorauit,
quod non habuit licētia; quia constat de cōtrario ex libro No-
tariorū, cui standum est. † Statutum de rogationibus Notariorū
mortuorū, &c. super quo Alex. conf. 14. Visis & consideratis, li. 6. vbi,
quod testamentum habens testes, & actum, &c. censetur perfec-
tū, & potest leuari in publicū, etiā habeat apostillas, & aliqua
legata cancellata; quia quod nō cancellata potest leuari, vbi
plene, quādō possit, vel nō leuari, vide eum. † Statutum de er-
rorib. Notariorū si prohibeat posse corrigi errorē Notarii, ni-
sif de eo prius cōstet, qualiter cōstare dicatur, vt sit facienda cor-
rectio. Alex. conf. 18. In causa, lib. 4. per tot. & qd superior possit pro-
videre, & de quo superiore intelligatur. † Statutum de officio
Notariorū ad causas ciuilis disponens, qd acta in Camera a cō-
rū portentur, & fidem faciant, nō operatur, p̄ sententia lata cum
falso Procuratore sit valida. Io. de Anan. conf. 10. 4. Visis & ponde-
ratū, maxime qd constat ex processu de nō mandato. † Statutū,
qd locatio cōfusat renouata lapsō tempore, nō ligat Ecclesias,
et iūsis suis confirmatum à Papa; quia est cōtra libertatē Ecclesias.
Alex. conf. 17. n. 13. & seq. ver. nec ē obstat. li. 4. † Et intelligitur de pri-
ma renouatione rū, nō deinceps, vt tollatur infinitas. Alex. plene
conf. 16. Breuitat, lib. 4. vbi, quod est cōtra ius, & sequuntur So-
cin. conf. 8. li. 1. Dec. conf. 5. 12. n. 6. † Quod laboratores, & mezadri
teneantur laborare terras cū toratariis, operatur; quod pro
batio incumbit laboratori, qd bene laborauerit. Alex. conf. 12. v.
bi n. 2. dicit * cōēm. li. 2. & iterū conf. 97. li. 4. † Contrariū apostoli. *
ad Alex. d. conf. 12. ver. omnis, quia dicit, qd ex quo colonus dicit, qd
laborauit; & dominus replicat, quod nō bene laborauit, onus
probandi incumbit domino, lib. 2. † Statutū, quod laboratores nō
possit relinquerē laborerū, & quod recipiēs eum teneatur pro
eo versus primū dominū, est odiosum, & contra cōsuetudinem, vt
vnu pro alio teneatur; idemq; intelligitur, quatenus recipiens
sciret esse debitore, vellaboratorū alterius, nec tenuerit ē in-
formare. Io. de Ana. conf. 7. 2. per tot. vbi Bolog. in apostoli. † Testator
potest prohibere, quod vñfructuarius nō teneatur p̄stare fide-
iūsionem de vñndo, & restituere; quia statutū sub rubrica, qd
nullus intret possessionē; &c. hoc disponit, de quo Alex. conf. 120.
Quia opportune, in fin. li. 6. vbi, quod est validū. † Successio secundū
statuta Bononiae defertur agnatis vñq; ad quartū gradū inclu-
sive, vt succedat in proprietate exclusa marre, quia solū succedat
in vñfructu. Ang. conf. 252. Statutū Bononiæ, vbi, quod nihil dispo-
nit de foro vterina, quia excluderet patruū de iure cōmuni; &
ideo stāte patruo, matre, & foro vterina, qui succedat: nam pa-
truū excludit matrē ex statuto, mater foro vterinā de iure cō-
muni, foro patruū, & concludit; quod patruū succedat in pro-
prietate, mater in vñfructu exclusa foro, quia statutū sub
patruū nō tñx ex eodem iure. Ideo regula, si vincō vñcēte, te
non procedit; qd prouenit ex diuerso iure, idē per omnia cōsu-
lit Anch. conf. 334. Deceſit quidam, ex ratione; quia patruū, vel
patruelis excludit matrem ad sui cōmūdum, non ad com-
mūdum fororis, & ideo intrat in locū suum. † Vide Anch. conf. 407. 56
n. 2. vbi aliter dicit, quod imo fiat diuīsio secundū statutū inter
forores, & patruū, & autā consequatur a forore, quod de iure cō-
muni debet, & a patruo vñfructu, nihil allegat, vide eum. † Et
47 circa hoc statutū restringit successionē maris ad solum vñfructu,
et cēleatū ē restringere legitimā ad tertīā vñfructu, etiā ex testamento. Anch. conf. 421. Premittendū per tot. vbi, quod
subrogatio vñfructu debet sapere naturā eius; in cuius locum
subrogatur, vt sicuti legitimā est tertīā p̄prietatis, ita sit terria vñ-
fructu. † Et statutū vocat ad successionē filios & liberos ma-
sculos, & mādat filias doratas esse cōtentas, & nihil petere posse,
& tale statutū, etiā filius masculus renunciatur cū iūramen-
to successionē patris; quia habuit legitimā, vel partē, vocat filios
talis renunciantis exclusi, etiā viuentis, ad successionē aut exclusi,
dotata amita; quia vigore legis veniunt ex propria persona, non
ex persona filii, eorum patris. Ang. Arer. conf. 33. Vide dicendum,
per tot. vbi plura dubia super hoc statutū examinat, quando habe-
at locum extra territorium quoad mobilia. † Vide plene Alex.
conf. 55. Viso diū themate, vbi, quod agnatus in 4. gradū excludit
fratrem vterinam; quia statutū vult, quod agnatus in 4. gradū
praeferatur cognatis ē masculis, etiam translatis in ius agnati-
onis, lib. 6. quia isti translati in ius agnatiōis per ius cōmune, non
proprie sunt agnati, vbi extēdit, quod sicuti filius excludit fo-
rōres, ita nepos excludit neptē propter cōsiderationē p̄sumptā
agnationis. † Et de eodē statutū de success. ab intell. §. Agnati, qd suc-
cessat patruū in bonis, que fuerūt autā, vel matris, qd filius semel
adiuit hēreditatē; quia bona sunt effecta adeuntis, & ampli non
cōsideratur, qd fuerint materna, vel autā; quia per adiunctionē
desinunt esse talia. Alex. conf. 198. Perspectiv. n. 3. & seq. per tot. ver. circa
secundū, lib. 6. vbi p̄ vtraq; opinione allegat, & hāc tuerit. Vide, Bo-
na, qdā paterna, materna, vel fraterna. Concl. 8. † Exempt onē p̄

petuum concessit Ciuitas Bononiae venientibus ad habendum pro exercicio lanæ in dicta Ciuitate. Angel. conf. 136. vbi consuluit pro duob. Manuanis de Omnibens, qui venerunt ad habitandum, † Statutum de tutelis est, quod si mater est morosa suscipienda tutela intra quatuor menses, & alius solemniter detur postea, ipsa excludatur, alias si non est in mora, preferatur, si modo contingit, qd' aia materna suscipiat tutelam intra quatuor menses, & post quatuor menses agnatus, qui preferitur in successione, suscipiat tutelam quo ad bona extra Bononiensem existentia, & inter se contendant. Alex. conf. 109. Viso statuto, dicit, quod aia materna præfertur, & non habetur ratio successioni; quia tutela irregularis est. & non subiaceat regulis communibus, putalæ tutela. † Officiale Communis Bononiae finito officio sui primi temporis nō possunt habere prorogationem secundum statuta, & reformationes. Ang. conf. 280. Statutum est aris. † Relstringe, quia non præcedit in officiali artis lana, quia habet ars propriæ statuta permissiva. Ang. d. conf. 280. per tot. † Statutum de extractione officiorum Bononiae operatur, qd' uno extracto inducit vacationem patris, & fratribus ac filiorum. Alex. conf. 48. Super extractione, lib. 1. vbi multa, & de ratione huius statuti. † Statutum de commendatione damnorum datorum, quorum illatores ignorantur, super quo Cast. conf. 156. Statutum, lib. 1. consuluit, loquitur, quando dominum datur per robaram, & illico modo, non autem si alias iuste, vel per modum iustitia, secundo loquitur, quando dominum potest reparari p diligentiam, non per furtum occultum; tertio prouidet dominum passum in subfundium, quando ignoratur, quis dederit dominum; secus si sciat, quarto communias succedit in locum domini dantis, quando ignoratur delinquens, vt releuat particulares; quinto, non habet locum, si alius, puta hospes pro furto comisso condemeretur, & solutus, etiam si habeat iura cessa tamendam passo, cui soluit; quia si iuste condemnatus est, res clara est, si iniuste, debuit appellare, vel in syndicatu querelare, vt est casus d. conf. 156. lib. 1. vbi, qd' non iuuat forenses. † Et huiusmodi statutum habet locum, quando penitus ignoratur, qd' dominum fecit, vel robarum; secus si sciat, etiam si in genere, qd' homines talis loci, licet non in specie. Alex. conf. 114. In causa in prim. lib. 4. vbi, qd' qualitas illa, quod ignoretur, à quibus debeat probari, n. 2. & qd' licet statu debeat relationi; tamen intelligitur, nisi iusta causa concurrat in contrarium n. 3. & per tot. vbi plura dicunt, & maxime n. 11. aut non habet locum, quidam communias ob. fidetur, vel habet guerram, vel aliis occupata est maioribus, ne addatur afflictio afflito. Vide plenius, Statutum, qd' Castrum, vel villa teneatur emendare damnum. concl. 500. † Statutum circa doce disponit, qd' omnia bona stabilita mulieris præsumantur datae doti viro, & habeat locum in præteritis, præsentibus, & futuris, nisi contrarium appearat p publica instrumenta dotalia. Angel. conf. 325. Statuto Communis Bononiae, vbi, qd' est exorbitans, & contra ius commune, ideo non habet locum in bonis pertinens ad uxorem post matrimonium contractum, maxime, quādo vxor illa pro se retinuit, & idem Flor. de S. Petro q. 1. Muter. in 1. dubio. † Non tamen habet locum in muliere minore; qd' sine solemnitate non datur sibi. Petr. Anch. conf. 94. † Et huiusmodi statutū de dotib. restituendis, §. præterea statutum, disponens, qd' fructus beneficiorum bonorum lucentur per maritum, si exprefse mulier non contradixit, valet. Alex. conf. 42. n. 13. ver. decimo, & vltimo, lib. 1. vbi, quod potest statutum ex causa auferre ius tertii. Petr. Anch. d. conf. 94. n. 2. & seq. † Imo tale statutum de paraphernalibus habet locum in dotibus quoad lucrum fructuum à maiore ratione. Anch. d. conf. 94. Ista Domina Ioanna. n. 3. & seq. † Statutum de dotib. restit. disponens, quod mulier teneatur relinquare terram partem dotis, & eius argumenti, & aliorum bonorum fratri non extantibus ascenditibus, neq; liberis, habet locum, etiam si mulier minus reliquerit, & iussit fratrem tacitum esse. Alex. conf. 55. Conseruatis verbis, in prim. lib. 1. † Et comprehendit tam fratres masculos, qd' sorores; quia licet sit statutum odiosum contra ius commune; tamen statuentes alibi loquuntur de fratribus maribus declarant, qd' venit soror, plene Alex. conf. 85. Animaduersus per tot. lib. 4. vbi tollit contraria. † Contrarium infra ver. ratio. n. 7. 8. Imo frater, & agnatus reuocat vigore statuti donata in fraudem sue tertie, non ex remedio in officio, sed quia in fraudem fuit facta donatio. Alex. d. conf. 55. in prim. lib. 1. quia alias est aperta via fraudibus. † Statutum de dotib. restituendis, §. insuper etiam statutum, & statutum de liber successio. videntur contraria; primum, qd' nepotes ex filia succedentes aeo non imputant dotem matris in legitimam, neq; dotem nepti ex filia datam mortua nepte imputat filia mater neptis in legitimam; secundum a statutum, quod dos data filia imputetur in legitimam, sed non sunt contraria, plenissime Alex. conf. 117. 77 Viso titulo, per tot. lib. 6. vbi tollit contraria. † Et etiam reuocatur donatio, quatenus esset propter merita, nisi probetur; ite in reuocatur alienatio, quatenus viliori pretio fuerit facta, & pro ea parte, quae sine pretio est alienata, pro alia vero parte dubitat Alex. x. qd' quatenus in fraudem probaretur. Alex. d. conf. 55. per tot. vbi ponit practicam, lib. 1. † Ratio huius statuti est, vt bona conferuentur in agnatione, & habet locum etiam in vidua. Alex. d. conf. 55. circa f. li. 1. & plenius conf. 101. Super eo. li. 2. vbi n. 14. quod fratres vocat propter agnationem. † Statutum Bononiæ de dotib. restit. n. 7. 9 prouidentes, p quod phibetur omnis contractus etiam cum iuramento factus de ultimis bonis mariti in praediū dōtis restituenda, recipit fauorem dōtis, non fauorem mulierum; ideo si mulier alienauit cum iuramento afferendo bona sua, non potest venire ex dicto statuto; quia non tollit iuramentum, ex quo non est confirmatum ex certa scientia Pape. Alex. conf. 55. Viso instrumento, n. 8. & seq. & maxime n. 11. v. 2. in f. li. 1. super quo etiam consuluit idem Arcelin. conf. 5. per tot. † Relstringe; quia quatenus iure speciali reuocatur alienatio mulieris ex dicto statuto, non tam reuocatur fidei ius p muliere, occasione praedicta. Alex. d. conf. 55. n. 11. li. 1. † Ad declarationem huius statuti de lucro dōtis, an feilicet habeat locum, tantibus filiis mulieris ex primo matrimonio, consert statutum antiquum, de quo Ant. de Butri. conf. vlt. vbi inferit statutum antiquum. † Et quod maritus lucretur medietatem dōtis ex isto statuto. Alex. conf. 100. Ex infestatione lib. 3. vbi, quod si Florentinus contrahit domicilium Bononiæ, etiam quod in Florentia contrahat matrimonium, vbi tota dōt lucratur; tamen debet attendi statutum domicili, etiam si vxor Florentia sit mortua. † Statutum de lucro dōtis datae, vel confessio habet locum in dōte promissa, quando promittens est in mora soluendi. Alex. plene conf. 63. Statutibus, n. 24. & seq. ver. comprobatur ex diffinitione, lib. 4. † Compromitti non potest in Vicarium Potestatis, quod statutum locum habet et tam in compromesso super litibus ortis, qd' que oriri possent, & sic in pretio venditionis declarando. Castr. conf. 268. in facto illorum. n. 1. ver. super quo breueri. lib. 1. † Statuta ante 85 quod Bononiæ circa testamento in scriptis dabant necessitatem, quod ligilla deberent tradi apud sacrificia alicuius Monasterii p procuratorem constitutum ad hoc, que solemnitas, si omittatur, annullat testamentum. Sign. conf. 87. Falsum si p se ponit, per tot. vbi etiam de statutis nouis ibi differit. † Eadem statuta antiqua disponent, quod in alienatione minoris quatuor testes interuenire debeat, quorum unus sit agnatus; ideo si interuenient spurius, vel etiam aliquis legitimatus, qui non est agnatus vere transuersali, non est statuto satis factum. Sign. d. conf. 87. n. 9. ver. hic respondet, vbi, quod ille testis agnatus deberi iurare, contractum non esse in prejudicium minoris, assertive, non p credulitatem. † Statutum prohibens minorem posse stabilita alienare sine solemnitatibus, habet locum etiam in constitutione dōtis. Pet. Anch. conf. 94. Ista Domina Ioanna. j Et de statuto circa solemnitates minorum, vt impubes non possit sine auctoritate tutoris, pubes non possit sine curatore, & cum decreto doctoris, & alii solemnitatibus. Alex. conf. 15. Attentis. n. 3. lib. 7. † Statutum, quod idem ius reddatur, & c. operatur, quod forensis, qui vult sibi reddi & frui beneficiis statuti, debet docere, quod in patria sua simile statutum existat, alias sufficit. Castr. conf. 156. infi. li. 1. Vide Quod quisq; iuris in aliis statuerit. Com. 49. † Statutum super per insinuatione, & registratione instrumentorum, & testamentorum declaratur per Alex. conf. 141. Viso testamento per tot. lib. 2. quod dum admittit, quando documentum registrari posse, intelligitur quoad testamento, & instrumento in tempore presentia, sed non subscripta, & auctoritata, & expedita, alias si de omnibus intelligetur, esset auctoritatum statutum. † Et de isto statuto Bononiæ deregistrandi, & quod sit ad tollendas fraudes, & non habeat locum contra Ecclesiastam, & piam causam, late Alex. conf. 209. Statutum accurate per tot. impr. lib. 2. vbi ponit plurima exempla, & authoritates. † Statutum circa emancipationes notificandas sufficit, quod a quoqueq; notificentur, etiam si notificans non habeat mandatum, qd' psumitur. Scientia, & patientia emancipati. Castr. conf. 84. in f. lib. 1. † Statutum DD. haeris 93 Bononiæ, qd' custos carcerum teneatur pro debitor carcerato de mandato officialis Bon., a fugiente, habet locum, etiam si carceraurus debitor sit Episcopi Bon., etiam si iniuste detentus sit. Anch. conf. 340. & 341. † Statutum, quod tertius comparvens, & allegans 94 habet priora iura, impediat exequitionem, sibi conforme iuri, & nullam habet difficultatem. Alex. conf. 45. In causa, & lite. li. 5. in pr. De statuto, qd' causa appellationis ab interloquitoria terminari 95 debeat intra quindecim dies, loquitur Anch. conf. 342. & 343. † Statutum, qd' petens exequitionem contra debitorem habeat expressam hypothecam in bonis debitoris, quia possidet tempore peritae exequitionis, requirit p bationem, quod possideret eo

ff tempore

97 tempore rem, quae pretendit hypothecata, Alex. d. cons. 45. in fin. lib. 5. † Statutum de transmissione hereditatis ad quo secumque intelligitur de delata, & per omnia habet locum in extraneo, prout de iure communis transmittitur a suis, & in suis. Anchar. cons. 354. Quidam Antonius, per tot. vbi, quod etiam delata dicitur sub conditione, quando conditio nondum effectuata poterat scrii, put euenit, & idem tenet Ant. de Butt. cons. 78. proprie fin. vbi, quod procedat in iuto, & extraneo; probat; quia simul loquitur de immixtione, quae non conuenit suo. † Et procedit etiam in infante decedente; quia transmittit ad matrem, & alios. Io. de Ana. cons. 73. in 99. 2. dub. † Et idem est in legato non agnito; quia transmittitur, Io. 100. de Ana. cons. 75. circa fin. † Statutum de rebus communibus, quod non possint alienari, nisi requiritus consorte coniuncto, habet locum, etiam si alienatio fiat habenti partem, q. non est coniunctus; quia inter plures consorts p̄fertur coniunctus. Anch. consil. 370. 101. Ante omnia, & cons. 371. quod est Floriani de S. Petro. † Extende; quia habet locum, etiam si sola pars muri sit communis, & alienatio facta de parte in fraudē, (& sic in pluribus vicibus, vt eviteretur communio) non praeditudinatur. Anchar. consil. 160. Presupponitur.

Bononiae statuta criminalia. Concl. 122.

STATUTVM, quod Potestas Bononiae teneatur pro delicto, & debito sua familia, intelligitur ante factas cridas, post cridas intelligitur secundum ius commune; quia casus est omnis, ut teneatur pro delictis, & commissis in officio, non extra officium, & in omnem vsum tenetur solum ciuitatis, & tenerur, donec exhibeat. Rom. plene cons. 11. vbi apost. ll. & consil. 15. vbi apost. & post plura dubia, que videas. † Statutum Bononiae de pena venditu. §. præterea, quod locatio censeatur renouata, nisi per tres menses sit præcessatum, & censetur cum eidem pactis, an habeat locum in locatione cum pacto retrovendendi. Vide, Locatio quando renouata censetur. Concl. 421. † Criminalia statuta circa monetas, quod quicunque falsum in moneta, seu circa monetam quomodo cunq; committerit, vel committit fecerit, vel sciens eam falsam expenderit, igne cremeatur, nisi videatur d. Potestati pena mitiganda in expediente ratione modicitatis pecuniae, vel ex alia causa, super quo Alex. d. consil. 121. Vito processu. n. 4. & per totum ver. si autem attendamus, lib. 7. vbi, quod armiger, qui expedit quatuor falsos, non potest puniri pena mortis; quia modica est summa proximo scutori; item quia in moneta minuta; item quia arbitrarie pena non debet esse mortis, nisi de iure, vel consuetudine aliter esset statutum, & de hoc statuto Bononia Menoch. cas. 316. n. 21. † Statutum, quod Comitatini vulnerans Ciuem cum sanguine, habet locum, siue vulnus sit minimum, siue non; quia non distinguuntur. Alexand. consil. 100. Visa inquisitione. n. 7. v. q. in fin. ver. nec obstat. lib. 6. † Statutum, quod Comitatini vulnerans Ciuem non audiatur, neq; defensio sua recipiatur, nisi se constituant in carcerebus, habet locum, siue vulnus sit magnum, siue paruum. Alex. d. consil. 100. o. Visa inquisitione. lib. 6. vbi, quod latius qualitas Comitatini exprimitur, si dicitur talis de tali loco Comitatus Bononiae, & num. 7. ver. nec obstat, dicit, quod probatio pro contumaciam facta non attenditur. † Statutum Bononiae de pena venditu rem alienam. §. præterea statutum, quod locatio finita censeatur renouata cum eidem pactis, non habet locum in locatione facta cum pacto redimendi. Ioan. de Imol. consil. 36. in princ. Bero. consil. 153. num. 18. & 19. lib. 1. & consil. 65. n. 3. & 4. lib. 3. Ruin. consil. 11. 4. lib. 1. Cagn. in l. 2. C. de pactu inter empt. & vendit. n. 18. Alex. consil. 76. Visa dubitationibus. col. 2. lib. 5. † Contrarium idem Alex. consil. 27. Ponderatio verbi. lib. 4. † Statutum, quod pro homicidio non succedat homicida patris, tollens successorem, tollit etiam confiscationem bonorum, sed non habet locum in patricida; quia licet sit homicida; grauius tamen est crimen, & magis punibile. Io. de Anan. consil. 62. vbi Bologn. ap. postill. † Statutum, quod pax habita ab harcede offensu sufficiat ad liberandum bannitum, habet locum, si habeatur a puro, si idem per mediaram personam hereditas peruenit, pura mortuo offensu successit filius legitimus, mortuo filio successit uia mater offensi, qua mortua ex testamento successit spurius offensi; quia heres heredis reffactoris est heres. Io. de Imol. consil. 71. † Quod detineri non possit inquisitus, vel confessus, nisi possit personaliter puniri, procedit; quia detineri non potest, qui in subfidiis potest puniri, si non solvit; quia si vult fideiubera, debet relaxari. Ioan. de Anan. consil. 21. per tot. vbi Bologn. † Statutum de pena sufficienti guarnimentum, andatam, seu cauallatam qualiter intelligatur, plene Alex. consil. vlt. Visa processu. li. 2. vbi, quod per andatam, & cauallatam intelligitur adunatio decem hominum armorum, & supra, guarnimentum 20. hominum, & supra, & quod qualitas debet probari, quod fuerit facta

adunantia ad malum, & quod adsit is, qui congregavit, alias in qui situs debet absoluvi. † Contumax habetur pro confessio secundum statutum Bononiae, que confessio non probat delictum, neque aliud operatur, nisi quod potest condemnari. Ang. consil. 373. Visus instrumenti, in fin. nu. 7. ver. item nec confiat. † Statutum Bononiae, quod contumax habeatur pro confessio, non habet locum, quando contumacia fuit procurata ab accusatore; item non habet locum quoad qualitatem alterantem delictum; item non habet locum quoad paenam pasti applicandam; item non habet locum, vbi statutum requirit veram probationem delicti, plene Anch. consil. 408. Probata tanti vivi. † Quod banniti possint impune offendendi, non habet locum in interfector banniti in contumaciā, quando interfector procurauit contumaciā. Anch. consil. 408. in prim. † Extat statutum Bononiae, quod banniti possint impune offendendi, & admittit bona, super quo Anch. consil. 275. Filius suo, vbi, quod non tolit statutum iura gentium, & sic iuramentum, nec nomen harcdis. † Quod mulier non possit priuari dote ob adulterium, nisi fuerit cognita, requirit veram probationem, nec sufficit facta per contumaciā. Anch. d. consil. 408. n. 3. † Statutum de priuato carcere restringitur per gerundum tenendo occulte; quatenus vero loquitur de eo, qui palam detinet, restringitur, dummodo principaliter libidinis causa; secus, si secundario detinet. Vide plene Alex. consil. 1. n. 21. & seq. v. q. in fin. ver. postremo. lib. 3. † Et quatenus etiam punit cum, qui palam aduxit filiam 18 milias, & detinet publice libidinis causa, non habet locum in eo, qui clandestine, & de nocte abduxit, & palam detinet; quia casus est omisus. Alex. d. consil. 1. n. 25. versio. demique. lib. 3. vbi num. 26. & seq. etiam dicit, quod dictum statutum non habet locum, quando in consequentiā libidinis causa quis detinet, vt quia in uxore duxisset; quia debet intelligi, quando principiter ex libidine detinet, & multa similia adducit. † Statutum sub rubrica, de pena aliquam personam desponsant, &c. punit pena morti subducente, & extraitem mulierem inuitam de domo sua, vel ascendentis, & extraitem voluntate dicti ascendentis; si vero mulier fuerit volens, punit pena mille librarum, super quo Alexand. consil. 1. num. 14. & seq. versio. posito autem. lib. 3. vbi, quod si confessio reiet, quod subduxit volentem mulierem, & maxime ipsa hoc confitebit de probari, quod inuita fuit extracta, & locus est pena mille librarum tantum. † Extende; quia dictum statutum punit pena mortis desponsantem inuitam, sed sufficit confessio mulieris, quod non inuita fuerit desponsata. Alexand. d. consil. 1. num. 19. versio. non obstat etiam lib. 3. † Statutum sub eadem rubrica, de pena aliquam personam desponsantis, &c. punit eum, qui sine consensu patris contrahit matrimonium cum filia in paenam doris, que applicatur patri, nisi filia esset maior 20. annis, quod statutum non valet, tanquam impeditum libertatis matrimonii, secundum magis communem* opinionem, de qua Alexand. d. consil. 1. num. 19. & seq. maxime num. 21. lib. 3. † Statutum Bononiae de pena custodum carcerum, in versio. carcerari vero fugientes, &c. inducens, quod fugiens ex carcere habetur pro confessio de crimine, pro quo detinebatur, & quod ponatur in banno, non habet locum in eo, qui ex iusta causa aufugit, prout, si erat indebet carcere, vel fuit indebet tortus sine iudicis; quia impune potest aufugere, & iudicis de facto refutare, plene Alexand. consil. 1. 4. Post redditum per tot. lib. 2. † Statutum de pena petentis executionem sententiae, a 23 qua fuit appellatum, ut condemnetur in libris 25. non habet locum, si appellatio transtulit delecta, vel fuit frustrator interposita. Alexand. d. consil. 59. in fin. lib. 4. † Statutum, seu constitutio contra homicidas, quod non audiantur, neque defendantur, nisi se constituant in carcerebus, operatur, vt non audiantur aliquis pro eo, etiam pater, & alii, & dicti statuti tenor præcedit consilium Alexand. 65. lib. 4. quod est Vincentii Paleotti, qui consuluit, quod talis constitutio non habet locum in mandante fieri homicidiū, & licet aliger plenissime pro vtraque parte; tamen hanc tuerit, quia loquitur in personam, si quis occiderit; secus si in rem loqueretur, prout id dicetur, pro homicidio, vel homicida puniatur; quia tunc etiam mandans continetur. † Statutum de pena vulnerantis prohibet iudicibus, ne possint imponere maiorem penam, quam sit per statuta decisum; ideo priuantur omni potentia, & si aliter faciunt, sententia est nulla. Alexan. consil. 77. Visa dationibus, in princ. lib. 3. † Item, quod banniti possint impune offendendi, si per quo Alexand. d. consil. 77. in princ. & per totum lib. 3. † Item, quod bannum bannitorum non possit perpetuo castigari, vel annullari; quia non habet locum in banno nullo, sed loquitur de valido;

valido; quia nullum cassari non potest, & intelligitur de cassatione via iudiciali, non autem per viam supplicationis. Alexand. d. consil. 77. num. 17. & seq. ver. penultimo non obstat, iuncto num. 21. ver.

²⁹ Et per hoc patet. li. 3. † Constitutio Domini Ioannis de Amelia tollit omnes nullitates, & exceptions contra sententias latae contra bannitos, vt non audiantur villo preteritu, quae constitutio non confert tollere nullitates inducias a statuto Bononiae; item non ligat iudi cem, sed partem; ideo si iudex videt iniquam condemnationem, potest non curare, maxime, quando agitur de publica utilitate, item non tollit nullitates apparentes ex processu, vel ex sententia, vel quae sit notoria. Alexand. d. consil. 77. nu-

30 19. ver. sive possumus, sive que in fin. lib. 3. † Statutum sub rubrica, de tondo-
lo, & tormento, disponit, quod nemo possit torqueri, nisi prece-
dentes legitimi iudicis, quae recipiantur in actis per Notaria-
num forentem, & debeat prius dari copia reo, si eam petat; ideo si non seruatur forma statuti, tortura, & confessio est nulla. Ale-

xand. consil. 1. Vito processu, in princ. ver. quia ad hoc. lib. 3. † Extende;
quia huiusmodi statutum ligat etiam Vexilliferum, & Antianos.

³¹ Alex. d. consil. 1. n. 6. ver. nec predictis obstat. li. 3. † Statutum de confes-
sionibus reorum dat formam, qualiter scribi debeant, & si non
seruatur forma statuti, confessio etiam perseueratur, & ratificata
in tormentis habita est nulla. Alexand. d. consil. 1. in princ. lib. 3.

Bonus quilibet presumitur, & quando fecus. Conclu-
sio 123.

¹ QUILIBET † presumitur bonus in dubio; quia bonum etiam
in dubio presumitur. Aretin. consil. 23. n. 12. ver. ad tertium. Vi-
de plenius per Mascal. Conclus. 222. Bonus quomodo o quilibet presu-
matur, vbi ampliat, & limitat. Vide, *Fraus non presumitur. Conclus.*

² 476. Vide, *Dolus quando presumatur, vel non. Concl. 573.* Vide, *Pre-
sumit bonus in dubio. Concl. 616.* † Amplia; quia propterea magis
creditur testibus deponentibus super bono, quam super malo,
propter presumptionem iuris. Vide Mascal. Conclus. 223. *Maior
ne fides.* Vide plenius, *Testes in concursu qui praualere debeant. Concl.
3 239. num. 25. & multo legg. Amplia etiam post accusationem, vel
inquisitionem super delicto; quia nisi delictum probetur, non
presumitur accusatus, vel inquisitus culpabilis. Bald. consil. 410.*

⁴ 4 In causa, & questione. n. 1. in fin. ver. sed quia non statim. lib. 2. † Amplia;
quia neemo presumitur malum consilium dare, sed bonum,
aut nullum. Bald. d. consil. 410. n. 7. ver. *currit ergo. lib. 2.* † Am-
plia; quia delictum non presumitur, & quando fecus. Vide, *De-
lictum non presumitur, & quando fecus. Conclus. 165.* † Limita; quia
malus semel semper presumitur malus in eodem genere mali.

Vide, *Malus semel. Concl. 1. 8.* Vide Socin. reg. 4. *Bonus quilibet presu-
mitur, vbi ampliat semel, & limitat duobus modis.*

Bouem periisse quomodo proberetur. Concl.

¹ VIDE Mascal. Conclus. 239. Bouem. & Conclus. 265. *Caprarius.*
Vide, *Custos animalium quando teneatur de interitu, vel non. Con-
clus. 1118.* Vide plenius, *Mors qualiter proberetur, & quis probare debeat.
Concl. 400. num. 18. & seq.*

Bracharense Ecclesiae statuta, & priuilegia. Con-
clusio 124.

¹ E PISCOPVS † Bracharense electus absque confirmatione sta-
tum administrat de consuetudine Portugallie. Oldr. consil. 9.
Positio sine praecidicio. num. 5. ver. item proponit.

Brachium seculare quando inuocari possit, & concedi
debeat. Concl. 125.

¹ B RACHIVM † seculare inuocari potest a iudice Ecclesiastico or-
dinario, quando ipse fecit, quantum potuit, expendendo re-
media Ecclesiastica. Oldr. consil. 89. circa fin. Felin. in cap. significata-
fili, de officio deleg. † Contrarium, quod imo etiam antequam expen-
derit remedia spiritualia, possit vti gladio temporali, & brachium
seculare obtainere. Calder. consil. 95. n. 4. alias 1. de *treuga & pace.* qui

³ * dicit *comunem. Felin. in d. cap. significata, de officio deleg. † Decla-
ra; quia Princeps, seu iudex secularis non tenetur concedere
brachium seculare Ecclesiastico pro exequitione sua sententiae,

nisi prius Ecclesiasticus expendit cenituras, & remedia, quae ha-
bet, cap. 1. de officio ordin. & ibi scrib. & in cap. 2. de maled. & in cap. cum
non ab homine, de iudic. vbi Felin. in 1. not. Federic. de Sen. consil. 251.

⁴ Casus talis est, in fin. † Hoc cessat haec difficultas; quia Concilium
Tom. I.

Tridentinum s. p. 25. cap. 3. de reformat. dat nouam formam, vt immo
Ecclesiasticus absque a censuris, & excommunicatione, sed vel
excusat per se ipsum etiam contra laicos in casibus ad forum
Ecclesiasticum spectantibus, vel inuocet brachium seculare fa-
ciendo exequi per alienos exequitores. † Declara; quia ante
Concilium non est vera illa conclusio, quod possit denegari bra-
chium seculare Ecclesiastico, nisi prius expenderit censuras, &
remedia Ecclesiastica; quia communis opinio est in contrario, *
de qua Calderon. d. consil. 95. n. 4. alias 1. de *treuga & pace*, sed in
omnem casum tenentes opinionem contra Ecclesiasticum debent
intelligi, quando Ecclesiasticus petit brachium seculare pro ex-
equitione personali; secus pro reali; quia omnino debet con-
cedi, & ita esse distinguendum etiam inter iudices seculares, & in
hac materia dicit Bald. consil. 156 lib. 5. per tor. † Amplia; quia dele-
gatus etiam potest inuocare brachium seculare. Oldrad. relative d.
consil. 89. in fin. vbi se remittit ad Guil. de Montelaud. distinguen-
tem in cap. 1. de officio deleg. in 6. & in consil. 278. in fin. num. 9. dicit,
quod de iure potest, sed de obseruancia Curiae Romanae contra
rum obtinetur, & quod possit de iure, idem Oldrad. consil. 319. in
fin. & plenissime Federic. de Sen. consil. 63. In Christi nomine, Amen,
per tot. vbi tollit contraria, & hanc partem tenet Felin. in cap. dile-
cta, in princ. ver. & gaudi, de majo, & obed. † Declara melius; quia
etiam celante prouincie Concilii Tridentini vera est conclu-
sio, quod contra personam Ecclesiasticam non debet Episcopus,
& Ecclesiasticus inuocare brachium seculare; quia est species in-
iuriae dare Ecclesiasticam personam in brachio seculari; si vero
est contra laicum, inuocat statim, & non adhibetur illa distincio.
Hofstiens. in cap. 2. de foro comperen. circa fin. ver. sed caueat Episcopus,
allegat cap. vniuersitatis, & cap. vt sam. §. laici de sentent. excommuni-
cat. † Contrarium de obseruancia Curiae Oldrad. consil. 278. in fin. 8
num. 9. Federic. de Sen. consil. 251. nu. 4. ver. praterea, allegat Archi-
chid. in cap. inquisitionis, in fin. de heret. † Amplia, quod brachium se-
culare possit, & debeat inuocari contra laicum pro crimen Ecclesiastico. Oldrad. consil. 86. † Amplia, quod brachium seculare 10
potest inuocari contra contemnitam sententiam excommunicatio-
nis. Anchar. in cap. postulati, de homicid. & dicitur contemnere, eo
quod intra terminum non facit, quod debet, cap. e. publico, de con-
uersio. coning. apostoli. ad d. consil. Oldrad. 319. in fin. ver. nedum bra-
chium. † Declara, quod vbi cunctis brachium seculare potest inuocar-
i contra iudice Ecclesiastico, debet inuocari solum, quando reme-
dia Ecclesiastica deficiunt, & ordine seruato; quia non est inci-
piendum a cauda, sed a capite. Federic. de Sen. consil. 251. *Casus talis est.* Iacobus. num. 4. ver. item d. 12
Episcopus habens tempore iuri dictio nem potest ut gladio,
& brachio seculari, & bellum mouere, etiamsi primo non sit vbi
gladio spirituali. Calderon. d. consil. 95. num. 4. in princ. alias 1. de
treuga & pace, vbi dicit *comunem. † Limita; quod iudex Ec-
clesiasticus non potest inuocare brachium seculare, quando pen-
det appellatio, & si inuocat, eo casu potest denegari per iudicem
secularem. Oldrad. d. consil. 89. † Limita; quia si iudex Eccl-
esiasticus non iuste decernit, non tenetur iudex secularis illi pare-
re in prophanis, cap. administratores. 23. que. 1. 5. Oldrad. d. consil. 89.
Episcopus inuocat Acharan. consil. 382. Angel. consil. 286. Afflict. deci-
lio. 220. In Causa Domini Joannis num. 9. Felin. in cap. cum sit generale,
num. 8. de foro competent. † Declara, quando ex ventre sententiae 16
constaret de iniustitia, alias fecus; quia non potest secularis de in-
iustitia cognoscere, neque de nullitate, nisi sit evidens nullitas,
quo casu remittit ad Ecclesiasticum, non autem potest aliquid
pronunciare. Roman. consil. 51. Artenius 15, per totum. Vide, Index
secularis qualiter exequatur sententia iudicis Ecclesiastici. Conclusio.
429. Vide, iudex secularis quando non prestat brachium Ecclesiasticum.
Conclusio. 430. Vide, Exequitor sententia quam cognitionem habeat.
Conclusio. 484.

Brachium militare quando, & quibus modis conce-
dendum, Concl. 126.

¹ B RACHIVM † militare, seu exequitio per viam brachii milita-
ris non potest concedi contra aliquem, qui possederit per vi-
ginti annos, & non reperitur citatus in iudicio tenuta allegata;
nisi interuenierit in instrumento recognitionis, cuius exequitio
petitur, & per consequens non potest dici affectus praceptis de
disgrumbrando, de quibus in causula tenuta, neque pracepto gua-

FF reni.

rentigia, de quo in instrumento, & ideo ab eo vii occupatore ob
contumaciam non possunt bona auferri, que solent ab aliis, l. qui
restituere. ff. de rei vendic. Vide, Misso in possessionem quando tuenda, vel
non. Concl. 129. Vide, Hypothecaria auocat possessionem, & quid veniat
in hoc iudicio. Concl. 126. Vide, Tenutarius, seu missus in possessionem ex
primo decreto non posse, ne lucrat fructus, & quando fecit. Conclus.
2. 44. † Amplia, vt procedat, etiam si fuerit citatus; quia cum acto
pasus fuerit cum possidere, sibi praeiudicavit, per ea, quia deducit
Ang. & Imol. in l. finita. §. pen. ff. de damno infecto, maxime, quando
possessor ultra 10. annos possedit, quo tempore per obliuionem
3. perditur possessio ciuilis, l. si de eo. §. 1. ff. de acquirend. posses. † Am-
plia; quia non potest concedi brachium militare plus, quam
contineatur in sententia. Vide, Exequitio sententia qualiter esse de beat.
4. & quando nulla. Concl. 48. † Amplia; quia brachium militare im-
peditur per pendentiam litis super nullitate, item per compro-
missum factum. Vide, Exequitio sententia non retardatur multo casibus. Conclus. 48. Vide, Exequitio sententia, & instrumenti exequituum
5. non est danda multo casibus. Conclus. 48. † Amplia; quia brachium militare non debet concedi primo emptori pro pretio declarando cum constituto contra secundum emptorem cum constituto, cui actualis possessio fuit tradita, antequam premium priuæ venditionis esset declaratum; quia constitutum prima venditionis dependebat ab euentu pretii declarandi per arbitrios, l. fin. C. de contrahend. empti. Ruin. confil. 126. num. 2. lib. 1. ideo licet constitutum esset purum appositum; tamen in contractu conditinali non transfert possessionem, nisi purificata conditione contra-
Etus. Alexand. confil. 83. num. 6. lib. 2. Deci. confil. 247. colum. 3. Grat. confil. 69. colum. 2. lib. 1. Goza. confil. 20. Ripa lib. 3. respons. cap. 20. Ti-
r aquell. de constitutis in 2. part. ampliat. 15. evenerit conditione de-
buit probari, quod vendor possideret; quia constitutum non
7. probat possessionem contra tertium. Bald. in l. fine autem. §. 1. ff. de
publica in rem actio. Doctor. communiter in l. quamvis. §. 1. ff. de ac-
quirend. posses. Angel. in l. quadam mulier. ff. de rei vendic. Tiraquell. de
constit. in 3. parte princ. in 1. linit. num. 8. & num. 20. sed hoc est im-
possible probare; quia tempore declarati pretii non possidebat,
quia secundo emptori tradiderat; ergo alteri non potuit tradere,
quod ipse cor habebat. l. traditio. ff. de acquirend. rer. domin. Nec
obstat, quod purificata conditione trahatur retro effectus; quia
non procedit in præiudicium tertii, & re non integra. Tiraquell.
6. d. tractat. de constit. parte 2. ampl. 17. num. 4. cum seqq. † Restringe;
quia potest, & debet concedi emptori simpliciter, quando eidem
fuit facta traditio per constitutum; quia in eum dicitur translata
possesso, & translatum dominium. Bart. in l. ab emptione, vbi Ias. &
alii. ff. dep. actis. in l. quod me. ff. de acquirend. posses. maxime stante qua-
7. rentigia. † Amplia; quia non potest concedi exequitio, & brachium militare, nisi conser-
tare, & sic, nisi prius de iure exequibilis, & quid, &
quantum sit, & sic, nisi prius facta fierit certificatio, & liquidatio,
l. hac autem. §. 1. ff. ex quibus causis in possesso. etat. Vide, Exequitio sen-
tentia, & instrumenti exequituum non est danda multo casibus. Conclus.
8. 489. † Amplia; quia exequitio, & brachium militare non potest
concedi, si debitor pendente iudicio etiam exequituum offert de-
bitum cum deposito subsequito penes camporem iuxta for-
9. mam sententia. † Limita aqua Florentia regulariter pro exequitione sententia imploratur brachium militare, l. quirestituere. ff. de
rei vendic. Nam alias superfluum, & frumentorum effector habere
sententiam, nisi debit exequitioni demandaretur, cap. quoad con-
10. fultationem extra, de re iudic. gloss. in rubr. C. de exeq. rei iudic. † Extende;
quia brachium militare non impeditur, & sic exequitio rei
iudicata per iudicium ordinarium. Roman. confil. 76. in fin. Innoc.
11. in cap. eum in iure, ex tra de offic. deleg. † Extende; qualitas pendientia
in exequituum non obstat, quin detur iudicium exequituum.
Ias. confil. 9. & confil. 12. lib. 1. Grammat. confil. 95. Ias. post alios in l.
12. null. num. 8. vers. 6. & vlt. C. de iudic. † Extende; quia brachium
militare debet concedi contra condemnatum ad relaxandum
bona per sententiam, quia fecit transitum in rem iudicatum et
iam si offerat interest, quia licet alias obligatus ad factum soluen-
do interest libereetur. l. stipulationes non diuiduntur, in princ. in vers. Celsus. ff. de verbis. obligatio. tamen, quando ad dictum condemnatio ad
* relaxandum, & est in facultate obligati, compellitur p[ro]p[ter]e, glossa
communiter approbata in l. quirestituere, in glossa magna in vers.
condemnatio. ff. de rei vendic. Bald. in l. vniuers. num. 46. C. de sententia qua
pro eo, quod inter est. Ias. in §. actionum. n. 48. In isti de action. & confil. 9.
13. n. 10. lib. 1. Limita; quia exequitio, seu brachium militare debet
concedi vigore instrumenti exequibilis, tam de iure communis, l.
is cui §. missus. ff. vt in posses. legat. Bart. in l. finita. §. Julianus. vers. se-
cundo quarto. ff. de damno inf. d. l. qui restituere, cum materia, ff. de rei
vendic. quam ex iure municipal Florentie, & ex reformatione fa-

cta de ann. 1489. † Extende, vt idem sit, quando petitur brachium t. 4
militare in vim iudicati, vel pacti, quod licet propria autoritate
ingredi possessionem, vel ex dispositione iuris communis, vel sta-
tute, quod possit locator expellere conductorem propria autho-
ritate; quia si perat associari, iudex superior tenetur concedere
familiam ad tollendam scandalum, plene Alexand. confil. 130. In causa
straciolarum, in prime. & confil. 131. per tot. lib. 4. † Extende; quia 15
tale brachium militare imploratum a superiori pro exequi-
tione rei iudicata, vel pacti exequibilis debet concedi extraudi-
cialiter, nisi constet, quod iniuste petatur. Alex. d. confil. 130. In cau-
sa, num. 3. vers. praeterea ad predicta lib. 4. vbi, quod si petatur in iu-
dicio exequitio sententiae per modum brachii secularis, debet
concedi sine alia causa cognitione. † Imo tenetur iudex cunctum 16
que timens offensionem a ballo dare associationem, l. fi. C. de ero-
gat. milit. anno. lib. 12. Alexand. dict. confil. 130. num. 3. lib. 4. † Contra-
rium in hoc ultimo, quando petitur exequitio iudicis senten-
tia alterius, quod in antequam concedar, debet cognoscere de
iustitia, vel iniustitia apostoli. ad Alexand. d. confil. 130. num. 3. lib. 4.
allegat Bartol. & Bald. in l. magistris. ff. de iuris omn. iud. dep[on]ea
in l. questio. 1. C. de priuile. scholar. Io. Ign[or]eum in l. 1. §. cum dominus nu.
33. cum seq. ff. ad Sylaria. † Declara in ver. Index secularis. Conclus. 429. 18
vbi plenus.

Breuitas est attendenda. Conclus. 127.

BREVITATI † studendum est, non autem multiloquio, & super- 1
fluis. Franc. Arctin. confil. 1. Decreveram tamdu[m] in princ. † Et 2
gaudent breuitate moderni, refert Ioann. Andr. in proem. Decre-
tal. in vers. Gregorius, in princ. vbi apostoli. allegat text. in l. amplia-
rem. §. in refutatoris. C. de appellat. gloss. in l. 1. ff. quod met. causa. Li-
3 mita; quia admittitur breuitas, dummodo non sequatur obscuritas,
& incertitudo. Vide Ioan. Andr. in d. proem. Decre. al. in ver.
Gregorius, in princ. Vide, Obscurum quando aliquid dicatur. Concl. 52. 19

Breuitas termini in iudice arguit iniquitatem, & quid
in aliis. Concl.

Vide Mascard. Conclus. 240.

Breuitas temporis quando faciat praesurni dolum, &
fraudem, & inducat nullitatem. Conclusio.

VIDE Mascard. Concl. 241. Vide plenus, Sententia lat. a fine cause
cognitione nulla, & quando secus. Concl. 147.

BRITONORII CIUITAS, eiusque statuta, consuetudines, &
priuilegia. Concl. 128.

CIVITAS † Britonori tumultuata est contra Hebraeum ibi 1
commorantem, vt ipsum derobaret; sed tamen Iudeus au-
fugit in arcem, & conferuata fuerunt multa mobilia penes quan-
dam vicinam, quæ denegabat restituere, super quo consuluit. Io.
de Imola. confil. 2. per tot.

BRITONUM CONSUETUDES, statuta, & priuilegia. Con-
clusio 129.

RE LINQVERE † tenentur Britones de consuetudine tertiam 1
partem bonorum suorum mobilium Ecclesiis, & locis pii.
Gemin. confil. 139. num. 5. vers. & quod de consuetudine, & num. 6. vbi
atrefatur hanc consuetudinem esse Venetiis de decima parte, &
quod hoc tenent Doctor. in cap. ad Apostolicam, de Simonia. & dicit
Gemin. quod sunt compellendi ad obseruantiam predictarum con-
suetudinum.

Brixellum oppidum supra Padum. Conclusio 130.

EST † oppidum supra ripam Padi in Lombardia. † Fuit alias re-
dictum in potestate Venetorum, vt per Floria, de S. Petro
confil. 10. num. 18. in fin. vers. non obstat, & num. 19. vbi, quod con-
duxerunt fal per transitum Ferrariz supra Padum ad Brixellum,
& alia loca Venetorum; hodie vero est Serenissimi
Duci Regii, & Mutinæ.

:)

Brixien-

Brixiensis Ciuitas, cuiusque statuta, consuetudines, & priuilegia. Concl. 131.

- F**UIT subiecta Mastino de Scala Ciuitas Brixiæ, & erat Ciuitas Imperii; quia Bauarus restitutus omnes rebellis, sed tamen authoritas Bauari non recipitur, ut per Bald. *confil. 204. Longum thema. n. 3. & seq. lib. 3.* *†* Brixiæ Ciuitas sententialiter fuit damnata ad ararum tanquam rebellis Imperii ad Henrico Imperatore, ut refert Angelus de Perusio *confil. 165. Cum multitudine. n. 1. vers. alia vero. Bartol. in l. aut saec. 8. fin. n. 6. ff. de paniis.* qui dicit se vidisse sententiam Imperatoris. *†* Habet duas congregations licitas Ciuitas Brixiæ; una ad adiuuandum oppressos, & ad alimentandum pauperes; alia appellatur congregatio Sancti Francisci, sub eius cura est hospitale Misericordiae, & sunt loca pia, non supposita statuto Ciuitatis. Bald. *confil. 465. lib. 1.* nisi essent profanae mere. *†* Inimicities ciuiles inter se habuerunt Brixienses, & tandem concordarunt, sed propter damnallata Ciuitas fecit statutum, quod tollebat omnes actiones inter ciues; & quia illud erat pro bono pacis; ideo non obstante iuramento Papa confirmat. *cap. in nostra. de iniur.* *†* Exempti sunt Ciues Brixienses ab omnibus gabellis, & datis domicellarum per territorium, & districtum Brixiæ pro rebus, pro vñ proprio Ciuium; item omnes conduceentes ad Vrbem quæcumque mercimonia pariter sunt exempti ex laudo late inter communitatem, & domicellos, super quo Ruin. *confil. 112. per totum. lib. 5.* vbi, quod non comprehendit Ciues, vel incolas non subeuntes onera; item non comprehendit conduceentes merces per transitum; quia intelligitur de ibi permanens. *†* Episcopus Brixiensis fuit expulsus à quadam tyranno, & positus de facto quidam Vicarius Episcopalis sine Episcopo. Castrren. *confil. 99. lib. 2.* vbi dicit, quod talis sententia est nulla ex defectu iurisdictionis; quia licet Episcopus abfasset; ab eo tamen debuit Vicarius deputari; ideo non meretur exequitionem. *†* Statutum est Brixiæ, quod nullus possit alienare inter viuos, neque in ultima voluntate aliquam rem in districtu, & Ciuitate Brixiæ alicui Collegio, vel singulare persona, quæ non subfineat onera Communis, & non sit subiecta iurisdictioni Communis Brixiæ. Bald. *d. confil. 465.* *In Ciuitate Brixiæ,* vbi, quod non extenditur, neque valer in praedictum locorum piorum Ecclesiasticorum, & personarum Ecclesiasticarum *lib. 1.* *†* Statutum, quod masculi descendentes succedant exclusi semper feminis, & descendentes ex eis, habet locum etiam si pater legat aliquid ex testamento filia; & galicet mander statutum dotari, & alimentari; non tamen petet supplementum legitime, neq; poterit impugnare testamentum, ex quo priuatur in totum successione. *Ruin. confil. 27. Super punto. lib. 3. per tot.* *†* Quod possident rem emptam per decē annos præscribit contra omnes, habet locum etiam contra vxorem vendentis, si vxor stetit per decē annos, postquam maritus vergebat ad inopiam, quod non petierit. *Cuman. confil. 93. Viso supra dicto casu. per tot.* *†* Quod viurari intelligentur habuisse denarios 4. singulo mense pro libr., toto tempore, quo durauit contractus, & intelligitur, siue sors principalis sit soluta, siue non, ut inducatur compensatio in odium viurarii. *Cuman. confil. 97.* quod etiam est subscriptum à Paulo de Aretio eius discipulo. *†* Contrarium in eodem statuto consuluit Ioannes de Im. *confil. 42.* vbi, quod Cumanus non vidit totum statutum; quia si vidisset, non ita consiluisser; quia solum loquitur, quando est soluta sors principalis. *†* Statutum, quod forensis teneatur cauere de expensis reficiendis, alias non audiatur, operatur, si petatur cautio ante litem contestatam, secus si post, etiam si incontinenti post; quia respicit declinatoriam. *Cuman. confil. 103. Ad primum. num. 4. vers. ad quartum.* *†* Quod frater excludat forenum, non habet locum in fratre ex latere patris tantum, quando extant sorores virinque coniunctæ, & agitur de hereditate matris. *14 Fulgo. confil. 84. In proposita questione. per tot.* *†* Statutum mercantia habet, quod omnes cause internegociantes, & mercatores cognoscantur per consules mercatorum; quod statutum non habet locum, si decadat mercator, iacente hereditate, vel quando haeres non est mercator; quia licet hereditas representet defunctum; tamen illud est per fictionem, quae non habet locum in statuto. Fulgo. *confil. 105. In proposita questione. per tot.* *†* Statutum Brixiæ olim erat, quod non subfiniret onera in Communis Brixiæ, non posset acquirere obligationem bonorum stabiliuum; sed fuit per dominum Venetorum reuocatum dictum statutum. Castrren. *confil. 54. Viso punto. per tot. lib. 2.* vbi, quod creditor primus cum generali hypotheca forensis, non præfert secundo cum hypotheca sustinenti onera, quando debitor tempore reuocationis statuti dederat bona in solutum secundo

creditori; quia cum bona non sint in bonis debitoris tempore reuocationis statuti, primus nihil consequi potest. *†* Extende; et iam si bona tempore reuocationis statuti fuissent in bonis debitoris; quia ex quo à principio erant bona obligata primo loco ipsi secundo creditori, licet possint à die reuocationis statuti hypothecari primo; tamen hypotheca primi erit posterior. Castr. *d. confil. 54. colum. 1. in fin. verific. item posita. lib. 2.* vbi loquitur etiam si in reuocatione statuti fiat mentio de creditore priore, & posteriore; quia non praedicatur. *†* Restringe lecus esse, si debitor post reuocationem statuti acquisivisset bona; quia tunc primus creditor præferri debebet secundo, nisi secundus effet priuilegiatus, prout dos, vel Fiscus. Castrren. *d. confil. 54. in fin. ver. si vero dicta domus. lib. 2.* Statutum Brixiæ corrigit authenticum sacramenta puberum. *18 C. si aduer. vendit.* vt habeat locum in minore 25. annis; item dat modum probandi maiorem etatem, videlicet coram vno ex consulibus cum cause cognitione, super quo Castrren. *confil. 53. Viso actu. lib. 2.* vbi, quod non tollit alios modos probandi minorem etatem, & num. 3. dicit, quod licet corrigat dictam authenticum, quæ loquitur de iuramento confirmatorio, & de futuro, prout, quando iurat non venire contra contractum, non tamen tollit lib. alterius, in fin. C. si minor semairem, quæ loquitur de iuramento alterio, & propterea si iurauit se maiorem incumbit fibi minori probare, quod erat minor, & *confil. 305. num. 1. verific. quantum vero.* dicit, quod statutum corrigit, quod dicta authenticum, habeat locum in minore 25. non autem in minore 20. *†* Extende; quia dictum statutum in Brixiæ, licet possit tollere effectum iuramenti inductum de iure Ciuii; non tamen de iure Canonico, & in iis, quæ ligant animam, ideo parum, aut nihil operatus dictum statutum. Castrren. *d. confil. 53. in fin. num. 4. verific. sed postremo.* vbi, quod ista est ratio fortis, lib. 2. & idem repetit *confil. 305. Notandum. n. 2. verific. quantum vero. lib. 2.* *†* Statutum Brixiæ, quod hæredes extranei succedant in emphyteus etiam Ecclesiastica, non valet contra Ecclesiam, sed valeret, si est statutum Ecclesiæ, vel consuetudo Ecclesie. Castrren. *confil. 189. Viso instrumento. verific. quanto. & ultimo. undto in fin. verific. quintum etiam. lib. 2.* *†* Statutum Brixiæ de appellationibus à diffiniuca committendis per Praetorem Brixiæ habet locum etiam in appellationibus ab interloquitoria; quia respicit statutum publicam virilitatem, in quo fit extensio ad casum similem, etiam si habeat taxatiuam, quando non corrigitur aliud statutum, vel lex communis. Castrren. *confil. 194. per totum. lib. 2.* *†* Et quod habeat locum in appellatione ab interloquitoria, idem Castrren. *confil. 237. Viso punto. per totum. lib. 2.* vbi, quod Praetor debet committere appellationem à tali interloquitoria, & Commissarius debet procedere ad cognitionem, an iusta sit, vel non, quando est interposita in scriptis cum expressione cause legitimæ; quia sufficit, quod apparet, licet non existenter, sit legitimæ, & dicit, quod index Commissarius si pronunciat preambule, prout debet pronunciare, appellationem devolare; potest appellari ab ista interloquitoria; quia aliam sententiam non expectat. *†* Statutum, quod postquam sententia lata in causa nullitatis, vel appellationis fuerit confirmata in causa principali, non licet amplius prouocari, appellari, nec nulla dici, nec quicquam contra eam excipi, vel opponi, nec eidem aliquiter contrari, sed ut lata fuerit, exequioni mandetur omnibus iuris remedii, tollit etiam restitutionem in integrum minoribus, vt per Angel. Aretin. *confil. 12. Viso dicto statuto. per totum.* vbi pro utraq; parte allegat, & hanc plene tuetur, & tollit contraria. *†* Reservat statutum, omnes exceptions in fine litis; ideo censetur tollere omnem appellationem super exceptionibus; si tamen index non reseraret, sed pronunciat super aliqua exceptione, tunc daretur appellatione. Castrren. *d. confil. 237. num. 3. verific. tertio dicatur. lib. 2.* *†* Statutum criminale Brixiæ, quod pro magno furto 25 furca suspendatur fures, non habet locum in scemina; quia materia est odio; & quia de consuetudine feminæ non suspenduntur in illis partibus. Alexan. *confil. 135. Circa primum. lib. 1. maxime num. 4. & 5.* *†* Confirmatis sunt statuti Brixiæ à Dominio Venerorum, vt dicit Castrren. *d. confil. 194. Viso punto. in fin. lib. 2.* vbi, quod non appellatur ad Dominium Venerorum omisso medio Porestatis ex forma statutorum, & si contrarium fiat, valet appellatio, tanquam si Praetori esset facta, vt illam commitat.

Brocardica materia quæ dicatur. Concl 132.

BROCARDICA *†* materia dubia est, & non potest allegari ad decisionem causarum Ang. *confil. 355. Vtrum per statutum.* *†* Genetivo quando per speciem derogatur, est materia brocardica. Angel. *d. confil. 355.* vbi declarat, qualiter procedat. *†* Mora quando possit purgatione

purgari, vel non, est materia brocardica. Gemin. conf. 23. nu. 4. ver-
4 sic. an hodie. † Actus nullitas, vel validitas qualiter intelligatur;
nam si facio actum, quem non possum facere, non valet, licet alio
modo eundem actum facere potuisse; quia intrat regula, quod
potui, nolui, quod volui, implere nequit, de quo in cap. cum super
Abbatia, de officio deleg. è conuerso militat alia regula, si non valet,
quod ago, ut ago, valeat ut valere potest, capit. vni. §. idem quoque
de deponsat. impub. lib. 6. ideo est materia brocardica ex coniectu-
ris regulanda. Vide infra. Brocardicum, quod potui, nolui. Conclu-
xim. seq. Vide, Difficilis materia ex quibus dicitur. Concl. 416.

Brocardicum, quod potui, nolui, quod volui, implere nequit;
& aliud contrarium; si non valet, quod ago, ut ago,
valeat, ut valere potest. Concl. 133.

REGLA est, quod potui, nolui, quod volui implere nequit;
et de qua in cap. cum super. de offic. deleg. & pro hac parte Ro-
man. confil. 446. & confil. 496. vbi dicit hanc * veriori opinioni
2 nem, & plura adducit exempla. † Similis regula traditur in eo,
qui errauit expresse; quia errans non dicitid, quod vox signifi-
cat; quia errat, neque id, quod vult, quia illud non exprimit, de
qua Castillio. confil. 17. Post supradictum consilium, num. 12. verific. imo
3 quando. † Contraria est regula, si non valet, quod ago, ut ago; va-
leat, ut valere potest, de qua in cap. vni. de depon. impuber. lib. 6. Ro-
man. d. confil. 446. in princ. & confil. 496. in princ. vbi plura exempla
4 adducit. † Declaratio est Azonis prior, quam Lap. allegat. 89.
Commun. Florentia, nu. 2. quod si expresse appetit, quod volui se
referre & restringere ad actum, quem exercere non poterat, &
qui non valebat de iure, & procedit, quod potui, nolui, &c. & i-
dem est, si hoc appetit ex coniecturis; è contra est in ca-
su conuerso, si appetit expresse, vel ex coniecturis, quod voluit
facere actum non solum modo predicto, sed etiam alio, quo ma-
gis valere poterat. † Et dictum appetere ex coniecturis, quando si
actus valeret, non posset valere, nisi modo contrario iis, que ex-
primuntur; quo casu non quam habet locum regula, si non valet,
quod ago; &c. Bald. confil. 272. Casus talis est, post med. verific. quid ergo.
6 lib. 2. † Aliam declaracionem ponit Franch. in cap. vni. §. idem
8 quoque, in ultimo not. de deponat. impuber. lib. 6. quod quando defec-
tus est in causa efficiente, non in forma, si non valet quod agi-
tur, valet ut valere potest, & ibi text. loquitur in iis, qui voluerunt
omnino contrahere matrimonium de presenti, & dicitur, quod
oritur publica honestas ex sponsalibus, licet sponsalia noluerint
7 contrahere, sed matrimonium. † Allam declaracionem, seu potius
rationem ad cap. vnicum. §. idem quoque, de deponat. impuber. lib. 6. po-
nit Feder de Sen. confil. 15. circa fin. ver. non obstante iura, quod quando
aliquid prohibetur fieri, led initiari non prohibetur; tunca-
etus prohibitus solum valebit in ea parte, in qua potest; exem-
plum est; impuberis proximi pubertati non prohibentur con-
trahere sponsalia, sed matrimonium, quæ sponsalia sunt initium
matrimonii; si igitur contrahunt matrimonium, quod non va-
let, saltem valeat in ini. inicio, hoc est, in sponsalibus, quæ sunt ini-
tium matrimonii. Vide, Veritas contra opinionem & mentem quando
8 attendatur. Concl. 168. † Declara quarto, ut semper regula, si non
valet, quando ago, &c. præualeat, quando veritas occulta, &
quam gerens actum ignorabat, concurret pro validitate actus, q.
alias non valeret, l. si qui commoda: um. §. fin. in fin. ff. commod. vbi si
commoda: liber, mihi seruient, quem bona fide credidisfer-
num, obligatur mihi propter veritatem, quia cessante non esset
obligatus; sed haec non est declaratio, ex quo si esset seruus, nullo
modo poterat obligare eum, & sic non intrat, quod potui, &c.
quod intelligas procedere, quando non appetit, quod expresse
voluerit facere actum contra potentiam. Fed. de Sen. confil. 259. circa
medium. ver. item in dubio declarando, dicit in dubio actum valere fa-
ctum ab ignorantia collegam esse impeditum, sine quo procede-
re non poterat, quando veritas appetit, quod reuera erat impe-
ditus, nisi constet expresse, quod voluerit procedere sine colle-
ga, etiam non impedito, & quod sic procedit cap. super Abbatia, de
offi. delegat. † Declara quinto, ut per Baldum confil. 42. Compromis-
sum fuit. lib. 1. vt quando actus habet commixtionem inhabilis in
iis, quæ representant vnicam personam, nec recipiunt separatio-
nem; tunc intrat, quod potui, nolui, ut in cap. cum super. de offic. delegat.
quia ibi omnes delegati representant delegantem, & sic v-
nam personam; secus si sunt plures arbitrii, quorum duobus et-
iam data est potestas; quia licet tres similiiter pronuncient, & v-
nus sit inhabilis; non tamen vitiat laudem. Vide, Perplexitas,
10 quæ dicitur. Conclu. 314. vbi multa similia. † Regula igitur est, quod
quando quis potest facere actum, si vellit, & apparere potest,

quod non eo iure, quo poterat, sed alio iure, quo non poterat,
fecit, quod actus non valet; ideo conferens Canonicatum, &
præbendam ex causa permutationis, si vacabat ante permutationem, ita,
quod permutans nullum habebat in eis, ex tali collatione ex causa permutationis facta, non acquiritur nouum ius; quia non fuit hoc in intentione conferentis. Feder de Sen. confil.
16. Licet semper, per totum. † Amplia in iudice ordinario, q. potuit
procedere, vt ordinarius, & tamen processit vt delegatus, cum
non esset; quianon valet processus, neque sententia. Vide, Index
ordinarius. & delegatus simpliciter precedens. Conclu. 427. † Amplia in
arbitrio habente facultatem laudandi sub pœna applicanda par-
ibus; quia si laudavit, & applicavit pœnam Fisco, non valet lau-
dum in aliquo, maxime si dixit laudare vigore compromissi in
eum facti; quia repugnat voluntas, & potestas, ideo non sub-
stinetur laudum in aliquo. Petr. de Anchar. confil. 1.n. & 4. † Am-
plia in eo, qui non habet dominium rei, sed pignus; quia si vendi-
dit rem, non transfeat dominium, quod non habet, neq; pignus,
quod habet; quia non vendidit ius pignoris, & sic, quod potuit,
noluit, &c. Cafr. confil. 332. Visu supradicta, n. 3. vers. confat eriam lib.
2. † Amplia; quia appellatio interposita à Vicario Potestatis à 14
sententia per eum late vigore delegationis Antianorum Bononi-
a, in casu, in quo non habebat iurisdictionem, est nulla, si non
expedit tanquam a delegato; quia quod potuit, noluit. Calde-
rin. confil. 214. alias 8. de appellatio. † Amplia in arbitrio, & arbitrato-
re; quia si pronunciauit, ut arbitre, non substinetur laudum, tan-
quam latum ab arbitratore; secus si complexiuero modo
pronunciauit; quia valebit utroque modo, prout valere poterit.
Bald. confil. 470. Statuto cauter. n. 2. ver. aut pronunciati. lib. 1. † Am-
plia in eo, qui poterat ex propria facultate aliquid facere; quia si
exprescit, quod faciebat vigore certi mandati omni meliori modo,
& mandatum non sit sufficiens, actus est nullus, & clausula, o-
muni meliori modo, nihil operatur, tanquam refracta ad mandatum
non sufficiens. Bald. confil. 198. Presupposito, quod dictus. lib. 4. † Ex-
tende in eo, qui potest facere actum validum ex concessione Prin-
cipis, & actum nullum ex mandato inutilido; si quia si facit vigore
mandati nullius, seu non sufficientis, non valet actus, licet potue-
rit fieri ex facultate valida. Alexand. confil. 1. num. 7. & 8. verific. non
obstat, lib. 4. Vide, Actus validus in dubio interpretatur, & extenditur.
Concl. 136. † Extende; quia etiam si adit clausula, omni meliori modo, 18
non tamen trahitur; d'incogniti actus factus, maxime quando
est incognitus; quia de futuro sit. Roman. confil. 294. Hec confilio.
n. 4. verific. & si dicatur, vbi plena apost. Felin. in cap. cum super, in fin.
de offic. delegat. vbi extendit quod clausula, omni meliori modo, non
comprehendit vnuquam incognitam, & ignorata. † Amplia; quia is, 19
qui potest capere benefici possessionem ex collatione valida, &
capit ex inutilida, non potest substinetur actum nullum ex causa
valida, ex quo voluntas repugnat. Crauett. confil. 171. num. 17.
† Extende in additione hereditatis ex capite incongruo; quia 20
non substinetur ex capite congruo. Crauett. d. confil. 171. num.
17. † Amplia; quia coniuncta persona; quæ potest tanquam con-
iuncta gerere actum, si gerat tanquam procurator, & non habet
mandatum, non substinetur actus, ex eo, quod poterat tanquam
coniuncta persona gerere, plene Roman. qui plura dat similia
confil. 446. Primus proposito, per rot. vbi pro utraque parte, & nu. 6.
hanc tenet, vbi apostola in ver. veriore, quæ dat concordant, se-
quitur Felin. in cap. nonnulli. §. fuit & ali. num. 54. & seq. de script.
& Roman. confil. 496. Primus, vbi quasi repetit omnia. † Declara 22
multis casibus contrarium, maxime in iudice, vel quando per er-
rorem quid fuit factum. Roman. d. confil. 446. in princ. Felin. vbi su-
pra, & Roman. d. confil. 496. per rotum, vbi plura similia. † Limi-
ta; quia quando gerens actum non carer potestate, nec voluntate, 23
sed tamen errat in qualitate extrinseca, valer actus sic gestus,
nec vitatur illo errore extrinseco qualitatis. Geminia. confil. 52. n.
3. verific. secundo sic. † Limita, quando concurrunt actus separati,
24 quorum unus operatur, quod actus non valeat, & alter de solus
potest operari actum validum; quia tunc non habet locum,
quod potui, nolui. Geminia. confil. 97. in fin. de offic. deleg. vbi declarat, quan-
do procedat, vel non. † Extende, si extat iuramentum, quod facit 27
valere actum omnium meliori modo. Alexand. confil. 42. num. 10. lib.
1. vbi apostola, in ver. meliori modo. Vide, Actus, quando omni meliori
modo censeatur factus. Conclu. 137. † Amplia in exequitore, vel 28
iudice, qui non potest sine collega procedere; quia si procedat
fine

fine eo ignorans collegam impeditum, quia reuera erat impeditus, detecta veritate impedimenti, valebit processus; quia creditit veritati, licet non appareret; secus, si voluisset omnino sine collega procedere; quia etiam quod est impeditus reuera, non valet processus, ita declarat Federic. de Sen. confil. 259. *circumdat. vers. 29 item in dubio.* † Amplia, quando actus geritur ex duplicitate causa, pro ut ex donato & testamento; quia si non valet non modo, valet ex alio, si potest valere. Crauett. confil. 141. n. 2. & seq. † Amplia; quia si non valet transactio facta, vt transactio subfinitetur vt pactum; quia transactio continet pactum, nisi constet de contraria mente. Calder. confil. 101. alias 2. *de transactio*, quod est Franc. de Ram. 31 po. & Ga'paris Calderin. † Et procedit, quando per verba inculcata fuit dictum, quod faciebat transactio & pactum. Ale. 32 xand. confil. 42. num. 8 lib. 1. † Amplia in pluribus arbitris, quorum unus est inhabilis; quia si est compromissum in tres, cum hoc, 33 quod duo concordes possint pronunciare, si omnes tres pronuncient cum inhabili, valet laudum. Bald. confil. 42. *per tot. lib. 1.* † Amplia; quia actus subsequens, quando tendit ad declarationem, vel confirmationem actus precedentis, si non potest valere, vt declaratio, valebit, vt nouus actus, quando pender a sola voluntate gerentis auctum, incertus author of *de crim. lae. M. iustitiae*, q. 11. in 34 fin. † Amplia; quia Episcopus, qui nulliter consensit Tito licentiam non residendi, si Papa postea concedit eandem licentiam p. quinquennium, accedente consensu ordinarii, talis licentia Ordinarii, quia non valet, inserviet pro consensu ad dispensationem Papae. Abb. confil. 98. in fin. lib. 1. † Limita, vt si actus est nullus ratione non expressi, vel in certi; tunc nunquam actus valeat, etiam si postea appareat, qua intentione poruit, ve l debuit fieri; ideo appellans procuratorio nomine, & non exprimens, cuius nomine procuratorio, appellatio est nulla, etiam si postea appareat de mandato certa persona, cuius erat Procurator. Calder. confil. 103. alias 1. *de procurat.* † Limita, quando gerens actum se restrinxit, vt quia expressit easdem in eptam, vel falsam; tunc actus non substinetur ex alia causa, ex qua potuisse actus esse fieri. Gemin. confil. 35 53. in fin. nu. 15. *vers. non obstat. si dicatur.* † Extende; quia licet pater possit sibi heredem extraneum instituire, licet habeat filios, dummodo illis reseruer legitimam; tamen si instituit adoptiuū, reseruata legitima filii legitimis & naturalibus, non valet testamentum; quia adoptiuū non succedit extantibus veris filiis; id eo non substinetur, tanquam quod extraneum instituerit, ex quo ipsum tanquam adoptiuū instituit, & sic causā in eptam expref- 38 sit. Bald. confil. 24. *Statuto Ciuitatis, vers. secundo primitio*, lib. 1. † Limita; quia si actus aliquando erit per momentum temporis potuit valere; tunc nunquam habet locum regula, si non valet vera- go, valeat, vt potest. Bald. confil. 27.2. ante med. vers. *item glossa, que di- 39 cit, lib. 2.* † Limita, quando actus non potest substinetur similimodo, sed contrario modo; quia nunquam habet locum regula, si non valet, &c. quia non est facienda substinentatio in casu contra- rario. Bald. d. confil. 27.2. post med. ver. *quid ergo, lib. 2. vbi*, quod substitutio directa facta pupilo extraneo per verba, que nullo modo possunt importare fideicommissum, nunquam substinetur, vt fideicom- 40 missaria. † Limita; quia in materia odiofa non habet locum regula, si non valet, quod ago, vt ago, & c. ita Signor. Homod. confil. 41. Omessa num. 6. † Limita; quia quando est defectus in solemnitate, non habet locum, si non valet, quod ago, vt ago, &c. Signor. confil. 42. 90. *Ambrosius, num. 17. vers. p. eterea quando.* † Amplia; quia multi sunt actus, qui si non possint valere vt viuunt, tamen tam in postf. Abb. confil. 98. In casu, colum. fin. vers. *ad terrium*, lib. 1. allegat cap. *vincum, de dessonat. imp. ver.* in 6. vbi impuberibus volentes contrahere matrimonium, contrahunt sponsalia; & adducit rationem; quia Episcopus, si dispensauit perpetuo cum aliquo super non residentia, quod non potest; censetur tamen consentire dis- 43 pensationi facta per Papam accedente consensu ordinarii. † Sententia; quia publici iuriis est, si nulla est, non potest fieri a priuatis, vt valeat tanquam sententia, sed bene tanquam contractus. Ang. confil. 198. *Tesator, plene Deci. confil. 488. In causa, num. 17. vbi alle- 44 gat Calderin. confil. 8. de reiud. Anchara. confil. 67. Querela exposita. Zabarell. confil. 71. Seriatim in 2. dubio. Castr. confil. 343. Circum- pri- 45 num, colum. 2. lib. 2. Abb. confil. 92. num. 2. lib. 1. † Declara; quia si nullitas proueniret ex defectu consensu partium, potest conuolidari, vt sententia ex consensu partium. Angel. in l. 1. C. *qui pro sua iuris. circa 1. Abb. in c. 1. n. 22. C. 23. versi. redeo nunc ad secundam, de re iud. Felin. in cap. significasti, n. 8. & 9. de firo competenti.* † Vel potest ex approbatione partium valere in vim pacti. l. 2. C. *commun. viruſ. 46 mnes DD. tenere.* † Et procedit etiam in approbatione tacita. Fe- 47 lin. in cap. *de causis, colum. 4. de officiis, delegat. Iafon l. 1. ff. de serg. 4. † Con-**

trarium, quod sententia lata presentibus partibus, & non contradicentibus, si esset nulla, pura, quia contra formam rescripti, vel statuti esset lata, non conualideretur, vt conuentio ex tacito consensu partium; quia vel requiritur stipulatio, vel traditio, vel pactum expressum etiam de iure Canonico. Felin. in cap. *significasti, colum. 4. de firo compet.* Socin. confil. 220. *Vitis colum. 3. lib. 2. Deci. in cap. examinata colum. 1. de confirm. vtili, vel inutili.* † Et procedit etiam in iudice, pprio; quia non potest ratificare sententiam latam nulliter a iudice non suosicut illam protulerit nomine iudicis, ppri, communem * dicit Abbas confil. 25. Attingam ista colum. 2. vers. *venio ad secundum, in fin. lib. 1.* Vide, *Acta iudicij nulla quando posint conualidari. Concl. 94.* † Idem est in laudo; quia si est nullum, non potest valere, vt laudum approbatione patrum, sed valebit in vim pacti, vel vt pactum. Roman. confil. 173. *Pro decisione, in fin. & confil. 175. n.* 4. Abbas confil. 18. *Primo quod communitas num. 7. vers. secundo di- xi, lib. 2. vbi extendit, etiam si a procuratoribus habentibus gene- ralem autoritatem homologandi fiat homologatio.* Angel. A- retin. confil. 29. *Quantum ad primum, num. 19. & 20.* Socin. confil. 18. *Prisequendo, num. 39. vers. & est adverendum, lib. 1. vbi, quod proce- dit in iis, in quibus partes posint disponere.* † Contrarium, quod 50 imo latitudine nullum homologatum possit valere, vt sententia, & laudum, & etiam vt pactum, tenet Abb. confil. 62. *In controversia. colum. 2. in princ. sub num. 2. lib. 2. vbi allegat rationem; quia laudum sumit vires non ab arbitrio, sed a compromisso partium, & idem dicit Alexand. confil. 84. Super consultatione. n. 3. vers. ad hoc etiam, lib. 5. Vide ad ista omnia, Nulliter gesta quando, & qualiter posint conser- mari. Concl. 148. Vide, *Laudum homologatum qualiter valeat. Concl. 26. vbi plene num. 8. & seq. vbi habes opiniones contrarias, & decla- rationes.* Vide Anton. Gabriel. lib. 2. tit. de sentent. conclusio 2. *Sententia nulla non potest ratificari.* † Idem est in transactio, que si 51 est nulla, valebit vt pactum. Calder. confil. 101. *Transactio, que non potest, alias 2. de transactio.* Vide, *Transactio, que non valeat vt transactio.* *Subfinitetur alio modo & titulo, Concl. 355.* † Idem est in confessione, 52 que si non valet ad obligandum, valet ad probandum obligatio- nem. Feder. de Sen. confil. 54. *Eodem modo, in fin. num. 4. vers. iura, in contrarium.* Angel. confil. 155. num. 2. vers. *super secundo, sic dicimus, quod confessio parentelæ non inducit parentelam, sed probatio- nem parentelæ.* Ancharen. confil. 159. *Rationes, que. num. 6.* Vide, *Confessio in instrumento, & contractu nullo an obliget. Conclusio 653.* † Idem est in donatione inter viuos, que substinetur in vim fidei- 53 commissi, quando non potest valere inter viuos. Crauett. confil. 159. n. 10. † Idem est in actu praepostero, puta si quis habet iuspræ- 54 sentandi, vel eligendi, & instituendi, & solum instituat, talis institutio habet vim presentationis, & institutionis. Vide, *Collatio 55 habet vim electionis & confirmationis. Conclusio 420.* † Idem est in iis, que veniunt in consequiam; quia qui facit consequens, cen- setur facere etiam necessarium antecedens, & qui vult antece- 56 dens, videtur velle necessarium consequens. Vide, *Consequens. cludit suum necessarium antecedens. Concl. 757.* † Idem est in diuisio- ne, que si nulla est, potest consensu partium comprobari, vt va- leat in vim pacti, plura cumulat, & materiam declarat Felin. in cap. *significasti, num. 7. & 8. de firo competent.* † Idem est in ratificatio- ne testamenti invalidi; quia si non valet vt testamentum, valet vt conuentio, & pactum. Deci. confil. 488. n. 17. quod intelligit ibi in iis, que paeto fieri possunt, non autem, vt haereditas paeto dari possit. † Declara, & refinge; quia regula; quod id, quod non va- 57 let vt sententia, valet vt pactum, & de similibus procedit solum, quando potest valere vt pactum, vel conuentio; secus si neque potest valere vt pactum, & conuentio, ita Deci. dict. confil. 488. in fin. ver. *vlimo non obstat, vbi, quod apocpha testamenti paterni im- perfecti approbata per filios non potest conualidare testamentum vt testamentum; quia publici iuriis est, & conuentione non suppletur solenitas, neque vt pactum, & conuentio; quia haer- 58 editas non potest dari per pactum, & conuentioem.* † Idem est in legitimazione facta per Imperatorem in statu Ecclesiæ; quia non valet ex defectu iurisdictionis, & non potest conualidari consen- 59 sus partium. Castr. confil. 343. *Circumprimum, colum. 2. vers. nam si es- set nulla, lib. 2.* † Extende, vt siue sententia nulla sit approbata ex- preesse, siue tacite patiente, quod non solum transeat in iudicatu non reclamando, neque dicendo de nullitate, sed etiam patien- do, q. exequationi mandetur; quia dicitur negligens quasi contrahere in iudicio. Alex. confil. 219. *Ponderatis, n. 21. in fin. vers. alio modo, lib. 6.* † Refinge; quia ad hoc, vt sententia possit valere vt contractus inter partes, non vt sententia, requiritur contractus, vel conuentio, & non sufficit tacitus consensus. Abb. confil. 92. *Con- tra sententiam, in princ. & n. 2. lib. 1.* Socin. confil. 220. *Vitis. col. 3. lib. 2.* † Refinge in sententia continentem pœnam corporis afflictiū;*

Ff 4 quia

quia neque potest per contractum validari, ut valeat, ut contratus; quia nemo est dominus membrorum suorum. *Abb. d. conf. 92. num. 2. lib. 1.* Vide in vers. *Acta Iudicij nulla. Concl. 94.* Vide, *Sententia nulla nullum producit effectum. Concl. 154.* Vide, *In publicum priuatorum pactu tolli non potest. Concl. 623.* Vide, *Ratificari an posse actus nullus. Conclusio. 24.*

Bullæ imperfectæ fides non adhibenda. Conclusio.

Vide *Mascard. Concl. 243.*

Bullam prouisionis producens præsumitur expediuisse in termino. Concl.

Vide *Mascard. Concl. 244.*

Bullæ perditæ tenor qualiter probetur. Concl.

VIDE *Mascard. Conclusio. 245.* Vide eundem *Mascard. Conclusio. 88. Amisso Scripturarum.* Vide, *Perditio rei qualiter probetur. Conclusio. 275.*

Bullæ sumptum ex registro quando probet, vel non. Concl.

Vide *Mascard. Concl. 246.*

Bulletinum, quod sit proteste, an probet, & quando. Concl.

Vide *Mascard. Concl. 247. & 248.*

Burgi Sancti Sepulchri Ciuitas, statuta, consuetudines, & priuilegia. Concl. 134.

CIVITAS est lode habens Episcopum, sed olim tempore Anton. de Butr. fuit oppidum sub Episcopatu Ciuitatis Castelli, & orta contentionem Papa concessit Abbatii, qui tunc praeerat in loco Burgi, priuilegium per hæc verba, ut Abbas possit omnia exercere libere, & licite in omnibus & per omnia, sicut versus Episcopus, & ordinarius tam iurisdictionis, quam alia quæcumq; ad forum Ecclesiasticum spectantia, veluti versus ordinarius, vel diaconus in suis locis, super quo Anton. de Butr. *confil. 20.* confituit plene, quod licet verba sint vniuersalia, & prægnantia; tamen non continent ea, quæ sunt ordinis Episcopalis; quia ista per Papam non possunt, vel non debent concedi, vbi multa hinc inde allegat. *† Roman. vero confil. 180. Si ad uitium per tot. dicit, quod est locus de diœcesi Ciuitatis Castelli, & quod quamvis in priuilegio concessio per Papam Alexandrum Camaldulensem Ordini narratur, quod est dicti Ordinis; ramen dictum priuilegium non probat; quia sunt verba enunciatiua Papæ de facto alieno.*
† Statutum Burgi circa successionem est, quod mater, & coniuncti ex latere materno non succedant filio, vel filia ab intestato stantibus fratre, vel sorore defuncti, quod statutum valet, & ha-

bet locum etiam in infante intestabili decedente, *Ang. confil. 104. Statutum Communis per totum.* *† Item, quod inquisito debeant affigari certæ dilatationes, de quibus Angel. confil. 146. Tria sunt statuta, vbi, quod pendente dilatatione sententia, vel bannum latum est nullum, *† Item, quod pater teneatur pro delicto filii usque ad legitima, quando filius non habet, unde aliunde soluat. Angel. d. confil. 146. in prim. versic. aliud quidem statutum.* *† Item, quod percussions in facie, ex qua remaneat cicatrix, siue imago apparet cum signo vituperabili, etiam manifesto, condemnetur in libris 400. & si est dubium, stetur consilio, & declaratione medicorum. Angel. d. confil. 146. vbi, quod si est dubium de cicatrice, sententia est nulla non precedente declaratione medicorum.* *† Item, quod communitas tencatur emendare damnum, vel robbariam, datam à quibus ignoratur; ideo si constat ex confessione extra iudiciale damnum dantis, & ex inimicitia, non tenetur communitas. Caslensis. conf. 174. in casu ibi positio. lib. 1. vbi, quod neque habet locum statutum, si de nocte robbaria committatur. Concl. 15. Vide, *Statutum circa damnum, quod castrum, vel villa emendet. Concl. 499.***

Burgus Vallis Tarii, eiusque statuta, consuetudines, & priuilegia. Conclusio 135.

BVRGVS *†* Vallis Tarii fuit Cardinalis de Flisco, qui fecit conuentum cum Vasallis de non adificando fortalito, cuius Cardin, heredes successerunt DD. Antonius, & Ioan. Ludouicus de Flisco, ut per Roman. *confil. 52. In questione magnificorum.* *†* Ioannes Ludouicus durante communione cum Antonio adificauit fortalitium in dicto loco, quod non potuisse fieri prohibente Domino Antonio habente communionem, dicit Rom. *d. confil. 52. in primo dubio.* quia melior est conditio prohibentis. *†* Imo etiam facta postea divisione inter eos dicit Rom. *d. confil. 52.* quod Ioan. Ludouicus non potest in sua portione facere fortalitium; quia esset fallere fidem subditis; & licet in suo quilibet possit fabricare fortalitium pro custodia; tamen fallit, quando contra fidem datum quis velit fabricare; item quia in dubio præsumitur fieri ad armationem, quando non adeat necessitas.

Buxetum, & villa Sambuxeti, & eius statuta, consuetudines, & priuilegia. Concl. 136.

BUXETUM *†* Castrum, & villa Sambuxeti fuit concessum Roldano Pallavicino per Ducem Mediolani cum mero, & mixto imperio, separando ab omni Ciuitate, & iurisdictione. Ioa. de Imola. *confil. 121. In causa, que vertitur.* *†* Non tam inuestitura Pal. lauicinorum complectitur partem villa Sambuxeti, quæ est Luporum; quia ante inuestituras fuerat concessa Lupis, & ideo secunda concessio Pallavicinorum non continet partem alteri primo concessam. Ioannes de Imola *d. confil. 121. versic. in contrarium,* vbi, quod dicta villa Sambuxeti est in territorio Soranii Castris concessi Franciso Lupo. *†* Vectigalia, & notas impositiones non potest imponere Dominus Buxeti; quia hoc est de reseratis Principi, & non est concessum in inuestitura. *Io. de Imola d. confil. 121. per tot.*

C.

Caduca quando efficiatur dispositio, vel non. Conclusio 1.

CADUCA *†* quando efficiatur dispositio, vel non. Vide, *Legatum purum, vel conditionale. Concl. 36.* Vide, *Legata efficiuntur caduca. Concl. 117.*

Caducitas probatur ex non solutione. Concl.

VIDE *Mascardum Conclusio. 251. Caducitas.* Vide, *Emphyteuta non solvens quando cadat. Concl. 192. num. 7.*

Caducitas quando, & ex quibus probetur remissa. Concl.

VIDE *Mascardum Concl. 252.* Vide, *Emphyteuta euitat caducitas remouendo. Concl. 193.*

Calagurritana Ecclesiæ consuetudo, statuta, & priuilegia. Concl. 2.

ERVCVS *†* præstimoniorum anni sequentis spectant ad haereses defuncti, si habens præstimonium deceperit post Kalendas Decembres; si vero ante, spectant ad successorem. Oldrad. *confil. 140. in Ecclesia Calagurritana.* *†* Plura præstmonia, quæ sunt beneficia Ecclesiastica, potest quis obtinere in eadem Ecclesia de consuetudine. Oldrad. *d. confil. 140. in fin.* *†* Refidere non resuntur habentes præstmonia de consuetudine dictæ Ecclesie. Oldrad. *d. confil. 140. num. 3. versic. & sicutur.*

Calculus quid sit, & vbi requiritur, ibi debet esse intratio, & confusio, & materia est difficilis. Conclusio 3.

CALVULVS *†* nihil aliud est, nisi videre, & calculare data, & recepta hinc inde. Angel. Aretin. *confil. 48. Videtur primo m.*

15. ver.